

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 192

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Liber primus physicorum

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116321)

1. Primus liber agit de principiis entis mobilis vel
natis maa. sc. et forma atq. privatione.
2. Secundus tractat de naa, et de causis ontis natis
3. Tertius de motu, et infinito.
4. Quartus de loco, vacuo, et tempore.
5. Quintus de unitate, contraritate, et oppositis motu.
6. Sextus de duobus motu in partibus et proprio ex q. b. g.
componitur.
7. Septimus et Octavus de eo motore cuius est
progenitatio. Et haec de praemissibus phi.
sophia dicta sufficiant quidie festi diei s.
francisci.

LIBER^{us} PRI-
MUS PHYSICO-
RVM

Continet

Continet hic Liber Nonem Capita
 ta primum capitulum primum totius operis
 in quo Aristes proponit modum finis methodum
 servandam in traditione philosophiae naturalis, eamque
 duobus pronuntiatis declarat.

Primum est in tradenda cognitione cuiuslibet rei habenda,
 his principia, causas, et elementa, incipiendum
 est ab ipsis, quae ex eorum notitia pendet cognitio notitia
 rei cognoscenda; cum ergo res naturalis, vel ens mobile
 habeat principia, causas, et elementa, ab illis
 ordo erit incipiendum.

Secundum pronuntiatum est in tradenda
 cognitione rerum naturalium, ab universaliore,
 tunc ad minus universalia; a confusis, ad distincta
 procedendum; et probat hoc factum dictum ex eo
 quod nobis notissimum sit a natura, ut in tradendis disciplinis
 ab his procedamus quae sunt nobis notiora, ut
 per haec possimus assequi cognitionem aliorum, quae
 quae nobis sunt nota, sed universaliora et confusa
 sunt notiora nobis, ergo ab his erit incipiendum.
 1o probat Aristes tribus capitulis. 1o in toto sensibili quod
 nobis notissimum est quam illius partes. 2o in toto
 intelligibili quod patitur unum quod nobis primo occurrit
 in

mobilis vel
 re
 to ordo natus
 quibus
 quibus
 quibus
 quibus
 quibus
 quibus
 quibus

R=

O=

Conti

in p[ro]p[ri]um cognis. 30 p[ro]bat ex[em]plo p[ro]p[ri]um q[ue] p[ro]p[ri]a
vaga et confusa mentis notitia eas vires p[ro]p[ri]as ap[er]t[ur]
pellant. Deinde cum p[ro]p[ri]um h[ab]eas q[ue]o ratio vis
magis obiect ad d[ist]in[ct]am p[ro]cedunt cognitionem resq[ue]
p[ro]p[ri]atim agnoscent.

Circa hac duo p[ro]natiata Artes in hoc p[ro] cap[itu]lo multa
ta h[ab]e ab q[ui]sdam agitant, sed q[ue] illa tria alibi
p[ro]p[ri]am s[er]iem h[ab]ent, ideo de illis nihil p[ro] nunc d[ic]i
rem[us]. Tamen ut spe aliquali dubium q[uo]d Artes
intellegerit per illa tria relata sc[ilicet] p[ro]p[ri]a; ca[us]a, et
elementa; an sc[ilicet] s[er]iem illum s[er]ies unum et idem,
an vero diversa? Hinc Julio B[ea]t[us] ex S. thonia
h[ic] supra istum locum tria h[ab]e s[er]ie s[er]ie s[er]ie s[er]ie
p[ro]p[ri]a et inferi[us], ita ut p[ro]p[ri]um sit s[er]ie s[er]ie s[er]ie
ca[us]a vero s[er]ie s[er]ie s[er]ie; p[ro]p[ri]um itaq[ue] nihil aliud
s[er]ie, quam ad a quo res p[ro]p[ri]um, incipit
spe, sine h[ab]e a ca[us]a, sine h[ab]e a p[ro]p[ri]o a
quo; unde p[ro]p[ri]a et comprehendit sub no[m]i[n]e p[ro]p[ri]i,
cipij; ca[us]a vero, supra ra[ti]o[n]em p[ro]p[ri]i, addit in
fluxu[m] quendam in s[er]ie, ita, ut ca[us]a sit p[ro]p[ri]um a
quo res h[ab]e spe per influxu[m], qualem influxu[m]
h[ab]ent quatuor genera causam, unde a ra[ti]o[n]e ca[us]a
excludit p[ro]p[ri]a q[ue] nullu[m] h[ab]et influxu[m], neq[ue] in ge-
nera[ti]o[n]em rei, neq[ue] in spe ipsi[us]; elementum au-
tem h[ab]e s[er]ie ca[us]am ma[te]riam qua rei composi-
tionem ingreditur h[ab]e ipsi[us] s[er]ie; s[er]ie s[er]ie s[er]ie
s[er]ie elementa orationis aut sermonis alicui[us];
et h[ic] nomine p[ro]p[ri]i non intelligit[ur]

bellij

Lethargia propria formam q' necant dignitates
 de q'by agimus in lib. posteriori. sed inlehi,
 q'ring propria entis natus de q'by in sequentibus.
 In 2o et 3o capite refert Artes sententiam Parme,
 natus et aliorum plurimorum antiquorum a parentum
 aia esse unum et imobilia. Et hanc sententiam q'fubel
 In 4o capite aperit fabras quendam opinionem
 ones uellem de principis.
 In 5o. ait propria rei natus esse contraria.
 In 6o ait Jan 2a propria. suo grania et uon
 fulicatum.
 In 7o explicat illa propria q' nam fuit. et esse
 ferit esse forma et materiam abij' principem.
 In 8o adducit et q'fubel sentas antiquorum
 negantur ortu et in totu rem.
 In ultimo rei ut opinionem Platonis non si
 hui' generis materiam a principem. Hanc uero
 tractu Artis.

QVAESTIO SECUNDA
 DE PRINCIPIIS EN-
 TIS MOBILIS IN
 COMMUNI ♪. Dub:

orum q'ring
 res p'ri ap
 to r'is uis
 q'ringem res
 jo capi mul
 a ra ali bi
 l' p' nunc u
 um q' d' h'it
 ra; caar, et
 in et idem
 ex s. thoma
 se ficul p'ri
 q' d' caa.
 q' m' h'it ali
 q' m' i' p'it
 ormino a
 sub n're p'ri
 acclit m
 h'it p'ri a
 a m'fluam
 q'at cae
 negi m' p'
 eatum au
 comp'osi
 cub l'it'ora
 ali cuiq;
 h'it q' m'g
 h'it h'it

Dubium Primum

Quid et quot sint Principia entis mobilis?

Principia entis mobilis vel naturae definiuntur ab Aristotele in hoc libro: cap: 5. hoc modo.

Definitio Principiorum.

Principia sunt quae nec fiunt ex aliis, nec ex alterutris, sed erant fiunt ex ipsis.

Pro his Definitio intelligenda est, quod illa parata, ex his aliquid designat habitudinem causae efficientis et finalis, hinc in hinc designat habitudinem principij essentis et intrinsici scilicet materiae, formae et principij sive termini a quo generatur substantia, ex quo colligitur quod licet principia entis naturae habeant causam efficientem et finalem in qua inquam in principij sive terminum a quo generatur, nec tamen habent causam finalem et materiam ex quibus fiunt et coalescunt. propterea materia non fit ex alia materia et forma. Si similiter forma non fit ex alia materia et forma inquam ex propriis essentibus ipsam intrinsicis componentibus. haec praenotata sicut.

Conclusio Prima.

Definitio

Definitio principiorum ex his natis ab Arte apig.
nata legitima e. sc. Principia sunt q. nec
fiunt ex aliis nec ex alterutris, sed omnia
fiunt ex ipsis.

Hoc tenent eas inter autores q. unanimi consen-
su hanc definiem Artes Intra bonam et legitima
recipiunt; cuius bonitas magis constat in fra-
gno Johanne arista q. gra ipsam fieri solent.
Solum hic notum e. nec lex de istis principis q.
concurrunt ad composita. Productionem vel ex-
substantialis, licet n. in quavis mutue tam
substanti, qua accidentali tria concurrant prin-
cipia sicut sc. forma et privatio forma p. ducente
de his tenent legimus, sed de primis principis
substanti compositi sc. materia q. in substanti com-
posito e. privatio sicut et de forma substanti q. e.
primus actus materia; et de privatio talis forma sub-
stanti q. privatio privatio intelligit sicut in materia, ante
qua forma substanti introduceat; et hanc privatio
vocari sicut terminum, a quo; sicut et abiter notum q.
terminum, a quo, productionis substanti sicut duplex;
primus e. pura negatio nullum supponens formam, con-
notando aptitudinem ad formam, qualem terminum
e. privatio nihil; et hinc e. terminum creatum, de quo in
presenti non e. forma. Alius e. terminum, a quo, q. e.
privatio formae in sicut apto nato hinc illam, et
de isto terminum a quo legimus in presentia.

Term: a quo
duplex.

Alius pura ne-
gatio.

Alius privatio
formae.

Conclusio Secunda.

Prim

Principia entis natis in fieri sunt tria, ita ut nec plura nec pauciora astringi debeant. Et sunt haec. Materia, forma, et Primitio.

Ante primum certis finibus ens natus per se, plures gradus in fieri se: et in facto esse. ens natus in fieri nihil aliud quam generari, ens vero natus in facto esse et ipsum ens natus a utraque genitum et compositum ex suis partibus, hoc pronotante Petr. Cantu. se. rae D. Thomae.

In tria mutae quatenus talis, tria tunc vero respiciunt, et respiciunt, se: terminum a quo, et terminum, ad quem, et subiectum utriusque esse, sed generatio entis natis, a quodam modo mutae substantialis, quod illa tria tunc ad illa respiciunt; sicut se: transiens a non esse, ad esse, quod est sicut materia prima. et terminum a quo vel principium, quod consistit in non esse forma commutanda apti, huiusmodi ad illa. et tandem quod terminum: ad quem forma se: substantialis ad quam accedendam mutae, sicut, materia: patet ex mutae de se: loquendo de illa sicut ordinem rem quae transiens sicut de non esse, ad esse. minus: sicut ex generatio substantialis et transiens primi et substantialis sicut nempe materia prima, a non esse sicut haec forma substantialis u. g. ignis ad esse substantiali forma, ut quod generalis ignis, hinc materia ligni transit a non esse forma ignis ad quam huiusmodi aptitudinem ad esse sub forma ignis. quaeque vero eadem in se.

Petr. Cantu. 20. Principia entis natis sunt tria modo infra explicanda, sed transiens ad minus

Ht

Hic spe natus duo, qd iam conat duo propria, sed
ultra, contraria et perturbant alii qd sunt in quo sunt,
et a quo se mutuo expellunt, qd iam dabitur
hinc, primum ex his natus si: sicut qd a materia.

Conclusio Tertia.

Principia entis natus in facto spe sunt
tuo duo. materia si: et forma.

Hae Conditio et Actus est d. th. aliorum qd spiritum
apparentia propria entis natus spe qd est. Duo
qd est tria loquentes de ente nati in facto spe,
et in fieri. Sed pro conito unica ratione.

Ita sunt propria rationis natus in facto spe qd ma-
neat in eo transfacto generis sed tuo duo mea,
neut in ente nati facta generis qd duo tuo
sunt propria entis natus in facto spe.

Haec quae ultima Conditio non sunt in intelligendis
de quo cumq; propriis, certum e n. qd sunt plura quae
tria si spiritum sumat in tota sui latitudine, nam
aut supra dictu e, qd est caa e primum, et rae primum
e qd supus ad caam et elementu, et cum sunt
q. caam genera sex qd sunt q. propria, et si istis
q. volueris addere propria habebis 5. sunt qd
intelligendae conitio procedentes de primis et intrinse,
eis propriis, et haec tuo sunt tria in fieri, duo
a in facto spe resp: entis natus.

Obicitur qd contra statem primum ab hite
apignatas, haec statem nullu hite definitu. qd
nunc bona. qd prae patet, pro ans, vel n. d. s. i.

miunt

Justi
Materia
ate p...
u...
ny gen...
nas nati
partib...
te D. Thom
nto resp...
mi...
o entis n...
ia tu...
ad spe...
ad p...
laudo ap...
m. ad qu...
dam me...
loquendo...
de rea...
e trans...
pri ma...
u. q. i. g...
at ignis,
forma i...
forma i...
aut qd h...
ad m...

in una propria entis natus p ut ens nate su &
corruptibile, vel p ut abstractit a corruptibili
et incorruptibili, sed neutrum pt dici, qd hoc
Letro caret in definito. m pto. in primis non
pt dici qd pta defini aut propria entis natus
corruptibilis qd alius nra definirent qdna ens
natus in ea qd tunc qd pta intentione hinc opus
in quo agit de ente motali in cor, et sic p pms.
neq; secundum pt dici, qd pto. Si definiend pta,
pna entis natus p ut abstractit a corruptibili
et incorruptibili sequeret qd sub tunc pta
non comprehenderet privas hac a. fatu e. p
d id ex quo seq. m. pto. secundum pto. entis
natus incorruptibilis quonia sunt corpa cal.
stra non fiunt ex privas forma cum cor
nata nunquam fuerit nec d pto. ope privata
ea forma qua hnt. qd sic definirent et propria
entis natus incorruptibilis et, non comprehen
deret privas.

B. Verum ope qd Artes agunt hinc de propriis
entis natus in cor, vel p ut abstractit a corrupti
bili et incorruptibili, sed non multo qd dicit illa
propria quoniam in entis nati, sed qd quoniam aliq;
ty, alia vero aliter accommodari debeant. sic qd
mao d forma et privas sublunariis, p pto. non
sola mao d forma quoniam unde illa ultima parte
datis (ora fiunt ex ipis) intelligenda e p pto. hinc
stributionem accommodare, ita ut sensus sit, cor
ruptibilis ex ipis fiunt, incorruptibilis ex
ipis

spiritus gestant sine compositione qualia sunt materia
 et forma; et huius fundamentum sunt ex habitu
 generis in quo huius generata, fiunt, respiciunt
 aliquid verbum, quod habet latam figuram, ita ut idem
 significet quod fiunt vel constent. unde deducit
 quod ordine hanc de se quentia et propriis ontis natis
 in corruptibilibus. Quare in auctore A. N. gto ans.
 ad platem concepta materia negatis nati. quo ad
 alteram partem et dices hic definitio principia
 ontis natis quod abstrahit a corrup. dicitur ad huius nati
 natiem si huius sequelam sequeret quod non com-
 prehendit sub hac de se priuata sumpta de se
 ptem distributionem accomodam nega sequelam.
 ptem distributionem absolutam, quod sequelam.
 Ab non sunt ptem ista distributionem, et ratio huius
 et ad huius ptem ex eo quod hic definitio propria en-
 tis natis in fieri et in facto esse, unde nisi
 se per distributionem accomodam in illis non
 potest in definito competere. Sunt nonnulli qui
 priuata forma in materia caeli admittunt,
 saltem in aliquo priori nati in genere materia,
 non tamen in aliquo in presenti huius sub hac solutio
 non aliter probatur nisi desit licet quod huius arguo ad huius
 liba, ipsam plane solueret.

Obiicit et contra dictam de se. si forma
 ptem eas ptem et propriis ontis natis, sed forma
 huius materia sit ex materia immo et ex priuata priuata
 forma existit in illa, quod propria ontis natis
 fiunt ex alterutris. m. e. certa. m. quo ad iam par-
 tem ptem intra quod agere de forma ubi dicitur,

7

quoddam formas materies sed educantur de materia
matia quo ad alteram partem et quodlibet quod aliter
non operetur gravitas si forma introducentia non
fuerit ex materia propria forma existens in
matia.
R. Ex istis et hinc videtur compositum hinc
esse et simpliciter fieri, partes vero minime
quod partes non hinc esse proprie et simpliciter,
sed solum compositum. sed a modo comprehendit
aliter fieri, quo hinc esse, partes vero cum
non habeant esse, sed hinc compositum et esse
compositi habeant et sunt esse partes, sed
manifeste quod partes non possunt dici fieri ex aliis
quod quod in se esse et quod propria nec fiunt ex
aliis nec alterutris si fieri vel fuerit simpliciter
simpliciter et sine aditu, unde et quod quod propria
vel partes entis materies non fiunt ex aliis nec
ex alterutris quod materies non sit simpliciter non potest
et ex aliis aut ex alterutris simpliciter fieri.
trahendum tamen quod videtur ista propria non fiunt simpliciter
ter eo quod non existant simpliciter potest tamen dici
fieri aut educi quo, sine compositum, quod eo
modo potest dici fieri quo hinc esse, sed hinc esse
vel quo, quod potest et fieri vel quo, et in hoc sensu
sunt ad materiam forma fieri ex materia sine materia
de materia illius, immo et ex materia propria forma,
vel quo tamen, non vel quod; et hinc vel quod materies, nam
quod hinc dicitur materia non fieri ex aliis aut
ex alterutris solum videtur quod non debet aut
fieri vel quod, non tamen negantur quod potest fieri vel quo,
hinc

huc n. ipsis qualenz prima sunt non respung
nat illud reus & qtu eom naa ex quo patet
ad argtu

Obiectis 30. Julla ultima parte, ex ipsis, vel
figcat habitudinem partis componentis vel
figcat habitudinem termini a quo. recubtu
ut sic. ex. pto in quo ad pta si n. tu figcat ha
bitudinem partis componentis conveniet totu
mo ad formam, huc n. duo sunt partes com
ponentes q remaneat post generationem sed hoc
e falsu. go. quo ad em pto, qd hoc n. dicit
tu competeres privari q at nullu pto admit
tet.

¶ Jullam partem ex ipsis non sumi in de,
se q ut pise figcat partem componentem,
neg ut pise et determinate figcat terminu
a quo sed p ut abstrahit ab utroq, ita ut
sensu sit pmpis sunt q nec sumit ex aliis
nec ex alterutris eia tu sumit ex ipsis, vel
hinc ex partibz componentibz, vel hinc ex
termino a quo.

Obiectis 30. Julla parte ultimo dicitis, eia
sunt ex ipsis, nulli parti pmpis quent. go
nec pmpis in eia, patet hoc q qtu q a n. pto
e ut alim rei q uent in eia, et y non que
nat in particulari sub illa gtuente nate qtu
e de pto rati in eia si eul pnulli auti quent
vel parte epe sempifibile non pt et auti in
eia quent. aut pto. pmpis particularia
sunt ut pmpis aqua, pmpis ignis sed ex
pmpis

proprio aqua non sunt sua sed sunt propria
aqua. Similiter de igne. quia illa particula
nulli proprio particulari quoniam nec per
nisi in eis.

Hoc arguitur per explicatum de his supra dictis.
quod dicitur quod in hac parte primario de
sua aut propria causa, secundario vero propria
particulari, ita ut illa particula, sua sunt ex ip
sio intelligenda sit et sua distributionem acco
modum in hoc sensu quod sua in eis sunt
ex proprio in eis acceptis. Et quod sua particu
laris vel quod sunt in aliqua certa specie aut quod
sunt ex proprio particularibus structis ad
aliquod genus vel speciem, et sic ea materia et forma
in eis sunt omnes res in eis, et ex materia et forma
ignis, res ignis, et ex materia et forma aquae,
res aquae et sic de reliquis. Ex quo patet ut
arguitur negatum et in. aut quod haec particula non sunt
sua proprio particularibus si tamen in solis ad
sua modo sic sunt explicata factam.

Obiicitur 50. Primario negat esse proprio generatis
sua omnis natus in fieri, quia tamen duo sunt propria
materia scilicet materia et forma; quoniam patet, pro materia; ens ratio
non potest esse proprio ens realis, sed primario et ens ratio
vel patet enim nihil, quia negat esse proprio generatis
vel ens natus in fieri, quod est verum ens reale. ma
teriam, inter proprio et principium. Sed esse proprio,
sed inter ens reale et ratio nulla est oppositio,
cum.

cum alterum sit tunc ens apparet, ergo ens tunc existit
esse proprium entis realis.

R. Negotio autem, ad probationem, conclusio mea: distinctio
generis minus: sub primario et ens tunc, fructus quatenus
ab inchoatione generis ad modum aliius formae in hoc,
rebus, quibus minus: fundamentabiliter, nego minus
si non est ens reale amotivum, sine carentia quodam
realis quod respicit ab ente nati in fieri, hinc
terminus a quo; ad hunc tamen a non rebus quod
sit ens reale positivum.

Obiicit 69. In eo instanti quo generatur ens
nate, tunc non est primario forma, alius eadem
numerum mea spectat in eodem instanti sub forma,
et sub primario illius, quod manifeste implicat. ergo
primario existit esse proprium generans.

R. Verum esse quod in illo instanti, quo generatur
ens nate, non adfit amplius realiter primario,
sed manifeste, et in illo instanti de finit esse, quod
sufficit, minus et rebus, quod non est proprium generans
utitur, sed hinc terminus a quo illius, de unius
tunc et quod desinit, ergo ad est terminus ad quem.

Obiicit 70. forma existit esse proprium entis na-
tis; ergo tunc duo erunt propria illius in fieri.
quod patet, pro tunc; si forma spectat proprium
generans, mea quod est a tunc ad que illius,
sed hunc tamen non quirit, forma esse proprium.
ergo autem non. m. extra in def. pro m. quod alias
tunc compositum et spectat proprium generans, cum

et sic terminat ad quem illud, hoc a. falsum e. q. q. aliis
as opent q. propria q. supra negata e.

R. Negto aut. ad ptaem dices, ratem ob qua
forma dtr pnyum, non epe utuany, terminare,
vel epe terminat ad quem, sed ita terminare, ut
terminando det fructus epe ipsi composito, hoc
a. modo non terminat composito generatis entis
natis, ut patet, sed terminat act. principiatu
et habens epe a forma, ideoq. non terminat ad
pnyum, et ex his patet diffantia inter forma
et compositu.

Omnis aut. q. generatur natam gener,
runt ma. forma, pnyum et agens. q. erunt
q. propria entis natis in fieri. pto aut. quo
ad ultimu. se. q. agens sit pnyum natu. seu
generatis, illud e. alienu. intrinsecu. q. q. est
definit, sed generatio definit eptor per agens, q.
agens e. intrinsecu. pnyum generatis. ma. patet
pto min. generatio eptor e. actio et groy neuter
motu ab agente q. drens; sed actio impertat
eptor ordinem ad agens, q. et ipsa generatio.

R. Negto aut. quo ad ultima. partem. ad
ptaem distinguas omnia sed generatio definit q.
eptor per agens, si q. drens agens generatio forma
lis, ut actio est, quod min. sic n. intrinsecu. respic
ad agens, si q. drens ut fructus e. mutatio nego
min. sic n. fructus tra. drens mutatio seu trans
sita tra. de non epe, ad epe, in qua epe non

afert

afertur intrinsece agens, nec intrinsece aut opter
 illud respicit. qd go hinc assignamus tria prima
 ontis rectus in fieri, nec loquimur de eo ut e
 alio fuerit, sed ut mutatio. Tri ces gra, si go.
 nerius non respicit agens aut generans, sed q
 non sit ens creatus, aut productus? atq hec e fal.
 In go et id ex ymo sequit.

P. Nunc sequatur, ad hec n. ut sit ens
 creatus vel productus iustificatus q mater et idem,
 hinc respiciat agens aut generans, et hec hnt
 generans, non tu petit q sita q ceptu explicitu
 talem dicat respectu.

*O*bi cics qd. Ideo prius e primum gene
 rans go e terminus illis a quo sed forma q ceptus
 q eorum qd est et term. a quo go et forma q ce
 dens erit primum generans. pte m. ma magna pt
 qd sine forma sed qd e sub aliqua forma. go non
 pt transire ad rem forma nisi ab alia forma
 qua prius habuit.

P. Inna forma q ceptus q acci dens se habeat
 ad forma, vel ad forma involucrata, et opter non ens primum
 generans, qd hnt loquimur de istis q prestantur in hnt
 et q se ad generans. Inna ad ens nata in fieri et
 hnt tu sunt tria, quammis nem sit q ma qd sit
 sub aliqua forma tu hec non petit ut q se.

infecta ut nequeat spe sine forma ut in alio loco
 videtur unde q acci dens se habeat q ceptus
 forma pte ceptu q ma nulla habeat forma
 ad hnt pet mutari et fieri neca generans.

falsu qd
 in e.
 ram ob qui
 terminau
 terminau
 compositu
 generans en
 inicipiatu
 terminau
 in hnt for
 ntem qm
 as go era
 ter aut qui
 n hnt for
 in q
 ter agens
 i. ma. pte
 qd ceptu
 in pte
 in generans
 ntem. ad
 o respicit
 ontis qm
 intrinsece
 mutatio
 in sen ontis
 qd non

Ad argtu go in forma dices distinguendo mai:
idea p[ri]ncipal[is] a p[ri]ncipal[is] q[ui]a e[st] termin[us] a quo p[er] se facit
tunc ad generat[ionem], & accidens neg[ati]v[us] ma. tunc ad min[us].
Ius forme q[ui] cadens & communitate et termin[us] a quo
per accidens p[er]it[us] q[ui] d[omi]n[us] per se et in h[uius] m[od]o
nego min[us]: go a p[ri]ncipal[is] negat q[ui] g[er]it. h[uius] n. tunc
fermo e[st] de istis in h[uius] m[od]o p[ri]ncipal[is] outis nates
Contra forma q[ui] cadens & se spectat ad generat[ionem]
go solus nulla p[ro]p[ter] aut forma cadaveris non
ut intraduci in matrem nisi q[ui] capere forma vivens,
h[uius] h[uius] termin[us] a quo istis, imo calid[us] h[uius] h[uius] h[uius]
ex frigide ut docet h[uius] de s[er]v[ati]v[us] mutabil[is] accidens,
h[uius] h[uius] go forma q[ui] cadens non h[uius] p[er] accidens
Ius p[er] se ad generat[ionem], h[uius] replicat q[ui] negat
aut. ad p[ri]ncipal[is] negat[is] q[ui] forma p[ri]ncipal[is] ea,
daveris p[er]tinet p[er] se forma vivens, h[uius] n. se
tunc h[uius] p[er] accidens ad illam, go d[omi]n[us] optime
p[er]t[us] in matrem intraduce forma cadaveris et
si non q[ui] p[er]t[us] forma vivens tale tunc comp[er]it,
p[er]t[us] h[uius] non d[omi]n[us] comp[er]it, go h[uius] d[omi]n[us],
mixta ad n[on] g[er]it forma p[ri]ncipal[is] vivens,
ga et cadaveris h[uius], et forma cadaveris ex, non
differunt p[er] se, sed s[er]v[ati]v[us] numero, ut in lib[ro] de gene[si],
v[er]o in d[omi]n[us]. Different a[ut] p[er] se si q[ui] se p[er]t[us]t
formas q[ui] cadentes. Ad illud q[ui] d[omi]n[us] de mutabil[is]
accidentalib[us], R[ati]o. Quid mutatio accidental[is]
non p[er]t[us]t p[er] se forma accidentalium q[ui] cadens,
tunc in q[ui] mutatio a, sed in q[ui] a motu
h[uius] h[uius] ut in 5. p[ri]ncipal[is] lib[ro] d[omi]n[us].
deinde forma accidental[is] non h[uius] p[er]t[us]t ex alia

Jed

sed tunc matter quatenus se: in eodem sibi introductus
 sit caliditate sit frigida non in sibi frigida sit
 tunc, sed in sibi frigida est non caliditate. et y. frigidus,
 dicitur qd aliter dicitur se habeat ad caliditate in sibi
 videri potest et hoc si dicitur modo inducet sibi
 generis, sed caliditate nec frigida potest tunc esse caliditate,
 sicut tunc illud sibi matter potest recipere caliditate
 ad quem tunc non gaudet et frigida sit tunc
 privatio caloris.

Obi cetero ultimo prater omniam d. forma regni
 et unio in ente nati in facto esse, qd iam unum
 tunc propriam entis nati in facto esse, qd a sibi.
 quatenus. ante pto. qd composita nati nihil aliud
 dicitur qd omniam d. forma vel unio. qd illi
 regni unio.

Concedendo in composita nati in materia d.
 forma regni in quibus unio nem, illa tunc non d. sibi,
 quia ab istis sibi sibi reducitur ad materiam d. for.
 ma huiusmodi aliis illarum per que exercet
 rationem propriam resp. talis nati. certum a. y. ea,
 certum proprium aut motu sibi sibi auti. non
 d. sibi ad illa, sed tenet se ex parte illius
 et quamvis unio spectet ad in sibi sibi rationem
 compositi huius tunc non sibi vel pars sibi illius
 sed huiusmodi nati partem sibi sibi; d. illi enim
 se tenet ex parte sibi sibi sibi sibi illa
 qd tenendo, non sibi tenet non sibi sibi et d. sibi sibi
 tunc sed reducitur ad illa extrema qd sibi sibi sibi.
 Unde in forma d. sibi sibi aut sibi sibi huius
 modus vel nati partem compositi huiusmodi sibi sibi.
 huiusmodi pars sibi sibi sibi sibi.

Eodem

Eodem modo solent alii arguere de distinctioe precedentibus forma, illon-
petant vero ad generationem cum teneant se ex parte
materiae habentibus eundem generandi modum non
distinguent a materia, nec tunc ex hoc licet inferre
q. prius non sit distinctio propria eo q. ipsa sit
teneat ex parte materiae, quoniam n. hoc non sit
tunc hinc distinctio generandi modum et effectus distinctio,
hinc erit proprium. /.

Dubium Secundum. Vtrum Principia Entis naturalis sint inter se contraria ?

Renocanda sunt in memoria ea q. in logica
diximus agentis de oppositi uti diximus q. quatuor
plex sit oppositi scilicet: gradus, gradus, privativa
et relatiua. Oppositi contraria est q. versat in
duas formas positivas sub eodem genere maxime substantia,
his et multis se se ab eodem sunt oppositi. q.
oppositi oppositi tunc versat inter formas accidentales
subsistentis unius et minus multis oppositi versat
inter frigus et calorem. Oppositi gradus contraria est q.
versat inter affirmatiuam et negatiuam eisdem de

eodem s^{to} vel inter eandem et eij negati.
 Oppositio privativa est q^{ue} dicitur inter privativam et formam
 positivam qua rati opponuntur calitas et nigritas et
 vita, Oppositio relativa est q^{ue} versatur inter duas reles
 in eodem s^{to} minime se patientes recipi. eijdem
 formam. qualis oppositio est inter prerogative et
 privativam de qua oppositio habet exemplum in logica.

CONCLUSIO PRIMA

Principia quae recipiuntur in ente naturali illud
 in facto esse constituta non sunt contra,
 nam nec opponuntur privativae nec contra,
 si bene.

Ita contra quo ad singulas partes. Principia entis
 naturalis q^{ui} illud in facto esse constitutum sunt materia
 et forma sed materia et forma non sunt contraria
 nec opponuntur privativae nec generi. Item, q^{ui}
 materia et forma naturalis illud in facto esse constitutum
 non sunt contraria. m. generis ab entis naturalis, p^{er}
 m. generis sunt q^{ui} se mutuo ab eodem s^{to} excludunt
 sicut materia et forma substantialis non excludunt
 sicut se mutuo ab eodem s^{to} immo sunt simul
 in eodem substantiali compositis, et materia et forma
 in s^{to} sunt formae; q^{ui} materia et forma non sunt
 contra se generis sicut in s^{to} si sunt si sunt per
 q^{ui}dem complete sicut in complete in s^{to} uno est,
 hinc patet constituta una integre compositum
 substanti. Confirmat haec ratio. Vera sunt contraria
 recipi inter formas accidentales q^{ui} suscipiunt
 magis et minus quales forma sunt qualitates
 sed materia et forma non sunt forma accidentales
 vel

vel qualitatis sunt a facta quamvis incompleta
quod inter materiam et formam non datur vera opposi-
tio. Quod vero nec opponuntur privativae opposi-
tionibus nec inter duas substantias seu formas
positivas, sicut inter formam positivam et eam pri-
vativam, atque materiam et formam sunt substantias positivae
non. Quod inter illas non est oppositio privativa. Quod haec
et probatur quod nec opponuntur substantiae deinde quod oppositio est
si bene veritas inter substantiam et eam negativam
et nec inter duas res positivas, sicut materiam et formam,
sunt substantias positivae. Quod non opponuntur privati-
vativae. Quod haec hic an materiam et formam op-
ponuntur solum relative, quia materia respicit formam
materiam, et forma materiam. Quod si loquamur
de oppositio relative rigore accepta prosequitur
relatives potestates de qua in logica in propriis
terminis hinc dicendum quod non opponuntur relative.
quod probatur. Quia haec oppositio tunc datur inter relatives potestates
quod se respectu eisdem termini in eodem ter-
mine comparantur. Sed inter materiam et formam
non sunt relatives potestates, quia non opponuntur relative
nisi sicut de beate oppositio loquendo. Si vero formam
sunt de oppositio relative contra accepta pro ut et
responsum in relative transparentibus, sicut dicendum quod
materiam et formam opponuntur relative eo quod se mutuo
respiciant nec respectu transparentibus potestati
quod forma respicit materiam hinc aliter. Materiam
vero respicit formam hinc gratia sunt actum.
quod certe nec respiciunt ut pure terminum et quod
quod nec sunt relatives potestates sed transparentibus
satis.

Con:

Conclusio Secunda.

Principia entis natis in fieri sunt inter se con-
traria non propria contrarietate, sed prima,
sive opponuntur.

Hoc tenet eam p[ro]p[ri]et[er]e contrarietate hae rae. Propria
entis natis in fieri sunt forma et vig[or] generatio
et forma et privatio opponuntur privationi
et propria entis natis in fieri sunt opposita
privationi. Et haec tenet non e[st] intelligenda
de act[us] propriis natis natis in fieri, ita ut
era[nt] sunt genera in propria contrarietate, aut q[ui]
opponuntur privationi, haec n[on] falsu[m] e[st], q[uo]d ma[gn]a
p[ar]te se non contraria nec opponit privationi cum
seip[s]e illam in se habeat, ea vero q[ui] privati
sive opponunt non comparantur se in se, ita
ita q[uo]d una respiciat alteram, ut patet in r[ati]o[n]e et
causitate, nunquam n[on] in se recipit causitatem,
et intelligenda e[st] con[tra] de Socrate h[uius] propriis
entis natis in fieri, sc[ilicet] de privati et de forma
in ma[gn]a introducentia.

Conclusio Tertia.

Principia entis natis in fieri non solum
sunt contraria sed sunt et prima con-
traria, haec

Hoc tenet eam p[ro]p[ri]et[er]e h[uius] c. 5. et de th[om]a et in p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]et[er]e hae rae. Prima genera sunt prima propria,
et ja propria sunt ja genera propria in p[ro]p[ri]a
sunt quaestione simplicem, p[ro]p[ri]a aut ja propria
sunt q[ui] nec final[iter] ex aliis nec ex accidentibus sed etia
sunt

fiunt ex ipsis, sed in ghrania nec fiunt ex aliis
 sed ea fiunt ex ipsis. go in ghrania fiunt in pma
 pna. ma. uidet ex dte pna mri: pte quo ut, in
 si n. in ghrania fiunt ex aliis aut ex allenentis, non
 fiunt in ghrania, demde q. oia fiunt ex ipsis po
 tet q. oia q. per se generantur fiunt ex suis ghran
 nis, go min. uera. q. hinc dicitur et q. culebim
 Cuius melior intelligit n. p. go ghranidulum
 dupliciter sumi in pte q. oia eor. q. sub
 eodem q. n. x. d. s. t. g. m. u. s. q. h. m. u. s. u. l.
 eodem pte excludit et hinc ghranitas t. n. repit
 p. n. e. in p. n. i. s. q. q. u. a. l. i. t. a. t. i. b. u. s. q. s. u. n. t. c. a. l. i. o. r. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e.
 h. u. m. e. r. o. r. u. m. s. i. c. i. t. a. t. e. t. r. a. e. h. a. u. t. p. r. i. m. a. r. i. u. m. q. u. a. l. i. t. a. t. e. m.
 r. e. p. i. t. e. t. i. n. a. l. i. i. s. q. u. a. l. i. t. a. t. i. b. u. s. ; r. o. s. u. m. i. s. g. h. r. a. n. i. t. a. t. e. s.
 n. i. n. g. p. p. n. e. q. o. i. a. s. i. m. i. l. i. e. o. r. u. m. q. u. i. c. i. t. a. t. i. n. e.
 d. p. a. s. s. i. v. e. n. e. t. e. x. p. e. l. l. a. u. t. a. i. s. t. e. s. t. r. a. t. e. s.
 o. p. p. o. s. i. t. a. s. t. r. e. q. u. e. r. a. n. t. e. s. a. u. t. o. r. d. i. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e.
 q. u. a. s. n. o. n. p. o. t. s. i. m. u. l. i. n. i. l. l. o. s. t. o. ; e. t. h. e. c. m. o. d. o.
 g. h. r. a. n. i. t. a. t. e. s. i. n. i. u. i. c. i. e. m. f. o. r. m. a. d. p. r. i. n. a. t. i. n. e. i. n. o. r. d. i. n. e.
 n. e. a. d. m. a. n. u. i. n. g. r. o. s. i. m. u. l. e. x. i. s. t. e. r. e. n. e. q. u. e. r. a. n. t. e. s. ;
 d. a. d. h. u. n. c. g. h. r. a. n. i. t. a. t. e. m. r. e. d. u. n. t. i. l. l. a. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. q. u. e. r. a. n. t. e. s. ;
 s. a. p. n. i. t. e. r. d. u. e. s. f. o. r. m. a. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. s. h. i. c. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s.
 q. u. e. r. a. n. t. s. i. m. u. l. i. n. i. l. l. o. s. t. o. e. a. l. i. u. m. c. o. m. p. u. t. i. t. i. o. n. e. q.
 h. i. c. i. n. s. i. m. a. n. t. u. t. i. a. u. t. q. i. n. q. u. a. l. i. t. a. t. e. s. q. u. e. r. a. n. t. e. s.
 o. n. n. g. h. r. a. n. i. t. a. t. e. s. t. i. n. i. n. u. o. q. u. e. r. a. n. t. e. s. q. u. e. r. a. n. t. e. s. g. h. r. a. n. i. t. a. t. e. s.
 t. u. n. c. h. a. l. i. t. a. t. e. s. d. p. r. i. n. a. t. i. n. e. s. t. i. b. u. s. h. e. c. m. o. d. o. h. i. c. i. n. s. i. m. a. n. t. u. t. i. a. u. t. q.
 g. u. a. l. i. t. a. t. e. s. d. i. u. i. d. i. t. i. o. n. e. s. d. u. e. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. o. p. p. o. s. i. t. a. t. e. s. i. n. a. s.
 q. u. a. l. i. t. a. t. e. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. s. q. u. e. r. a. n. t. e. s. u. n. c. i. t. a. t. e. s. i. n. a. s.
 q. u. e. r. a. n. t. e. s. p. e. f. e. c. t. i. v. e. s. t. i. b. u. s. h. a. l. i. t. a. t. e. s. f. o. r. m. a. n. e. c. o. i. p. s. o. s. i. m. a. n. t. u. t. i. a. u. t. q.
 a. l. i. a. i. n. p. e. f. e. c. t. i. v. e. s. h. i. c. a. n. n. e. x. a. m. p. r. i. n. a. t. i. n. e. m. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s.

jornelai hoxn 23

op 11

opposita forma, ut uig. bon aut dicitur dicitur & ratio et
 uitate. Quod uae forma substantiae oppositae privati-
 ue uel sunt genera in ppe, eoz uitate hinc
 qd in pfectu adferat seculu privatum privatis qre
 qut in rati, Nt m 20 qd hae granitus uel
 oppio privatis dicitur qd p duas rati, qd e, qd
 includit in qnauing, alia granitate et pme sine
 pumpta, nam illo qd sunt oppio grania illa se hnt,
 ut una sit pfectu altero, et ysciter bene pnt dicitur ops
 pnta privatis, qd in pfectu hnt fili annea am
 privatis pfectu tuis ut altero rati. ra rati ob qua
 dicitur qd e, qd uocat uia pntam, pnta a. pnt
 oty accidentibz et ideo merito ab hnt uocat gra,
 uita prima. et ysciter et ea qd baliter sunt grania
 merito pnt uocari prima grania, quia sunt
 pnta oty natis. Ex his colligit qd oppio qd
 pnta forma accidentalem et eoz privatis de,
 ual dicitur granitus ra p pntam qd grania.
 unde uel pnta qd qualitates sunt pnta gra,
 rati, qd qd sunt accidentia qd pntam sub-
 stantem granitatem in pnta accepta, ideo non
 debent dicitur qd grania pntam, quamuis rati
 pnta granitatis bene pnt qd pnta pnta
 hnt qualitates resp. aliam qualitate ops
 pnta qd pnta grania in suo tra. qd non absolute.
 rati a. ob qua forma substantis et eoz privatis non
 sunt pnta grania e rati, qd grania pnta debent
 se mutuo excludere ab eodem tra, hae a. mu,
 tra ea pnta pnta actionem uera et realem

Q

¶ neque quædam præterea cum sit vera carentia
et non fortitudo aliqua ostendit ad a. præterea
ostendit. ut patet, et est ratio inter hæc duo vera
granitas inter cetera. *enyl.*

Præterea 20. Substantia nihil est granitum sed præ-
terea ostendit nullo ut materia et forma sunt substantia,
et ipsa nihil est granitum et forma et præterea non
granitum sed et granitate in præterea sumpta.

R. Distinguedo mai: substantia nihil est granitum
præterea granitate quædam materia: granitate in præterea
nullo sumpta nego Mariem; et quædam materia: eodem
modo distinguens quædam quædam. ut deant ea et in le,
græ ultimis Julis de præterea substantia sunt
dicta.

Præterea 20. Contraria se mutuo ut eodem
suo existunt sunt sunt præterea sunt in præterea
granitum sed materia et forma sunt sunt in eo,
dem præterea quædam sunt granitum et si quædam sunt
arbitrio et dicat illud in præterea materia et forma
non esse granitum et nec quædam in præterea, quædam præterea
sicut præterea ostendit nullo et præterea non le,
cetera et substantia et nullo, sed in præterea
unde ad veritatem huius præterea præterea ostendit
nullo sunt granitum substantia et altera habent
granitatem inter se. Contra et præterea
tota præterea ostendit nullo respiciunt simul in præterea,
habet nullo illis, quædam nullo præterea altera præterea,
nullo. præterea præterea, quædam præterea et in præterea.
neque

negreunt se congrati in eodem gto. aut pto
in generati ontis natis repit maā forma spri-
nato, qā hanc tria petit generatio in suo gceptu of
fite, et unū generatio fiat in instanti sicut clare
q hanc tria pmpria repiunt si mult in eodem
instanti in maā.

Q. Solutionem inter argumentum Dabam, ope
bonam; ad replicam *R.* Nem ope q ad gene-
ratem ita 3. gcurrat non tu ita gcurrat ut
simul fiat in eodem instanti in trinitate pmpria
n. c. in instanti generatio intrinseca ad eum mo-
tu pndispos forma substantiam pcedentes sunt hinc
qcedenti et definiunt ope in illo instanti in quo
generata forma, ita et pmpria forma de novo gcurta
et hinc hinc hinc mediate qcedente forma substanti
et definiunt ope in illo instanti in quo incipit
ope forma qua rāe rāe pmpria gcurrat ad
generatem ontis natis et sufficienter saluat
oppo inter pmpria et forma substantiam qā nō
fiunt in eodem instanti generatis et licet vera
sit q pmpria gmanens et pmpria influens in
trinitate existat qto pmpria, hoc tu aenō
necōm in pmpria a quo, qā hoc pmpria carerat
vel pmpria per sui definitionem ideo q, tr a quo
idē quo destructo incipit aliud ope.

Obi oēs 3e. qā contrarietas gvenit pmpria q.
qualitabilis qo licet pmpria ontis natis fiat gmanens
tu nō simul qā gmanens. gmanens pmpria. pto aut. ita
q. pmpria qualit abes non fiunt ex q mmpria
aliā

ahant sed etas calereu qualitates sunt ipsi
denide ipsi pprii gremu ghanitas. go ja gha
nitas gremu primus q. qualitatib.

R. Distincto ans. prima ghanitas gremu pri
mo q. qualitatib loquendo de ghanitate stric
te, gredo ans. gremu ipsi prima ghanitas latig
accepta, nego ans. gto go de q. prima propria
fuit prima ghanitas, non e sensu q. ipsa inter
se ghanient stricte eo modo quo caler el frigid
sed a habent ghanitatem fumentis illa p qua
libet in comprehensibilitate sine q. opprii pmanet
et hac ghanitas primo gremu primis propriis, et
et inter eos ghanitatis primo aut est eo notabili
partel. Contra hanc solucem e argum. Si n.
sermo sit de hac in comprehensibilitate sine op
prie pmanetia sech q. non sit pculare aliq
ppriis q. fuit in ghanis, atq. hec e ghanitas
pntes, q. primis propriis supra aliq. pculi
are ad eibund qam ghanitatem pto loquendo
ex hte dicente in quo libet gto dari ali qua
qam ghanitatem, et q. pto dari ali qua
ghanis, sed non oia prima ghanis origin
genis sunt prima entis nalis. go ppriis en
hi natis non ent pculare vel pprii q. fuit
prima ghanis. R. Solucem Data e p bona
fca q. prima ghanitas late accepta vel pprii
pmanetia gremu primis propriis, non e primis
q. qualitatib; Sed notu q. non loquamur
de ghanis, opprii pmanetia, aut in com
prehensibilitate, sed de ea pculiter. q. e
inter

inter forma substantiam et eius privationem quia hic
 sermo est de una generis simpliciter qualiter
 com generibus et radia et ergo aliam gen.
 notam unum quod hinc dicitur quia generis est
 in generis, hinc hinc oncompo hinc substantiam
 et oppositum privationem locum de in composit.
 substantia illa que inter forma et substantiam
 et eius privationem et hinc in generis simpliciter
 uter, quia generibus acci dentur et est substantia
 sustinet ante sine qua non potest subsistere. sub.
 sta a. fil ex illa generis que inter forma
 substantiam et privationem. ad hoc hinc generibus
 est radia est generis, et quod inter prima
 simpliciter unum ad repli cum negativis se=
 quela ad generis distinctio ma: In generis que repli prima
 generis aliqua privatione simpliciter et causam
 libalis nego ma: primitate sumpta in certo quod
 et p m quod, oculo par: tunc quod ma: eodem modo
 distingues quod generis fil quod argum de in generis simpliciter et ca=
 ter, negativis quod ma, in de generis sumpta primitate in certo
 quia hinc oppositum includit in quolibet generis tate ut
 3. tunc et notabili patet, non tunc potest vocari prima
 simpliciter, quia cum sit generis acci dentur non
 supponit substantiam, et fil ex generis que inter
 forma substantiam et eius privationem et quod inter hinc
 est prima simpliciter.

Obiicies quod generis ratione per ult: vobis allata.
 sequitur non ex illa materia et forma que in generis sub.
 hoc est falsum, quod et id ex quo sequitur per secundam partem materia et
 forma competat defectio primam propriam et est generis primis
 generis quod si materia et forma sub in propria erunt et in generis
 confirmat argum.

Syllogus

generis et p m quod quod sequitur, ut in ista generis que
 inter primas qualitates sunt in generis acci dentur dicitur
 quia hinc de: 3.

Syllogismus per rationem allatus probat Dubio affirmativis et
in 2a figura, hoc a. e. nihil opus. go. Confirmatio 2a.
quia non enim est per se factum ex suis generibus,
nam quod ex hoc pallido sit cadaver pallidum, hinc
generalis pallidum, et hoc non sit ex non pallido, hinc
ex suo genere. go.

R. Negato secundum. Ad probandum dicitur, quod deinde
primum primum definitur et prima generis, si tunc
subintelligatur illa generis, opposita; ita ut scilicet
sit prima generis sunt opposita quae nec fiunt ex
aliis de. et ex hoc clare manifestum, quod non comprehendit
maior, sed tunc forma et privatio. Ad primum generis
in dicitur, syllogismus in 2a figura probandum dicitur
affirmativis tunc spe nihil opus probat termini,
non magis qualitatis, bonum a. si aequalitatis ut patet in
hoc syllogismo. hoc est ratis, nihil est ratis, go nihil est
homo. et talis syllogismus est iste in conchis allatus.

Ad eam confirmationem R. In illo casu pallidum
non fieri per se primum sed tunc secundum et
oppositum unde non movetur et non fit ex suo
generis. go a. dicitur. ita fieri ex suis generibus
loquimur de istis quod per se se fiunt et aliquando
mutantur physice.

Aliud arguitur ut fieri de creatura corporum celestium
utrumque facti celi haberent primum generis, illi quod
quod non privationem formam in materia eorum subter
in quo dicitur in substantia materia, quod non est et primum
illorum fuerunt generis. R. tunc quod nulla illi fuerunt
generis, quia nulla fuerunt privatio, quia quod hoc
ter. Sicut primum omnis natus spe generis, loquimur de
primum omnis natus, subteranis vel corruptibilibus
non vero de primum corporum celestium.

Dub: 3.

Dubium Tertium.

Utrum ratio principii
dicatur uniuoce uel Ana-
logice de tribus princi-
piis entis naturalis?

Notandum qd primum et caetera differre in hoc qd
primum fit illud in quo aliqd generatur, quod dicitur
d' h'bt spe, et fit inter primum et primum primum
aliqua conuexio sicut inter p'cedens, et id a quo
p'cedit; caetera uero p'ter rationem principii deest in
fluxu mediata uel mediata in opem, unde qd
primum licet sit generans primum, tamen non est caetera
illud qd non in fluxu in illa. patet et ostendit licet
fit primum filij ut dicunt theologi non tunc oig
caetera. punctum et licet fit primum licet non tunc
oig caetera.

Notandum et aliqd primum non spe idem
primum et initium; initium n. denotat nominatam
apertam in illo qd ab initio, primum uero n. de
notat nominatam apertam, unde in similibus uel
omittit qd p' fit primum filij, non tunc est originem
filij

fitig n. in divinis magna caput opa de novo
sua sunt ab eterno.

Notandum 30. quod ista 30 propria supra dicitur,
nata etiam regitur in suo modo in generaliter vel
mutat accidentaliter, qd se: p dicitur alij accidenti
unde pms lex de rae pmpij dupliciter. 30 ubi
cetero pmpij tam mutatio substantialis qm accidentis,
his cas; 30 qd ut tunc e cetero pmpij mutatio substa-
tio sine generalis. His praenotatis sit,

Conclusio Prima.

Ratio principij non sicut univoce de prin-
cipijs substantia et accidentis sed analogice.
Pte certe, substantia et accidenti ut pte in complexis
non dat aliqua realis rae univoce, sed rae pmpij
e rae qdam realis, saltem ad minus respectu
pmpij qd in totum sive compositum constituit. 30
rae pmpij non est univoce de principijs substantia et
accidentis. Hinc rae dicitur alij qd licet substantia et
accidenti in rae entis non desit aliqua rae entis
univoce, qd hnt dicitur in modo operandi. bene tunc
rae pmpij illis esse univoce, qd hnt eundem modum
principij sicut n. materia id in mutatio substantia
sunt, et forma substantia e terminus ad que sic in
mutatio accidentis totum compositum nata e sunt
et forma accidentis e terminus ad que. 30 licet
in rae entis substantia et accidentis non univoce
univoceantur in rae pmpij. Sed haec dicitur ut
solus non invenit nisi rae rae, et qd ea
sic

sic arguitur. Substantia et accidens diverso modo
 existunt non solum ratione entis, sed et ratione finem
 proprium, ergo non tunc ratio entis, sed et ratio proprium
 erit ipsius analogica et non univoca. quoniam patet,
 quia sunt aliqua ratio de analogica, sicut inegaliter
 et dicitur si modo participat ab in finem ita
 quod in eis fita bene esse ex parte ratio participat
 pro eis. nam ratio est proprium entis autem substantia,
 his principiis patet illud quod modo sicut sicut nullum aliud
 supponitur forma et substantia principia et modo
 primi actus, nullum aliud actus ex parte natura supponitur
 nec. Item prius in mutatur substantia principia
 hinc term: ad quo incipit actus substantia, sed hanc
 rationem primi principii non habet propria mutatur acci-
 dentalis ergo substantia et accidens in ratione principii
 dicitur si habent. nam quod stat. pro prius: propria ac-
 cidentum vero supponitur propria substantia a
 quibus dependent. qua ratione sicut proprium supra
 ab hinc designata non invenit propriis compositi
 acci dentalis eo quod supponatur hanc si substantia
 sicut in mutatur acci dentalis quod sicut compositi,
 tunc ratio quod supponit materiam et forma. Item forma
 acci dentalis quod term: ad que supponit forma
 substantiam hinc sicut. prius et in mutatur acci-
 dentali non term: in quo incipit forma substantia
 sicut acci dentalis ergo materia in mutatur acci dentali
 non principia ut in sicut, nec forma ut proprium actus,
 ergo forma substantia et accidens habentur diversi
 modo primi principii et et ratio proprii erit illis
 analogica.
 Maior distans de propriis entis materis, de substantia
 si: de materia et forma et prius. an si: ratio proprium
 sicut ipsius univoca, vel analogica, et per hoc sicut

in sup:

in Supra & eodem form. 70 de maō et forma
tm. 70 de maō forma et p̄nate, ita ut ita 70
formal & comprehendat. & unig solvūt f̄d.

Conclusio Secunda.

R̄as p̄nate de maō et forma tm univoce.
P̄r Concl. r̄as p̄nate dicit f̄ctū ut a quo aliqd
r̄cipit spe seu p̄dit f̄d hac r̄as f̄ndit̄er
ḡnuit tam maō quā forma substati in de.
pendent̄er ab aliā in suo genere, 70 r̄as p̄nate
ent̄ ip̄is univoce. hoc t̄e h̄c n̄t̄m, q̄ licet
r̄as p̄nate p̄m̄i p̄at̄is ḡnuit forma p̄m̄i maō
p̄h̄ce loquendo r̄e p̄m̄i d̄st̄a q̄ p̄f̄ct̄o
in forma quā in maō, non t̄e ḡnuit p̄m̄i p̄a,
h̄c forma quam maō loquēdo, quod p̄t̄,
nam hac p̄m̄i p̄at̄is f̄ct̄o in forma tm
derivāt̄ ex ōbt̄ate illiū ḡnuit̄ d̄st̄a in maō
non a. ex r̄as p̄nate, 70 r̄as p̄nate ent̄ ip̄is
univoce. ḡnuit p̄at̄is. p̄t̄r̄ un̄s. ideo a. t̄e q̄ for,
ma f̄d p̄m̄i p̄at̄is p̄m̄i quā maō, q̄ for,
ma est act̄ et maō est p̄t̄a. non t̄e t̄e ḡnuit
n̄t̄is magis in̄p̄t̄ a forma quā maō cum
n̄t̄is. p̄t̄er p̄t̄a ad ens n̄t̄e f̄d h̄c t̄e n̄t̄is,
cat̄ forma spe p̄m̄i p̄at̄is p̄m̄i p̄h̄ce et in
r̄as ent̄is non a. in r̄as p̄nate f̄ct̄o, 70 r̄as
p̄nate ent̄ ip̄is univoce.

Conclusio Tertia.

R̄as p̄nate non ḡnuit univoce 3ty p̄m̄i ent̄is
n̄t̄is p̄nate f̄: et aliis. Sed tm analogice.
P̄r Concl. ent̄ et non ent̄ ḡnuit̄ non ens & n̄t̄
d̄n̄t̄ aliqd̄ ēre univoce f̄d p̄nate a non ens
maō

man u. d. forma sunt vera eubia paribilia reubia
 qd rae pmpij non gremid ipis univore. pte
 min: pntu a pmpij entis ralis in fieri q mdu h
 min a que, ful term: a que generata a non epe
 ga generat a trauply pti a non epe ad epe qd
 pntu a quatenus pntu a non ent. pntu ad em
 partem pte min: man a pmpij q mdu pti, forma
 q mdu termi ad que, ful hanc in rae pmpij
 sunt aliqd reale positum. qd m. vera d ego
 rae pmpij non e ipis univora quum pntu
 in rae pmpij formaliter sumpti pntu epe non ent
 man vera d forma rae rae rae rae rae rae
 fura.

Hanc certe pte alio modo. entis reali d rae
 non snt aliqd univore, ful pntu a ent rae
 man a. d forma sunt entia realia. qd rae
 pmpij neq epe ipis univora. nem hanc
 pte non officare. licet n. pntu a pntu ful
 ent rae fundamentales ha a ent reale,
 d nec snt a parte nulli intellectui pntu
 pte rae pntu rae pmpij gremid ipis hnt qd
 pte de illis, ful non gremid illis univore ut pte
 e, neq d univore, qd non hnt snt nomen
 epe ut rae rae ful d aliqua rae. qd analogi,
 ce. pntu rae rae unum nulli aliqd ondy
 gremid pntu rae. Sed gremid quum analogi,
 qd id hnt ad tributi omis se. nec pntu ondy
 hnt. P. Quid snt analogi pntu ondy
 hnt qd pntu rae pmpij gremid ipis rae

simpliciter

simpliciter q. certe videtur analogia, et si q. a
hac r. a hnt nomen eade et r. aem q. nomen sig.
nificata sntm q. p. r. t. e. n. e. g. a. n. d. e. m. s. t. a. n. t. i. a. m. a. t. u.
et forma q. n. e. t. e. i. n. c. i. p. i. t. q. u. e. s. i. t. e. t. a. p. r. i. n. c. i. p. i. a.
servata in q. p. r. t. i. o. n. e.

Conclusio Quarta.

R. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. m. a. t. e. r. s. r. u. n. i. u. o. r. e. d. e. o. r. t. y. p. r. i. n. c. i. p. i. i. s.
m. a. t. e. r. i. s. e. t. r. a. t. i. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. f. r. o. n. t. i. s. u. n. i. u. o. r. e. c. o. n. v. e. n. i. t.
o. r. t. y. f. o. r. m. i. s. i. n. o. e. t. r. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. q. m. a. t. e. r. p. r. i. n. c. i. p. i. a. u. n. i.
u. o. r. e. e. r. e. s. p. o. n. s. i. o. n. e. o. m. n. i. u. n. i. u. o. r. u. m.

P. t. r. q. a. c. o. n. t. r. a. r. i. a. r. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. m. a. t. e. r. g. e. s. s. i. t. i. n. h. o. c.
q. g. e. n. e. r. a. t. u. r. u. l. u. s. s. e. n. t. i. e. f. o. r. m. e. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. e. t. e. i. u. s. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e.
s. i. e. n. t. i. e. a. n. t. e. c. o. m. p. l. e. t. e. s. u. b. e. s. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. n. o. n.
h. e. e. m. u. l. t. o. g. e. n. e. r. a. t. u. r. u. l. u. s. s. e. n. t. i. e. r. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. m. a. t. e. r. s. r. u. n. i.
u. o. r. e. d. e. o. r. t. y. p. r. i. n. c. i. p. i. i. s. m. a. t. e. r. i. s. m. a. t. e. r. e. t. e. s. t. a. a. p. p. o. s. t. e. r. i. o. r. e. s.
m. i. n. u. s. p. t. r. q. u. i. a. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. m. a. t. e. r. n. o. n. p. a. r. t. i. c. i. p. a. n. t.
u. l. t. e. r. m. i. n. y. a. d. q. u. e. n. e. g. u. e. d. i. a. m. t. e. r. m. i. n. u. s. a. q. u. o.
q. o. p. r. i. n. c. i. p. i. a. n. t. u. l. s. e. n. t. i. e. u. t. d. i. g. g. t. e. r. m. i. n. u. s. q. u. o. n. u. l. l. a.
a. l. i. a. r. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e. s. u. g. g. e. r. i. t. u. r. m. a. t. e. r. s. r. u. n. i.
u. o. r. e. d. e. o. r. t. y. p. r. i. n. c. i. p. i. i. s. m. a. t. e. r. i. s. e. t. e. s. p. a. r. t. i. c. i. p. a. n. t.
n. e. s. s. e. n. t. i. e. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. s. u. n. t. e. i. u. d. e. m. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e. s. s. e. n. t. i. e. s.

P. t. r. r. a. p. a. r. s. R. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. f. r. o. n. t. i. s. g. e. s. s. i. t. i. n. h. o. c. q. g. e. n. e. r. a. t. u. r. u. l. u. s. s. e. n. t. i. e. a. n. t. e. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. t. e. r. m. i. n. y. a. d. q. u. e. m. e. t. a. u. t. y. p. r. i. n. c. i. p. i. i. i. l. l. i. g. i. t. s. e. n. t. i. e. h. u. n. e. r. a. t. i. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e. m. o. s. f. o. r. m. e. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. a. g. u. a. l. i. t. e. r. p. a. r. t. i. c. i. p. a. n. t. q. o. r. a. o. p. r. i. n. c. i. p. i. i. f. r. o. n. t. i. s. h. i. s. o. r. t. i. s. u. n. i. u. o. r. e. a. m. a. t. e. r. e. t. e. s. t. a. p. t. r. m. i. n. u. s. l. i. c. e. t. n. o. n. f. o. r. m. e. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. s. e. n. t. i. e. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. e. m. o. s. o. r. t. i. t. u. d. i. n. e. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. a. s. u. n. t. d. i. v. e. r. s. a. s. p. a. r. t. i. c. i. p. a. n. t. e. t. u. n. a. s. i. l. a. l. l. e. r. a. p. e. r. f. a. c. t. i. o. n. e. s. s. a. m. e. n. h. a. b. e. n. t. e. u. n. d. e. m. c. o. n. c. u. r. r. e. n. t. i. m. o. d. u. m. s. i. c. u. l. e. n. i. m. f. o. r. m. a. h. o. m. i. n. i. s. a. l. i. u. i. u. s. e. s. t. t. e. r. m. i. n. u. s.

etiam

de term: ad quem, generatio humana et actuali materia
 hinc est, ita etiam forma equi et termini generatio
 ad ym, et actuali materia equi, nec n. forma hinc
 magis actuali hinc quam forma equi, cum ois
 forma substantis ita actuali materia ut nulla alia
 indigeat ad existendum. imo et nulla alium com-
 pati possit, ut in deling infra. go raem proprij
 fructus, ois formas aequaliter participavit, q. si
 materia effectus repit in una forma, quam in alia
 hoc in maner effectus non causal in aequalitate
 tenu logicam, sed physicam, sicut logici solent
 dicere de aiti q. p. hinc in aequaliter participat
 ab hinc, et bruto, et tra non tamen logice.

P. 2a pars. Licet n. privates hinc distinguant p. tra
 formas q. b. g. privant, tu ois generant aut in raem p. tra
 p. tra ad ens nate; eodem modo e in raem termini a
 quo, sed hinc e raem fructus proprijs privationi, go
 erit ois privationibz uniuoca.

Obicies go. contra 3am Constem Raem substantis
 de uniuoce de ente nate et casu q. e tu non ens
 go et raem proprij p. tra uniuoce de privae, ma et
 forma, licet privae sit non ens. q. signa patet a paritate
 raem p. tra logica quoniam uniuoce in raem forma cum
 alijs fructus, go et ont otm, q. ens raem quoniam uniuoce
 in raem formis cum forma ab otm in raem formis p. tra
 esticetur.

R. Admittendo aut. et nego quodvis disparitas e,
 q. ad raem formis mater se hnt plane in ente raem
 q. sit non ens p. tra et p. tra, raem in formis q. sit
 in hoc p. tra habeat p. tra demonstrabiles, et ideo
 raem formis non e ois uniuoce enti, et non enti,
 in

in quantum non ens est. sed in qtu hnt passio,
 nes demonstrabiles, qua suo modo in ente rati
 reperuntur ut privatio in rae proprii fructus, ut
 proprium est, hnt rati sui, qd fil non ens, qa mult
 ille principiauli per modum termini a quo in,
 portat fructus carentiam entitatis; et contra ven
 ma et forma fructus in rae proprii in portat
 entitatem realem positivam; et ex hoc patet
 disparitas.

Contra hanc solutionem videtur esse textus 4 s. mot.
 textu 14. privatum vocat ens reale, qd habet entitate
 realem, et igitur univoce quoniam in rae proprii cum aliis
 qd in est gtra dicta.

R. 1o ens reale dupliciter dicitur, 1o
 strictly et proprie qd natura et essentia reali positiva. 2o minus
 proprie qd ut se: a parte rati fundamentum realis veritatis,
 sicut si. nesci si cum hntem esse aut a parte rei, sic et vice
 possumus dicere hntem esse carum a parte rei, qa a parte
 rei est fundamentum huius veritatis, nempe carentia illa
 nisi privatio, qd hoc 2o modo potest dici ens reale non 1o.

R. 2o. Quia textus vocantur entia realia si sumuntur
 qd carentia sine pro non esse forma non qd a parte
 rei habeant aliquam entitatem, sine essentia, sed qa a
 parte rei sunt remotiones seu carentia entitatis aut
 forma et hanc rae vocantur textus privatio - entia realia.

Obi cietur 2o oppositio dicitur non est univoce de q. oppositio sed
 in oppositio graditativa unum est non ens, sicut et in oppositio
 privativa, qd et rati proprii erit univoce materia, forma et privatio.
 licet privatio sit non ens.

R. Negotio autem oppositio n. in est analogice hnt quoniam q. oppositio
 et rati oppositio per se quoniam unum quia alteri, qd modo que,
 membri proprii est analogis; et ultra et huius rati, quare op.
 pro sit in est analogice rati q. oppositio, qa in oppositio graditativa,
 via et privativa rati hntem fonte aliqdo qd unum est non ens
 sicut et supra de rati proprii privativam diximus, et sic non
 potest

potest ab
 Obi cietur
 analogice
 oppositio
 privatio
 qd rati p
 rati. m
 nobilitate
 dicitur
 analogice
 opat
 non
 qd g
 quoniam
 R. Co
 d'negotio
 a quo
 mutatio
 sic a no
 entitatis
 qd g
 h rati
 rum fr
 qd ano
 qd g
 Obi
 modo
 rati p
 matiam
 of de a
 potest
 dum h
 R. g
 privatio

potest ab ipis abstracti rati aliqua univoca.

Obiicies 30. contra id q dicitur qd ista propria esse analogia proportionalityatis est in hoc q arguitur. Analogia proportionalityatis proprie participat rati analogam, sed prius non participat proprie et intrinsece rati proprii; qd rati proprii non est analogia proportionalityatis resp. prius, natis. ma: patet ex dictis in logica circa analogiam proportionalityatis, ubi diximus, q in analogia proportionalityatis proprie et intrinsece recipit rati analogam, et in hoc differunt ab analogia distributionis, quom unum huius intrinsece participat rati eadem, caetera vero extrinsece; in pte. prius non est proprie ens, ut si tu q supra. qd nec est proprie proprium pte. propria. esse ens q in pte. in se. qd cui non proprie quoniam rati ens, nec et proprie quoniam rati proprii.

R. Concedendo ma: et nego min: ad ptem quales aut, si nego consequens, qd ad rati proprii q participat ut form: a quo non relinquitur entitas, sed tu pot a non ente in ens fieri mutatio ut patet in generali futitali, in qua form: a quo, q se e non ens, et illa rati proprii salvan optime ut sine rati entitatis in his propriis q non influunt phyca. Ad ptem distingues consequens. esse ens q in pte. resp: illam q pte. ti rati aliq. positum impertant quib. aut. resp: omni quorum fortissima rati in carentia et negat entitatis existit, ne, qd aut. nam huius huius fut ontia in proprie dicta sunt tu illis proprie aliq. aliud ptem quoniam.

Obiicies 40. Contra ultima qtem. ma. diverso modo generat generalem huius qua ad generalem eg. qd rati proprii matris non est univoca resp: dicitur form propriam matrem. quia patet. pte. aut in generali huius forma non oba. cis de potia ma. ab in generali eg forma. educitur de potia ma.; qd ma. diverso modo generat ad proprii, dum herem et egm.

R. Quod rati proprii matris non consistit in hoc qd forma educatur de potia illi vel non hoc n. quasi

quasi per accidens se hinc resp: principij materiae, sed
consistit in hoc quod generat ad principia autem vel com,
ponendum eius naturae hinc in forma substantialis et
eius principis; hinc a. rati principis equaliter inue,
nitur tam in materia hinc quam in ut patet ex 4. conte.

QVAESTIO TERTIA
DE PRINCIPIIS
ENTIS NATURA-
LIS IN SPECIE
DE MATERIA PRIMA.
Dubium Primum.
An et quid sit Mate-
ria prima?

Fuerunt

Fuerunt olim phitici & negantur oram iam vani
in rem naa, sicuturq; ipse fragmenta Artis & habitone,
his myrum maate, Verum eis multo e opinio phis,
loru & culentur maam iam a parte rei, q opinio
vera et certa e. q cuius intelligentia notandum.

Entia natia posse dupliciter fieri. id per creatur,
d' qto sic fiunt non indigent aliqua maam p' suppo,
sita, creatio n. e p' ductio totis entis ex nihilo, hec
e, nulla generante maam aut oig p' ductionem. Et sic
unt entia natia q genatim & natum transmu,
taem usiq; rei in aliam, et ut hec modo si aut
p' q' nec maam q; et in hoc distin quib' generat
a creatio q generatio fiat generante maam suo p' cur,
viam generat ad p' ductionem entis natis. creatio a.
multa p' supponit. Item ex quo res p' ducant. Est a.
duplex maam, alia e tu compositionis, q solum
q' dicitur cum forma substati composita substata,
et talis e maam caloni. Alia e maam compositis et
transmutatis simul, et talis e maam sublunaris,
hinc se: inferiorum. q' q' aut saltem quilibet forma
substati, sicut maam calis, hinc e, q per transmu,
taem natum iam fit sub forma hinc, iam sub
forma calarens, postea sub forma uermis, et
 tandem sub forma ferrea. Hoc supponit fit.

CONCLUSIO PRIMA.

Certum erit e vere dan in rem naa maam
primam.

Hic conto q' aut: Artis. S. Th: d' ab om' SS'm PP. qui

q' exhi' cautes illa uerba s. scriptura: In principio crea-
uit deus caelum et terra' generis etc. aperuit in rem
na' epe prima ma'm a deo creata, ex qua
rem natura' transmutat' lignu' ex fto etc. que
dant, unde q' hanc ceteru' negaret, non tm multu'
erraret in p'ria: sicut et epl' domesaniy q'bra dicens
fol. 55. p. 57.

Pro Cento 20. rae. G'ito corrumpit lignu' et ex ipso
generat' ignis, tunc uel nihil ligni remanet, uel
aliquid manet, atq' nec pot' dici q' nihil remaneat, q'
sicutu' q' aliquid remaneat. p'ro m. si nihil ligni re-
maneret, sequeret' q' lignu' e'p'et et annihilatu', et q'
ignis non e'p'et generatu', sed creatu' a deo, q' Job
dicit pot' annihilari et corrumpi, q' nec pot' dici q' nihil
ligni remaneat nisi uelis q' cedere lignu' a se
annihilatu', et igne' creatum, q' e' q'bra o'cs p'ntes; q'
cederent q' aliquid ligni remaneat. Tunc ultra il-
lud q' remanet de ligno uel a forma ligni, uel
e' illi in quo erat forma ligni, q'm nec pot' dici q'
forma ligni e' eam forma ignis in corruptis. q'
remanet ut in quo erat forma substantis ignis,
sed hoc uel aliud e' q'na' ma'm p'a in qua' factis
forma substantis, q' restat e' dari ma'm p'um in
rem na'a.

Pro 20. rae. In o'i mutae' p'ater extrema g'rania n'ra
cedente' e' f'ora' co'ie' utriq', extrema q' transeat a
non epe, ad epe, sicut generat' substantis e' q' m.
sicut dicitur epe, ad epe, q' p'ater extrema g'rania
forma f'ra' e' p'ri'naem n'ra' d'it' dari aliq' f'ora';
m. p'atet, p'ro m. in p'oste' e' q' forma adueniens rapit'
aut

aut recipiunt in suo generis, et necesse e qd illud ex,
 rehat, sed non pot exelli nisi in suo, in quo forma
 adueniens recipit, et in mutue naturali, per formam
 et per naturam q sunt extrema generis. Sed peni aliq
 sunt core. tunc ultra, huc fluxu vel supponit aliud,
 vel non, si dicat q non, habemus in textu, hoc n.
 in fluxu vicimus est natura iam. si a. dicat q sup,
 ponat aliud, nunc de isto quibus q supponit.
 sit in vel des aliud prius illo, si des aliud prius
 illo, de hoc nunc quibus, an sit in vel non? et sit in
 infinito. Sed in eois suber di natis non e admittu
 tend q quibus in fini ty. et si fluxu in aliqno q
 ita sit fluxu, ut nullu aliud supponat, ue p. nuda
 sit in fluxu; in a. fluxu nihil aliud e qua maia ja,
 et si quibus in fluxu, nunc et ja maia eut admittenda.

Et quibus in titulo subij se: qd sit maia ja vel in quo
 est etia existat, non melius respondere d satisfacere
 possumus, quam si desis ab ista tractata accipimus
 et explicemus. Duplicem a. desiem maia prima nobis
 tradidit istis. unam negativam; altera affirmatiua. ne,
 gabria dicit 7. meta: c. 3. tex: 8. ubi tam se definiit.

Maia non e quid, nec quantum, nec aliqd eorum
 qby ens debet mi natur. In maia desistendi multo
 in familiaris e ista nra in rebz, quam nra d etia
 tenus, et nra ista e; d. ja maia ja e ens manifestum
 hinc ista est natura explicaturq potiq qd non sit, pna
 qd sit declaravit, ut nihil e remotionem nullam
 perfectionem in qy eorum p. hemy derisere. sed
 prater hunc desiem negatiuum, habemus et affirmu,
 nunc e adu ei imcorandm, pta ferentm in telym hny

desis

dehis formis spe ista se: materiam iam non esse in
certa spe putatis, neque abignat determinatum ens, sed
solum ens in potentia. Affirmatio vel potentia
materiam primam de his hanc d.

De his estis ma-
teria prima.

Genus in specie by
Subiectum.

Materia est in forma unius cuiusque ex quo aliquid
quod fit cum in se, et non forma accidentis.

Forma de his ceteris admittunt auctores cum d. th.
hic lectione ultima. Prima particula forma est
liber formam de his est h. forma, quod in eam quasi generis habet
per quam particula generis materia iam cum forma
completa, vel cum materia iam quod forma accidentis;
differt a: ab illa per adiecta partem. Exprimuntur
materia est forma substantiae quod iam forma primae
actus; compositum vero substantiae, vel putata com-
pleta putat forma est non forma, sed forma;
sed iam, se: accidentis quod supponit substantiam.
Deinde materia ita est forma, ut non supponat aliam
compositum vero supponit aliam huiusmodi forma ex
quo fiat se: materiam iam. Differt etiam forma
quia iam a forma quod non est forma, sed aliquid formae. Per
hoc ex quo fit aliquid cum in se, excluduntur se: ens
causa efficiens, et finalis, et quod
res non sunt fieri proprie, sed ut illis quod, aut quod
illas esse. Et licet res noviter putat fieri ex illis,
non tamen fiunt ex illis eo modo, quo ex materia iam. Quod
ex materia fit aliquid cum in se, hoc est huiusmodi ex parte
compositum ens nate in factis esse. causa vero exprimitur
sicut hoc non putat ut de se patet. Excluditur
et eandem partem, putat, nam quoniam
primae fiat ens nate, in quo unum materia et forma
convenit

convenit
et huius
quod, quod
ad excludit
partem
nate
quod unum
videtur.
De his
forma
Materia
quod
videtur
forma
solum
quod
in
se
ultimae
reputat
vult
nate
forma
putat
quod
primae

conuenit non tu huius ex eo q. in est, qe non fit
ea huius ex parte componentis, sed huius ex form:
a. g. q. per forma expellit. Ultima parte ad huc
ad excludenda entia q. accidens q. h. ad q. sunt suis
partibus componentibus, tu illa partes non faciunt
nam per se, sed p. accidens; ex ma. a. et forma
q. ut unum inter se, fit unum ens per se, et non p. ac-
cidens. his parmis fit.

CONCLUSIO SECUNDA

Definitio ma. prima ab arte tradita bona et o. s.
fitis e. et huiusmodi.

Ma. e. prima subiecta unius cuiusq. ex
quo aliquid fit, cum in fit, et non fitu ac-
cidens.

Pro certo auctoritate em. p. h. q. unanimiter hanc
opinem huius legitima acceptant et explicant.
et o. s. bonitas magis q. subit in fit et solute arg-
tum q. contra eam fieri soluit.

Solum hic notetur ma. q. iam p. p. ma. in
p. h. o. n. n. e. i. p. h. s. appellari; q. n. y. s. e.
in fitu q. pura p. h. s. r. o. i. e. f. o. r. m. a. s. i. d. e. o. s. t. r.
p. o. e. a. s. m. a. t. e. r. m. a. t. r. i. x. t. u. r. p. i. o. m. a. l. e. f. i. c. a. p. u. e. u. l.
u. l. t. e. r. a. S. i. u. t. c. h. a. o. s. e. o. q. p. p. u. e. e. m. r. e. m. f. o. r. m. a. s.
r. o. p. r. i. a. t. S. i. u. t. m. a. t. e. r. q. e. p. r. o. p. r. i. a. p. u. s. i. u. m. g. e. n. e.
r. a. s. S. i. u. t. m. a. t. r. i. x. q. e. i. n. g. r. a. m. i. s. s. u. o. f. o. r. e. t. e. s. f. o. r. m.
m. a. s. D. i. c. i. t. u. r. t. u. r. p. i. o. s. q. e. o. s. d. e. c. u. r. e. a. i. f. o. r. m. a. i. l. l. a. a.
f. i. t. u. s. e. n. u. l. l. a. h. i. t. f. o. r. m. a. p. e. r. q. u. a. q. s. i. b. u. s. i. n. c. e. r. t. a.
f. i. t. e. s. u. d. e. m. d. e. c. u. r. o. m. h. i. t. a. f. o. r. m. a. S. i. u. t. m. a. l. e. f. i. c. a.
f. i. t. e. a. d. r. e. b. l. e. r. a. q. e. n. o. n. p. o. t. f. i. r. i. a. l. i. a. f. o. r. m. a. q. u. a. c. a. u. e. l.
f. r. u. i. t. i. n. p. i. o. r. i. a. s. u. t. m. e. u. h. i. r. a. s. e. a. d. e. m. p. u. n. i. e. f. o. r. m. a.
q. u. a. m. p. o. p. r. i. e. t. S. a. n. t. e. t. a. l. i. a. n. u. m. e. t. q. i. n. d. e. m. h. i. t.

p. h. i. b. i. p. h. y. s. i. c. a.
c. u. l. l. i.

Nomina q. bus
ma. s. a. appel-
latur.

Obicies q. d.

Obiicies q̄o. Si q̄d m̄a ja n̄ rem n̄a
q̄d m̄a, ut q̄d s̄m̄ transmutatis substantis, s̄m̄
ad n̄m. ^{hoc} e n̄a m̄a s̄m̄. q̄o non penenda in rem
n̄a. m̄a. patet. in 3o q̄bae supra. min: p̄tr. composita
substantia sunt q̄ mutantur substantia, s̄m̄ hanc composi-
ta non indigent aliquo s̄to ad huc ut trans-
mutentur. q̄o m̄a ja n̄m e n̄a ad mutatem sub-
stantem. p̄tr m̄. nam aër mutat in ignem vel
agnem. s̄m̄ hanc sunt composita substantia. q̄o m̄.
vera; m̄. p̄tr. composita substantia sunt substantia, et
in ignis substantia mutat, q̄o non indigent ali-
quo s̄to ad huc ut transmutentur.

R. Certe mai: et n̄ḡo m̄i: ad ius p̄tatem nega-
tis m̄. composita n̄. substantia non s̄m̄ substantia
mutari, s̄m̄ potius corrumpi, et de novo generari.
Ad p̄tatem s̄ces, illas q̄e s̄p̄ies aër mutat in igne
non s̄p̄e n̄as si composita s̄m̄m̄ s̄m̄ ois par-
tes, quatenus tota sunt, s̄m̄ t̄m̄ s̄p̄e n̄as q̄o ad
partem n̄a. ita ut s̄m̄ s̄it q̄ aër s̄m̄ suam
m̄aam mutat in ignem, hanc e q̄ transmutat a forma
aëris ad formam ignis et isto e legitime s̄m̄, h̄c,
n̄ n̄. non mutat totaliter in igne, s̄m̄ m̄a h̄c,
n̄ maneb, et transit a forma h̄c ad formam
ignis, h̄c ad mutatem n̄a q̄elq̄ eae s̄m̄,
q̄ remaneat sub n̄o s̄m̄o a quo s̄i: et ad
ignem, h̄c n̄. mutat s̄p̄ie s̄m̄, ut in mutatis n̄a
deutaliter em̄ deutaliter n̄. des. Composita q̄o sub-
stantia cum substantia corrumpuntur et generantur
de novo, non s̄m̄ mutari, s̄m̄ n̄m̄ inquit, atten-

desi nit

definit ope, et ex hec putat non mutuis.

Species Generatio Substantialis et fieri absolute

fieri materia ja. go materia ja non e penenda in rem
naa umm alba; illa quocumq fieri mutuis sub
stantis. q. signa patet. p. tr. ans. ex solis accidentibus
pt aliquid ut natis generari. go generatio substantialis
pt fieri sine materia ja. q. signa patet. p. tr. ans. ex p. r. t. y.
venerabilis scripti Eucharistia generantur aliq. r. o. r. s.
mes, sed ibi tunc sunt accidentia generis, neq. n.
ibi amplius e materia panis, sicut guerra in corpore
chr. go ex solis accidentibus pt generari res natis,
nam ex corpore chr. latia generari mi p. m. e. dicere.

Hinc argute laty de Eutha. R. quid ad hoc ut
aliquid generet, nisi requirit materia ja vel aliquid
generans vel suppleas materia ja vices. et hec p. m.
requirit in hec capu, quod generantur vermes ex p. r. t. y.
factis, illa u. p. r. o. s. manent ibi cum in h. o. l. e. a. l. i. s.
que substantia mater, et q. hinc in h. o. l. e. p. m. t. non tunc
generare ad generandam verminu, sed et nutrire, et
p. r. o. s. suppleat vices materia ja. Verum ista casy
umum aliquid sup. naturalis in voluat non adeo stricte
a p. r. o. s. s. o. x. a. m. i. n. u. m. y. sed manere in vinea nati
ni que g. r. u. b. p. r. o. s. m. e. a. m. p. i. m. ad mutuis p. r. o. s.
p. r. o. s.

Species go contra defectus materia ja. et q. tra
jam partem si: q. m. p. m. nam q. m. p. m. vero est
spe substantia, sed materia ja non e substantia, go non e
q. m. p. m. ma. p. r. o. s. p. r. o. s. m. u. l. l. i. a. l. l. e. r. i. i. n. h. a. u. l.
aut in h. i. s. sed q. a. l. l. e. r. i. u. m. i. n. h. e. r. e. t. e. s. p. r. o. s. t. a.
substantia n. e. e. r. s. p. e. r. s. e. go q. m. p. m. vero est
spe substantia

spe substantia

Substantia; in pto ex Arte q 7. meta: c. 3. lex. q.
definit manum jam per negat om pntuam hoc
modo; man nec a qd, nec quale, nec qtu, nec
aliud eum qly ens debet imitari. qd man non e substa
ntia htm htem qdem et pto ex d. th: q man jam
saepe appellat ens in potia sed qe ens in potia htm,
d non actu, neq epe substa. qd idem q antea.

Q. Certo ma: et disto min: man ja non e sub
sta completa et in certa spe pntu substa, qe uo
min: non e substa q ut substa e ens non in hrens al
ten, nel q ut distinguit qtra accidens. nego m. Ad
pbatm si ces, htem q illa uerba non negat qd man
ja fit saltem substa in completa, sed tm negat q
fit completa substa, q et nes negamy. Est et alig
sensy istem uerboru, si: q man non fit qd neg
qtm, hec, q non fit forma substatie, sed ab eua,
licet distincta; quum sensu ad htm d. th: 7. met: l. 7.
ad uerba a d. th: q. quid licet man ja fit ens in
potia, qd ptm se caret actu existenti, a quo nomen
entis desumit, tm non negant d. Thomas qd man
fit uera et substatie pars compositi natie.

Obi ctes ultimo. In disto man ja multu
sunt paritae suffluu. qd dicto disto non ont bene.
qyma parit. pto ens, non eo ipso q man fit
in htm distinguit a forma, a pntate, et a caris
extrinsecis ut intuenti patebit. qd suffluunt
caetera paritae.

Q. Illas parti culas inra mento ab Arte spe
adhibas, cum u. man ja qd sua im pfecta et in fi

man

nam ex latitudine fit potius ignota, nempe quod
plures paritates addere quod nos facile in ois duceret
cognitionem. 10.

Dubium Secundum.

Utrum Materia Prima ita
sit pura potentia, ut secun-
dum essentiam suam nul-
lum includat actum,
etiam entitativum

Pro resolutione huius dubij notum est quod multiplex
sit actus in primis a actibus accidentibus et ille quod actus
in toto composito substantiali iam in suo esse et habere,
ut calor, albedo u. g. alij a actibus primis, et hic est, for-
ma substantialis, de qua dicitur a philosopho, quod generat ut eis
nate super actus suos. Alius est actus subsistentia que
substantia accidentis plane in communi caliditate. Alius tandem
est actus cuius substantia que us, et huius affectu modo extra
suas causas, et de his actibus actibus extra esse debet,
quod

Actus multiplex.

10. Actus accidentalis.

20. Actus primus.

30. Actus subsistentia.

40. Actus existentia.

Acty onbitatingp?

Potentia multiplex.
Potentia Activa.

Potentia Passiva.

Potentia passiva
duplex.

Potentia Subiectiva.
Activa.

q̄ m̄a j̄a multu ex iis in sua sp̄ia posse considerata
includat, et j̄o q̄dem de actu accidentali patet. cum
multu accidens sit de sp̄ia futuru et in completu.
de actu j̄o id quoy nem̄ e et id igni nem̄ magis
h̄t de actu existentiā et substantia, ut plurius
infra. Solum j̄o actus h̄t de actu quodam eub;
habens quem nihil aliud spe sicut, q̄na ipsam
realem sp̄am sine onbitatem alius rei; nam et
ipsa q̄ aliq̄ sit realis entitas h̄t iam actu en,
tatis sine e actualis entitas, et q̄ter per aliq̄ne
actum factum entitatem que e vocant actum
metaphysicum completu si e rei aut futuru com
pleto, in completu, si e entis in completu, q̄ale
e m̄a j̄a. Et q̄ notitia huius acty onbitativi
notu eo varias assignari potias, alia e potia
activa, alia passiva. Potia activa e illa q̄ ex p̄
pria n̄a e destinata ad agendu, vel operandu,
ut n. g. potia visiva, culer in igne et potia
activa ignis, q̄a per calorem ignis opus, et h̄tis
potia nem̄ e m̄a j̄a, ut latius infra ostendit. Potia
passiva e illa q̄a destinata ad patiendu vel res
agendu; ut n. g. siccitas in ligno et potia
passiva ligni, q̄a e destinata ad recipiendu ig
nem vel calorem. Rursus potia duplex e.
Alia e potia subiectiva. Alia Obiectiva. Potia
subiectiva e per qua aliq̄ subsistit forma
sine substantia sua accidentali, ipso a. forma
sine sit substantis, sine accidentalis, et acty
fuitis.

fuitis.
ipia acc
q̄ dem
obitativ
i edina
to h̄
h̄na:
nam y
tot q̄
ut e
obitativ
et in h
q̄o dem
subiect
culer
h̄tis
sine
in m̄
h̄tis
Sicut
m̄a
trans
C
M̄a
dem
quem
culer
i edina

fructus. Potia vero Obiectiva nihil e aliud quam
ipsa res q̄te dicitur ali cuius potia p̄ductiva, y neuterq̄
q̄ tam p̄ducibilis, ita ut hoc p̄ducibilitas dicat potia
obiectiva. sic rosa generanda n̄q. t̄r in potia obs
iectiva, et generaliter de ist, q̄ non e, sed p̄t esse,
t̄r h̄ro potiam obiectivā n̄t esse in potia obiect
iva. Et h̄m̄ potia resp̄ndit et actus p̄p̄rius.
nam ipsa eadem res q̄ ante sui p̄ductionem h̄c e,
bas esse in potia obiectiva potia p̄ducta e n̄t
ut e extra illa potiam t̄r esse actus obiectivus sine
substantia, q̄ a e actitas actu posita extra in h̄il,
et in h̄c sensu q̄ n̄t utra m̄a p̄a p̄m sua p̄nam
q̄derata includat talem actu obiectivum, vel actus
substantia, et de h̄c ipso actu t̄r cōter, q̄ sit h̄ro,
velut alis in h̄m̄ sine in clausu in actus vel h̄ro,
h̄ro p̄nam vel naturā realem, sine completum,
sine in completu. In h̄c q̄ q̄stione q̄ non p̄a
in n̄t h̄ro de n̄re, ut recte notant complus
senses, nisi si sunt autnes, qui d̄m̄ n̄ ream
sc̄to et alis admittunt in h̄m̄ actu substantia,
n̄; alis vero eundem q̄y aut, q̄s a. q̄ p̄m
h̄m̄q̄ s̄y n̄t p̄ declarant Cōter.

Conclusio Prima.

M̄a p̄a p̄m p̄nam naturā et p̄nam consi
derata nullu includit actum fructem per
quem in alio n̄a esse completa substantia
completatur. Et q̄lyta erit pura potia subs
iectiva.

P̄r

P^{ro} Causa ex h^{is} q^{ue} q^{ui} meli^{us} c. 3. lex: 8. dicit
 manum nec spe q^{ui}, nec q^{ui}, nec aliq^{ui} eor^{um} q^{ui} by
 ons debet un^{de} n^{on}, q^{ui} ex mente h^{is} h^{is} q^{ui} man^{us} ja
 ex sua q^{ui} n^{on} habeat actu fructum. Hanc con-
 dem et bene d^{icit} Th: parte ja (q^{ui} 7. art: 2. Eandem
 tenet P^{ro}mer, Cap^{it}oli, et alij; et p^{ro} et r^oe.
 Si man^{us} ja ex sua q^{ui} et n^{on} includeret ali^{os}
 quem actu fructum per quem g^{er}it^{ur} in spe
 completa aliq^{ui} q^{ui} h^{is}, tunc ip^{si} n^{on} est
 q^{ui} p^{ro} aliq^{ui} q^{ui} h^{is}, nec p^{ro} et in se recipere
 aliq^{ui} forma^m p^{ro} q^{ui} g^{er}it^{ur} a p^{ro}.
 q^{ui} d^{icit} ans. in p^{ro} ex q^{ui} s^{er}u^m eor^{um} p^{ro}, a p^{ro}.
 h^{is} man^{us} ja^m spe q^{ui} p^{ro} aliq^{ui} q^{ui} h^{is}, et
 p^{ro} recipere o^{mn}es formas succ^{us} fruct^{us}. Sequela p^{ro}.
 si man^{us} ja ex se haberet forma^m p^{ro}, tunc
 est o^{mn}is q^{ui} se completa in actu, et forma q^{ui} p^{ro},
 h^{is} adveniret non componeret o^{mn}is q^{ui} se cum man^{us}.
 s^{er}u^m o^{mn}is q^{ui} accidens; cum adveniret o^{mn}is cum
 p^{ro} d^{icit} in sua spe p^{ro}. Et dem^{um} de h^{is} aliq^{ui}
 p^{ro} s^{er}u^m in compositis in eod^{em} p^{ro}. q^{ui} si
 man^{us} ja haberet aliq^{ui} actu fructum non est q^{ui} p^{ro},
 nec p^{ro} aliis formas recipere, ut ex d^{icit} magis
 p^{ro}.

Conclusio Secunda.

Man^{us} ja p^{ro} se considerata dicit actu o^{mn}is
 h^{is} quem p^{ro} appellat actu melasthym
 s^{er}u^m et sic man^{us} ja n^{on} est p^{ro}
 p^{ro} obiectiva.

Hanc sententiam mult^{um} p^{ro} et d^{icit} Th: op^{er}at^{ur};

J^oh^{ann}

sed venere si res bene mpraiaq; nobis p nra, quam p
ghana stalunt sentia, ut non vauy ad succedens et ang,
fom solentis magis gstatit.

Pto Cento vae, jo. maā ja ftrm se gsiderata q; ufa ab
ei forma substati, vel te aliqd, vel te nihil, se non pt
dici q; sit nihil, alius non ehet exs reale, et q; pter
non potest gcurere ad gstituti eam exis natis reatis,
hym pns ihij, go int aliqd. go maā ja ex pna nra
habebit aliqua exhibitam, et go habebit actu exhibitam.
Confirmat hac rāo maā ja actu et realiter causat
compositū substati in pmo gte eae matris, ita ut ad
talem causalitatem non in dicitur aliqd alio in,
trm feco, sed realis et actualis causalitas Gregit
non eam realem et actualem, go maā ja ftrm se
gsiderata q; ufa ei forma substati, habebit aliquam
actu realem exhibitam.

Pto Cento 20. Ante existam formas et sobij compositi,
maā ja vere et actu causat, go tunc debet maā ja
epe extra suas caas, fultem in pfecto modo p ac,
hūm gtra. and gstatit infra. pto gtra. go in p h a
cat q; aliqd causat non aliqd antequā ipm sit cau=
satu. et sit extra suas caas fultem in pfecto modo.
Secim in pfecto modo, go maā ja ftrm se non e
pfecta et complete. extra suas caas, sed gstituit pfecte
extra suas caas q; existam, quā a forma substati act
nemente participat ut dicem in sequenti by; existam
a q; forma q; dam quā res gstituit ultimo et pfecte
extra suas caas et cum maā ja ftrm se nulla habcat
existam, non poterit dici pfecte et complete extra suas
caas, sed tū in complete ftrm q; hūm suo gtra.

Pto 30

lex: g. dicit
aliquid cum p
hulit q; nra
tem. Homi
art. 2. Eand
pbr et ma
melibidit
kibent in
na non dicit
at in se reat
exrens te p
pbrm, q; d
p substati
ui. sequit
kubitum pa
et forma p
s q; e. cum ma
et cum cum
an de dicit
dum pto
ou pbr ftrm
k cubis mag
nda
et actu
ftrm melibidit
a pbrm

De Th: gtra

Art 30. Hoc predicatio, man ja e^{re} reale, non e^{re} idem,
sicut predicatio. qd e^{re} fructus. p^{er} aut. qd p^{er} inferi^{or}
de inferiori, hunc p^{er}li cas non e^{re} identica, sed in alt^{er}
p^{er} p^{er} inferi^{or} se: ens reale, de inferiori, man ja
qd qd inferi^{or} p^{er}li sub enti reali in e^{re}, qd non
erit identica, sed fructus p^{er}li cas, n^{on} et cum r^{ati}o en,
his fructus p^{er}li cas inferi^{or}ibus, et p^{er}li cas p^{er}li cas
caus^{is} de eis. hunc ultra sub id qd p^{er}li cas fructus de
aliq^{ue}, p^{er}li cas ut forma, et ut actus, qd si r^{ati}o entis realis
p^{er}li cas fructus de man ja p^{er}li cas caus^{is} de ipsa ut forma
et p^{er}li cas ut actus saltem entitativus; qd eis forme sicut
actus; et qd forma entis realis sicut actus entitativus.
Art 31. Quidam asserunt qd d^eo h^{ab}et aliq^{ue} actus, sed
man ja asserunt qd d^eo, qd h^{ab}et aliq^{ue} actus. ma. p^{er}li cas.
Deus e^{re} purissimus actus, nulla in e^{re} potestatis ab^{er}re,
tem, qd potestatis ab^{er}re sicut in p^{er}li cas d^eo
adhibere negas e^{re}. qd qd asserunt qd d^eo, sicut
saltem aliq^{ue} actus. p^{er}li cas qd. qd id qd aliter asserunt
tas, asserunt illi p^{er}li cas id qd h^{ab}et, vel p^{er}li cas id qd in se.
qd cum sit d^eo actus purissimus, non potest man ja
illi asserunt, nisi p^{er}li cas aliq^{ue} actus saltem on
titativus; qd alios actus excludit man ja, p^{er}li cas se
gravidata. se: actus accidentalis, actus subsistentis
et existens, et actus fructus p^{er}li cas, ut d^eo in p^{er}li cas
cente. m. e. d. Th: q. 3. de veritate. a. 5. ad p^{er}li cas.
ali dicit, licet man ja sit in formis, tu in p^{er}li cas
imitas p^{er}li cas formas, qd cum n. solite spe habeat,
illud tunc imitatio p^{er}li cas entis. qd ex mente d. Th.
man ja asserunt qd d^eo qd p^{er}li cas cas et p^{er}li cas ens. et mi,
m. e. q. contrarij ex hoc loco d. Th: non colligant
p^{er}li cas

quoniam expressa seipsum, quod magis iam licet non habeat actum
 finem, de quo supra, habeat tamen actum ontologicum, quod
 sicut expressis verbis, quod magis iam in seipso deum vel
 causam in seipso. Item deinde eadem in. rae. se. q.
 magis iam apud seipsum deo. Eius est apud seipsum finem causam,
 licet non semper adaequale et perfectum, sed semper est
 causa agnoscere, sed magis iam est est iam causa quod habet finem
 esse a deo et creatum, quod apud seipsum labitur iam causa. Quoniam
 sed in seipsum actus nulla viceus potest aliter habere,
 certe magis iam habet aliquid actum, saltem ontologicum,
 non. confirmat hanc rem. actus est et distinguit rem
 ab alio, sed magis iam situm se ipsi deinde distinguit
 a forma substantiali. quod habet aliquid actum et quem
 distinguit, et hinc actus est ontologicum.

Pro tanto 50. Quod petitio debet explicari et aliquid actum,
 sed petitio obiectiva est rem petitio. quod explicat et aliquid
 actum ontologicum, vel ontologicum. magis. pudet, quod
 nulla petitio explicat et petitum in eodem genere, alias
 idem explicat se ipsum et se ipsum. quod neque dicit. quod petitio
 debet explicari et aliquid actum qualem unum, cum petitio
 quatenus petitio, licet est optem ordinem ad actum hunc
 ad finem explicatum. in et petitio, quod petitio obiectiva
 novae est res, neque, nempe in nihil, sed vere dicit a par
 te rei nullo modo si devarante, quod cum non sit actus,
 erit vera et realis petitio. Tunc ultra. sed magis iam
 explicat et explicat petitum obiectiva, quod ipsa nihil,
 debet aliquid actum per quod illa explicat, confirmat
 rae hanc. id est situm se ipsa petitio obiectiva est plane
 nihil, sed magis nempe nihil. quod extra petitum

Reobiectivum,

obiect.

obiectiva. q̄o includit aliquē actū saltem entitatis,
num.
Obiectis 10. ad p̄būdū māam jam h̄c s̄m se
actum s̄ntem. māa j̄a e s̄m reale se ipsius formā
substantivam et e vera cāa compositi Substantis; s̄d nil
aliud pot recipere et causare nisi in s̄m e in actu et in
certa s̄pe ḡstibatur. q̄o māa j̄a habet ex se aliquē ac,
tunc non tū entitativū, s̄d s̄ntem, q̄ quē in actu
s̄pe ḡstibatur. m. e certa. p̄t m. nam influere in eum,
s̄ntem e actū aliq̄d operari, s̄d q̄libet s̄p̄s s̄ntem
influat, s̄q̄ ut actū il q̄ influat s̄ntem in actu et certa
s̄pe ḡstibatur, q̄o māa j̄a h̄t ex se aliquē actū q̄
quē s̄ntem in certa s̄pe. p̄t m. ultima. q̄o quā e
actū s̄ntem. q̄o s̄ntem actū s̄m substantivam.

R. Concedendo māa: et distictio min: nihil pot
aliud causare, nec recipere nisi s̄ntem in actu p̄ actū
existentiā vel formā substantivam, nego m. nisi s̄ntem in
actu entitativam vel s̄ntem, q̄o m. et tunc negotis
gr̄yuan. Nam h̄c s̄ntem et entitativam sufficit
ad h̄c ut māa j̄a intelligat causare in p̄p̄riā
cāa māa; licet tunc in eodem instanti s̄ntem in
quo causat recipiat existā. non p̄p̄riā māa,
s̄d p̄p̄riā s̄ntem a forma q̄ in illo instanti forma
unū. et actū iste s̄ntem e il q̄ intelligit s̄pe cāa
p̄ntem suam, et influere s̄ntem actū s̄ntem māa, in
ordine ad eundem actū s̄ntem.

Obiectis 20. Si māa j̄a habent aliquē actū entitatis,
substantivam s̄ntem q̄ forma substantivam non faceret

num

cum illa unum ens per se. qd sequens e factu. qd et
ans. pto sequetur. et duobz entibz in actu non pot fieri
unum ens p se, sed tunc p accidens, ut ex albedine et hore
non fit unum ens p se, sed p accidens.

R. Quid h'c'c' materia p' habeat actu entitativum, iste
tu actus e fundus in p'fectionis, ut non ex trahat materiam
a rae pura potest subiectiva, ut si ista e. immo ut
materia p' subiectiva pura potest subiectiva recipit talium actum
entitativum, d' e' pura potest, q' ex se in nulla restra p'ne,
completa entis nescit, neq' in alioquo restra p'ne, sed
hanc ora h'c' a forma, licet si ab illa non p'p'et, nec can-
set p' p'na entitas, et gradus p'ctis, quo in linea materia
p' p'ctis h'c' sed hunc gradum h'c' ex se. Ad argutu
p' negat sequela. ad p'latum dices si ista p'cedo ans.
ex duobz entibz in actu p' facto et completo non fit
ori unum ens p' se, quod ans; in actu entitativo et
incompleto, nego ans. Et Contrarij non tunc admittu
h'c' in forma subiectiva actu entitativum, sed et p'ntem,
et tunc ad hunc gradum q' ex materia et forma fit unum
ens p' se, eo q' iste actus non sit. sed completus est,
factus eadem p' rae actus entitativus materia non recipit
q'et compositionem per se. quod si alioquo in D.
Th: requas, gradum entis et gradum subiectiva h'c' materiam
a forma, nec sic intelligere debes quoniam q' s. Thas
videt q' p'nam et in h'nc' p'ca entitativum materia p' se o
forma. sed tunc multo q' materia per forma in certa et
determinato gradu entis p'ctis h'c'. d' q' eam entitativum
qua forma correat completo et correat
materia p' p'na n' entitas forma p'ctis h'c' p'ntem gradus

recipit

recipit in manu et exhibuit substantiam compositam.
Omnis res 30. Artes definiens manum tam nulla men-
tionem facit alicuius actus, quod significat quod manum tam nullum
actu et exhibitum in se includat, alias artes fuisset
in definiendo minutus. et confis meum. D. Thomas quibus
legit de manu tam formam vocat illa ens in potentia. quod gra-
dus et thema legimus quod aperimus manum tam includere
actu exhibitum.
R. Huius argute 30. arguitur ab autoritate negative
dicitur non valere, ut non valet, hoc Artes vel Plato
non dixit. quod non est verum, nullum est quod. R. 20.
Veni spe y Artes nullum verum habet de actu isto
exhibito in defectu sui propriae relationis; ex hoc tamen
non colligitur quod manum tam careat tali actu; quia Artes
hunc actu exhibitum huiusmodi quod confirmat et quasi
notificat quod fuisse fuit. effectus vero non debent esse
vitas rationis et transcedens alios omnino more, sed
sufficit si ratio spectat et differat alios explicat ut
in defectu huiusmodi non est quod licet quod sit ens valde
quod ratio entis realis et ens, ideoque factus sicere y
hoc sit aut ratio. pari quod ratio cum actu isto exhibitum
sit ens et transcedens inhi meum inclusum in ortu rebus
et entibus, ideo non fuit verum illud in defectu exprime-
more. Ad locum D. Thomas 20. Veni spe y S. Doctor semper
nocet manum tam ens in potentia, non y nihil actu
in se habet, aut quod sit in potentia resp. exhibitum, realis
hoc n. stare negat; alias certe manum tam spectat plane
nihil, cum id quod tamen sit spe, et non est, et non vera nihil
sit. sed tamen vult D. Th. y sit ens in potentia subiectiva
in ordine sui ad formas substantiales, et est ens in potentia
ad existendum, quia manum tam nullum actu exhibitum in se
includit et istud est semper D. Th. et aliorum

Veni

Vom e contra ratiō solūm sū in sūmmitatē
 Ratiō eōs et t rāscendens talis ē in sūis inferioribz
 qualis sūnt ultimā ratiō distictis in feri om̄. ab nō
 ratiō sūnt q̄e q̄e t rāscendens talis ē in p̄tita qualis
 ē disticta ultimā p̄tita, unde uno q̄ in p̄tita in libit
 h̄t epe per se in acci deute vero h̄t epe in alio
 q̄a h̄t sūnt sūa ratiō sūnt p̄tita et accidētis
 sūnt māa q̄a sūnt ultimā sūa ratiō et p̄tita se
 considerata tū h̄t ratiō p̄tita et non acty. q̄o q̄a q̄
 ratiō in illa inclusa habet ratiō p̄tita et non acty.
 et q̄ sūnt factū ē q̄ in māa q̄a rep̄nt aliqd q̄ h̄t
 t ratiō acty. H̄mē replica q̄. cōdo mā.
 et disticti m. sūnt māa q̄a sūnt sūa ultimā ratiō
 tū h̄t ratiō p̄tita sūnt acty q̄o q̄ m. tū h̄t
 ratiō p̄tita obli acty, nego m. Eodem modo disticti
 q̄o q̄ acty, q̄o q̄ acty ratiō in dusa in māa
 q̄a habet ratiō p̄tita sūnt acty et non acty
 p̄tita eōdo q̄o q̄ acty p̄tita ratiō p̄tita obli,
 sūnt et non acty eōdo sūnt nego q̄ acty. H̄c
 q̄o māa q̄a sūnt sūnt ultimā q̄o q̄ acty q̄o q̄ acty
 tū sūnt p̄tita sūnt acty, ad h̄c tū bene poterit
 dū acty obli acty et acty acty q̄o h̄c duo
 non rep̄nt. idem n. bene q̄o q̄ acty simul et fē
 mel māa sūnt acty et acty acty, imō ut māa q̄a p̄t et p̄t p̄tita sūnt;
 nō dicit in dūctū acty acty, q̄a cum
 māa ex se acty habet et non tū in p̄tita sūnt
 in dūctū acty a quo nō alio ratiō acty q̄ māa
 q̄a habet acty acty.

Obligatio q̄o. Ens reale adā q̄uālibet sūnt
 ab h̄c in p̄tiam, et acty. q̄o h̄c aliqd sūnt ens
 reale

reale non tunc est hoc. Ad hunc actum. quod si ab una parte
solum se considerata includat entitatem realem. tunc
ob hoc non est huiusmodi actus. pro quod sequitur. membra
divini deus debent includere divinum in se et in se
sunt oppositi, quod cum actus et potentia divini sunt
reale unum quod est. quod reale. licet aliud membra
sicut de se, excludat.
Hoc arguitur. Achilles contrarietatem quod in pugna,
non solum actus entitatum, licet in pugna
non tunc sequuntur. Quare. Conceditur
se. quod reale ad signatum et recte ab actu divini in
potentiam et actum. et de se consequens. Ergo licet
aliud sit ens reale non tunc est huiusmodi actus
sicut non sequitur. actus sicut potentia, sine
actus existit aut potentia quod sequitur. nam
eo ipso quod membra divini deus ut nec divini sunt
debeant actu includere naturam divini, et potentia
sit unum nec tunc divini deus ens reale, nec de,
licet et includere actu entitatem realem. alias
non esset actu membra divini deus, quod non par,
si parat, naturam naturam divini, et hanc ~~entitatem~~
talem realem participata vocamus actu entitatum quod in pugna
quod aliud participat nec et realiter naturam entis realis
et quod includat actu illam transcendit aliam entitatum
quod est manifesta in pugna, et est non ens et non esset
ens, quod in pugna videtur. quod non esset ens reale ut
supponit quod esset membra divini deus, et non esset
ens reale, quod non includit actu entitatum quod
entis nihil est aliud quod est entitas realis in
una quod ratione incommensurabile in clausa.

Et a.

Vt a. hoc solutio melius intelligat, explicanda est distinctio
 illa actus quae dicitur ens reale in potentiam et actu. per
 potentiam non intelligitur, actus pura potentiam obiectivam
 quae nulla in se dicitur entitatem realem. sed intelligitur
 potentiam subiectivam phyicam aut metaphysicam. et per
 quae mentem sicut dicitur participare naturam sicut
 sed sicut huiusmodi ens reale ut patet, quod potentia quae est unum
 mentem sicut dicitur participare naturam sicut
 tiam non intelligitur actus pura potentiam obiectivam,
 quae nulla includit entitatem realem, sed quae re vera
 dicitur illam. tunc ultra sed magis per potentiam sicut
 dicitur ens reale, quod non est pura potentiam obiectivam,
 sed includit actu entitativum quod quodammodo cum actu
 reali. unde recte arguimus, magis per potentiam se esse
 ens reale, quod includit actu entitativum. Non
 huiusmodi contrarius arguere hanc arguimus eo quod non va
 let a sicut ad unum mentem sicut se absolute - ut
 non valet a actu. quod est ratio. sicut dicitur non va
 let ista arguimus. magis ens reale. quod est actu. sed de
 cipimus arguimus in hoc quod patet statim esse actu
 infra dicitur intellectus primarius actu et entita
 tivum, hoc non enim non est, sed tunc intelligitur actu phy
 sicum, aut tunc quod dicitur rem in actu gratia aut sicut
 quare haec arguimus legitima est magis per arguimus.
 sicut magis ens reale, etiam arguimus in potentiam
 obiectivam. quod includit actu entitativum, sicut bene va
 let, haec aut, quod est in unum sicut, quod est in unum sicut
 lite quodammodo cum actu. sicut et bene valet, magis per
 est ens reale, quod includit actu entitativum, quod actu
 entitativum quodammodo cum actu reali, unde non
arguimus

auctae nra a iuu q ad nra mentu hinc dicitur x
 ut sibi hie non recte p'cedet Prudis sq' rā.
 Quid sit 50. Si māa ja in stultit' f'ctm se actu
 exhibitum sequitur q' p'ctita matris... q' hō uel oyo q'
 f'ctm se totam ep'et acty, atq' hie e' factm. go. p'ct
 sequela. q' q'libet pars illius ep'et acty. f'ctm n. n.
 p'ctis e' acty. et dimidi f'ctm nes māa et e' acty,
 go f'ctm matris f'ctm se totam erit acty.
 Q. Dicitur sequela. sequitur q' p'ctita matris f'ctm
 se totam ep'et acty exhibitum q' dicitur sequela. acty
 f'ctis, nego sequela. Contra. Ex hac f'ctm sequela
 q' f'ctm sequela non est magis acty, q' f'ctm
 māa immersa, atq' hie e' contra e' p'ctis et theo:
 go. P'ct sequela. f'ctm separata Angelis u. g. non
 e' tota acty f'ctis, sed ep'na Angelis e' existit e' in p'ctis
 ad existendū, sicut māa ja e' in p'ctis ad recipi,
 andū forma substitutum. go f'ctm separata
 non est magis acty q' p'ctita matris. Q.
 Dicitur sequela. ad p'ctem dist'guos ois Angelis
 uel f'ctm separata non e' tota acty f'ctis q' ut
 acty f'ctis dist'guos q'nt' q'ra māam, nego aut. non
 e' tota acty f'ctis q' ut acty f'ctis sicut tota q'
 actu existendi q'nt' e' p'cti q' dicitur ois. Ad Inne
 negatis q'nt' p'ctem. nam ut docent ceteri Theologi
 cum De Tho. ja parte. Angelis uel f'ctm separata non
 componunt ex māa et forma sicut hie uel oyo
 f'ctm ex p'ctem et dist'guos, f'ctm. ex quo dicitur
 q' f'ctm separata fuit magis acty q' f'ctm
 matris, q' nō hnt de compositione in e' p'ctem.

Olivius 60

Olivius
 blakus
 matris
 totam
 māa
 in p'ctem
 q' p'ctem
 q'nt'
 p'ctem
 f'ctm
 multu
 q'nt'
 nego
 Theo:
 d' ex
 magis
 non
 Q.
 ja q'
 q'nt'
 f'ctm
 Theo:
 e' ad
 in dicitur
 et hie
 et ex
 q'nt'
 in p'ctem
 ut in

Obi autem 6. Nam vel materia per se ipse actus con-
 titatur, vel componitur ex ipso vel ex sua potentialitate,
 neutrum potest dici, quia materia per se non includit actum conti-
 tum. quoniam potest. pro modo. in primis necesse est dici quod
 materia sit ipse actus, nam vel talis actus est actus
 informans et hoc non. nam cum actus informans
 se supponat actui quae reformet materia per se non
 est in se ipse per se ipse dicta, vel ipse actus subsi-
 stens et hoc nullo modo, quia actus subsistens est
 nullo effectus quae informans unum nullo in se,
 quod sustentante, quod si materia per se non est actus informans
 nec etiam erit actus subsistens, quod si materia non est ipse actus.
 Neque in dicto potest, scilicet quod materia per se componatur ex tali actu
 et ex sua potentialitate, quia si materia per se sit composi-
 tura amitteret rationem primi sui et gradus, et in parte
 non est si censetur.

R. Contra materia: et contra modo. quod ad idem. Est enim materia
 per se ipse actus constitutus, ad hunc insignitum dices,
 quod materia per se necesse est materia informans necesse est subsi-
 stens, ut videtur per actum, facta actus constitutus,
 Neque illa sunt actus in subsistente et informante
 et ad aequata, cum de aliis actus si constitutus et
 in se in se includit substantiam realem in se et in se
 includit, et quod facta et multa eius realem componitur
 et talis actus, si autem nulla ratio est componitur ex ente
 et ex sua ratione facta, quia ratio entis includit in ultimo
 conceptu unum quod est. per se a componitur ad
 minus debent se multum quod ad quod est et est ex se
 ut in logica de compositis necesse est in se.

Sunt

Sunt quædam ad huc alia arguta q̄ contrarij phares
congenitæ, sed q̄a p̄tenti diffinitum non habent,
ideo q̄ nunc ea non adducam. Sed restat videre
quomodo contrarij aliquas suas r̄as p̄ contris r̄a
allatas solvant. Ad jam r̄am dicitur v̄m spe
māam jam spe aliq̄d sic reale ens, sed p̄tenti
negant q̄m̄am si q̄ includet actu subitū
nū, dicitur n̄ q̄, ut aliq̄d sit et ip̄s accidit et subitū
fuit et q̄ re ipsa non sit p̄m̄ in bit, sed habet
aliquē subitatis m̄dū, sine subitū subitū sit con-
pleta sine in completa, sine actu in subitū sine n̄.
Sed huc dicitur non satisfaci de isto u. modo subita-
tis q̄m̄ ens reale dicitur includere p̄m̄ ipsos, q̄m̄
q̄ non sit iste m̄dū, vel n̄ accidit ut p̄dicitur
contrarij cum sit ens reale; vel e p̄tenti, non p̄t dicit
q̄ sit accidit rege m̄dū q̄m̄, q̄ ipsa p̄m̄ se nulla
includit accidit p̄tenti in completa. q̄d ip̄e
m̄dū est aliq̄d subitū, et de hoc vult p̄tenti
r̄am q̄m̄, ut sit in p̄tenti tū obiectiva, vel etia
illam, et in ter huc dicitur non dicit m̄dū. q̄m̄ dicit
negat, q̄ sic nihil adhuc reale q̄d p̄tenti q̄m̄ et extra
p̄tenti obiectiva et completū illam. q̄d actu in se
et non tū in p̄tenti h̄t subitatem realem. q̄d h̄t
et actu subitativū. non dicit neg q̄ m̄dū q̄m̄ sit in
actu, q̄d ip̄e in actu p̄m̄ existit, q̄m̄ n̄ q̄
causā p̄m̄ se, et tū m̄dū q̄m̄ p̄m̄ p̄tenti creat
ens reale actu, et non tū in p̄tenti, et q̄m̄ter habe-
bit actu subitativū. huius r̄as occurrit q̄m̄
dicendo p̄tenti obiectiva non spe v̄m et n̄ q̄m̄
Jam

fana potiam sed quoniam non remanentia
 et denominationem extrinsecam. Verum hec ratio, p[ro]p[ter]
 ut q[ui]d q[ue] reat[us] et vere p[ro]ducit, aut et comp[er]it
 habet verum et realem potiam ad p[ro]ductionem. Sed
 potiam ad p[ro]ductionem e potiam obiectiva ut dicitur e.
 supra; q[ui] potiam obiectiva e verum e realis potiam.
 m. p[ro]p[ter] q[ui] ab actu ad potiam bona e q[ui] p[ro]p[ter] - q[ui]
 si potiam e realis et illud q[ue] explet potiam, erit verum
 et realis actus. tunc ultra, sed ma[gn]a q[ui] explet
 potiam obiectiva, q[ui] erit verum et realis actus
 habitus.

Ad q[ui]am nam rationem q[ui]d Catharic[us] q[ui] dicit ma[gn]a
 q[ui] non sit actus, tu asimilatus Deo, non qua[m] rati[on]e
 e p[ro]p[ter] actus, sed p[ro]p[ter] q[ui]d e factus et in ens,
 ut ex verbis d. Th[om]as ibidem colligere videt. Verum ad
 hanc sententiam non sufficiens. Nam vel ma[gn]a
 asimilatus Deo factus rationem veris et factus in eis,
 vel factus illam rationem veris et factus q[ui]d in ipso
 Deo. im[mo] dicit neq[ue] q[ui] non alius asimilatus Deo
 factus veris et factus in eis. q[ui]d ma[gn]a q[ui] asimilatus Deo
 factus rationem veris et factus in ipso Deo regnum.
 tunc ultra sed rati[on]e veris et factus regnum in Deo
 nullum sicut p[ro]p[ter] alitalem, sed q[ui]d actu, q[ui]d si
 ma[gn]a q[ui] asimilatus Deo factus rationem veris et factus in
 ipso regnum habet alitalem actu. si n[on] tu dixeret
 rationem veris et factus p[ro]p[ter] alitalem certe non as-
 similatus Deo, sed q[ui]d ip[s]i valde si similitis in
 rati[on]e veris et factus.

Ad

Ad ultimam sententiam Q. materiam jam non esse primum nihil
neg, esse in prima potentia obiectiva, esse in prima potentia
subjectivam, ut autem aliquis sit prima potentia
subjectiva, bene potest esse extra nihil, licet sit
nihil actus includat.

Utrum aliquid sit actu extra nihil debet actu et non tunc in
potentia includere existentiam realem vel aliquam eam
habere in se vel ipsi generari, sed materiam
actu extra nihil supposita creat. ergo actu includit
in se existentiam realem. si n. tunc in potentia obiectiva
existentiam realem, re vera nihil est. si vel rosa. ny.
post dies annos debet generari, in re nihil est. ergo
materiam habet sit prima existentiam realem et ipsa
actu existentiis. et ex his potest quod habet non
esse sententia.

Dubium Tertium.

Utrum Materia prima ha-
beat ex se propriam ex-
istentiam, vel eam ha-
beat a forma aut a to-
to composito?

Duplex

Duplex e in hac diffinitio sententia. qd ce asserentiu maam i. jam ce se sine forma et composito, huc ppria aliquam existam, non totalem, sed partialem. Hanc sententiam defendunt Rubens hic q. 3. tra. 1. Suarez in met. dist. 63. sed. 3. transeua. t. deley et alij.

i. Ad sub: A. Affine.

Secunda sententia statuit maam jam nulla oio huc esse existam, et partialem; sed totam sua existam a for. ma et toto composito qd e ppria stia existat. Et hanc sententia e D. Th. p. j. art. 2. ad 3m. Eam defendunt ois sig. disipulis, Caritany, Cupredy, & Pro hinc go hinc nensis sententia explicat Nthm e jo duplicem esse existentiam. Aliam accidentalem. Aliam substantiam.

2. R. Affine.

Accidentalis existat e illa qua accidens existit in re, in qua. Substantialis vero e illa qua substantia existit. ut in g. existat hinc, et existat substantia; existat vero albedinis et existat accidentalis. Et supponit hanc d. ius accidentia non esse qd existam stia aut substantia, ut no sunt; sed existere p existam ppriam et distinctam. Nthm d.

Existentia duplex.
1. Existat accidentalis
2. Existat substantialis.

Existam in rei se ab hincib; describi; Existat e meda qdam quo res constituitur complete extra potentiam suam carm. Explicat hanc definitio. Res antequam pducatur, et esse in potentiam suam carm; qto vero pducatur hinc et extrahi de potentiam illam. qto go res e pducata hinc accipit aliquam autem sine meda q existat uicq; quo finitur et complete constituitur extra suas caas, et tunc complete qd in hoc vi, stia qm existat ab spua, vel ab actu exhibitivo, q per actu spua res qdam dicat extra potentiam suam carm, incomplete tunc, qd ut se, nondum completa, sed requirit aliquid

Defio Existat.

Quo differat existat et spua?

aliqd aliud spectans ad sui complementum; existit a. m. o.
 duo q. d. a. m. q. rem complete extra suas caas edunt
 q. nihil aliunde dicitur, quia q. existit fit magis ultimo
 completus namq. ita ut ultra talem modum nihil aliud
 requirit spectans ad lineam entis; ex quo colligitur illos
 non bene definire existere dicitur, eam spe actu ad
 modum quo res existit extra nihil. nam et q. ipsam
 spriam res existunt extra nihil. Aliam de pte substanti
 tu huius existit competentem adducit Masig lib. 2. de ente
 c. j. quia sic se t. Existit a. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 cui libet enti creato, q. aliud existit extra facultatem
 suam carnis. Vocat n. p. m. o. existit, actu q. p. e. a.
 res q. antea erant in pte suam carnis existunt in
 actu. Dicitur a. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 Dicitur a. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o. , non q. ead. r. e. circa eam
 nihil efficiant, sed q. a. d. d. e. o. huius a. p. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 eig. virtute puenit. Per li. enti creato, dicitur in tollige,
 re. p. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 in pte huius substantialis q. e. ens completum
 in pte huius substantialis. Ultimo parva declarat rationem p. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 et finem existit, de quo iam dicitur. Hoc fit p. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.

Alia deo existit.

Conclusio Prima.

Materiam ex se non habet p. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o. et distincta
 existit, sed eam a forma et toto com.
 posito parti cipat.

Haec sententia e. g. h. a. u. t. e. r. e. s. p. e. s. t. u. t. e. r. Est in Arist. s. meta:
 textu 15. ubi ait. anima spe eadem existit materia q. p. m. o. p. m. p. q. a. d. d. e. o.
 huius materia parti cipat existit sua a forma; est et d. t. h.
 loco supra citato. Ubi sic ait. Materiam non existit in rem nam
 per

per se ipsa, cum non sit ens in actu, sed hoc in potentia
 unde magis & aliq. consecutio quia creatura.
 Hinc auctoritati D. Th. Q. a. contrarius D. 5. in tua velle
 manum non hinc existam, per quia materialiter per ope
 actus sine forma. sed hinc saltem existam quia forma
 substanti per se dependeat. sed hinc responsio non ad
 hinc il. mentem D. Thomas. nam eius verba si attente
 legant, non tunc dicuntur dependere a forma sed a
 materia multa sic habeat existam per se ipsa. Et si hinc
 explicatio vera est, proprius et dicere formas mater,
 modo et hinc composita in existere in rem sua per se,
 quia ut actus materialiter existant, dependent a materia, et ut claris
 mens Doctoris & intelligat legendum fuit verba q. 100.
 q. 2a. 1. 97. art. 5. ad 2m. Vbi sic ait. Idem est ope formas
 et materia, et hoc a eodem ope compositi; si ergo sit
 D. Thomas eadem est existam forma et materia, materia non
 habet propria et distincta existam. q. 100. Certe non
 ait D. Thomas. Pter deinde ratio Certe non
 ja. Existam modo q. ex sua materia tunc desolanti
 vel materia completa, sed materia ja non est completa q.
 ergo non habet propria et distincta existam. m. patet
 p. m. existam modo constitutus rem extra suas
 partes, sed ens in completa non est extra suas partes,
 ergo existam tunc desolanti ante completa. m. patet ex D. Th.
 existam. m. et p. t. quoniam in aliis ens est in comple,
 tunc adhuc quoniam habet in potentia suam rem propter
 tunc adhuc aliquid q. factioem q. ex illis D. Th. desolanti.
 et ergo ens in completa non est extra suas partes.

Pter,

Plur. Si materia habet formam existens, tunc
ex ipsa et ex forma substantiae non potest fieri unum
ens per se, sed tunc per accidens. atque hoc est contra eas sententias
quod si id quod est per se in parte. ex materia generata plurimum,
a seorsum ex materia et forma fieri unum ens per se. secundum
verum patet. Nam ex illo quod alteri advenit post ultimum
actum et post ex illo cui post hanc actu advenit, non fieri unum ens per se.
Sed si forma substantiae unius materiae habentis formam existens
etiam, adveniret enti iam in ultimo actu generato,
et forma substantiae item contrarios habere et sua existens
quod ex illis duobus non fieret unum ens per se. in parte. Aliud
non quod advenit post ultimum a quasi alteri ordinis. quod
non potest fieri unum per se. in parte. quia ex ista et ultima
actualitas supponens naturam iam in opere effectiva, et cum
plurimum in linea entis, sine existens. potest et
eadem sequela ex materia dicitur plurimum. ex duobus actibus
in actu non potest fieri unum ens per se, quod si materia et forma
habere formam existens, essent iam duo entia in actu,
et distincta non potest ex illis fieri unum ens per se.
His duobus modis occurrunt contrarii distinguuntur
simplicem existens unum completa, altera incompleta
plurimum et partialem. Existens completa vocantur
tam quod generat naturam completam. Incompleta vero quod
generat naturam incompletam vel partialem qualem naturam
materia et forma substantiae; et sicut naturam completam
componitur ex naturis in completis et partialibus materiae
scilicet: et formae huiusmodi ex partibus effectivis, ita existens eisdem
naturam completam componitur ex partialibus et incompletis
his existens materia scilicet: et formae, et huiusmodi naturam asignant
quod non putant ipsi existens non distinguuntur realiter ab
ipsa

essentia, scilicet eadem essentia, et ideo si essentia nostra spe-
 cifica et completa et composita ex antedictis modis et
 forma, quibus saltem et essentiam completam eunden-
 nam componi ex partialibus existens, hoc supposito
 non ad eam nostram eam existam eodem completa-
 tum debent esse completo non vero existam in com-
 pletam, hinc non bene potest querere anti incompleto.
 ad eam eam negant sequentem. ad partem distri-
 gunt illud axioma et M. nostram. ex diversis modis in
 actu non fieri una ens per se quod sunt in actu
 et existam et totalem sequentem. quod sunt in actu tam
 et existam incompleto negant quia hinc una existam
 in completa comparat aliam hinc potentia ad actu
 et hinc potentiam ad perfectiorem. Cum itaque essentia
 nostra per se et forma subsistentis sit hinc partialis
 et incompleta existam potest ad hinc bene fieri una ens
 per se ex materia et forma licet suas habeant essentias
 partiales. Contra hanc sententiam arguitur per Thomam
 existam et incompleta potest se hinc vel potentia resp. alie-
 ris et existam per se ex nullis existens potest fieri una ens
 per se compositione physica. quoniam patet quia vel
 compositionem physicam potest vel una pars ha-
 beat se vel potentia realis resp. alterius; aut per. nulla
 resp. potest in eodem genere et ordine esse actu et potentia, per
 existam materia non poterit se hinc vel potentia resp. existam
 forma. et quod non potest fieri nulla compositione physica
 ex illis. aut per. ideo non forma subsistentis in ordine
 essentia non potest esse potentia quia in tali ordine et actu, potest
 forma subsistentis dici potentia in ordine subsistentis et
 existam, quia est diversus ordo. quoniam vero per
 existam

existam

exista maā in linea et ordine existit hōt se ut acty
qō in eodem ordine non pōt se hūc ut pōt. qō
hōc pōt iam ē, qō in eodem qō et ordine nulla
res pōt hūc rām acty et pōt. Confir. necq. hōc argūm.
existit ubi cūq. repiā. qō ultimy terminy substantis
et oqōso q. res intelligit existens, in tellogy et ultimy
terminata et completa ipōy pōt. qō existit ubi,
cūq. repiā. qō ultimy acty ubi. qō non pōt hūc rām
pōt rāy: altery acty vel terminy, alias non pōt
ultimy terminy. Argūm. qō qō eadem pōt.
Vel n. maā qō hōt in sua existit illa pōtentialitatem
respi: existit forma pōt se et per se, vel tū p ac-
cidens, non pōt ubi q. habuit illa q. accidens. qō hōc
qō desideram maā qōm eig y, existit pōt se, qō
hōt illam pōtentialitatem pōt se. et qō hōc
pōtentialitas ont ultimy et quasi differētiblis con-
cepty existit maā qō, qō necq. ope qōpōy generis
aut cūs. hūc qō hōc ē argūm. nully qōpōy
inferior qō hōc superior et nō pōtior suo
superiori, sed semp pōtior. qō existit maā qō
non hōt illam pōtentialitatem hūc qōpōy suo
ultimy, aut pōt, qō qōpōy inferior compōy q.
mōtū acty ad superiorem. qō qōpōy inferior semp
ont pōtior suo superiori. qōpōy non pōt. existit
in eis sicut solum actū et qōm valde pōtior,
qō non pōt qōpōy et pōtentialitatem hūc per
qōpōy differētia, alias qōpōy inferior pōtior
suo superiori. Argūm. qō contra existit in eis,
pōtior et pōtialitatem. non sunt multiplicanda

existit

existat alioq. rati. prout n. nae nunc est ut in rebus
 ita sup. illud et non. si talis pot. existeret, man
 forma et tota composita q. unica vultum gignit;
 cem. go non fuit a gignenda partialis existat. m.
 gstat ex parte rati, q. ut fuit q. pameiora non ill. fieri
 q. plura. m. pto. est. pntis existit et consistere rem com.
 plete extra suas cas. sed aqne bene ut res gstatui
 extra suas cas q. unica gignit si ma existat,
 ac si plures partiales gignerent, qe sup. uacantem
 e plures existat gignere cum q. unum ut fieri pot.
 Confirmat. Per unam et simplici si ma gignit,
 gignit tota composita gignit. go et q. unicam
 gignit cum existat existit. gignit gignit. qe gignit
 differentia in hae et existat, q. gignit completum rem
 in linea gignit q. e mudo reddens naem plane in
 coctum, existat vero completum rem in linea existat,
 qe hae e cas in pfectis outis existit q. si: reyal
 ha nitegra pnt naem alioq. abhiti one alioq.
 mali sup. abhiti si: existit. aut patet in pntis et pntis
 et alioq. compositis. Et pto. ultra q. existat compositi
 non fit composita ex partialibus existit, existit hite
 raem termini reyal. man. go nunc ope physice com.
 posita. ans e rati inter plures et thedices, pto. gignit.
 ut gignit e terminis alioq. rei caset dicitur libitale et com.
 pntis one illy rei gignit hite res determinata, ut patet
 in linea gignit qe terminat gignit ciem, ides non e dicitur
 gignit pntis pntis hite. qe et ut q. ter minat compos.
 gignit gignit qe e dicitur libitale in pntis physice q.
 media alioq. et pntis caret hae dicitur libitale et com.
 pntis

go cum exorta sit talis terminus non est compo-
 sita ex pluribus existens partialibus, sed ex actu et potentia sicut
 una et simpli existens.
 Tandem pro nostra sententia. Existere e rem esse extra suas
 causas, go pro erit qd causa exercerent suas causas,
 hoc est qd generent ad finem sui exercitij, quia qd res est,
 sicut. Hinc ultra. Sed qd modis causalitatis a causa
 egrediatur, vel qd illas causalitates terminat a ipso
 sicut compositum. et non materia vel alia qd unum,
 pars. go totum compositum et non materia habet propria
 existantiam. quoniam e bona. pro m. illud terminat cau-
 salitates qd illis finibus manet, sed totum compositum
 tunc e qd manet finibus causalitatis et quoniam
 illud non e productum tantum causalitates non tunc
 generare ad finem sui exercitij. go totum compositum
 erit ad qd modis causalitatis egrediatur, vel esse extra
 suas causas, et sicut ipsum solum propria habet exist-
 entiam. nec valet si dicatur. qd materia ya ad minus una
 causam a qua egrediatur. go ad minus habet exist-
 entiam partialem. Quod n. deum existit non esse qd
 sit ut quo res e extra causam, sed quo res e extra causas,
 go cum materia ya non habeat causas proprie, non ha-
 bet et propria existantiam.

Alii res jo. Materia ya producta qd diversa actionem,
 ab illa qua producta forma substantiae eg uq. go tam materia
 quam forma habet diversas existas. ans patet, go materia
 e producta in principio mundi qd creatum a deo, forma a,
 qd generent substantiam. quoniam non pro finis fieri
 aut producti terminant ad existantiam. go qd habet diversam
 fieri habet diversas existas. ans patet, ad rem
 postum

positum non terminat productionem. sed terminat ad rem
existentem.

Q. Certe ens et negatio generum. Ad platum di-
stinguens ens. fieri autem per se et productione
prima terminat ad existentem, hoc est id quod se producit agit
et in sua productione primam existentiam generis ens. fieri
ad productionem altentem, vel potius complementum terminat
ad existentiam primam nego ens. maā qd ja licet sit
et creatum per se, tñ non per se producit, sed complementum
et con creatum ad productionem totum una cum forma ut
exhibe dicitur in Th. 1. p. 1. 7. unde maā ja non accipit
primam et distinctam existentiam, sed solam coexistentiam
in toto, ex hac sententia colliges, licet maā ja in primo
creato habeat distinctam existentiam et illa quā modo
habet sub forma et qd modo e pars distincta comple-
menti et comuni cum illi ista existat et distincta actione
ut de se patet. tñ non sicut ex hoc qd maā habeat
primam et distinctam existentiam et creatam et qd ad hoc
patet qd habeat primam et distinctam actionem et qd fiat.
Alia respondent qd ad productionem sufficiunt ipsa creatio,
aliter existat vel actus substantivus. que cum maā ha-
beat ea se bene poterit et dicitur jam actionem produci licet
nulla habeat existentiam sicut se. quod si contra hoc dicas
qd productio sit terminari ad rem non existentem sed
positum, qd cum distinctione, hoc est ratio finis termi-
nandi productionem non est existens generalis generum
ita ut existat non sit modus receptus ex parte termini
hujus in complementum, nego generum. si ab n. patet
existat enim concomitantem ex parte termini, tñ non
patitur hujus ratio finis terminandi. Unde cum maā ja qd comp
ducit

duh, communitate liberal existam in eodem instanti spms, non
licet a toto composito inde fit q bene pot termi
nare p ductionem licet ipa per se careat fructu existo.
q a. actio p ductionem non vero terminet ad existam ita
q exito fructus attrin gant, plaut in genere humana
qua te vera ratio p ductionem, et tu q illa non p ducit
aliqua exista forma vel creatio, cum tam forma qm
materia sit p creatam p ductionem, sed p generalem humanam
selvum attrin gant et p ducit unio substantis, et hoc rae
primario et fructus termi p ductionis q se recipit non
te existam, et hoc selvum quoy bona e.

Plurimae 20. Materia quae est causa materiae tam formae
quam compositae, potest autem prior illis cum eis cum
debeat q cadere est in saltem in aliquo in se habet natura.
tunc ultra in illo priori in quo materia potest supponit
ut in se non tamen materia nihil, alius compositum fieri
ex nihilo et forma substantis recipit in nihilo. q
te absurdum. qo in illo priori e alius existens, et
tu nec a forma nec a toto composito. qo p m se.
p m qm, qm q non existit in nihilo, demum q p se
caat debet existere, qo cum materia qm in illo priori
non sit materia nihil, sed alius, et nec causet in pro
gre, habet in se quoy existam, non a forma nec a
toto composito, cum ante illa duo iam existat
q a. ante alius e existens, non existit q illis existam.
Confirmat auctum. materia qm ut e alius ita a forma in
illo priori, te extra suas causas, qo existit in illo priori,
patet qm, qm existere e e se rem extra suas causas,
aut non p m. qo in illo priori materia nec causet. qo
in illo priori e iam causata, et igitur extra suas causas.

R.

Q. Certo totum primum eorum. d. 2^m ans. nega-
 tis tu gregnam. ad placem negalis aus quo ad p^m,
 se: id q non existit nil q non habet existam qpe me-
 rum nihil, nam ma^a q^a in illo priori licet nullam
 habeat existam, non e tu mem nihil, fute extra
 nihil ofiis, et h^u tunc sua ofiam, quam in eo.
 dem in statu h^u existit cum composito p illa
 existam. altera partem diffingues; q p se causat
 in qe ca^a ofiis de h^u p^m q exfere, q do aus,
 in qe ca^a p^m, nego aus. ad salum u. causat^m
 h^utem fute, q habeat actu ofiis et in eodem
 instanti h^u cum composito existat. unig h^u e
 r^u, q^a q^a ca^a ma^a e q^a p^m p^m alitatis;
 qe non pt nec debet ista causabilis a ma^a exerceri
 ut existens a gredyph cabine et fute leg^u, q^a exist^m
 a r^u h^u et ofiis rei actualit^m, ut p^m l^u e. Ad comp^m,
 ma^a q^a neg^u ans q^a fute ma^a in illo priori
 sit extra p^m ca^a licet q h^u ca^a ma^a, q si q^a h^u
 dicat, nihil pt aliud causare nisi sit extra ca^a vel sit
 causat^m? Q. dist^u p^m, nihil pt causare q non sit
 extra ca^a ad miry ofiis a qua fute h^u,
 et entitatem ofiis, q non sit extra o^m ca^a, nego.
 unde ma^a q^a in illo priori licet habeat sua entita-
 tem ofiis extra ca^a ofiis, tu r^u in statu
 fute, quem statu imp^mat nomen exist^m fute
 e q^a in statu r^u, et in ipso ofiis a ca^a ofi-
 si ente, non q ip^m p^m alit^m ma^a vel entitas
 illig partem sit intra ca^a ofiis p^m extra,
 sed q^a in illo priori non h^u ca q in statu generat^m
 debet h^u si forma fute q spectat ad statu
 ofiis.

si vera physica est ipsa existantia sine coexistantia, quae
reddat eis extra causas. Alii respondent cum di-
stinctione, materia in illo priori extra causas in se
et in completa et edunt, complete et perfecte negant,
ergo tunc existit materia per se, negant quoniam materia existit
et materia quaedam reddens rem complete extra suas
causas ut supra dictum est.

Obiicit 30. Si materia per se non haberet principium
existentiae, sequeretur eam toties generari et corrumpi,
quoties generatur et corrumpitur composita et
simplex substantia, atque hoc factum. Ergo si id ex quo
non patet, quia materia per se est in generabilis et in corrup-
tibilis; sequela patet. hinc res generatur et cor-
rumpitur quoad aequum vel amittit existentiam, sed
materia per se amittit simpliciter existentiam et acquirit, cum exi-
stat existit composita, et huiusmodi existit simpliciter,
sive corrumpitur ergo materia per se, et corrumpitur et gene-
ratur.

R. Negat se: ad praesens, et corrumpitur non potest
amittere existentiam, sed ita amittit, ut statim in
eodem instanti et id subsequenti non cum aliis
aliis existat; ut generari non est utcumque, acquirere autem
istam, sed ita acquirere quod antea nullam habuerit omnino,
licet ergo materia per se quoad composita corrumpitur quoad existentiam
priorem, tamen in eodem instanti statim acquirit aliam
existentiam; et quoad generatur composita, acquirit quod deum
nunc existentiam, non tamen ita quasi nullam in eodem
instanti habuerit, et hoc magis patebit infra de
in corrupti bilitate materiae per se.

Obiicit

Obiicies q̄d materia facta habet propria essentiam. q̄d et propria
 existentiam. aut q̄d sit p̄ter genera. existit non distinguuntur
 ab essentia. q̄d. p̄ter item autem haec. existit e q̄d ponit rem
 extra nihil, sed nulla res potest poni extra nihil q̄d aliud
 e se distinetur realiter. q̄d existit non distinguuntur ab
 essentia. p̄ter m. dicitur res q̄d propria existentiam et esse minime
 distincta e extra nihil q̄d m. vera.

R. Constat autem, et nullo generum. ad p̄ter negabilis
 autem, q̄d existit distinguuntur realiter ab essentia in S. th.
 ad p̄ter negabilis m. dicitur, q̄d res e et extra
 nihil per actualitatem essentia, tunc q̄d supra m. negabilis
 bis generum at haec res lingua patitur disputatum.
 de distinctione et essentia existit in rebus creatis. Circa
 quod ferendum q̄d in schola D. thomae existit et essentia non
 distinguuntur sola me, sed realiter, q̄d p̄ter breuiter haec rae.
 quorum unum potest intelligi sub opposito alterius, il-
 lud non e idem realiter cum isto; sed essentia potest intelli-
 gi sub opposito existit. q̄d existit non est idem rea-
 liter cum essentia. m. patet, q̄d alias intelligeret sub op-
 posito sui ipsius q̄d e ingratum. p̄ter m. essentiam res potest
 concipi q̄d non existat, sed non existere e oppositum
 existit. q̄d. p̄ter idem. Nulla res e causa sui ipsius,
 sed essentia e causa existit. q̄d, non orant unum eodem in-
 ter se. m. patet, p̄ter m. quia ab essentia fluit
 existentia in quocumque eandem genere causae,
 siue efficiuntis siue formalis. q̄d m. vera.

Dub:

Dubium Quartum.

Utrum Materia Prima possit per diuinam poten- tiam existere sine om- ni forma?

Q. Dub. Negative. 70 In hoc dubio sunt duae oppositae sententiae; iam affirmati-
defendunt Suarez & Chypp. 13. meta. sec. 2. Arubegni tract.
de materia & est illi q. quod dicitur materia in existenti particu-
laris a toto composito affirmata. q. q. dicitur dicunt de pota-
tate absoluta bene posse materiam iam absq. ei forma
substanti in rem natura existere. 2a sententia huius oppo-
sita est D. Thomas quae docet ex parte 1a. p. q. 66. ar. 1.
in corpore. Eamq. defendunt oes oij scholastici negan-
tes materiam iam prius in rem natura existere absq.
ei forma substanti, et de potentia dei absoluta.
Et licet in titulo Dubij sit petita, an materia iam prius
q. diuina natura potest existere sine ei forma, tamen quae
sit in dubium reuocari an naturaliter se et fieri potest, idem
utramq. partem disputabimus. Quare sit

Conclusio Prima.
Naturaliter loquendo non potest materia iam
existere in rem natura absq. ei actu physico
sine

siue forma substanti.

In hoc tractatu quatuor sunt Auctores. et Pter 10. rone
Nulla res naturaliter legitur potest dari in rem naturam nisi ad
sequens suum finem naturam et quae est substantia, sed
finitis naturae magis potest recipere formam, cum natura
natura sit potius passiva, ergo nequit dari naturaliter in rem naturam
absque forma substanti.

Pter 20. magis potest dependere a forma, quam a materia
a finis proprietatibus suis passionibus, sed naturaliter legitur
nequit dari materia absque finis proprietatibus in rem naturam.
ergo nec materia potest recipere formam, nisi in. Dicitur spiritus
civili concurrens et potest naturam impedire fluxum passi-
onem quae natura naturae ab materia magis cum materia coniungitur.
m. pter. 29. materia potest dependere a forma substanti in linea
substanti, materia vero non dependet a finis proprietatibus in
linea accidentis, cum proprietatibus non sunt accidentia.
ergo materia potest magis dependere a forma substanti quam
materia a finis proprietatibus. p.

Pter 30. Nulla res potest naturaliter dari sine complemento
sive substanti et sine eius naturae, sed ipsa naturaliter
admiratur ad eius substitutionem, sed forma substanti
et substanti complementum materia potest, faciens quod ipsa
sit in certa specie substanti ad eam finem quod sequens
naturaliter admiratur, ergo naturaliter legitur nequit dari materia
potest sine forma.

Conclusio Secunda.

Materia potest nec per diuina potentiam potest dari
in rem naturam absque, si forma substanti.

Haec

Hoc certe fuit quod in schola d. Th. Ina ante,
quodam p[ro]p[ri]o, breuiter notum, q[uo]d licet ma[ter]ia p[er] se sit sine
forme h[ab]ere et illa forma, implicat t[ame]n q[uo]d h[ab]et h[ab]ere
quod sit aliquid in forma. et in hoc sensu loquitur d. Th.
p[ar]t. 1. q. 66. a. 2. Vbi expresse sic dicit. quod si in formis,
tas ma[ter]ia accipiat q[uo]d carentia est forma, sic e[st] in,
p[ro]p[ri]e dicere, q[uo]d in formitas ma[ter]ia h[ab]ere p[er] se sit vel
formam ipsam, vel distinctiua. q[uo]d p[ro]p[ri]e mentem
d. Thome in p[ro]p[ri]e e[st] q[uo]d dicit ma[ter]ia p[er] se sine in forma
substanti. Et circa verba d. Th. diligenter attenta q[uo]d q[uo]d
d. Thome negat p[ro]p[ri]e d[omi]ni ma[ter]ia sine forma, h[ab]ere
loquitur de instanti aliquo h[ab]ere, ut ap[er]te ex eis verbis
colligi p[otes]t, dicitur de aliquo instanti vel p[ri]ori na[te]
nam in creat[ur]e mundi subtem in aliquo p[ri]ori na[te]
ma[ter]ia fuit aliquid forma. Sed de hoc non e[st] d[omi]n[us]
unde in alio sensu, p[otes]t contra q[uo]d r[ati]o.
Ma[ter]ia p[er] se magis dependet a forma substanti quam
accidentali, q[uo]d negat q[uo]d d[omi]n[us] non p[otes]t h[ab]ere p[er] se
ma[ter]ia p[er] se in rem na[te] extra Inas caus sine forma
accidentali, q[uo]d negat p[er] eandem p[otes]tatem p[otes]t
ut d[omi]n[us] sine forma substanti. p[otes]t m. ma[ter]ia p[er] se de,
pendet a forma substanti h[ab]ere a complemte illa
intra p[ro]p[ri]am linea substanti, in qua affert illi substi-
tam et existant, q[uo]d substanti, in certa p[ar]te substanti. q[uo]d
magis dependet a forma substanti, quam acciden-
tali cum hoc sit extra ipsam lineam. p[otes]t m. substi-
ta negat ap[er]te in rem na[te] nisi sit aliquid p[otes]t et
nisi terminauerit aliquid p[otes]t h[ab]ere, q[uo]d p[otes]t h[ab]ere et
terminatio sunt forma accidentales, q[uo]d ma[ter]ia p[er] se negat
d[omi]n[us].

dum in rem nra abry, forma accidentali, qd
 nullo modo abry, formae substantiali.

Pro 2o cante. Si daretur nra qd in rem nra abry
 a forma, sequeretur aliqd spe sub certo gre y non spet
 sub aliqua spe, y sequens e in parte. qd d' aut. se.
 quela p'tr. qd si daretur nra qd sine a forma, tunc
 spet sub gre fututa et corpis, cum nra sit pars
 compositi substantiali p'ty, et tu non spet sub aliqua
 spe, qd non habet aliquam formam, vel supponit,
 cum tu a forma debeatur esse formae certa gre, ut
 ym' g'raui fatent. qd sequela vera. quid a.
 hec sit in parte, p'tr: qm' nullo modo in d' huius p't
 g'raui raem genui in m'ediate abry spe, qd
 spe est m'ediate, qd a. existit in rem nra non
 e unite, sed singulari, et p'bauis in logica h'chi:
 de unitate. qd et nra qd cum existeret in rem
 nra, aut aliqd singulari. Hinc rai nrae oc,
 cum unit g'raui. qd d'nt q' g'rauius ens completu,
 et q' ex se indivisibile e non p't et per d' huius p't
 huius d'nt a parte rei, qm' sit sub aliqua spe atoma,
 tu ens incompletu et y tunc pars indivisi d'nt quate
 e nra qd, non p'tit ex se spem atoma, sed tu
 subalter nam.

Contra e nam si ad ycedat istis unitu, nra qd
 non spe indivisi d'nt completu in tu p'ntem, adhuc tu
 si existit a parte rei d'nt spe aliqd singulari qd resp
 spe pars ear, et hu' supposito h' aut' nra qd
 capiens huius pars indivisi d'nt spe re ysa aliqd sin,
 g'raui spe implicat q' re ysa et p'ty sit sub gre
 corpis aut fututa et y non sit sub aliqua spe
 ans

ans quodammodo aduersarij nisi uelut cum Platone ad
mittere unte fructus a parte rei. quia pro. rales sicut
yris repugnat in uim dum completu goni mediate
sub qo et non sub aliqua spe qo inter ym et gony
medial spes, sed inter propria gnis et in huius
nere mediant propria spes ut talis. qo sic, nichil
in uim completu negl pene sub qo immediate, ita
negl in huius in completu, qo in uim dum in
Completo et diuit propria in uim huius. M. pro qo
gony huius totum potate ginet spes sine diffinis, unde
nichil pot potate gony, nisi sicut ea q ginet. qo
inter gony et in uim dum nere mediant propria
specifica, Quid contrarij 20. quod maia ya pot bene
sub aliqua qo gmeti et si non sit sub aliqua cer
ta spe, qo hll specificam in completa. Contra e
qo maia ya nulla hll specificam sine unitatem
specificam positima ex se, ut pbatur infra. qo hoc
fundamentu factu. Alii dicunt q maia ya in
stati deformitatis sit in spe pectus pappina. Alii
dicunt q sit sub spe maia sublunaris licet magis
falte sed hoc uia stare negnent. non im, qo ac
tualis specificam pectus pappina et actuali forma
qo cum maia ya habeat in statu specificam spei
specificam in formatu, nere potat actuali forma.
Negl 2m stare pot, qo ut pbatur infra maia non
hll ex se specificam positimam.
Pro Conte 30. Si maia ya existens sine forma, qo
sit in actu, et non opet in actu, sed non opet, et
qpe

esse in actu manifeste implicat. 20 et implicat
 materia existere sine forma. p[ro]p[ter] sequela. in p[ri]mis
 materia est in actu q[ui]a ut supponit existere in rem
 natura; deinde non est in actu q[ui]a caret forma
 substanti q[ui]a actus materiae. R[ati]o contrarij arg[um]enti haec
 laborare in agnosc[er]e, q[ui]a tunc it[er]u[m] q[ui] materia est in actu,
 sumit actus p[ro] actu exist[en]tia; et q[ui]o it[er]u[m] q[ui] non est in actu
 sumit actus p[ro] actu substanti[ae] physico; unde licet in natura
 g[e]n[er]ationem q[ui] sit aliq[ui]s in actu exist[en]tia sine exist[en]tia
 non sit implicat q[ui] sit in actu exist[en]tia sine actu substanti[ae].
 unde negat suppositu[m] huius arg[um]enti. q[ui]a ag[er]e laborat
 in agnosc[er]e. Nam hoc s[er]vare g[e]n[er]ationem non iustificat,
 q[ui]a eo ip[s]o q[ui] g[e]n[er]at ab illis materiae esse in actu exist[en]tia
 sine forma substanti[ae] nisi h[ab]eat t[er]m[in]u[m] et g[e]n[er]at q[ui] sit in
 actu exist[en]tia sine exist[en]tia, haec a. et p[ro]p[ter] contrarios mani[er]as
 f[er]re implicat, et ip[s]um solutio. P[ro]p[ter] a. hoc aut[em]
 10. q[ui]a si exist[en]tia e[st] a forma, q[ui]o si materia est in actu
 sine forma substanti[ae], est in actu exist[en]tia sine exist[en]tia.
 q[ui]a patet, p[ro]p[ter] aut[em], exist[en]tia albi e[st] ab albedine, ni[si]
 q[ui] a nigredine, q[ui]o et exist[en]tia e[st] a forma e[st], et sic
 de ceteris formis substanti[ae].
 20 P[ro]p[ter] idem; Ordo e[st] sine supponit e[st] p[ro]p[ter] ad ordi[n]em
 exist[en]tia, et e[st] p[ro]p[ter] p[ri]or illo, q[ui]o actus q[ui] ad ordi[n]em e[st] p[ri]or
 p[ro]p[ter] e[st] p[ri]or illo, q[ui] p[ro]p[ter] ad ordi[n]em exist[en]tia ad
 illu[m], vero q[ui] supponit. sed forma substanti[ae] e[st] actus p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] ad ordi[n]em e[st] p[ri]or, si aut[em] exist[en]tia e[st] actus p[ro]p[ter],
 aut[em] ad ordi[n]em exist[en]tia; et patet haec q[ui]a forma substanti[ae]
 complet[ur] quasi op[er]em materiae p[ro]p[ter] de unig[er]e p[ro]p[ter] g[e]n[er]at
 e[st] q[ui] sit receptura formae substanti[ae]. q[ui]o q[ui] materia p[ro]p[ter]
 sit in actu q[ui] forma substanti[ae], vero q[ui] supponit ad
 haec

huc ut sit in actu existat. et x sequitur in hoc q
maā ja existat sine forma substantiali virtualiter
q̄tūq; y existat sine actū huc a. ut ip̄i Joulun
manifeste in p̄t̄i cat. ja illa ḡyua patet; nam si
ordo s̄p̄ia et existat ita se habent, q; ordo s̄p̄ia
in dissimulabiliter p̄supponat et abiq; sequat, ita quoq;
se habent autq; spectantes ad tales ordines.

Dices contra. Maā ja h̄t̄ ex se actū s̄p̄ia, q̄
sine forma substantiali bene poterit h̄t̄ actum existat,
R. Ex dictis, q; licet maā habeat actū s̄p̄ia, q̄
in talis s̄p̄ia habet in p̄t̄i, et petit s̄p̄ia com.
pleri q; formā substantiam, hinc non sequit q; habeat
existat sine forma, q̄ existat tū completit s̄p̄ia
completo ut Dub: q; cadenti p̄t̄i e. Confir. mal
huc rā. Maā ja e ordo in p̄t̄i s̄p̄ia q; pura p̄t̄i
substantia. existat vero e maā actualitas q̄ e s̄p̄ia
natis rā actuali s̄p̄ia me rāta in Deo. q̄ ut maā
ja p̄t̄i ordo ad recipiendā existat, necesse est me,
dicit forma substantia q; e actū q̄ cum fuit h̄t̄
lucens ope p̄t̄i s̄p̄ia. patet q; q̄ ad maā or.
virtualitatem necesse est d̄veneri nisi q; inferorem, nisi
necesse ad ultimū actū nisi q; intermediū, q̄ actū
ultimū ad talis s̄p̄ia p̄supponat medū. et q̄ p̄t̄i
necesse q; divina p̄t̄i s̄p̄ia p̄t̄i p̄t̄i fieri.

Pro Certis q̄o. Maā ja e pura p̄t̄i substantia
q̄ necesse h̄t̄ actum existat sine forma substantia. q̄
ḡyua. q̄ si ut actū p̄t̄i multū h̄t̄ p̄t̄i abilitate,
et sic p̄t̄i pura nullū habet actū existat, necesse
cum sit talis actū sit ultimū et p̄t̄i s̄p̄ia.

Confir. mal

Confir. Mañ ja pñm contrarios in illo (Saba mfor,
 unitatis a pñra pñra subiectiva. qe non hñt actum
 existit, neq; ut hñt pñt pñm qe qñm. qe si haberet
 actum existit spñt pñra pñra et non spñt pñra pñra
 subiectiva. in pñm spñt pñra pñra pñra ad uer-
 sionis, deinde non spñt, qe hñt acta cui subiectiva,
 ref. pñra a. acta habent pñm acta vel formā non
 amplius e pñra pñra subiectiva, qe implicat. si
 dicat eum pñra mañm pñm nocari pñra qe,
 hñm subiectiva resp. forma hñt pñra, non uer-
 resp. existit. Contra e. Pñra pñra subiectiva
 e illa qe caret in forma vel acta cui subiectiva pñt
 sed mañ ja e pñra pñra subiectiva, qe caret existit
 qe existit e forma cui subiectiva pñt. quid si dicat
 mañm pñm in statu in formitatis non spñt pñra
 pñra certe tollit aliy pñra spñt mañ ja; et qe
 qñt hñt pñra implicat qñra subiectiva utpote se,
 struens rem spñas.

Pñra qe Certo. Prædicatū spñt mañ ja e, qe pñra
 actueliter uniri cum aliqua forma subiectiva nage
 pñra qe nec ab pñra Dei absolute pñt hñt pñra
 illa. qñra pñra, qe nihil pñt dari aut ope pñra pñra
 hñt spñt; aut pñra, qe qe hñt pñra pñt spñt, non
 implicat; et explicat magis; nam pñra e in rem pñra
 aliy ens qe pñra tale pñra, ex pñra e pñra, cum hoc
 non implicat, qe a pñra pñra e tale ens, sed tale
 ens non e forma neq; pñra neq; qe orit mañ ja.
 pñra a. qñra, si n. hñt pñra non qñra hñt uniuersu
 caret aliqua ontitate pñra ad uarietatem d
 deore illiy et pñra opñt hñt non pñra pñra

quod

quod nulli nisi stultissimi mentis auderet dicere.
Otri autem per se non tribuit deus mediantem
causa potest tribuere se solo sine, ille, sed deus tribuit
existentiam materiae per mediantem forma substantialem vel dictam
e. g. potest et ei tribuere abstr. forma. In pulch. deus n. g. h. i.
nec eminenter eam in virtutem eam etiam;

R. A. Senario huius auct. q. 1. m. d. n. r. p. s. ma. si
intelligat de effectu quem deus tribuit et eam materiam
aut finem, quod salus causalitatis sit in ipso in se,
dicit in effectu esse etiam esse causa hanc materiam quoniam
finitis et sit per se causalitatem; et causa finitae et alteri
materiae huius in se, abstr. nulla in effectu
tribuit deo, et effectus non sit et licet deus mediantem
forma substantialem tribuat existentiam materiae per se ipse potest
haec facere se solo et sine illa. quod hoc ad se in se,
facere in effectu esse. Verum quod de hoc sit tribuere
deus in effectu esse sine non. In hoc solutio non sit,
deus ad se, male satis facere, quod licet deus se solo non
tribueret existentiam materiae, potest tamen ad hunc finem
abstr. existentiam, quod in se esse esse non sit, quod nullus
tamen supponens forma substantialem, quod quod deus potest me,
dicente forma substantialem, potest et sine illa. Unde
alio modo respondendum est. Contra quod deus tribuit
existentiam materiae per mediantem forma substantialem quod huius
duos effectus, quoniam primus sine per se, et tribuere
materiam eam finem et complere in se, et finem. In se,
deus et tribuere esse esse. Hoc quod quod supponens eam
tribuere existentiam sit effectus secundarius, unde auct. quod
deus non potest stare in se et in secundaria sine forma

per

q̄ sua p̄tiam absoluta q̄n̄a t̄a q̄st̄at mediante forma
 substanti q̄ ē c̄aā r̄a cum se ut q̄ q̄st̄at mediante
 c̄aā r̄a p̄t̄ q̄st̄are sine illa se ip̄so f̄: n̄o cum ex̄ta
 non sit talis est forma substanti ut d̄ebeat ex ip̄sa
 extrin̄sice compari.

R. Ergo non esse existam esse esse secundariū
 forme substanti et non intrin̄sice compari huius ex
 parte ad huc t̄a d̄eā non p̄t̄ q̄st̄are r̄ta q̄st̄a se solo local
 secundariū ut nullis modo primariū est supponat
 q̄ h̄c implicat contradictionem. Unde in formis h̄is q̄st̄
 magis si talis est non supponat est ip̄sa c̄aā
 secundariū, ut est ip̄sū primariū, q̄d̄ est m. fin a.
 supponat negatis, et tunc q̄st̄a m. negatis q̄st̄a
 q̄ existat ut sit est secundariū, n̄o t̄a ut est suppo=
 nit primariū, nempe esse specificū, et q̄st̄a supponit
 et est forma unitam n̄a. Dices contra
 deus de facto in humanitate Christi p̄t̄at existam se
 solo et nulla mediante c̄aā r̄a ut d̄ebeat th. in 3. p
 q̄o solus nullus. R. Deum non ita q̄st̄are illi est,
 etiam in humanitate Christi quasi non supponat
 forma substanti aut est primariū illi, sed loco est,
 p̄t̄a creata subrogat divina existat, supponit t̄a
 forma substanti unitam n̄a; est q̄o r̄ta secundariū
 est supponit primariū, unde quomodo est formam
 d̄eā p̄t̄ aliena existat suppleri, non t̄a si primariū
 non supponit. Et p̄t̄ h̄c doctrina pulchre explicari
 in quantitate d̄eā est secundariū q̄e extensū in
 ordinat̄ ad locū p̄t̄ q̄dem a deo suppleri se solo, non t̄a
 ita, q̄ non supponit est est primariū q̄e extensū,
 s̄o in ordine ad se, n̄o p̄t̄ t̄a n. q̄ aliquid sit extensū,
 s̄o in ordine ad locū q̄a p̄t̄ sit extensū in se
 eodem

eodem modo hinc de materia et forma substantiae dicitur,
quod deinde hinc in alio capitulo. Nam dicitur me-
dicina per se materia intellectiva dicitur actionem vitalem,
et tunc ut certum docent The: 1. 2. 4. 3. in parte 2. q. 1. dicitur
se solo ponit actionem vitalem dicitur dicitur dicitur in
habitu, quia actus vitales sunt. Supponit primum
vitale, a quo etiam, vel cum quo indubitanter.

Obi cibus 20. Non repugnat quod accidens existat
sine forma, ut patet in venerabili Sacro dicitur. quod
nec repugnat quod materia existat sine forma. quod
patet, accidens magis dependet a forma quam materia a
forma. quod patet, quia accidens est quod posterior forma, materia
vero est prior forma, sed posterior semper magis de-
pendet a priori, quam prior a posteriori. quod accidens
magis dependet a forma, quam materia a forma.
Deinde patet idem. Materia per se substantia habet in com-
pleta, quod omni magis dependens quam accidens,
cum substantia habeat omnem de generatione
quam accidens.

R. Certo autem et negato. quod in parte negativa
hoc autem. ut hinc item patet dicitur, quod accidens
sed posterior forma, quia tunc ratio est repugnat. forma
et quia tunc et materia forma completa in suo genere
hinc est quod patet bene conservari in specie forma; quare
actus et factus et magis factus magis dependens quam materia
et forma. materia per se pura substantia habet omnem
et omni in completa, unde non minus et negant
separatim seipsum. quod a. dicitur quod materia sit substantia,
quod est. dicitur quod tunc in. sed substantia magis dependens
ceteris

castens paribus, quod si, quod a. castens non fuit paribus
 ut hic certe non fuit, negat. Dices iterum,
 manna quae fuit, quod potest sine forma et per se existere
 potest quae a haec a se fuit fuit in eis. Ad hoc
 quodens autem est distinctus et separatus, quod potest per se, hoc
 est, non in alio hunc in se existere, quod est per se.
 quoniam, potest per se existere ita et habet existens
 quoniam sine forma, negatis quoniam, quae de se sine
 fuit creatio non est exata, sed quae sitas, hoc est, quod
 non sit in alio hunc in se in haec fuit, in haec non.
 differunt propter substantiam ab accidente.

Obicitur quod Man distinguunt realiter a forma,
 quod potest conservari sine forma et separatim ab illa
 existere. autem a certis, propter quoniam, illa non est distincta,
 quod realiter potest ab invicem realiter separari, et
 et separatim existere.

Ad. Certe autem, et negatis quoniam, ad quoniam nega-
 tis assumptis, quae bene potest aliquid distinguunt realiter
 hunc quod ta negantur separari, quod nimirum in alio
 quod habentur deperit autem quoniam qualem hunc manna
 in existendo a forma et signum illud realiter distinctio, non est ad quoniam,
 tu illis, ut optime docet Caietanus, quae non quod hunc, illa distinguunt
 realiter quod potest separari. nunc etdem illa, potest ab
 invicem realiter separari, quod distinguunt realiter.
 et non hunc distinctio est, quae ad separari propter quoniam distinctio;
 ad separari non potest quod am in deperit autem unum ab
 alio quoniam tu in deperit autem distinctio realiter non
 inferat, unde licet et quod pronunciat distinctio
 realiter ut docet fides Catholica, tu illa hunc pronunciat
 non

non pot ab invicem separari, Ita ut una sit sine
alia, quare licet materia sit distincta realiter
a forma, non recte pot existere sine illa, et eadem
a materia seca dependetiam.

Omnis autem materia est producta et distincta
actionem independentem a forma; ergo pot et generari
nisi a sine forma. propter quod. quia res et eandem
productionem pot generari et quare producta, cum
generatio nihil sit aliud quam productionis rei productio
autem non pot, quia forma est unum et producta et generari,
rationem, materia vero est creatum, ergo autem non.

R. Ergo autem, licet materia sit producta et creatum
et distincta ab actione illa qua producit forma
equi sicut quia modo est, in materia ista, non est in
simplici producta et actionem independentem, hoc
est et actionem determinata quare ad se facta, facta
composita ad productum esse sicut compositum, quare
factum et non sit producta et rationem dependentem
a forma, cum illa actio sit et se fuerit determi-
nata et composito circumstantibus quasi ad
materia, unde materia sit potius generata, et non
creata.

Omnis autem ergo. Ergo ex terra generat aqua in
illo insuati que expellit forma terrae, non est
in materia forma terrae, sed in illo insuati pot dicitur
non cogit eam rationem vel agentem nata est
introductionem aliter forma. ergo in illo non
satis materia caret a forma. ergo idem et auctorem.
m. potest, propter quod. quia dicitur libere generat ad extra
et non

et non necessitas ad coagentem, igitur poterit in illo
instanti non coagere.

R. 70. in illo casu materia iam fore actiua,
tam. Q. 70. Cuius m. et ratio m. ad partem
Hec tunc non absoluta necessitate generare vel
coagere, generare tunc necessitate suppositiva,
suppositiva in tali statu rem, et tali forma, nec
generat, nisi forte vellet forma rem inueniri,
cum igitur omnia iam existunt et iter deum,
deus a forma substantia vel partem e, non poterit
tunc non generare in isto casu sed nec generare,
vel necessitate ex suppositione. Et hoc prout dicitur in S. Amantio.

Dubium Quintum
Utrum Materia Pri-
ma habeat ex se ali-
quam Unitatem spe-
cificam et numericam?
L. Duo

Duo petuntur in presenti dubio. Primum an materia prima habeat
 ex se unitatem aliquam specificam independenter a
 forma. 2° an habeat et unitatem numericam.
 Pro resolutione huius diffinitio, Aristoteles, nec tamen hinc legi de materia
 sublimari vel e^o q^o substantiam corruptibilitatis;
 nam de materia caeli an sit una spe cum materia inferiorum,
 an vero ab illa spe distinguatur, disputali magis dico dante
 in lib. de caelo. Et quod nunc et sermo est de unitate speci-
 fica et numerica, quod n. de his unitatibus si dea fuerint,
 facilius quod probantur accipere ad unitatem genericam in
 legendis, et sic sensus est, an omnes portiones materiae
 simpliciter sint eadem spe, an vero sita similes,
 similitudinem specificam formam substantiarum distinguantur
 spe. Aristoteles 2° ex 1° Th. j. p. q. 16. de veritate a. 7. ad 2.
 quod duplex sit unitas. una positiva; altera negativa.
 unitas specifica positiva est illa, quae in re qua facit unam
 speciem, supponit aliam primum intimam in clausum, ex quo
 positive omnes partes unitas, ut in hunc patet, quod habet uni-
 tatem specificam positivam a ratione se. rationem, et qua
 hinc ex 3° et radicali principio omni illis specificat.
 Unitas vero specifica negativa est illa, quae in re non
 supponit aliam primum proportionatam quod spe multae,
 plures. Hanc doctrinam exemplum d. Th. loco citato, ubi
 sic ait; aliquid esse semper et ubique, potest intelligi dupliciter;
 uno modo, quod habet in se modo se extendit ad ad et tempus
 et ad eam locum, et sic deo competit semper et ubique esse,
 alio modo, quod non habet in se quod determinet ad aliquem
 locum, vel tempus; sicut materia prima est spe una, non quod
 una habeat formam, sicut haec est ab unitate forma-
 rum, sed per remotionem cum formam distinguuntur,
 et

Unitas duplex.

Unitas specifica
positiva.

Unitas specifica
negativa.

Et scdm hunc modum scilicet quodlibet unum est pro ubi quodlibet quodlibet,
in quodlibet unum abstractum huius est nunc. Sed ex hoc non
sequitur ea esse aeterna nisi in metu si est aeternum.
Ex hac doctrina colligitur tunc esse aliquid unum species et
genus, quod non est plura specificum, quia non includit
in se proprium aliquid oppositum et quod specificum et
habetur huiusmodi scilicet.

Conclusio Prima.

Matia in sublunariis est una species atomica, non substantia
aeterna.

Haece sententia est contra, et senus illius est quod omnes portiones
matiae sunt eisdem species legibus de rebus sublunariis.
Petrus Costa 90. Nulla est portio matiae sublunaris quae non
sit ex se capax ad recipiendam formam quamcumque
in qua unum portione regit. Quod omnes portiones matiae
sublunaris emittit eisdem species. Item autem. nulla por-
tio matiae est quae per se transmutatur in alias non potest eo
devenire ut staret sub qualibet forma naturali, sine
ipsa ut pars sola, sine sit cum alia parte generata,
ita quod uno verum. contra autem per. nam ex eo colligitur
quod si duae portiones activerint sunt eisdem species, quia una potest
eisdem actus secundum speciem dicere, quod potest altera, quod
idem dicendum in suis de portio quae finis respectu formam,
quod in ipsis recipiuntur. autem patet, in portio et pariter,
in quibus voluntas una non distinguunt species ab altera
voluntate, quod potest eisdem actus secundum speciem dicere.
Contra nam hunc rationem. Si scirentur duae matiae sublunares
distinctae species, tunc non posset inveniri unum
sive nulla est pars matiae quae necesse est cum altera
generari, quod non distinguuntur species.

Petrus Costa 90. Qualibet portio sumit speciem a suo obiecto
adsequendo

ad aequationem, ut patet infra à colore, non huc aut
illa, sed eos sicut ratiōem eorū coloris; sed eos per-
tinetiones matris pullumatis respiciunt eundem aliter
ad aequationem. Et eos erunt eisdem spēs. p. 10. m.
eos pertinetiones matris respiciunt formas quas senu,
sub ratiōe amissibilis ex modo informante. Et
eos pertinetiones matris respiciunt eundem aliter
ad aequationem. Itaque licet sint diversae formae sicut
spēs, quoniam tamen in eodem modo in formandi,
quod eos sicut in formant matrem ut amitti abra-
p. 10. m. et ex hoc habet matris unitatem specificam.

Conclusio Secunda.

Matris igitur sicut se non est una spēs, unitate
specificam positivam; sed tantum negativam,
sicut tenet et exemplum d. th. loco supra citato nota,
h. 10. Et p. 10. Matris igitur sicut sicut sicut
est forma et est sicut compositum, quod sicut se abstracta ab
est forma et compositum, non habet propriam spēm posi-
tivam. sicut patet. autem patet à supra. Sed ultra p. 10.
Quia prima pars est forma resp. matris, et tribuit ei
spēm positivam, sicut quod illa constituit in eadem spēs. Et
matris sicut se non habet illam, sed tamen est forma. Et
matris igitur sicut se non habet unitatem specificam
positivam.

p. 10. tenet. Et aliquid habeat unitatem positivam
positivam, dicit tamen in se et ex se aliquid positivum posi-
tivum à quo talis unitas sicut; sed matris igitur sicut
se posse quidem nulla in se claudit positivum

à quo

à quo talis unitas desinat, bene tu ut in formata,
 vel quatenus hnt formam substantiam physicam. go
 ma, sicut se non hnt unitatem specificam positivam,
 bene tu ut in formata. M. supponit ex se notabili.
 pte m. sicut metaphysica q. d. d. speciem, et q. d. p. p. p.
 unitatis specificam positivam, et desinat hinc à ja
 radice ab aliqua entitate reali q. d. sit physice actus
 sine in formatus, sine in se hnt, sicut ma ja p. p.
 est physice considerata, nullum hnt actu, nullum,
 forma physicam, nisi consideret ut actualata e p. p. p.
 go sicut se nullum hnt p. p. p. a quo desinat unitas
 specificam positivam, sed hnt hnt sicut p. p. p., m. p. p.
 in p. p. p. q. d. sicut metaphysica q. d. d. speciem, debet desinat
 ab aliqua entitate reali, probet, q. d. ipsa fundat
 in ipso entitate reali et vera, et non in ente rati.
 go ja pars vera, q. d. debet a. desinat ab entitate
 reali q. d. physice sit actus in formatus vel factus hnt,
 pte. nam ut ostendit ex logica, rati geny. Et desinat
 ab aliqua entitate physice hinc à ja radice, q. d. vel
 sit pura p. p. p. q. d. ma, vel q. d. aliquid habeat
 potentialitatis admixtum, q. d. geny sicut potentialita,
 hnt, vel gradum potentialem. go et sicut metaphysica
 q. d. d. speciem, et unitatem specificam positivam, et desinat
 ab aliqua y physice habeat rem actus, sine in se
 ma hnt sine substantia; et cum ma p. p. p. q. d. p. p. p.
 considerata nullum habeat hnt actu, ut p. p. p. e p. p. p.
 non potest et hnt unitatem specificam positivam,
 neq. et potest componi ex q. d. et sicut, q. d. ut

cor.

caetero dicitur Logis, genus suum à materia; dicitur à
forma.

Dicitur Contrarij status tunc tunc gbare materiam carere
unitate specifica positiva completa, non tunc gbare
q. materia sit se carere unitate positiva factum in
completa. Contra hunc Aristoteli. Si materia
sit se spes aliqua spes in completa, tunc
debet reduci ad aliquam speciem completam in materia,
sed materia sit se ad multa speciem completam
potest reduci; q. non habet speciem, vel unitatem completam
positivam. M. p. t. nam si aut spes in completa reduci
ad speciem perfectam, ita spes in completa in materia,
debet reduci ad completam in materia. n. p. t. et q.
non potest in primis spectare, aut reduci ad speciem
cum omni eadem materiam non partem. neq. et potest
reduci ad aliquam in particulam, cum non sit unum
or. r. a. s., quare ad hanc partem quae ad ultimam. et q.
materia sit se non habet unitatem specificam positivam,
hanc et in completa.

ca. pars contraria
specie, de negativa
unitate.

ca. pars contraria se: q. materia spes habeat unitatem speciem
positivam negativam. p. t. et dicitur. tunc n. aliquid habet
talem unitatem negativam, q. t. non à plura specie,
q. se: non includit aliquid principium q. parti orationis à
quo talis specificus et pluri specificus determinatur, sed
hac re quae in materia sit se, q. materia sit se carere tali
specie, q. dicitur eadem dicta phisice hinc r. a. e. u. s., q.
ca. contraria pars vera.

Circa hunc contentum quaerit an unitas specifica

positiva

potentia quae manet hinc a forma fit ipsi intrinseca et
 estis, an non? Ad hoc Rnt alig cum distinctione.
 dicitur n. q. manet pot. simpliciter existens. q. in ope
 reali obiectivo, q. ope, tunc explicat rebus et intrinseca
 connectione pot. cum fto. q. modo pot. formae manet in
 ope reali ex ut illud ope, et mundan executioni
 vel ut practica respicit existentiam et ut dicit ordinem
 practicum ad illud. Haec distinctione opposita Rnt
 quae specificatio potentia quae hinc manet a forma
 fit ipsi intrinseca et estis existente fto modo.
 concluditur a. q. modo, ut ab ipsi non fit estis hinc
 unitas, tunc n. q. d. si secunda a ipsi non extranea aut
 accidentalis, sed potius valde connatae. q. m. g. hinc.
 q. n. q. cal. manet existere nisi prius habeat specificat.
 eadem potentia a forma q. quae fit quae capax
 existit, ut n. pot. e. manet pot. absoluta legit non
 pot. existere sine a forma; q. manet sumptu cum
 ordine practico ad existentiam, sicut illi estis et
 intrinseca hinc specificatio. tunc vero g. hinc. q. a
 hinc specificatio potentia sumit ab actu q. e. valde
 connatae manet pot., sed q. sic e. connata non pot. dicit
 esse extraneam et accidentalem. q. hinc specificatio
 est valde connatae manet pot. in ope reali et
 rebus consideratur. demum, specificatio q. n. q. pot. hinc
 ut dicit existit, q. vel fit capax pot. existit, non
 e. esse extrinseca, sed hinc se hinc illa specificatio
 resp. manet, q. non est esse extranea et accidentalis
 sed multum connatae.

Itidem

Veritas e. manet
 estis et intrinseca.
 fca.

Notum circa hanc acceptatione Iustitiae magis magis
 raris in re ante allatus qly p dnm maxime jam
 non hinc ex se unitatem specificam positivam pcedo,
 et de sua ptra utramq; considerarem, ita q manent
 in spe reali distinctis, quam in spe pratico, vel
 ptra ordinem practi in q considerata nulla habet ex
 se unitatem specificam positivam, ubi ex raly ipse
 colligere licet.

Conclusio Tertia.

Maia ptra se et ex suis meritis non d una numero posi-
 tive, sed fante negative se dicere, q maia habeat unitate
 numerica ptra se negativam, non a positivam.

Probo. Maia ptra ex se nulla hnt unitate specificam, qd
 nec unitatem numericam positivam. omis patet ex
 Certe ra. qd quia vero ptra; inter unitatem specificam
 et numerica illi spe ppositio, sed maia ptra se et
 dicta e, nulla hnt unitatem specificam positivam, qd
 nec numerica. Pro huius veritate notum unitatem
 numericam pcedit: spe illa q supponit in re aliy ptra
 q q positivae reddat uno numero, et distinctis ab aliis,
 id, et a quo ptra omes talis unitas, utiq; ptra e uno
 numero positivae, qd hnt in se aliy ptra positivam q
 q distinctis uno numero et distinctis ab aliis. Unitas
 vero negativae num: e illa q nec supponit vari ptra,
 qm, ut supra de unitate specificam negativam distinctis
 et si unum numero negativae ito illud, q non e plura
 numero, qd si: nec hnt aliy ptra positivam
 q q uno numero distinctis, aut multiplicat aliq, et hinc
 supponit.

Pro Certe 2o. Maia ptra ex se nulla hnt ptra

in quo

Unitas positivae
 numerica qd?

Unitas negativae
 numerica qd?

à quo unūq; unitas numerica. qd non e uno numero
 positivè. qd non potest, p̄ter ans, mān qd ex se nullū in-
 cludit alīa p̄p̄tē distinctivā, qd nullū h̄t p̄p̄tē a
 quo unūq; positivè unitas. Deinde qd mān qd ex se
 q̄c̄q; q̄siderata habet tale p̄p̄tē, sequens y num̄
 quare q̄ ad unitatē et figuram substitutum p̄t nu-
 mero multiplicari. hoc a. falsū, qd dicit ex quo.
 in. patet, qd o. cūq; portiones mān numero distincta,
 ut mān n. g. q̄c̄q; in p̄culo, disti. q̄nī a mān numero
 q̄c̄q; n̄ potest, non q̄dem ex se. s̄t aliunde ut statim
 dicem. sequela r̄vero p̄t. illud y q̄venit aliū ex se
 q̄c̄q; aliis c̄r̄um scripto semel q̄venit d. ubi q, qd si
 mān q̄venit ex se aliq; p̄p̄tē a quo unūq; unitas
 numerica, nunquā pot multiplicari numero. sicut
 p̄ter q̄ h̄t p̄p̄tē ex se a quo unūq; unitas numerica
 nunquā pot multiplicari numero; h̄t qd mān qd ex se
 h̄t unitatem numerica negativā, ite, mān qd p̄ter se
 non e plures numero. Dixi my in Cōte, quā mān
 ex suis meritis non habet unitatem numerica positivā
 qd modo non volumus vnde mān h̄t unitatē positivā aliq̄nā,
 an s̄t: a forma, an vero a sigillatē quantitate, ut certū
 docent Thomistae. in d̄m̄ d̄m̄m̄ q̄m̄ a mān signata,
 ut sigillata quantitate. hoc n. alibi ex am̄nabim̄.
 Circa hanc sententiam q̄n̄es q̄. an oēs portiones q̄. q̄venit
 mān sublimari s̄t uno numero, an vero numero
 distinguant. q̄. Quā portiones mān sublimari in
 reb; habeat unitatem numerica positivā, q̄c̄q; s̄t
 distincte numero positivè; at hae non h̄t s̄t se, et
 ex p̄p̄tē meritis, qd h̄t h̄t q̄ formas determinates
 y q̄ sub̄stant, aut aliunde, ut in d̄m̄ do gen. dicem̄.
 Unde q̄o lex n̄r de mān in Cōte, lex n̄r de illa,
 s̄t se, q̄c̄q; p̄p̄tē illi; menta, non q̄n̄tem
 stat

Sy in defie, ex
 suis meritis, q̄?

stat sub tali vel tali forma, unde eos pertinet
maā sicut se sumptis line pot' dici una numero
negativis et hinc unitatem numeri cū negativis, ut
ex dictis patet.

Quantur, 20.

Quantur 20. An maā q' modo e' sub forma petri et
postea transit ad formā ignis vel terra, an talis
maā maneat eadem numero, vel d' e' al' abstrahēda nu-
mero a se ipso. R. Quid maā sic transiens ab
una forma in aliam non maneat eadem numero
positivis, bene tū negativis. Im' p' h'c. Quia unitas nu-
meri ca' pertinet p'venit illis ab hac forma et ab ista
circa unum partem, q' amissa tali forma, amittit et
salem unitatem, et acquirit alia singulari forma
acquirit alia unitatem numerū cū. q' non manebit
eadem numero positivis. Im' et patet, q' maā tran-
siens ab una forma singulari ad alia, non amittit
ppriam naturā, sed maā ex se e' una numero nega-
tivis, q' manebit eadem numero negativis. et sic
conclusio maneat, maā tam sicut se e' una
spe, et numero, non positivis sed negativis.

Epilogus Cont:

Obiectis 20. Maā sublunaris quoniam cum maā cali pura
positivis, et distinguit spe ab illa, q' hoc q' respiciat suas formas
ut amissibiles pure vero non. q' dicitur maā ista quoniam unitate
et differunt spe. q' maā sublunaris habet p' se unita-
tatem specificam positivam.

Maā subl. dist. a
maā cali in p'prie
non dno rigore.

R. 20. Maā sublunarem distinguit spe a maā cali, non rigore et
p'prie, sed in p'prie, et modo quo res in completa spe distinguitur, patet,
unde licet maā cali et istam idem dicendum de maā sublunari,
quoniam in rae maā et pure petri subiectivis, tū hinc
nō nō e' illis una simpliciter et unitate, sicut dicitur reg-
hō et bruti, sed tū analogice, ex quo scilicet q' illa distinc-
tio nō nō specificam p'prie eo modo quo bruti et hō distinguitur,
sed

sed sine nignone et p[er]m qd. q[ui]a a ista r[ati]o non fit in p[er]s
uni uoca. p[er]t. q[ui]a ut aliq[ui]a r[ati]o fit in uoca, p[er]t h[ic] q[ui] ab
strahat a r[ati]o in q[ui] r[ati]o n[on] fundam[en]ta ad formam.
De s[im]plicem q[ui] p[er]t h[ic] s[im]p[lic]e s[im]p[lic]e. et s[im]p[lic]e, q[ui] h[ic] h[ic] et s[im]p[lic]e.
h[ic] h[ic], sed in m[an]u p[er]t non cap[er]t fundam[en]ta abiq[ui]
distra, q[ui]a dare fundam[en]ta, s[im]p[lic]e q[ui] p[er]t abiq[ui] abiq[ui].
quate m[an]u p[er]t se non t[er]t. q[ui]a r[ati]o m[an]u ut p[er]t
p[er]t abstracta non est uni uoca s[im]p[lic]e analo[gi]ca. cum
q[ui] m[an]u careat isti s[im]plicem q[ui] cap[er]t qu[on]iam n[on] p[er]t
abstracti ab aliis, s[im]p[lic]e q[ui] d[ist]inguat se sola a m[an]u
c[on]s[im]p[lic]e co m[an]u quo d[ist]inguat p[er]t p[er]t s[im]p[lic]e,
q[ui] se totus, q[ui]a s[im]p[lic]e q[ui] s[im]p[lic]e s[im]p[lic]e et in p[er]t
in d[ist]inguat q[ui] p[er]t s[im]p[lic]e a. utiq[ui] d[ist]inguat q[ui] s[im]p[lic]e aut
q[ui] ad p[er]t, quoniam cum m[an]u c[on]s[im]p[lic]e in r[ati]o p[er]t p[er]t.
s[im]p[lic]e, h[ic] in r[ati]o g[en]erica r[ati]o aut, h[ic] in r[ati]o
analogica q[ui] ad aut. q[ui] ad r[ati]o et d[ist]inguat. s[im]p[lic]e
s[im]p[lic]e q[ui] ab ista g[en]erica et p[er]t, r[ati]o aut,
n[on] p[er]t et q[ui] n[on] p[er]t, q[ui] ad aut. et h[ic] r[ati]o.
g[en]erica q[ui] p[er]t. Ad d[ist]inctionem n[on] p[er]t q[ui] p[er]t
d[ist]inctionem p[er]t q[ui] s[im]p[lic]e q[ui] s[im]p[lic]e, n[on] p[er]t, s[im]p[lic]e
q[ui] s[im]p[lic]e, cum fundam[en]ta n[on] p[er]t. De r[ati]o m[an]u s[im]p[lic]e
h[ic] h[ic] d[ist]inguat a m[an]u c[on]s[im]p[lic]e p[er]t, at n[on] p[er]t
q[ui] s[im]p[lic]e, sed p[er]t h[ic] d[ist]inctionem accipit a s[im]p[lic]e
p[er]t, q[ui] q[ui]a tali m[an]u uni p[er]t s[im]p[lic]e: in p[er]t,
m[an]u non cap[er]t s[im]p[lic]e capaci h[ic] m[an]u ut
abiq[ui] a d[ist]inctionem, h[ic] q[ui] m[an]u s[im]p[lic]e h[ic] et
s[im]p[lic]e resp[ect]u: ad illat, q[ui] in m[an]u ja p[er]t p[er]t s[im]p[lic]e
abiq[ui] non habilit s[im]p[lic]e resp[ect]u.

V:

Principes 20. Māa ja est ens positivū. q̄o ont una
positivū. q̄o habet unitatem specificā positivā. aut
p̄t̄d, cum māa nō sit vera negat̄o ontis, q̄o ont
positivū existat. q̄o p̄t̄r. unitas sup̄ existatē
hujus p̄cipis suā sp̄ciā, Conf: arḡt̄r q̄o. Tot per,
si ens māa p̄t̄t̄nariis respiciunt eundem actū ut
arḡt̄r, q̄o habet unitatem specificā positivā q̄o,
positivā. aut existat ex q̄o fonte. q̄o nō p̄t̄r.
q̄o ex actu ad arḡt̄r h̄t̄ p̄t̄t̄nariis sp̄ciā positivā
nam, Conf: 20. māa ja h̄t̄ actum existatē in p̄t̄r
sibi in, ut supra dict̄. q̄o ut habet unitatem spec.
positivā: q̄o p̄t̄r. q̄o actū esse eū sufficiens ad
fundamētū conceptū d̄t̄r, et p̄t̄r et sufficiens ad
p̄t̄t̄nariis sp̄ciā constitutivā positivā.

Q. Arḡt̄r q̄o aut, et d̄t̄r q̄o p̄t̄r. q̄o (una
positivū unitate transcendentali q̄o. unitate
specificā p̄t̄r, nego q̄o p̄t̄r. ad jam unitate
sufficiens q̄o p̄t̄r, existat, ad q̄o nō p̄t̄r ultra
q̄o nō se habet unitatem negativā q̄o p̄t̄r,
d̄t̄r d̄t̄r, q̄o fundamētū d̄t̄r p̄t̄r
actū, actū, cum d̄t̄r formā ō formā. q̄o a
māa. Ad jam Conf: q̄o aut et negativā q̄o,
q̄o, nam ad unitatem specificā p̄t̄r: non est
et respicere actū ad arḡt̄r h̄t̄, si talis respectus, sit
p̄t̄r p̄t̄r, q̄o q̄o h̄t̄ nihil actū q̄o nil unit in,
d̄t̄r, si talis respectus, sufficiens ad unitatem spec.
specificā negativā, Ad jam Conf: Q. q̄o aut. et negat̄o
q̄o p̄t̄r. si at nō māa ja includat actū existatē,
t̄r q̄o h̄t̄ transcendentali et unitatem, non est q̄o
fundamētū:

fundamentum conceptus dicitur, et neque et gestiones
unitatem sibi per se sufficit tunc ad gestiones
unitatem transcedendum.

Obiicies 30. Māa p̄ gestione sui nate p̄t̄ q̄ e nān
numerus. q̄ māa ex se habet unitatem numeri,
cum. q̄ p̄t̄ p̄t̄. q̄ a q̄ e unū numero est hō
partes includentes talem unitatem. om̄s uero p̄t̄,
sicut n. ex nate in eā fil ex māa et firma in eā
hō om̄ nate in parti culam, sine hō om̄ nate, sicut
ex hōe māa et ex hōe forma. Censur meū unguis,
māa sublimares oēs distinguunt numero p̄t̄ se,
q̄ p̄t̄ se habent unitatem numeri tā perit:
p̄t̄ q̄ p̄t̄, q̄ e eo modo q̄ nō e distinctio et e
unitas. om̄ p̄t̄. dicit māa e ni Am ando, alia in
stidolpho. q̄. si deinde om̄ distinctio quereat nu.
mero sequuntur plures formas felicitatis et p̄t̄
distinctio esse in eodem numero p̄t̄, si māa q̄
e p̄t̄ formam, atq̄ hō e aliter q̄ dicit ex quo.

R. Certe om̄, q̄ māa gestione sui nate et ut
e unū numero, distinguunt tunc sequens. q̄ habet
unitatem numeri tā perit: negatis q̄ p̄t̄. negati,
ne geles. ut n. aliq̄ gestione sui nate et p̄t̄,
lone q̄ medū p̄t̄ p̄t̄, p̄t̄ e q̄ ut unū nega,
tine, et q̄ ut capax suscipiendi unitatem om̄:
perit: sine a firma sine a p̄t̄ q̄ p̄t̄. hōe
Ad Censur. **R.** Negto q̄ māa sublimares p̄t̄ se di
stinguunt numero, sed hōe distinctio hōe a
firma ut alio, et hōe negatis et sequens

si māa

Si materia est sublimior formam se. Si a pu,
magis per se existens et per se habet formam se.
Tunc tunc distinetur numero positive et, sed non per se;
ad plura autem dices, quod sit et alia materia in hunc
aliam in hunc, et aliam per se: distinetur. hoc n.
non competit materia per se, sed hoc non forma,
quod sit se et una numero tunc negative. Ad rem
impugnarem dices, non esse absurdum, quod plures for-
mas substativas sint in eadem numero materia negative
absurdum vero esset si plures formae substativae spe
distinctae essent in eadem numero materia tam po-
sitive quam negative.

Thicies 20. Ad probandum in materia sublimari non esse
in unitatem specificam ulla modo. ratio ratio in cor-
ruptibilis, forma vero est corruptibilis. 20. putant
dixisse materiam per se spiritum; autem nihil pro signa. ideo
n. forma casti putat materiam spe distinctam a materia sub-
limari, quod forma casti est incorruptibilis, forma vero
sublimari corruptibilis. 20. Considera. putant putant
sua spiritum ab alio vel alio, sed alio et alio materia
sublimari distinguuntur spe, quod et ipsa non sunt una
spe, et negative.

R. Contra autem, et ratio signum. Ad probandum negative
autem. cum n. forma casti putat materiam spe distinctam,
quod sit sua essentiam quod est incorruptibilis, sed
quod est talis materia ut substativa hunc appetitum sui per se,
in formam illud esse talis, in parte et hunc alio
non putant, nec motum eius reformant. autem vero
ratio

ratis, licet in se in completis sit forma sua propria veli-
 totum, tunc in eadem informandi modo, que hinc dicitur
 formae completis scilicet: modo amplitudinis, & modis
 respectu quibus alia continentur. Ad Cens. distinguas m.
 de actu adsignato quales, in adsignato negatis. m.
 et distinetur, distinguuntur que multiter et sunt propria
 continentur quales m. multiter quod a mea respiciunt,
 negatis m. et tunc negatis signum.

Aliud arguitur quod hinc fit de mea multiter, et non sit
 cupae formae elephantis, aut e gra, et quod fit et
 non est partibus meae fit cupae singulis formae.
 fit scilicet. quod si ad hoc ut mea multiter licet eadem
 que, cum mea elephantis non sit necesse quod in illa fit
 ea partibus meae rei, fit forma elephantis, sed
 sufficit quod sit illa partibus meae quantumvis minima
 que fit formae elephantis, quatenus alteri partibus
 unius, et cum illa fit unius.

Solus hic et breviter aliud arguitur, quod fit de unitate
 meae numerica. In transmutabilibus naturis forma hinc
 debet manere idem numero forma, sed hoc non fieret si
 partibus meae distingerentur numero partibus. 50.
 Ad. quod maneat idem numero forma negatis, et
 non positivae; et unitas numerica negativa suffi-
 cienter ut fuerit transmutabilis naturae, et de hac, de,
 licet multiter hinc et D. Th. unitate scilicet.

Obiicit 50. Omne negativum dithurui vel positivum
 cum, 50 et unitas negativa meae debet reduci ad unitas
 qua unitatem positivam. Tunc ultimum. sed ad nulla
 unitatem positivam potest reduci. 50 illa unitas negativa
 nulla

nulla est. M. pulch. pto m. in pri mis negt reduci ad
spem sub altera nā positiva n. g. corpus, g. talis re.
ductio non est ppositi oneta; negt et pto reduci ad
aliquā spem nō nā unā nec fit maior rāo de unā,
quā altera;

Q. Distingo autē de negatiuū illi reduci ad posi-
tiuū, positioe semp si ut spes nō pfecta positioe
ad pfectam positioe, nego autē. negatiuū reduci
q. d. autē. et eodem modo disti-^{modo} gues ppositus, et si
quod ad quā spem pposita reducatur. Q. Quā si ut
māu pto pto se non a una generi eā positioe, pto
tu recipi talem unū talem et reducū ad spem gene-
ricā pposit: corpus n. g. ita et pto pto se non hōt unū
talem generi eā pposit: ppositioe, si ut eā ppositioe
pmit hōt; ut nō ad eā, non q. d. ppositioe, hōt n.
tu hōt, quatenus eā actuae ppositioe ppositioe, ne,
gōtine tu, quatenus si: adfuit carentia illi unū,
his unū capui hōt et opti dūne quā ad illū.

Dubium Sextum.
Utrum Potentia Materie
primæ, quam habet
ad formas recipiendas,
sit

sit de essentia illius et propria
eius entitas? an uero
sit accidens aliquod supadditū,
uel aliquod realiter ab ipsa
distinctum?

In hoc dubio duplex est prima opinio. Ita est assertio
potiam manentem ad recipiendas formas prelibatas
non esse autem aliquid supadditū sed esse ipsam
substantiam et essentiam naturae ipsae. et hanc opinionem
2a opinio quam defendunt Averroes et alii p. 12.
huius libri, est praevalens negans praevalens affirmans,
quia supponit distinctionem ab ipsa potestate. nam
sicut istae aeternae potestates sunt dupliciter. 1o p. ap-
titudine propria ad agendum vel recipiendum, qua
vae dicitur solum granitatem lapidis esse potestatem pro,
autem ad nutum deorum, et molliorem in cera esse
potestatem proxiorem ad recipiendum ad formam quam
cumque. Sicut 2o potestas p. aptitudine remota et
radicali, quatenus scilicet dicitur velle esse potestas propria,
sicut supra dicitur de nihilitate, et scilicet potestatem esse
pluriter. 1o radicaliter scilicet p. radice nihilitatis, quae
ipsa essentia habet, 2o p. aptitudine propria, scilicet p. ipsa
passione fluxente ab essentia. Ita et dicitur contrarij
potestatem

Potestas dupliciter
sumitur.
1o pro aptitudine
proxima.

2o. Pro aptitudi-
ne remota.

Fum.
Materia
abet
ndas,
sit

poterunt manere per dupliciter posse fieri. scilicet radicaliter
per se. et per se per accidentem. scilicet per se ad recipientem
scilicet formam substantivam, si fuerit potentia manens radicaliter
tunc tunc de eadem quod de essentia illius et propria essentia
tunc. si vero fuerit potentia per se tunc tunc de es-
sencia manens per se, illius essentia per se accidentem aliter
ipsi superaddita ab ea realiter. scilicet in se.

Veni quod de hac sententia sit per reseruatam sit.

Conclusio Prima.

Potentia manens per se propria ad recipientem for-
mas substantivas non est accidentem aliquam ipsi
superaddita, sed est ipsa essentia et essentia illius.

Conte hanc et d. Th. 7. p. 9. 115. a. 10. ad 2m. Vbi ait.

Actus ad quem est in potentia manens per se substantivam formam,
et idem potentia manens non est aliud quam essentia. et hanc
contineat etiam in scholis, etiam in doctrinam plurimam et
notabiliter dicitur d. Thoma.

Propter hoc non dicitur ex verbis s. Th. Omnis potentia sunt
suam formam ab actu. ergo talis est potentia, quodalis est
actus. tunc ultra, sed actus ad quem est manens potentia
manens per se, et substantivam cum sit ipsa forma substantivam.
ergo potentia manens, est et substantivam, et non accidentem
aliter superaddita, sed ipsa essentia et essentia illius.

Propter Contem. Potentia manens nihil est aliud quam ea,
pauca quodam modo ad recipientem formas
substantivas

substantia, sed hanc capacitatem & ipsa entitas et
 essentia materiae per se et per se materiae materiae essentia
 materiae substantia. M. essentia per se materiae materiae de
 facto recipit formam substantiam per se ipsam
 substantiam substantiam, et non per aliquid substantiam;
 ergo et capacitatem illam essentia substantia materiae
 per se materiae per se ipsam capacitatem recipit
 formam substantiam; autem a per se. Si materia recipit formam
 materiae substantiam non per se ipsam substantiam sed
 accidentem aliquid substantiam sequere quod forma substantia
 non uniretur immutabile materiae, sed, neque etiam
 faceret unum ens per se cum illa, quod est absurdum.
 Ita sequitur. quia forma substantia in isto casu adveniret
 essentia alterius generis, sed essentia ad diversa genera per
 se non potest facere unum ens per se, sed per accidens
 deus, ut patet in hunc alio, sequitur et quod in materia
 per se substantiam immutabile aliquid accidentem, et sequitur
 B. Th. negat. ut alibi in delectatione.

Confir. magis hanc rationem. Si materia materiae essentia aliquid substantiam
 dictum, et ab ea realiter distinctum, vel illud substantiam
 essentia substantiam, vel accidentem. oportet ut sit per se non potest dici
 quod est accidentem, quia ut probatur est, actus illius est substantia; et latius
 in principio notamus in pra. Neg. et potest dici quod illud substantiam
 in se substantiam, quia tunc materia non potest facere unum ens
 per se cum forma; dimittit vel habent substantiam recipit
 materiae per se ipsam, vel per aliam materiam; non per aliam materiam,
 quia de tali materia item videtur per se, et sit in infinitum, et
 admitti neg. si licet et recipit per se ipsam talem
 substantiam, tunc videtur argui, quia si materia per se potest per se

per

pt recipere talem substantiam, potest et aliter aliquo modo,
addito et recipere forma substantiam.

Hic ratio occurrit Contrarij oppositum nempe esse
potestatem radicalem et copositivam remota esse ontio,
tatem materiae, non vera potestatem, vel copositivam
quia haec est aliter dicitur quodammodo ad rem spiritum
qualitatis. Vnde haec suspensio non sufficit.
et contra sic auctor. quod est expresse contra textum
met: loc: 25. ubi ait, ubi habent esse remota et se sub
stantiam quod componit ex potestate quod est materia et ex actu
et forma. quod materia est forma potestatis substantiam
et formam et actum substantiam. nec valet si dicas textum loqui
de potestate remota, sed radicali, et tunc nempe quod sit sub
stantiam potestatis, non vero loqui de potestate remota quod est accidens,
Contra dicitur. Actus loquitur de illa potestate quod recipit
forma substantiam, et nulla mentionem facit de alio
potestati. quod si ista illa solutio. Nempe sic auctor ista
illam potestatem acci dentalem; in potestate quod materia in
recipit forma substantiam mediante tali potestate acci
dentali, quod sequens quod receptio forma est accidens,
talis, atque haec est absurdum, quod dicitur ex quo sequitur.
sequenda potestatis actus et potestatis sunt eodem modo, quod si pos
tatis est accidens et ipsa receptio est accidens,
talis. in vero potestatis receptio acci dentalis non est accidens
talis unio, vel in se unio unum acci dentalem. quod si
ibi est receptio acci dentalis, est vel unio acci dent
talis, vel in se unio unum. quod materia et forma
unione acci dentaliter ad componendum totum,
94
+

qa ex unione accidentali partium next resultare nisi
 totum accidentale qd tm patet esse falsum in materia et
 forma. *Aristoteles 20.* Id qd facit unum cum materia qd se
 non unum ei mediantibus illis qd facit unum per accidens
 cum ea, sed forma substantialis facit unum per se cum materia,
 qualitas vero unum qd accidens, qd forma substantialis non
 unum materia mediantibus potentia accidentali distincta ab
 entitate materiae. *m. e. aplo. p. m. 70 ex h. q. 8. melog.*
et 2. de anima, dicitur quod id qd cum altero facit unum qd se
non unum ei mediantibus aliis. p. m. 20 m. qa si unum me,
diversa accidente, scy nerek ens qd accidens esse p. m.
ente per se qd item falsum e. cum ens qd accidens suppo,
nat ens per se, ut h. o. alij, supponit h. q. ens qd se.

Conclusio secunda

Divisio potentiae in ratione calorem et proximum non hnt
 locum in materia qd scdm quod explicatur ab au-
 tentia ratione sententia.
 Hoc tunc patet ex dictis. non n. admittere alij ac-
 cidens in materia qa, quo pte in se recipiat forma sub-
 stantiam sicut in cera admittere aliquam potentiam
 proximum ad recipientem figuram. Pro hinc tunc in h. q.
 Notandum potentias accidentales tm ope substantialis sup ad-
 citas, ad qd parat es actus accidentales, ut patet: d. in potentia
 ambigua et infima aliis qd potentis, qa substantia creata qd se
 ipsam non e. operativa, cum sily dicitur hoc modo qd patet
 se: immediate qd sua substantiam et operam. ad vero materia qd
 cum sit tm scdm qd se ipsam immediate e. receptiva
 formae, unde non videtur potentia qd sit accidens,
 Juy ad //

inquadantur ad recipiendam formam. Habetur tamen in
ta arduum, et a fortiori locum in aliis ut patet.

Conclusio Tertia.

Potia propria materia per se habet identitatem realiter
cum entitate illius distinguuntur tamen ratione rationis,
ita ab illa.

Hanc Certe clara, patet. Entitas realis materia per se variis conceptibus
cum fundamento in se. 1° sub conceptu entis realis.

2° sub conceptu entitatis talis si: potentia alio. 3° distinctio
inter rationem rationis ab illa. 4° patet, quia licet
distinctio ratio rationis ab illa. 5° patet, quia licet
eiusdem rei cum fundamento in se.

Obiicitur 1°. Potia est alioquin potia. 2° potia
materia se aliquid materia. 3° potia materia presupponit materiam
jam hinc id. unius potia. 4° nec est de se alioquin, nec
eius entitas, cum presupponit seipsum et entitatem
materia per se. Causa: Potia dicitur seipsum ad actum,
sed materia non dicitur habere seipsum. 5° non est potia
seipsum. materia patet, quia potia seipsum est ab actu, in potia.
nullo modo alioquin claudit seipsum respectu, vel rationem,
sed materia per se ens absolute. 6°.

R. Ad arguendum quod potia potest esse alioquin distincta, sicut
et ipsam potiam seipsum. 2° ad arguendum quod potia
extra seipsum illius, licet est potia materia per se aliquid materia,
tamen ita est eius, ut per seipsum seipsum. hec seipsum
quod est ens, uno ex his duobus modis. et distinctio quod est
6°

go p[ro]p[ri]etate e[st] aliq[ui]d m[od]i h[uius] m[od]i e[st]te g[en]er[ati]o[n]is illi[us], ut
 +7 e[st]te g[en]er[ati]o[n]is, quod e[st] g[en]er[ati]o[n]is. h[uius] aliq[ui]d e[st]te
 e[st] e[st]te, negalis g[en]er[ati]o[n]is. Et h[uius] r[ati]o[n]is negalis et
 r[ati]o[n]is g[en]er[ati]o[n]is, non n[on] recte m[od]i ut recte clar[um],
 p[ro]p[ri]etate n[on] h[uius] e[st]te, d[ist]in[ct]io[n]is e[st]te aliq[ui]d d[ist]in[ct]io[n]is, go d[ist]in[ct]io[n]is h[uius]
 r[ati]o[n]is neg[ati]o[n]is aliq[ui]d h[uius], totum subm[od]i g[en]er[ati]o[n]is, sed
 negalis p[ro]p[ri]etate g[en]er[ati]o[n]is. go g[en]er[ati]o[n]is iam o[st]ra[n]s h[uius],
 go r[ati]o[n]is ita e[st]te aliq[ui]d h[uius], ut cum e[st]te in certa p[ro]p[ri]etate
 g[en]er[ati]o[n]is. Ad Conf. R. D[ist]in[ct]io[n]is m. p[ro]p[ri]etate dicit e[st]te re-
 spectu ad actum, transcendentalium g[en]er[ati]o[n]is m. p[ro]p[ri]etate
 respectu, nego m. tunc ad m. sed m[od]i non d[ist]in[ct]io[n]is re-
 spectu p[ro]p[ri]etate e[st]te, g[en]er[ati]o[n]is m. transcendentalium,
 nego m. ad h[uius] impug[n]at[i]o[n]em dices. ens absolutum
 bene posse includi in sua e[st]te respectu trans-
 d[ist]in[ct]io[n]is vel r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]etate dicit, ut p[ro]p[ri]etate in p[ro]p[ri]etate,
 in p[ro]p[ri]etate absolutam p[ro]p[ri]etate ut p[ro]p[ri]etate g[en]er[ati]o[n]is
 includit, tunc respectu transcendentalium ad actum; quare
 ensi absoluto non repugnat respectu transcendentalium,
 cum relativa transcendentalium, vel p[ro]p[ri]etate dicit, nihil
 fuit aliud q[uam] e[st]te e[st]te absolutam quam n[on] et
 e[st]te non plene intelligi aut e[st]te cum p[ro]p[ri]etate ordi[n]e
 ad aliud. Ad eandem Conf. R. 20. P[ro]p[ri]etate in recto
 dicere entitatem absolutam, in obliquo non re-
 spectum; et h[uius] r[ati]o[n]is et in m[od]i p[ro]p[ri]etate.

Obiicit 20. Quis p[ro]p[ri]etate adveniente actu desinit
 e[st]te quasi extinguit. go et p[ro]p[ri]etate m[od]i adveniente
 forma substanti desinit e[st]te, et extinguit. go si p[ro]p[ri]etate
 m[od]i p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et e[st]te illi[us], p[ro]p[ri]etate g[en]er[ati]o[n]is
 m[od]i

mae q̄a p̄tra p̄p̄iam sp̄am & entitatem in actu
natura eriglibet formae substantiae desineret effectus
hugneret, q̄ nullus p̄tium p̄cedet. cum mae q̄a p̄tra
se fit in cōmunitatis. et q̄o p̄tra mae q̄a non oīd de
sp̄ia illig, neq̄ p̄p̄ia entitas.

R. Nōto cōs. quā sc̄. p̄tra desinat sp̄e adu m̄,
ente actu, sed remanet cum eo, non sub sp̄e n̄ p̄fecto,
sed sub p̄fecto; sp̄e p̄tra mae q̄a ad n̄m̄ente actu sc̄.
forma substantiae non desinat sp̄e, sed remanet cum illa in
sp̄e p̄fecto non sub sp̄e n̄ p̄fecto q̄ habebat an̄,
sc̄a p̄tra carebat forma et vice bas p̄nata. sed q̄ ad
natura formae cepit p̄natas et mae p̄tra q̄ p̄c̄i q̄.

Uti cōs q̄o. Illa non sunt unū realiter, quoniam
unū multiplicato aliter non multiplicat, sed p̄tra
mae non multiplicat, non multiplicata et sp̄ia et
entitate. q̄o p̄tra mae non oīd eadem realiter cum
sp̄ia et entitate illig. M. p̄cedit. non alius s̄u
gradū dōria n̄m̄ d̄ ac̄u q̄ ad eōdem, adu m̄. q̄
sed multiplicat, et non sp̄e mult. q̄ n̄ p̄t. m̄.
p̄tra, multiplicat actily, multiplicat p̄tra q̄
sunt plures actily ad quos mae et in p̄tra, q̄o p̄tra
mae multiplicat, non multiplicata sp̄ia et en,
titate et, cum entitas et sp̄ia mae q̄ remanet
eadem.

R. q̄o Cōs m̄. et distyctō m̄. Multiplicat p̄tra rea-
liter nōto m̄. fuerit p̄tra quōsdam n̄m̄e n̄m̄, p̄tra
datis in p̄tra in ordine ad actily p̄tra ales, q̄ eōdem m̄.

et

et hinc negatis contra. Eandem deffini-
 tionem adhibetis potest. nam in man e una potentia realiter, p
 quam respicit eas formas, in illa a potentia sed formae
 sunt respectu rati, q sunt formae receptibile in man,
 ad veniente a una forma, respicit ille respectu rati
 specialis q orat ad ipsam et man hinc ad huc reli-
 net respectu realem transcedentalem, q intime in
 o a in dicitur et hae rati, man non multiplicat quo
 ad ontologiam et spem realem, sed tu quo ad ali,
 quos respectu rati. eadem n. potentia numerum potest
 ad plures actus licet in eadem diversis speciebus rati.
 Verum hanc sententiam non placet adde, q n. necessitas
 ponendi sed respectu rati? certe ponendi spectat
 quasi infiniti respectu in man, cum quasi in nisi,
 vnde simul dari formas, quas potest recipere. Vnde ali-
 ter Pl. sicut dicitur. Conito m. d. rati m. ad platem
 distinguet ma. de actibus adagratibus quibus. de ni adde,
 quatis et partiabilibus vero negatis m. Et eodem modo
 distinguet m. licet n. man respiciat plures formas aut
 actus, singulae tu formas hnt rati actus partiales
 et nisi adagratibus, nec totales; actus a. partiales
 non multiplicat potentiam, ut clare colligere licet
 ex potentia in fine, q non multiplicat, licet varios actus
 distinet, variasq. colores species respiciat, qd ois ille for-
 mas tu partiales terminant potentiam in finem,
 et de hae talis supra ignorat.

Oli =

Quicquid 40. Inveniente nova forma substantia manet
in materia petra radicalis ad formam dependentem, non
vero petra p[er] se. 40. petra remota et p[er] se distinguitur
realiter inter se. et 40. cum petra remota sit realiter
eadem cum materia p[er] se, sequitur ultra q[uod] petra p[er] se
distinguitur ab materia realiter materia. 40. quoniam quodlibet q[uod]
realis separatur se in se eadem distinctione. 40. quoniam
et p[er] se, q[uod] quae unum, ita se habet, ut unum realiter sit
idem cum uno ter die, alterum a. ab alio distinctione.
hunc distinctionem realiter inter se. sed sic se habet
petra p[er] se et materia materia p[er] se. 40. autem vero p[er] se.
quae materiae modo sub forma h[ab]et petra p[er] se
ad illam. separata vero, p[er] se. et sub forma ea,
dumtaxat, hunc h[ab]et petra radicalis et remota,
tam. 40. autem vero.

R. Distinguitur autem quo ad rem partem. non ma-
net petra p[er] se, h[ab]et, p[er] se disposita, et eadem autem. non
manet petra p[er] se, h[ab]et, non manet id q[uod] p[er] se p[er] se
esse forma dependentem. nec autem. nam id q[uod] p[er] se
recipere forma dependentem se movet in materia modo
infra explicandum. sed non manet cum p[er] se disposita
quare si autem q[uod] h[ab]et, nota petra p[er] se
intelligant istas distinctiones se inveniunt materia ad re-
cipiendam forma remota, hunc etiam e q[uod] petra et,
distinguitur realiter ab materia et materia materia, sed
h[ab]et se p[er] se in p[er] se lex de petra nec, nec vero
petra.

potius dicitur intelligi, sed intelligitur id quod recipit
 in se actu. et hoc dicitur esse ipsa substantialis natura.
 cuius rei clarum caput potest esse in potestate currendi. quod
 n. g. ab eis vinculis vel compedibus quibus dicitur
 aut nudo quidam pedum lateralium, et hoc potest
 radicalium dicitur tunc ad currendum. quod vero
 fibrarum vincula, non vobis, recedit, tunc et hoc
 potestatem prae, non in hoc sensu, quod de novo tunc
 accipiat ab eorum potestatem, mediante qua prae
 obicit actum currendi, hunc et habet namque in
 nudo actus et nudo affectus, dicitur vincula. Prout
 non dicitur potestatem nudo, sed et hoc potestatem prae
 quod potestatem antea potestatem, nudo quod dicitur ad
 etiam dicitur actum currendi. Et sic et res se habet in
 materia quod. quod n. dicitur forma nova substantialis
 hunc et manere potestatem radicalis, et non prae ad
 formam dicitur. hoc, non prae dicitur
 non n. dicitur potestatem ab eorum ex materia quod advenit nudo
 formae, nec, dicitur super advenit nudo potestatem
 accidentalem, qua mediante prae recipiat formam
 substantiam.

Dub:

Dubium Septimum.

Utrum Materia prima habeat potentiam naturalem, et appetitum ad formas omnes; etiam ad illas, quas semel amisit. Et quomodo appetitus distinguatur à materia et potentia eius?

Synopsis brevis
totius huius dubij.

- Quatuor sunt in huius dubij discussionem.
1. An materia habeat potentiam naturalem ad formas secundum habitus et dispositas. u.g. utrum materia quae modo est substantia, materia huius, anima scilicet rationalis, quae huius mensura et forma huius disposita, ipsa habeat potentiam naturalem ad recipiendam animam naturalem et eandem numero, quod et de appetitu spirituali, hoc quae sit.
 2. An in materia sit alius appetitus ad recipiendas formas spirituales.
 3. In quibus sit iste appetitus.
 4. Quomodo appetitus distinguatur à materia et potentia illius.

Ante

Ante hunc om̄ referuntur Notū 20, triplex esse po-
tētiā, naturā sc: sup̄ naturā, et obedientiālem.

Potētia nat̄s est illa q̄ a natura inclinat̄ ad recipiendum
vel elicentē actū naturā, ut n.g. potētia nisi uia est
potētia nat̄s.

Potētia sup̄ nat̄s est illa q̄ data est a Deo ut auctore sup̄
nat̄s, ad recipiendū vel elicendū actū sup̄ naturā, et
de tali potētia Thom̄s loquitur.

Potētia uero obedientiālis est nunc nihil est aliud quā
quod non repugnat ad recipiendū formā aliā,
quā, sine naturā sine sup̄ naturā, ut n.g. in ligno
est potētia obedientiālis ad recipiendū figurā
formā aut Mercurij; et in hōie est potētia obedi-
entiālis ad recipiendū grām, non q̄ habeat aliq̄
nate in se, mediante quo illam recipiat, ut alibi ui-
detur; sed q̄ ipsi non repugnat.

Notū 20. Appetitū esse multiplicem. Est diuersus in
appetitū naturā; et in appetitū elicentē. Appetitū
naturā est nunc nihil est aliud quā inclinatio seu propen-
sio ad auctore naturā inclinatā, quā unaq̄que abigunt
laetitia cognoscit̄ inclinata ad finē bonū. qualis est propen-
sio grauis in centrū terrarū, et om̄ petram in finē suū.
Appetitū uero elicentē, et proprie appetitū est, et actū in
clinans, quo res fert̄ in bonū cognitū sub rāe boni.

Prorsus appetitū est duplex. Alius est deus derij. Alius
conplacētis sine fructu. Et q̄ huius dicit̄ nihil
boga sciendū. appetitū ut sic non respiciet rem
absontem

Notandum 20
Potētia triplex.

1. Potētia Na-
turalis quā?

2. Potētia Super-
naturalis quā?

3. Potētia Obdien-
tialis quā?

Notandum 20
Appetitū est
multiplex.
Appetitū Naturā.

20. Appetitū Elicentē.

imum
prima
naturalis
formas
illas quā
quomodo
quatuor
tia eius?
discreta
ad formas
q̄ modi
forma huius
dicit̄ auctore
latus q̄ p̄
ad recipiendū
et potētia
est

Appetitus Desiderio
deni qui?

Appetitus Com-
placitiae q?

Maia ja triphite-
ter ad formas
comparatur.

ja Compar. quas?

ja Compar. quas?

algentem, vel pfectum ut sic, sed abstrahere ab utraq;
conditio, et solum vivere pperione in bono, q bonum si
fuerit absens, tunc pperio in tale bonum necesse est
petitio desiderij, q appetitio e imperfecta, utpote ad huc
ad rem primam boni; si vero bonum illud fuerit
prens, tunc in bono in tale bonum est appetitio com-
placitiae vel finis.

Notatur. Maia jam posse triphiter vel formas
comparari. 1o pt, in ordine ad illas quas de facto
habet et possidet. 2o in ordine ad illas quas nunquam
habet. 3o ad illas quas aliquo modo habuit sed amisit.
Et pter triphitem istam consideratur q dicitur pter
dubij. sc: an ad res formas, et illas quas habuit et
amisit, recipiat in maia ja petita natura.

Quo ad jam consideratur, certum e, q maia ad illas
formas, quas de facto possidet habeat potius naturam
quam pter. Maia ja de facto hnt tales formas et non
jup naturam, qo pt illas hnt ppernaturam, et qo hnt po-
tius naturam ad illas, qo potest. ad actu ad potius
tenaciam qoer; ut, actu videt, qo bene pt videre, unde
certum, et factus p hnt dubij pcedenti.

Quo ad jam consideratur sc: si maia accipiat in or-
dine ad formas substantias quas nunquam habuit (et
leximus de formis nullu namby:) et certum est qd
maia jam hnt potius naturam ad illas. pter. Maia
aut hnt primam om formam q ly caret, qo hnt
potius et acti duntaxat naturam ad illas. aut putet.
pter qoer. qo pperio dicit carentia formas in pto
apto

apto nato potate hinc talen formā. 20.
Vorum que ad 3am Considerationem mater e distas.
om si: mater ja habuit potentiam naturam ad illas formas
quas simul habuit et amisit. pro huius resolutione fit,

2a Consideratio quia?

Conclusio Prima.

Materia ja habet potentiam naturam etiam ad il-
las formas quas aliquo habuit et amisit. 1.
Hoc Certe e qm aliquos negantes mater hinc
potentiam naturam ad eadem numero formas, qua se-
mel habuit et amisit. Pro Certe 2o. Mater ja ex actus
sive talis formae nihil deperdit ex sua essentia et
essentia sua, sed antequam deperderet talem formam,
vel antequam et illa recipere, habebat ex se potentiam
naturam ad illa. 2o et postquam amisit habebat
talem potentiam naturam. M. qd dicitur qd alius in cor-
ruptione rem naturam mater ja amitteret sua
essentiam naturam, q non e si dicitur, cum mater ff
maneat eadem in sua essentia, et natura in et gstat.
antiqua recipit illam formam mater ex sua natura,
erat indifferens et in potentia sibi eadem ad illa. 2o
m. vera.

Pro Certe 2o. Mater ja potest amitti cum talis forma,
natura hinc privationem illi. 2o habebat et potentiam naturam
ad illam qm potest, qd dicitur privationem supponit pro,
Kern in 2o unig e privatione, 2o talis sive potentia qualis
privatio; sed privatio e natura, 2o et potentia naturae sive.

Concl:

Conclusio Secunda.

Māa ja habet appetitū naturā suā ad formā.

Hanc sententiam eorum videtur phisicis. Aristoteles hinc loquitur: 81. ubi dicitur
māam appetere formam sicut turpe pulchrum. eandem
sententiam docet S. Th. 1. 2. q. 89. a. 2. in corpore videlicet
videlicet. Per Canticum videlicet 70. Ovis res habet naturam in se, non
tamen in bono sibi generari et appetitū naturā suā ex se non
habet, et illud hinc māa ex se habet, si forma pulchra respicitur.
māa per se magis quod bonum, magis quasi sibi in se loquitur,
cum det illi certam speciem et essentiam. et māa habet
libit appetitū naturā suā ad formā pulchram.
III. ex se patet. in. et quod scilicet, quia forma multum bonum
est māa. Et Canticum eandem. Omne in se perfectum naturā
appetit suam perfectionem et quod in se perfectum, eo perfectum
appetit suā perfectionem. Sed māa per se non videtur magis
scilicet, quod scilicet naturā suā appetit suā perfectionem,
quia forma pulchra.

Questiones
breves.

Ja Circa hunc sententiam quaeritur 70. Quod sit illud ap-
petitū māa per se, de se de se, cum complacentia vel fructu?
R. Appetitū māa in se ultra hanc ab utroque, per se hinc
videtur, si dicitur se modo quod dicitur. si non respiciatur for-
mam in se, tunc respicitur illud hinc appetitū compla-
centiam vel fructu. si vero careat tali forma
tunc respicitur illud hinc appetitū de se de se non sibi in se, vel
patet, quia appetitū sibi in se seipsum cognoscit. māa vero
et non carens in seipsum, magis tunc de se, et per se in se,
patet.

quod est cernim. §. Quoniam 20. An iste appetitus 2a
 extendat se ad formas amixtas. P. Affirmative.
 Idem n. dicimus de appetitu q. de potentia naturali.
 Et potest hoc probari 2o. forma amixta habet rationem
 boni quoniam est et proportionati respectu mater-
 ria. ergo materia appetet illam appetitu
 naturali. consequenter patet ex dictis supra;
 pro tanto forma amixta ex propria ratione habet efficere ma-
 teriam, eamque in certa specie constitutare. 2o forma amix-
 ta habet rationem boni quoniam est et proportionati resp. ma-
 teria. P. 2o. Materia 2a est privata tali forma. 2o resp. illi
 habet appetitu naturalem. usque pro. 2a repugnat dari
 vera privationem sine appetitu.

Quoniam 3o. An materia aequaliter appetat eos for-
 mas, et dum est sub forma nobiliori, appetat minus
 nobiliter, et est contra. P. ad 2m. Materia jam acquisita
 non appetit eos formas ab eis debet minime ita, ut
 quod est ex parte sua non magis determinet ad
 perfectionem quam recipiendae; sed solum determinat
 nam ab agente extrinseco. potest hoc appetitus secundum potentiam
 et finem ut in illa, sed potentia materia aequaliter recipit eos
 formas. 2o aequaliter et illas appetit, vel aequaliter
 et sine appetitu recipit. m. dicitur potentia. pro
 m. materia potest eos aequaliter recipere. 2o materia jam perfecta
 aequaliter recipit eos formas. Dicitur 2o, quod est ex
 parte sua, 2a materia et agens extrinsecum determinat, ut
 magis recipiat hanc formam, quam illa, ut n. g. ignis
 ex ligno generat ignis, tamen dispositio procedentes

forma

formam ignis, ita determinat materiam ligni ut ma-
 gis appetat et recipiat formam ignis quam formam leonis
 aut eq. haec autem ex parte agentis, inter se inveniunt
 huiusmodi differre. Sed contra haec arguitur; volun-
 tas quae appetit rationis, sine elicitu, magis inclinatur
 in magis, quam in minus bonum. Sed idem erit de cog-
 nitione naturae motus per se, quae magis appetat formas
 perfectiores, quam imperfectiores, quae appetitio naturae est ab
 auctore naturae et perfectioris cognoscitur magis vel minus
 bonum. Ad tertium autem, et nunc quoniam dicitur;
 haec est quae appetit rationis inclinatur in bonum prae cog-
 nitione et inclinatur, et perfectioris bonum alteri, et determinat,
 vel voluntatem quae ad specificationem suam assequitur,
 et ideo ex modo traditis voluntas in bonum quo inclinatur,
 est ab intellectu, et cum intellectu inclinatur in bonum magis,
 quam intellectus, hinc est quod voluntas, magis inclinatur in
 magis bonum quam in minus bonum. appetitio vero naturae
 motus per se cum non sequatur aliquam cognitionem, nec ul-
 lam habeat discretionem maioris vel minoris perfecti-
 onis formam, hinc est quod aequaliter omnes appetat,
 et sicut ab agente naturali determinatur ad recipien-
 dam partem hanc, quam illa forma.

Ad 2m quaesiti. Ad. Naturam prae se habentem est
 nobiliori forma, haec appetitio naturae ad minus
 nobilium, et dicitur, hinc minus nobilium, habere
 appetitum ad nobiliorum. pro haec, quod dicitur hinc
 nobiliorum

nobilitatem formam hinc potest accipere minus re-
 lilem, sed appetitum aut inclinationem sicut potestatem. ego
 appetit minus nobilitatem, dum hinc nobilitatem.
 Et idem appetitum potest esse hinc minus nobilitatem,
 quod hinc appetitum nobilitatem. Proinde etc.

Quia si non appeteret naturam aliam formam, non
 potest naturam amittere nobilitatem, sed potest componi
 potest non corrumpit naturam, quod non si amittit in
 potest. Superdat potest. idem n. in corruptione na-
 turae, quod natura ea sua natura potest amittere naturam
 formam, et aliam recipe. Hoc tamen non potest nisi
 solutes, quod nati, quod natura, dum hinc nobilitatem
 formam, appetit minus nobilitatem si nati cum
 illa habent amicitiam, sed appetit illa forme signi-
 ficat.

Quia res potest potest esse in parte ea natura quod
 naturam appetit formam, nec forma potest in tel-
 ligitur? an forma in eis, ut et forma in partibus
 singulari. R. Natura jam non tamen hinc appetit
 in natura ad formam in eis sub forma nec amicitiam
 solutes, sed et ad quasdam formas in partibus
 singulari; et sic nec formam in parte, intelligitur etiam
 forma solutes in eis, quod in partibus singulari.

Et hoc potest. Natura non tamen potest hinc potest
 ad formam in eis, sed et in partibus singulari, cum
 experientia

extra quiddam gstel, matam sedem formam
pope recipere, sed appetitibus suis partem naturam.
et appetitum matam habet ad formas in partem completas, si
pope del illas, den deini si eandem illis. /

Pro idem 20. Quilibet forma in particulari
e lonu quoniam d particulari matam, quia quilibet
pope illam gstel in certa spe. sed quilibet res
natura appetit lonu si particulari matam. et matam
habet appetitum naturam ad formas in partem,
tari. Circa hoc tenetur, naturam suam non eodem
modo appetit forma in eam, et in particulari.
forma in eam respicit adaguate et primario
hinc tenetur suam adaguate sui appetitibus,
formas vero particulares in adaguate quia nulla
forma particularis ut sit e adaguate sua
appetit matam, sed tenetur in adaguate, quia e
se atque gstel sui tenetur eam et adaguate, et
gstel matam tenetur secundario respicit formas
in particulari, sicut partem gstel respicit naturam
eandem in ois, secundario vero sicut partem,
hinc tenetur gstel illis et appetit matam
primario respicit forma in eam sui tenetur
sicut tenetur sicut adaguate obliqua,
formas vero in particulari secundario,
non si tenetur, si successu tenetur, hoc e,

nam

una post aliam
Conclusio Tertia.

Appetitio maas non distinguitur realiter
ab illa neg: a potentia illius; sed tua ratio
cinata.

Sensu Cetero e, appetitio maas ja non esse qd uni
accidens ipsi sup ad dita realiter ut supra
et sic potentia distinetur, sed esse ipsa substantia
et substantia qd ut apper fat et in di nata ad
suum bonu. et idem de quocumq appetitu
nati. Unde natus appetitus lapidis quo
appetit centrum, nate qd distinetur realiter
ab substantia alia, sed esse ipse lapis in di,
natus ad suu centrum.

Sed Pto Centesimox Di. te. j. p. q. 80. az. d. j. ubi id ipsum
non obfcurè indicare videtur.

Pto 20. talis e appetitus quidem bonu in q
ordinat, sed bonu in q ordinat appetitus maas ja
e substantia si: forma substantie. ja et appetitus est
substantia, et ja non est alia, accidens sup ad dita,
si dicas esse substantiam sup ad dita, certe multiplicata,
lis substantia sine necessitate e q fieri non pot,
si neco dicas q accidens alia sup ad dita bene
pote appetit substantiam. Contrarie;

quia

quod hinc dicitur quod hinc noster quod videtur
appetitum et rem quod appetit formari etc.
Dicitur quod hinc appetitum a materia et potentia illius
vultu rationata, quod videtur si quod quod ipse fuit
vultu obsequii entitatis reales substituitur in eam,
quod videtur si necesse est quod videtur vultu recepta vultu
formae, si necesse est quod videtur. Si necesse est quod videtur quod
videtur in eandem formam quod videtur et recipere
et in diuersa et quod videtur. Si necesse est quod videtur
et quod videtur in eandem in illis et quod videtur
quod videtur necesse est quod videtur, vultu
et diuersa iuxta quod videtur.

Contra. Ceterum quod videtur. Si necesse est quod videtur
vultu potentiam naturam ad illam formam quod videtur
natura potest introducere, sed eandem numero formam
vultu semel necesse est quod videtur natura introducere, quod videtur
non habet potentiam naturam ad illam. quod videtur
in e certa. quod videtur alias agens natura fuit suas vires
natura potest mortuus suscitare, quod videtur extra fidem. Deinde
agens natura non potest producere eas numero diuersas species,
sanctus ad eandem numero formam, quod videtur et eandem
dem formam numero introducere in materiam. M. p. t.
potest natura hinc respicit actu naturam, vultu receptione
natura, quod videtur hinc respicit illam formam, quod videtur agens natura
potest

pt introducere. quia potest. si n. repraesentat illa forma,
 quum agens sup. nate pt introducere, sed manifeste,
 sti n. maā spe potiam nate ad aliqd sup. nate;
 q. nulli p. hūm. d. theod. admittet.

Ante sednem huius arguti ferenda. q. q. supra dicti
 my maā iam hie potiam nate ad forma amisi
 sam; illud non tu in intelligit de eadem forma p. hū
 p. hū; sed de eadem numero forma; nam certu
 debet spe, q. maā potiam habet nate ad forma
 p. hū p. hū; ut n. g. maā hie p. hū nata dicit nati hie
 potiam nate ad recipiendā illa forma, q. d. eandem
 eam p. hū p. hū, et ut forma hie d. e. Et q. hie hoc nō
 q. d. d. arguti, sed q. d. d. q. hie hoc, q. si in maā sit
 p. hū nate ad recipiendā eandem numero forma,
 quā semel habuit, et amisi p. hū, q. e. talem forma agens
 nate neq. introducere valent in maā. Hoc p. hū,

R. Dostydo M. Maā tu habet potiam nate ad
 illam forma quā agens nate pt introducere n. g. r. f. i.
 et ad agente legit de p. hū nate, q. d. d. M. Coq. d.
 de p. hū nate quasi in p. hū d. n. ad agente, neq.
 M. q. d. p. hū nate pt dari ad talem forma quā
 non pt introducere agens nate sed tu sup. nate, ac-
 c. p. hū forma p. hū exhibatam q. p. hū agte ex
 d. hie q. d. d. aiam signa iam hie appetitū nate
 ad unione cum expe, et tu talis unio neq. fieri

f. ag.

et agens natus, sed petit primum figurate. Unde si uel
 appetitus alicuius separatus natus, ita et appetitus corporis
 ad alicuius esse natus. Et per huiusmodi rationem. Nihil
 quod unio materiae cum eadem numero forma non
 sit figurata ratione dicitur et figurata, est in se
 natus figurata quo ad materiam; et ideo materia non habet
 petitionem et petitionem naturam tam ad eandem numero
 formam, quia ad unum, si antitativam considerat;
 in ordine tamen ad materiam illam respectu in forma et unio
 ne materiae tamen habet petitionem obiectivalem. Et iste
 finis non habet, quod si materia non habeat appete-
 ritum et petitionem naturam ad eandem numero
 formam tamen antitativam consideratam, non a se
 materia et primum extrinsecum.

Obicitur 20. Materia non appetit
 omnes formas. quod nulla appetit. et quod nullam habeat,
 sed appetit in forma. quod non potest, quia si materia non
 petere formas, certe appetere omnes, cum omnes habeant
 rationem boni quoniam rationem rationis. illius. autem a se. si materia
 appetit omnes formas significat 20. quod appetitus ille
 omnium fatiatur; aliter hoc non debet dici, alias quod
 petitis ille esset frustratus. sequela patet. nam for-
 mas sunt quasi infinitae tamen quod, et sine calore
 multae, quod nec illis dicitur fatiari aut informari.

sequens

Secundum 20 quod materia appetit corruptionem
 solius, quia appetit novam formam, quam sine corrup-
 tione compendi recipere nequit. Sed huius diei nequit;
 tunc quia pars magis inclinatur in bonum solius, quam
 in bonum oppositum; tunc et quia alias appeteret malum,
 quod contra naturam appetitus.

¶ **21.** Negotio autem ad plenum diem, distinctus quos sequitur:
 scilicet quod nunquam fatiatur, complete et absolute, quia
 de seipsum; quod nunquam fatiatur in complete et
 quasi partialiter, negotio seipsum. Et tunc regula,
 hoc in ad eum plenum diem, quod plene materia
 huius non esse sine straxerit, quia si: nunquam com-
 plete fatiatur; nam non est satis appetitus, quod petat
 et aliam formam in particulari complete fatiatur
 vel ut alii loquuntur quod est huius in fatiatur
 esse; sed et quod fatiatur in complete fatiatur, sine
 est huius in fatiatur; relicta petra ad aliam formam.
 et ad hanc appetitum petis quod ducit infinitas
 formam, quia obicit.

¶ **20.** Negotio sequendum, ad plenum diem, transiit
 quod forma non sunt infinita sunt quod sine se creatur,
 remanere, ad hunc in fatiatur appetitus materia; non quod hanc
 vel illam formam in particulari, sed quod formam in eis,
 quia forma in particulari nunquam huius vacat usque
 in ad eum quod non explet sua petram, ut patet
 in infinita

in materia prima, q non explet prima vel alteram
 edere in particulari, sed q eadem, hinc sunt du
 adyuncta. Ad sequentia tam dicit, materiam
 iam non q se, sed q accidens appetere corruptione
 compositi et forma quae possidet, qd cum forma
 psons sit amissibilis, et igitur materia sit pars multo,
 in compositione factum in potentia, ratio appetit
 illas formas p quas subis composita constituntur,
 His adde, quod quavis materia sit pars compo,
 sibi, tu non appetit corruptione illius q se, sed tu
 p accidens, qd corruptione et generis yfirma et
 bonae p am hinc uniuersi, in quod materia noster
 nichil nati. Vnde non sequi, q materia appetat materiam, qd
 appetit aliam formam et destructione compositi,
 in ordine ad bonum hinc uniuersi.

Quibus 30. Appetitus natus sequitur for,
 ma naturae, sed materia ex se nulla hinc forma. qd
 et nulla habet appetitum naturam. M. e. L. Th. 1. p.
 q. 87. a. q. Vbi dicit expresse; appetitum naturam quae,
 dicitur a forma nati sicut appetitus elicitus a forma
 apprehensa.

31. Appetitus naturam esse duplicem, alium q sequi
 ens naturam completam, qualem appetitus et lapidis in sua
 centum. alium vero q sequi ens naturam incompleta,
 tu, qualem appetitus et materiae sit. qd 30. D. Th.
 ad appetitum naturam sequi formam naturam, sequi de ap=
 potitum

petita & scilicet eius completum, non a. de utero;
Et tunc q' causa allata hec ipse efficaciter q' n' vid.

Principes 40 Id quod h'c appetitu naturam
h'c et aligra conata ad p'fectione assequenda, sed
ma' ja nulla p' h'c conata, q' et nullu habes
h'c appetitu ad forma. m. patet. ides n. sub apu
petib' a ma', ut m' d' ante illo res q' q' n' p' f'ra
p'fectione; s'ulis a. g'cubio n' q' p' f'ere sine
conata. m. patet, nam ma' ja e' p'ra p'ctio
& q' p'ctio nullu conata ad h'are p'ctio.

R. Certe m. d' d' q' m. ma' nullu h'c cona
tum, actu q' d' m. p' f'io n' q' m. nam
ma' ja cum sit in q' ca' m'atis f'uffi ut
p' h'cat ma'um. p' f'io conata.

Principes 50 Contra id q' dixi n' q' f'c:
ma'um d'um h'c nobilitate forma, appetere n' q' n' q'
nobilitate. Nam ex hec p' f'io ma'um ja' q' p'
p'ra ma'um appetere, sed hec e' p'ra naturu q' p'
petib' p' f'io p' f'io q' p' f'io p' f'io p' f'io,
quibus e' n' q' ca' q' d'is, et loco illig acipe
n' p'fectione q' n' q' ma'um - q' p' f'io n' q' n' q'
Item e' forma n' q' nobilitate n' q' n' q' n' q'
h'c natu bonu, sed mali. q' ma'um d'um h'c nobilitate,
nem forma nem appetere n' q' nobilitate. n' q'
p' f'io. nobilitate n' q' n' q' n' q' n' q' n' q'
h'c

habet maius bonum, quia minus bonum resp: maio-
ris habet rationem mali.

Ad 1° Dicitur sequi, appetit quod minus malum est se, nego
sequendum. per hoc dicitur quod sequenda. ut si: inde
pervenit quod minus bonum illius est: quod servatio in esse,
quod est secundum formam perfectiorem in amissibili
hinc non potest, tamen, ut et tunc tunc univocis,
ad quod magis hinc prorsus illius ordinem, pveniat.
Ad 2° sequendum nego. Ad primum dicitur privari
forma perfectiorem non esse magis magis quod se loquitur,
quod magis quod se loquitur quod in privari boni debili-
tatis rei, magis a. non debet quod habeat esse sub
determinata forma perfectiorem cum sit in forma,
in receptiva. Ad 2° dicitur. Quod forma minus
notabilis non habet rationem malum simpliciter, resp: per-
fectioris forma. Ad primum dicitur magna esse di-
spansio inter voluntatem, et magis; non
conducitur seque eorum; magis a. alij, nulla est
vix tendit in forma. Demum dicitur. Quod forma
minus notabilis speculativa quasi habet rationem
mali, resp: notabilioris forma; non a. practice
attendendo si: quibus mutatis rebus.

Dub:

89

Dubium Octauum.
Utrum Materia prima sit
Ingenerabilis et Incorrup=
tibilis. Et utrum sit pri=
mū prīncipm corruptionis;
et quomodo sit cognoscibilis?

Pro resolutione primi q̄siti. Notā uariis modis
posse q̄ dici in corruptibile. 1° ut nullo modo de=
pendeat ab aliquo extrinsecō, quo modo solus
deus independens à quocunq; extrinsecō.
2° ut q̄ sit in corruptibile q̄d, ita tū q̄ dependeat ab
aliquo extrinsecō, q̄ tū sit solus deus, quia ratiō
Angelī et uera ratio sūt in corruptibiles, q̄a in
suo esse dependent à solo deo. 3° modo pot̄ dici
aliquid in corruptibile si q̄ter naturā corruptiō impedi=
ret corruptio aliorū, ut si hō uir q̄ ex sua naturā
corruptibilis, q̄ seruaret à deo impediendo eā
corruptionis illius. 4° modo pot̄ dici in corrup. aliquid,
cum dependentia tū, non solum à deo, sed et ab aliis

-89-

naturae eius, quae naturae in pediri nequeunt.
Id est quod in se non potest an materia sit in corruptibilis,
libis, non voluimus in corruptibilitatem se modo
negi. 20. nam se modo sed se in corruptibilis
lis. et se in se in auctis; negi. et in intelligimus in
corruptibilitate se modo; sed 20. hoc supposito

Conclusio Prima

Materia est in generalis et in corruptibilis.
Petrus Conto 20. ex libro 2. metaphysicae cap. 7. et 8. ubi sic ait.
Incorruptibilem et in genitum necesse est ipsa esse,
si non fiat subiecti aliquid oportet primum, ex quo in eis
stante fiat. haec autem ipsa materia quae erit ante,
quam fiat. Eandem locum plures et de illis et contra
omnes philosophi.

Petrus Conto rae, 20. sic: quod materia est in generalis.
Id quod generalis supponit se aliquid ex quo fiat,
sed materia non supponit aliquid se. 20. materia non
nec generalis. M. patet ex de se generis. Quae hanc
sicut se non spe, ad spe. 20. ad quod generis se
ponit se. m. et stat. nam materia se in se in
eius, contra se substantia, 20. ipsa non se
aut aliquid se.

Confirmatio. Id quod generalis fit per generis;
sed

sed materia non fit q generatorem. qd ipse e in gene,
 rationalis. M. patet qd m. materia q supponit ad generatorem
 hujus sicut illij. qd non fit q illa. aut qd est ex de pte
 generatis. qd non est pte. ideo sicut completa, vel
 composita sicutate non fit q alteratorem, qd p sup,
 ponit ad illa hujus sig sicut. qd si materia q supponit ad
 generatorem hujus sig sicut, non poterit fieri q illa,
 et qd est nec generari. de in corruptibilitate pte
 si milites tanto suppo nendo q sicut generatio e
 transitu sicut a non esse ad esse, ita corruptio e trans
 sicut sicut ab esse, ad non esse; ex quo deducit qd patet
 de in corruptibilitate materia. Sed quid corruptio
 supponit materiam sicut sicut, in quo exerceat cor,
 ruptio et debet desinere esse, sed materia non qd
 supponit aliud sicut neg; desinit esse, sed manet
 sub utroq termino vel suppo dictu e; qd materia
 e in corruptibilis.

Conclusio Secunda.

Licet materia non sicutata forma, et forma
 non sicutans materiam, sint in suo genere
 proprium radicale corruptionis; tunc si
 bene inter se congruant, materia erit in
 principium corruptionis.

pa

in rebus
 fit in corrupt
 hunc qd ma
 e in corrupt
 ni lthi qd
 10. hoc suppo
 MA
 in corrupt
 . et qd. ubi
 qd e ipse qd
 non, ex quo
 qd non est
 sed qd illa
 in corrupt
 qd ex quo
 sicut qd ma
 qd generat
 qd qd sicut
 qd non qd
 fit qd generat

Ja pars Coates pte. Et in primis de materia certa
pote orare fabricata forma, si n. appetit alia forma,
et qlyter molit destructionem qlyteris formae et hly
compositi. De forma pte idem, qto non subiat ma,
am, ex eo n. q forma non appetit in forma ma subiat
vni quid ma appetat aliam forma. Sed ex huc
appetit vni corruptio. qo forma non subiat ma,
am vni pte radicale corruptionis.

Ja pars pte. Dispositio qlyteris vni corruptioni,
nem licet subiat vni in toto compositi vni compo,
situm non hly subiat illud a sola forma sed
a ma hly a pte pte pte. qo ma vni
pte pte corruptionis. am a certa. nome compo=
situm non hly vni subiat vni in sola forma,
sed a ma qly in linea pte pte vni obtinet.

Pte eadem pars v. Ad corruptionem respice
pnae, sed pnae tenet se ea parte ma ut
dicta supra. qo pte pte corruptionis vni
ma ja. m. qlyter ex vte corruptionis, quod nihil
et aliud qlytra transit pte ab ope, ad non ope.

Conclusio Tertia

Ma ja pte suam opriam considerata
nempt a nobis cognosca abry, ordine ad
forma sub statem. f. Hoc

Haec Certe e. Ratio & meda. textu 26. Ubi dicitur. Materiali
 esse per se regnandum nisi in ordine ad aliud cognosc
 cabur.

Pto. Contra rae. Materiali per se suam naturam dicitur et
 dinem transcedendum ad formam substantiam hunc
 in illis pto. Materiali per se suam naturam, non potest cog
 nosci sine ordine ad formam alias si per alio modo
 do cognosceret, non cognosceret ipsius naturam.
 etiam pto. Pto. nota opter hunc ordinem ad suam
 actum, ad materiali per se suam naturam natura, ut
 probatur supra. Materiali per se suam naturam dicitur ordinem trans
 cedere ad formam substantiam, quae actus illius.

Circa hanc Ceterum nota quod quod dixerimus materialiam
 suam cognosci per accidens. ^{ad} ordinem substan
 tiam formam, non ut hunc dicitur quod materialiam
 nuda sumpta in primo aliquid quod
 sui propriam, sed quod cognoscitur, hunc et ipsum
 hunc componitur debet cognosci. Et pto quod materialiam
 nuda sumpta non sui primus aliquid quod
 in intellectu, in primo quod propriam dicitur
 substantiam effectivam, sed talem causalitatem ne exercere materialiam
 nuda sumpta. quod in pto. in colore. pto in. caritas effectiva nihil
 existat intellectu. non potest realiter agere nisi existat, sed materialiam nuda
 sumpta non existat. quod negat hunc causalitatem effectivam sine
 forma substantia. s.

Solent

Scilicet hinc enumerari a quibusdam proprietates quodam
 materiae quae eius essentiam proprie explicata esse intelliguntur,
 non quod sunt aliqua accidentia verba illi supradicta
 sed quod sunt quodammodo rationes, quas nos intelligimus
 quoniam extra eius essentiam, et quod non sunt accidentia
 verba supradicta quod ex eo quod unum materiam multam
 habent essentiam nonnullas partes, tamen ipsi non
 geruntur a natura virtutis potius quod accidentales me-
 diautem quod obiciunt tales partes. In Proprietate materiae
 a) in generalitate et in corruptibilitate. in. quod
 materia multa habeat ex se activitatem. In quod
 semper sit in actu alicuius formae. quod quod non sit cog-
 noscibilis nisi per formam.

Proprietates
 Materiae in. a.
 in Proprietate
 in.
 in.
 in.

an appetitus sit
 in materia, in.

Aliquod et numerantur inter proprietates appetituum,
 sed appetitus ad essentiam potius spectat videlicet si
 accipiamus quod illa natura inclinat. si a. accipiamus quod
 appetitum actualem complacentiae quod fessit ex unione
 actuali unius formae, potest dici quod sit in materia.

Obiciunt in. si materia esset in generabili et in corpore
 quod nihil horum ipsos componit, et forma substantiae
 sed haec solent unum materiam sit esse in actu. in. quod
 potest sequi corruptibilitatem et quodammodo in actu;
 sed haec caret materia. in. quod.

R. Negat sequi, quod substantia alicuius rei non sunt
 in.

quod ex durate illi, vel ex modo & fuerit, sed ex propria
nata et opna, quare cum man in pfecta matre licet
in durat et non corrumpat, non sequi qd sit nobili,
ex toto composito.

Obiicies 20. Ex dictis sequi qd totu et compositu
sit incorruptibile. hoc non e dicendu. qd pte sequit:
ides man e in corrupti bilis, qd e unitas materis,
qd e totu compositu e materis qd, licet altera pars
illig sit pmiuabilis. qd et videt in corrupti bile.

R. hoc arguere potest quare compositu a man licet
mate, et non in corruptibile, cum in corruptibilibus sit
et anima man.

R. Erim, qd spe nigen: et in corp: fitabilis tunc;
spe vero mali, hnt man aliquu mali, qd qd mate
generat ex quo cumq; defectu; bonu vero ex integro
eio, ideo sola matitas sufficit qd compositu licet
mate, non vero in corrupti bilis man pfectis dret
ipm totu compositu licet incorruptibile.

Vnde ad arguere R. qd in in corrupti bilibus no
corruptat matre tunc, qd e unitas materis, sed ex
alio capite qd hinc non habet ipm compositu potent
e dici incorruptibile.

Obiicies 30. Generatio fit ex corruptis e in
man hinc in pte. qd man qrit genera bilis et cor,
ruptibilis; aut qd stat. qd no pte. Sic autu et eo acci,
deus de nona nat pte in pte, qd generatio dicitur
nabit man generalis hinc pte.

Confirmatur argumentum; non a. eo modo
Inscipit, sicut

sicut suscipit corpus albedinem, sed corpus suscipit
eius albedinem vere se de albi. ergo materia suscipit
eius formam & generationem vere se de generali.

¶ 1° transitus autem. nego quod generatur. Ad primum
negatur quod ens actus vel forma accidentalis, tribuat
sibi esse denominationem, quia est quod stat. nam ut dicitur
dicunt philosophi, dea est in materia huius in se, et tu
non denominatur illa in neutrum aut ammuta,
sed tunc corporata. ita et generatio licet sit in materia,
non tamen videtur potest dici generalis.

¶ Quod si dicitur quod generatur vel actum;
nam alii actus sunt, et dicuntur ordine ad se
et ad terminum. Alia vero accidentia sunt, quod
dicuntur ordine ad se. actus ergo vel accidentia
primis generis, nec tribuntur sibi esse denominationem
quia sunt quod stat, si vel potest accidentia et actus
secundi ordinis. Et cum generatio sit actus primi
ordinis, dicitur se ordine ad se et ad terminum,
videtur licet quodammodo generationem esse in materia huius
in se, tamen non denominabitur illa generata vel
mutata. quia denominatio generis non potest a
generante, vel comparari cum se, nec habet hanc deno-
minationem, ut tribuat illa se, quia se et quod generatur
ad generationem non debet generari, sed habet vel tribuit
illam terminum quod est totum corpus huius. Et hoc patet

d ad anghu; ideo n. corpy de albori, qd albedo
 e acut deus est qd dicitur, sicuti dicitur ad ista.
 Et huius doctrinae clarum est in actu in dicitur,
 qd licet sit acut deus in hanc potestatem nisi sine, non
 tu tribuit illi eam denominationem qm qd p'stante,
 non non denominationat illa nisi, qd haec dicitur,
 non nōa quoniam ei in ordine ad terminū. Alii
 respiciunt qd huius arysto, dicitur generalis dicitur,
 ruptibile, ni id qd tale subiective, et ni aliud, qd
 e generalitate, terminative. dicitur qd licet non
 non sit generalis terminative, e tu subiective.
 Sed hie videtur loqui e talia nuppiq.

Obiectus qd. Si materia est corruptibilis
 nis, ipsa potest esse corruptibilis, sed hoc non
 dicitur qd. n. potest. et sic qd. qd. qd. qd.
 tale, et illud magis tale. qd. si qd. materia com.
 potest e corruptibile, ipsa non magis corrup.
 tibilis.

R. Ex logica, dicitur anima tunc e per se,
 qd potest quoniam e ad effectum, qd haec e non
 conditio potest e ad effectum huius animalis,
 et ibi dicitur magis, unde ni hie videtur, hie e huius
 materia, qd non e magis obiectum. qd illud potest
 dicitur, non e e ad effectum. ideo dicitur qd
 hie illa qd non e nulla, compositum e cor.

19 11

per materiam. et natura est magis corruptibilis: quia illud potest
corruptibile, non est eadem causa et effectus, et hoc
aliis verbis exprimitur Aristoteli, dicens haec materia
hunc naturam esse, et sic totum conceptus potest reflecti in
ipsa tota causa, n. g. quod dicitur luna et lucida
per se, quia sic et lucida, bene scilicet, quia sic
et magis lucida. cum vero hic negat fieri ipsa
reflectio corruptibilitatis supra materiam, hinc
nulla sequitur.

Obiicies 50 In corruptibile non potest esse causa
corruptionis. quod materia non est principium corruptionis,
quia ipsa est incorruptibilis. sequitur quod dicitur per Aristotem.
nam oppositum negat esse causam sui oppositi.

Res. Materia non est causa corruptionis facta
in se, sed in se corruptibilis, sed in se tota non est
sui naturam formam, et negat stare cum illa, quia
de facto perit.

Obiicies 51 Ex appetitu materiae quo appetit
tota forma, cum corruptio, scilicet appetit
cum a forma. quod in se et ratione principium corrup-
tionis est forma et non materia. sequitur quod dicitur Aristoteli. et M.
Quarta, nam ex eo quod materia appetit totam formam
grammatis, scilicet corruptio completi, et ex parte
sui est forma. in vero potest. idem materia appetit
petit

petit aliam formam, quia illa, quae hinc, non com-
plet eam totam capacitate, neque potest illa usque
uare; et ideo materia calida non appetit aliam for-
mam, quia illa quae hinc potest eam perpetuo seruare.

Confirmatur. Si materia sublimioris uniret
cum forma calidiori, tunc fieret compositum in-
corruptibile. et e contra, si materia calida uniret cum
forma calidiori, tunc fieret compositum substantiale
et e contra, si materia calida uniret cum forma sublimiori tunc fieret
compositum corruptibile. quia forma e radix vis corruptionis, et non materia.

Con. m. Oris a forma huius a proprio, ad ex parte et in certo
gru, quod m. huius a proprio ad ex parte et in
primo nego m. eodem modo distingues ysequens
nam licet appetit iste pueniat a forma non fa-
traute, tu proprio eadem y nate nunc sola forma,
sed et materia. Unde ad Conf. dices, q compositum
ex materia sublimiori, et forma calidiori, potest cor-
ruptibile, ut qbaliter alij defendunt in lib: de
calo, et nec e hinc dicitur de istis; Et hoc in die S. Leonardi.

QVAEST.

QVAESTIO
QVARTA.

DE FORMA SVBSTAN-
TIALI SECUNDO ENTIS
NATVRALIS PRINCIPIO.

Dubium Primum.

Vtrum detur Forma
substantialis. Et quid
sit illa forma substlis?

Quamuis

Quamvis opud philosophos certa et quasi evidens est dari
formam substantivam, tamen ut res clarior fiat, fit,

Conclusio Prima

Vere datur in rerum natura forma substantialis.

Pro Contro 20. Ex Aristotele in hoc libro. text. 29. Certum et evidens
est substantias nates intrinsicè esse spiritus distinctas, sed hæc
distinctio non potest provenire à materia cum sit eisdem ratio
formæ et indifferentis ad quæcumque spiritum naturam; neque
et potest provenire ab accidentibus, quia accidentia non sunt de
extrinseca ratione entis naturalis substantialis, sed extra eisdem essentiam;
ergo debet concedi aliquid proprium substantiæ quod rebus materialibus tri-
buatur certam spiritum, hoc autem proprium nunciamus formam
substantivam. manifestum patet, iam evidens et certum est hoc
canem et leonem ab extrinseco esse diversos spiritus, et quod idem
in linea substantiæ. ergo habet aliquid substantiæ proprium scilicet quod spiritus habet
in certa specie.

Pro Contro 20. Nam quod substantias nates non esse tamen compo-
sitas cum materia et accidentibus, ergo debet concedi pro materia ali-
quod proprium substantiæ quod cum ipsa constituit ens naturale. quod quia patet,
pro ans. ex materia et accidente non fieri unum quod se substantiæ. sed
ens tamen quod accidens. ergo substantias nates non tamen sunt compositæ
ex materia et accidentibus, sed ex materia et forma substantiali.

Pro 30. Nam certum est spiritum fidem dari animam rationem quod si
forma substantivis. ergo idem dicendum erit de aliis rebus rationalibus,
quod se: spiritus est ex materia et forma substantiali.

Conclusio Secunda.

Esia

10
A
BSTAN
ENTIS
NCIPIO
mum.
Forma
Equiva
substantis?

Definitio
Formae q²

Genus in defie
e, actus.
Explicatio defis.

Essentia et natura formae substantialis consistit in hoc,
quod se: sit actus primus constituens unum p
se cum materia. Explicatur haec Defis.

Loco generis ponitur ly, actus, per hoc n. quoniam cum actus ali-
is formis boni fructus quia actus q. hnt naturam actualem materiam
vel sibi. Dicitur actus primus ad excludendos actus secundos, q.
sunt accidentales; et q. eadem partem sicut per q. forma
sunt actus substantialis; si n. q. actus q. p. eadem formam accidentalem,
nemo dicit esse actus substantialis. Excludit et p. hanc partem
exista. et substantia, quia duo licet dicantur actus substantialis eo q.
compleverunt substantiam, tamen non sunt primi, sed p. supponunt
formam substantiam, ut diximus supra. Per ceteras par-
ticulas inquit formam substantiam esse actum in comple-
tum et partialem non p. se solum sed cum materia facientem
unum ens p. se. Et per hoc excluduntur substantiae spirituales
compositae, et ipsa et composita natura, quae non pot. cum
ullo alio facere unum ens per se.

Forma dicitur
multiplex.

Forma naturalis.

Forma artificia-
lis.

Forma naturalis
substantialis.

Forma naturalis
accidentalis.

Est a. forma in eo multiplex; nam alia e. forma
i. naturalis, alia artificialis. Naturalis per quae generantur omnes
vel composita natura, ut n. g. forma eq. Artificialis
e. q. quae generantur res artificiales, et q. p. dicitur q. arte, ut
ut formae domus, vel staturae. Forma naturalis e. duplex.
3. Alia e. substantialis. Alia e. accidentalis. Quia sit for-
ma naturalis substantialis nam dicitur e. forma a. naturalis
4. accidentalis e. se accidens composita substantiae
Supra ad dicta, ut p. hanc vel habet, vel alia quae
fuit. Forma naturalis substantialis iterum e. duplex.
Alia

Alia e assistens. Alia Informans. Forma infirmitas
 In illa qd ex materia existant tunc menere cupit
 alij, ut Angeli tunc a virtute corporis celestibus et
 illa movere. Forma a subtilitate informans qd
 informantem et qd in forma receptione spiritus anni
 illa congruentia substituta; est forma leonis vel
 eq. Tandem forma informans alia separa-
 rationalis; alia inseparabilis a materia. Forma separa-
 rationalis a materia e forma heros, anima si: rationalis.
 Forma inseparabilis e illa qd destructo corpore
 desinit esse cum illo, et talis sunt esse formae alia-
 rum rem naturam, mixtorum, non inveniuntur, ni;
 ventur, plantarum et formae aliorum animalium
 qd heros; sermo a: hic ut tunc de sermo sub,
 statu informante tam separabilis qd insepara-
 bilis qd a pluribus multis vocat. Imprimis vocat
 unum qd, qd est res imitatorum significat. Vocat
 et ens qd similitudinem qd hinc unum eate di;
 nunc a quo pedit esse cum rem. Vocat et pulch-
 rum, qd est res rem decorum. Vocat et opti-
 mum, dicitur unum qd, spes, ratio, quod quid erat, exem-
 plar, actus; qd ratio divina, forma explicant.

5. Forma naturalis
 substituta Assi-
 stens.

6. Forma nat. subst.
 Informans.

7. Forma Infor-
 mans Separabi-
 lis.

8. Forma infor-
 mans Insepa-
 rationalis.

Nomina qd
 forma substituta
 informans et,
 sunt multa.

Obr;

Obiicies 10; Contra 10^{am} et 11^{am} explicatam.
scilicet q. forma sit actus receptus in materia faciens unum qd
cum illa, et q. sit futura. Nulla futura sit esse in
11°, sed forma naturae et in materia, huius in 11°. 10° non
sit esse subiecta. M. patet ex 10° futura q. ab accidentibus
differt in hoc q. accidens habeat esse in 11°, futura
vero esse per se. M. et e contra, q. materia recipit for-
mam huius futura sunt actus. 10° forma et in materia
huius in 11°.

11° Dicitur M. nulla futura sit esse in 11° in huius
modo, quod M. in 11° in formis, nego M. et eodem
modo distinguere M. nam ut in logica diximus
non repugnat futura in completis esse in 11° in for-
mis. licet futura, ut sic, repugnet esse in 11° in
huiusmodi, sed illi licet diximus dub. de futura.

12° vero nota ad 12as qualitates esse formas
substantias elementorum, q. in sunt accidentia. 13°
Elementa proprie dupliciter sumi. 1° sicut sua natura
et substantia. 2° sicut q. ut elementa, nam elemen-
ta non esse propria nomen naturae et y. huiusmodi. 14°
10° Elementa sumuntur 10° modo, tunc illorum
formas non sunt illa q. qualitates. si a. 10°
modo, tunc illa q. qualitates sunt ab 11° sub-
stantis, huius, et sic; nam ut in logica diximus,
futura sicut sicut accipi q. et sic; q. a. 10° sunt

granulata

granitatis, quae ignis et aqua p[er] se et mediata
granitatis, et calor, et frigus; et sic patet formas
natis rem, si p[er] se substantiam et naturam primam, et
e[st] substantia.

Obiicitur 20. Contra illam paritatem, actus,
positam in de se quod se: forma sit actus;

Vel n. forma e[st] actus carens et potentia, vel includens
aliquam potentiam, neutrum horum pot[est] dici; ergo forma sub
stantia non est actus. m. patet quia non videtur dicitur
dicitur inter ista dicitur. m. patet. quod ad p[er] se. si n. caret
et potentia alitate, sequitur q[uod] forma est actus purus
et esset tunc, q[uod] e[st] absurdum. neg[ati]o[m] dicitur pot[est] se:
quod includat aliquam potentiam; nam alias forma
non est simplicior toto composito, sed est con
posita p[er] se ex actu et potentia. ergo nullo modo habe
bit mem[br]um actus. Conf: si forma e[st] actus, sequitur q[uod]
minus habeat de potentia qua[m] materia, hoc a. non
e[st] dicendum cum forma sit actus et potentia
materia. sequitur p[er] se. potentia est a[ct]u substantia, si forma
minus substantia qua[m] materia, nam materia substantia
et ipsi forma, forma vero non substantia materia,
se minus habeat de potentia.

Obiicitur forma substantiam esse actum simplicem non
in hoc sensu q[uod] caret quantum potentia, sed q[uod]

sed qd p^o p^o se non est composita ex actu et p^o p^o
p^o p^o, h^{ab}et tu p^o p^o q^ua p^o componere ens non
p^o p^o cum ma^o. h^{ab}et in sup^o et p^o p^o ad re^o,
p^o p^o acci^o d^o existam^o et p^o p^o, q^ua ex
se non h^{ab}et existere, sed n^o t^o h^{ab}et esse a se ip^o
ex hoc tu non imp^o q^uod sit actus purus, Nam is debet
excludere om^{ne} p^o p^o q^uod forma p^o p^o,
tu non competit. Sed vero t^o, q^uo forma non
est simpliciter solo composito. nota est q^uo q^ua
composita est p^o p^o, ex actu et p^o p^o,
non vero forma p^o p^o. Ex his Ad un^o
ad Ma. se: quod forma sit actus carens p^o p^o
p^o p^o forma p^o p^o, non tu care^o q^ua,
un^o p^o p^o sed includit aliquam, ut d^o est.
Ad imp^o h^{ab}et sequela se. ex eo
q^uo careat p^o p^o q^uo ma^o, q^uo actus
p^o p^o, non ad actus purum hoc non sufficit, ut
p^o p^o. Ad tam imp^o item negatis
sequela. non. ex hoc sequ^o, quod forma non
sit simpliciter composito, cum n^o composita
est ex ma^o et forma, sicut ip^o composita,
sequ^o q^uo est magis simplex. Simplicitas n^o ali^o
eius rei sumit ex min^o compositi^o. Ad
confirmatam D^o sequ^o, q^uo nobilitas
p^o p^o non de sumit ab eo q^uo plurib^o p^o p^o,
Sed ab

sed ab actualitate in qua alia excedit; Unde man
 in huius plurali subdit quia forma, tu non erit no.
 tior et perfectior in uniuersitate sed forma quae
 melior et eius res per actualitates; nam si res
 perfectior, uel nobilitas illius deberet desumi ex eo
 quod substat plurali accidentibus, superius deum
 esse perfectum ignobilissimum, cum in ipso nulla
 accidentis reperiret.

Principes 30. Si forma est actus resp: Soli.
 go tota composita habet ab illa quod est unum quod
 est effectus. et quod illa est magis effecta quam
 tota composita. pro ista ultima quod est quod
 competit causa et effectui, nobilitati modo compe-
 tit ratio quam effectui.

R. Negat ratio quod est unum. Ad impugnandum
 quod unum distinctione quod est aliquid competit
 eodem modo causa et effectui tunc effectui
 modo competit causa, quia a diverso modo, tunc negat
 quod est unum effectum non eodem modo quod est forma et com-
 posito; nam forma competit tunc ut quod; toti vero compo-
 sito ut quod; hinc a. aliquid ut, quod; melius quod est quod; et ideo forma
 non superat totum compositum, in perfectione, maxime et cum totum
 compositum includat eam perfectionem quam includat forma;
 ut sit eius pars;

Et hinc

Et habet deinde fili et alia qd am sup addita.

Dubium Secundum.

Utrum Formæ substantiales educantur de potentia Materiae. Et quid sit ista Eductio?

De forma sub-
lunari vel materi
hic agit, non
de for. caelesti.

Explicat Dubium.

Pro resolutione huius dubii, notandum, nos hic non loqui
de forma in se substanti, tam caelesti, quam sublunari;
sed de materia de formis materialibus, et de aëre, et
utrum educantur de potentia materiae. Nam de formis
caelestibus et elementaribus utrum in se ipsa productione sua,
erunt de potentia materiae educatae; inferius dicemus.
Est itaque, scilicet dubium, an forma generalis compositi,
hinc, fiat et forma de novo, vel ipsa prius fuerit
in materia, et ex eadem generet unam materiam, ex
qua resultet totum compositum?

Sunt

Sunt a. duae sententiae in hac listte. 1a ait, formas non educi de potentia materiae. 2a ait omnes formas educi de potentia materiae, sicut et nec sententiae istae dicuntur.

Conclusio Prima

Omnes formae materiae nates, excepta anima rationali, educuntur de potentia materiae.

Hae sententiae debent intelligi eo modo quo notavimus in proprio, scilicet: nec his acci loq de formis essentialibus elementarum in se sui productione; de his n. agemus infra. Procedit ergo sententia nostra de formis istis sublimariis.

Petrus Comto 1o Autore Metaphisicae hinc, et 2o, de generatione, alii autem, solum animam rationem de foris venire; alias a. formas, educi de potentia materiae.

Petrus Comto 2o. Formae educi de potentia materiae, et produci ab agente nate dependentes a materia, ita ut non possint fieri, aut generari sine materia; sed a. genus nate nulla forma per animam rationem, potest produci sine dependentia tunc a materia. Ergo quilibet forma per animam rationem, educitur de potentia materiae. M. late, hic infra. n. p. 1o. Vel n. genus nate a causa rationis, vel materiae, quod servat leges naturae; si agens nate sit causa rationis, tunc a. q. dependeat a materia in productione formae subtilis; alias agens nate producat formam ex nihilo, quod

propudibit
undum
substantia
ur de
ria. Et
uctio?
sunt hi na
gna solent
ty, et et ad
lani de form
i p. 1o ubi
y ubi
cuius comp
lysa p. 1o
ni of materiae

qd repugnat casu rati, cum ad creat, qd pductio
 ex nihilo, potest videri infinita, qd in agente finis
 to reperiri negl. Si vero agens nate sit casu rati
 ut formae leges nate, patet et m. qd si nator pbi
 cut formas aut alias huiusmodi, vero pducet eas
 in man; ita qd non daret esse tali forma nisi de
 pendente a man; alio si independentes a man
 deus pduceret forma qd, vel aliam; iam non psta
 ret id ut agens nate servaret leges nate; sed ut
 sup nate.

Pro Cento 20. Si aliqua forma, pfor aium ratione
 educit de patria nate, sequeret qd educit ad nate,
 hec a nate e licentia. Non est, si quida patet, pto m. si
 aliunde ad nate p hunc a patria nate, sequeret qd
 qd pducta, vel e creatum, vel generatum; non creatum,
 tum qd hec e p pmi auct nate, tum qd talis forma
 non dependet a man, ptra sua essentia qd si negl alius non est for. pto;
 sed negl p hunc qd est pducta e generatum, nam forma
 in qd hunc casu fieret ex nihilo; qd non fieret qd gene,
 ratum qd p hunc patet, in hec n. diffet generatio a creat, qd
 ut qd creat fiat ex nihilo; illud a qd generat fiat ex
 alio. unde nec pto. qd talis forma non fieret ex
 man ut supponit, negl et ex alia forma, qd for,
 ma fuit qd hunc, negl et fieret ex toto composito.
 Ita licentia est qd p hunc ex nihilo qd hunc qd hunc p hunc.

Altera Cento pars se: quid auct nate non educit de
 patria

potia materiae, antequam plerumque supponendum: in hoc differre
 rationem naturam a caloris formis, quae illis non praesent
 se, sed quasi per accidens, et productionem totiusque totum
 compositum per se per genus, formas vero huius generis
 et compositum. Sed ratio nostra non comparatur, sed fit
 et actionem generalem abstractam a generali, et distinctam
 et creatam; quare ut fiat hoc requiritur huius abstracta
 actio, una quae sit per se huius actio per se ad se terminata,
 nata. Alia vero quae actio unius corpori per quae transit,
 naturae naturae et generis huius. quare a. actio nostra per
 eam per se et non alia forma, dicens in lib: de actio.
 Hoc supposito potest quae actio ratio non educitur de potia
 materiae, ut aliqua forma operetur in potia materiae ut
 in causa materiali, et de potia eius educatur, potest ut fiat ex
 in actionis huius generis naturae, sed ratio non est
 et transmutatum materiae sine unitione illius ad materiam,
 sed per aliam actionem priorem, nam actio ratio quae nat-
 turae potest huius et per in deplendatur a materiae, et transmutatur
 eiusdem, non potest et fiat et transmutatum eius. ergo actio
 ratio non educitur de potia materiae.

Secundo Praesupposito ante quae dicitur per
 clariora evadent, Aliter et lib: 1. p. 9. q. 90. a. 2. brevi-
 ter declaratur per educationem formae de potia materiae. sc.
 Aliter extrahi de potia materiae in lib: abstracta, quae
 aliquid fieri actu et prius erat in potia; Haec verba tri-
 ut intelligantur, forenta et quae educitur de potia materiae, quae
 ponitur generis in potia illius; unde sicut illud et generis in
 causa.

Eductio de
 potia materiae quod?

in cāa efficiēte ut in cāa activa, ut glimē in potentia
activa illi; Ita et id quod glimē in māa hūm in
cāa mati, ut glimē in pōtia passiva vel receptiva,
qā unūq; māa dābet glimē suū estūa iūtra ppi,
unū mēdū cūfandi. Tūc go māa causat tra p pūm
mēdū pōtia pūcūdo p: ob rē pūculo; scēp, q; forma
glimē in māa hūm in pōtia mati vel passiva
ut a. aliqua forma saliter glimē in pōtia māa,
pōtia nō q; alioq; modo sūt iūtra māa, hāc
ut nihil hēat, q; ut supra cōditiōne māa, et
q; pōtia nō hēat, nec hē pōtia ope. sine
dependētia a māa. Tūc nō aliqua forma
pōtia sūt iūtra māa q; nō sūt iūtra māa pōtia
elice nō q; cōditiōne dependētia a māa seu organo corporeo.
Q; go D. Th. ait tūc aliquid sūt de pōtia, q; sūt
actu quod pūm erat in pōtia; intelligi dābet q; pūm sūt
illū in pōtia receptiva māa, vel q; glimē ut in cāa
mati. Ultra ad adductiōnem nō suffiūt, q; glimē
in pōtia, sūt q; sūt actu ut D. Th. sūt. Circa q; nō,
tūc nō māa sūt in genere cāa mati, glimē
forma sūt actū, et nō hāc efficiētia; et illo
ut forma sūt actū sūt de pōtia illi, nō rēpōtia
actū cāa efficiētia q; ex sua nōa hūm actū q; sūt
actu. Actū nō illo cāa efficiētia, ut sūt actū,
nō pōtia ope pōtia nō illi māa, sed nō q; pōtia
māa sūt pōtia; et aliam actū nō in alio
instanti

in substantiis hinc, quod si supponit materiam in alio
 in substantiis hinc cum non potest existere sine forma,
 scilicet quod ineductio formae de potentia materiae interveniat multo illi,
 quae transit a non esse realiter sub illa, forma, ad esse
 sub illa. et ratio huius quareeductio non potest esse
 actus productiva materiae, quaeeductio quae supponit materiam
 extra se etiam efficientem; quod non potest illa,
 quae quae potest, potest autem.eductio pendet a materia tunc
 a se causa materiae, sed nihil potest hinc causa materiae, nisi ad
 materiam habeat esse extra etiam efficientem, quaeeductio
 supponit materiam extra etiam efficientem et quaeeductio
 productiva supponit sub forma quam constituta, cum nequeat esse
 in rebus natura sine illa forma, ex quo potest colligi
 colligit, quodeductio fit cum transmutatio materiae, ita
 quod quod mixturam illius actionis, quod transmutatio materiae
 fit et productiva forma substantialis.

His ergo praepetitis fit

Dubium Secundum. Conto

Formam educti de potentia materiae nihil est aliud quam
 quod forma purae generatae in potentia materiae, ubi in causa materiae;
 et quod modo reducitur ad actum ex sui actionis transmuta-
 tione materiae.

Hanc sententiam docent ceteri philosophi licent utique aliter
 illam explicent si erunt in ex eo quod materia fit de,
 pendentes a materia, ita nec fieri nec generari potest

nisi

nisi ad utrumq; generaliter mater huiusmodi illius sit, nihil sit
quod talis forma educat de materia materia. Ex quo nesci,
nisi educationem formas de materia materia nihil esse aliud
quam productionem illius dependentem a materia materia,
reute ad eis fieri & conservari. Ex his potest ultra probari
breuiter non tanto in quo ad utrumq; partem. scilicet
quod ceterae formas mater sunt educatae de materia materia,
nam illae formas dependunt a materia materia in fieri & conser-
uari & requirunt productionem materiae materiae. tunc ultra sed
habet aliud quam educat de materia materia. 2^a
vero pars de anima rationis et parte. anima rationis non depen-
det in fieri et conservari a materia materia, ergo non educat de
materia materia.

Circa ista nota est, quod cum forma educat de materia
materia supponat quod aliquo modo sit in materia materia
explicite operatur quod formas substantias generant
in materia materia. In qua re exploranda sunt duo
obstantia sententiae. scilicet essentia quod priusquam res natus generet,
res vel fiat completa forma substantiam existens
in materia materia, an ut habeat esse actuale in materia materia licet non perfectum
tamen, et non appareat, per generationem non generetur vel
dissolvatur, illud esse operatur et proficit. 2^a sententia autem
formas nullo modo generari in materia materia sed tunc

ni virtute actus agentis superioris a quo procedit et
 postea ab agente inferiori secundario aut materia.
 Sed utraque hanc sententia falsa est. Et contra iam sic arguitur.
 Si formae substantiae de se sequuntur quocumque modo
 procederet actu in materia hanc virtutem generantem materiam.
 Sed hanc aliter dicitur, quod si id. in. patet. potest sequi.
 per generationem naturam debet fieri composita substantia,
 sed si forma procedat actu in materia negatam compositam
 virtutem substantiae. quod potest istam sententiam tollere
 generantem materiam. in. patet. potest. in. si forma procedat actu
 in materia, non aliter procedit nisi actu in sua potentia, sed
 actu in sua potentia quod in materia. quod procedit in materia,
 modo materia. hanc ultra sed ex materia forma in
 formante et materia informante fit composita sub-
 stantia. quod tale compositum procedit et generationem, nec fit
 quod illam de novo, et quod est esse generantem
 materiam. Contra tam sententiam quod substantia forma fit,
 virtutes materiam nullo modo, et dicitur in potentia materia sed
 tunc in virtute superioris sic arguitur. Si non virtutes
 reus in potentia materia. Sed tunc in potentia agentis superioris,
 ni, sequuntur et formas substantiae vere et proprie esse
 si sequuntur et substantiam, quod et aut. sequuntur patet.
 nam quod aliquid, et dicitur in potentia agentis superioris, non

Hollid

non tollit creaturam illius vel in eadem ratione, quod non exeat
licet quibusdam in potentia activa creaturae Dei. Sed si
entia eius forma quibusdam in potentia activa superioris
agentis, nihil obstat quod non dicantur creaturae. Ex his
inimicis debentur.

Conclusio Tertia.

Forma substantiae materiae quae est unius de
potentia materiae, non continetur in materia, ante gene-
rationem sed in aliquo actu formae vel virtute,
vel in alio quod forma praesens in materia,
sed continetur tamen in potentia illius in eadem materia.

Hoc loco etiam quibusdam potestates quae de virtute
formae in materia continentur. Quidam enim dicebant
formas esse in materia sed in actu, si-
cut dicitur a materia. Alii dicebant in materia latere potestates
omnium formarum. ut quod in materia aquae latet
sed in virtute potestates formae ignis et aeris, quod potest
latere postea quod agens naturae convertit in formam activam,
vel. Alii existimabant formas esse in materia sed in
essentia, non vero in actu. Averroes probat
vel formam substantialem esse in materia non potest se latere
sed potest abesse sine parte. Contra hoc est quod dicitur
Certe materia et potest contineri. Si praesens esset aliquid activum,
vel formae in materia dicitur esse vel ipsa, sequitur quod
quod

perfecta sunt in gestum. Summatim itaque legitur
de utriusque formae de materia materiae per se in primis
et forma educenda utriusque in materia illius huius in cau-
santi, et igitur et sit materia materiae dependens in se
et generari ab illa quae dependens ab illa utriusque per se ex eo
quod aliquid forma mater legitur nulla habet nec hinc potest
actionem, nisi de per se autem à materia vel organo
corporeo. Per se demum ad utriusque materiae et ipsa non sit
eductiva materiae sed et per se mater materiae facta, et
igitur eteductio sit actio transmutativa materiae, et
quae materiae mutat illa. Et ut aliquid forma educat
de materia materiae potest fieri ex in illius actionis quae
transmutat materiam. Haec tria ultimis facile potest
quae quod demum materiae probata in fine notabilis ante ten-
tem rationem, si quaeeductio quaeeductio materiam quaeeductio
sunt. Quaeeductio quaeeductio debet esse vera transmutatio
per materiae.eductio quaeeductio quaeeductio materiae sit simpliciter
causata ab efficiente, sed materiae necesse simpliciter esse
causata nisi sit aliquid forma, cum materiae formae regere,
ad existere. Quaeeductioeductio aliquid formae vera
transmutat materiam, expellendo priorem formam quae
per actionemeductio accepta. Materiam quaeeductioeductio
quaeeductioeductio materiae generatam in materiae materiae, sed
nihil potest causare in quo materiae, quaeeductioeductio nisi sit eadem
causam

causam efficientem. qd dicitur qd supponit qd materia sit
 simpliciter causata ab efficiente qd modo supponit
 materiam non tunc in alio modo primo natura sed et hanc
 aliam in eodem in substantia hinc est quod dua forma
 substantia et materia in materia qd tunc res non potest
 3° pro se: qd forma educenda debeat fieri ex in illis
 actionibus qd transmutat materiam forma educenda de
 potentia materiae nec generari nec fieri potest sine illa,
 aut sine unione cum illa. qd vero debet ex in eisdem
 actionibus qua educit de potentia et materia uniri; sed
 actio qd uniat formam cum materia nec transmutat istam
 qd forma substantia educenda de potentia materiae nec
 debet fieri ex in actionibus transmutatis materiae.

Quia ergo materia iam nullo modo generat aut
 productione formae coniungit. qd nulla forma edu-
 cit de potentia illius. aut pro se si materia generaret u. g.
 ad productionem esse sequeret qd res non potest producere
 formam ex sine materia, atq. hanc saltem. qd et ille ex:
 pro secula. Res neq. suppletur generat causa materiae
 qd in proprio conceptu in potentia in perfectione se: res
 esse non potest qd res competere neq. qd si forma ex
 nec potest fieri nisi dependenter a materia, tunc
 nec potest illa producere sine materia absolute legit

q. fabrice

q. factu e.
R. Nihil aliud. ad p[ro]p[ri]am regalis seynelam. h[ic] d[icitur]
n. forma e[st], et q[ui]cunq[ue] alia forma mat[er]is, n[on] de-
pendet à m[ater]ia, q[ui]a ad exist[en]tiam, q[ui]a modo h[ab]et,
sic d[icitur] non possit ponere forma e[st] sine m[ater]ia; sic
n. supplet eam exist[en]tiam q[ui]a modo h[ab]et, et et sup-
plet vicem e[st] mat[er]is; nam exist[en]tia q[ui]a modo
h[ab]et forma e[st], petit ex sua n[on]a m[ater]iam, cum
quo tu stat, q[ui]a d[icitur] pot[est] creare forma e[st], et
illam pot[est] p[er]sonam sine m[ater]ia; h[ic] tu habet
talis forma aliam exist[en]tiam; id e[st], aliu[m] habet et
sibi modu[m]. habet et exist[en]tiam q[ui]a sine ulla
dependentià à m[ater]ia.

Obiicies 20. Edni aliqd ex alio, e[st] poni extra
locu[m] ubi erat antea actu; sed nihil formo mat[er]ia
pot[est] in m[ater]ia ante generat[io]nem, q[ui]a nulla forma
pot[est] deduci de p[er]ta m[ater]ie. m. pot[est]. q[ui]a nihil pot[est]
edni de alio, nisi p[er] se fil[io] in illo, de quo edniq[ue],
alius ponere de novo, vel creare. m. vero p[er]t[ur]
ante forma de novo genit[ur]am, tu p[er] exist[en]tiam
m[ater]ia in et forma g[er]ana, sed et forma g[er]ana non
pot[est] fieri forma q[ui]a edniq[ue]; nec et pot[est] fieri ex m[ater]ia,
tum, q[ui]a m[ater]ia nullig[ue] act[iv]itatis; tum q[ui]a et ce
quod ponit debet à suo simili q[ui]a d[icitur]. sed forma
nulla

nulla h[ab]et similitudinem cum mat[er]e, cum mat[er] sit
pura p[er]fectio sicut abstr[act]io; forma u[ero] actus p[er] se ip[s]a.

¶ nulla forma poterit abire de p[ar]te mat[er]is.
R[es]p[on]sio N[on]o M. Nam abire non p[otes]t nisi in p[ar]te
senti, q[uo]d eo q[uo]d extrahi a loco, ubi actus erat res
actu; sed q[uo]d eo q[uo]d abire ab actu in quo p[er]erat
tra in p[ar]te. Si aut filij de abire de p[ar]te patris
et exire a patre, non q[uo]d filij p[ri]m[us] actu existerent
intra p[ar]tem, sed q[uo]d in patre p[er]isist[er]e u[er]o gene-
rativa filij. ita et forma mat[er]is, de p[ar]te in p[ar]te
mat[er]is; non q[uo]d aliq[ui]d forma p[er]isistat actu in mat[er]e,
ut volebant alij p[er]it[er]e; sed solum q[uo]d in mat[er]e p[er]e-
ant[ur] uel p[ar]te, ut generat in genere carnis mat[er]is
ad p[er]ductionem formae; tunc q[uo]d forma de abire
de p[ar]te mat[er]is q[uo]d non h[ab]et p[ro]p[ri]e actus, nisi
dependuntur a mat[er]e, generante p[ri]mo generis mat[er]is,
ad p[er]ductionem et sustentationem illij.

¶ Quid ut aliq[ui]d sicut abire de p[ar]te actus
hujus ex causa mat[er]is non p[otes]t ut p[ro]p[ri]e in illo
hujus in actu p[er]it[er]e aut et uoluntati q[uo]d h[ab]et p[ro]p[ri]e
in uel de p[ar]te causa efficienti, sed sicut q[uo]d in eij
p[otes]t uel abire et hujus in causa mat[er]is q[uo]d uel

et per

et per transmutationem illius reducunt in actum. Sed quod
maior quia non habent formas mater per modo,
bene in eo modo, et hinc modo, et hinc modo sufficit et
ex illa dicantur formas et hinc.

Quia vero si formas pulchritudinis et hinc de
petra marea, marea est, quia fierent ex materia hinc
ex supposito hinc. Sed hanc rationem non vincit. Quod
formas pulchritudinis non educunt de petra marea. M.
patet ex supra dictis. per m. Si hanc rationem vinceret,
sequeretur etiam rationem et hinc de petra marea, atque
hinc factum et hinc supra dictum. Quod est et ex quo.
per sequela. quia sicut materia generat ad productionem
aliam formam per naturam inclinatum, ita et per naturam
inclinatum generat ad aliam rationem, hinc petra ad
suum actum. nam ut patet ex dictis, materia natus in
clinet in quamcumque forma. deinde per hinc et hinc
est certum in materia, sequitur quod hinc et hinc ratio, et illa,
his illis corruptis illa. Quod non nullas formas et hinc,
cent de petra marea, vel et alia ratio et hinc
de petra marea.

De. Conito m. per explicitum supra factum.
et regalis m. Ad hinc hinc regalis per hinc.

ad hinc

ad q̄ latum huius dicit, q̄ licet māa habeat naturam
 in chinarum ad aīam naturam, tūc ex hoc non sequit̄ q̄
 aīa ratis adueit de petra illi, q̄a ad aduentionē
 de petra alicuius forma, nō p̄chit, quōd fiat
 et q̄ uenit q̄ illa actionem, q̄ quōd transmutat̄
 ipsa māa, non uenit q̄ aīam disticta. p̄ uerūm
 aīa ratis fiat q̄ aīam actionem independētia
 tūc in māa, non adueit de petra illi. tūc uero
 fit q̄ aduentionem de petra māa, q̄a fit ex ui
 aīa eius transmutat̄ ipsa māa, hęc tūc uero
 de nouo fit aīa ratis, neq̄ obstat q̄ aīa ratis
 non exeat nisi māa sit alicuius modū di spōsita,
 nam hęc dicitur fit actionē disticta, et tūc p̄chit
 nātūa logtō huius occasio alicuius exigens crea
 tionem aīa, sine qua nec ipsi aīa debeat ul fiat,
 neq̄ cūta p̄a gēneret ad illi q̄ aduentionem.

Illius q̄o p̄ q̄ creat, non adueit de petra
 māa, sed sei forma substantia creat. q̄o non adueit
 cūq̄ de petra māa. m. p̄chit. p̄ter m. illud creat q̄
 fit ex nihilo, sed forma substantia finit ex nihilo.
 q̄o creat. māa p̄chit ex dīctis creatis p̄ter m. ante p̄dīctā
 tionem, nihil p̄dīct forma in māa, ubi hęc, futurū sup̄
 p̄nt nūta māa. q̄o uero illa forma, uerū fiat

per

q̄ actiōnem p̄ductiōis et tū nihil antea erat, uere
fuit ex nihilo; et ḡḡter creatiō.

P. Certe ma. et nḡto m. ad p̄tatem distinguunt.
ut q̄ fit ex nihilo, hoc ē, nullo p̄supposito s̄to creatiō,
q̄ d̄o ma. q̄ fit ex nihilo p̄p̄m̄e entitatis, creatiō. neq̄
m. ut q̄ aliqua forma d̄icat̄ creatiō non sufficit
q̄ s̄m̄ sua tota entitatem intrinsecā et p̄p̄m̄am
s̄rat de nouo; sed ultra p̄tē, q̄ non fiat, uel q̄ non
redueat̄ in actum ex aliquo p̄supposito s̄to, et q̄ h̄at,
mutat̄em ma. creatiō n̄a p̄ductio entis ex nihilo,
hoc ē, nullo p̄supposito s̄to.

Olii uis ultimo. Si aīa ratis non obueret
de p̄tia ma, tunc h̄o non generaret h̄oem, atq̄
h̄o ē falsū. q̄o et id ex quo s̄p̄t. p̄r̄t̄o secunda. si aīa
crearet̄ a Deo et non sp̄t̄ adueta de p̄tia ma, tunc h̄o
non daret ultimā d̄sp̄ōem ad totam formā, q̄o h̄o non
d̄icat̄ generare h̄oem. ḡsyna p̄tē. p̄r̄t̄o t̄m̄. q̄ d̄at
formā, d̄at ḡsynam ad illam, sed ultimā d̄sp̄ōem,
p̄uenit a forma in q̄o r̄aā efficiuntis, q̄o si d̄ey, et
non h̄o p̄ducat̄ aīam r̄atem, d̄ey d̄icat̄ et d̄are et p̄m̄,
ere ultimā d̄sp̄ōem.

P. Th̄ḡto s̄p̄ntiam. Ad p̄tatem negalis aīa. et ad
p̄tatem huius itōm d̄icat̄, quid h̄o p̄t d̄are formā ma
et ultimā eī d̄sp̄ōem, non q̄a formā p̄ducat̄, sed q̄
iam

107
rām p̄dubiam p̄nit et unis cum m̄a, et hec satis
Q̄nt̄ dicitur, forma et ultimam d̄sp̄r̄em. Ad id uero
quā d̄r, ultimā d̄sp̄r̄em p̄nir̄e ā forma in gr̄e
cāa efficiētis; d̄centur, ultimā d̄sp̄r̄em p̄c̄,
dentem p̄nir̄e ā generante, anteq̄nam sit forma,
illa uero d̄sp̄r̄e q̄c̄ con com̄it̄us ipsā formā, q̄ uenit
ā formā in gr̄e cāa efficiētis, et et ā generante, il-
la n̄. d̄sp̄r̄e n̄ causā ab aīa, s̄tm̄ q̄ h̄t̄t̄ op̄e in se
p̄uāse, s̄tm̄ s̄tm̄ q̄ h̄t̄t̄ in m̄a, et in hec op̄e q̄ h̄t̄t̄
in m̄a s̄tm̄t̄t̄ depend̄t̄ aīa ā generante.

Dubium tertium.

Utrum Forma substalis
sive materialis, sive non,
possit recipi in aliquo ac-
cidente. Et an oēs formæ
accidentales educantur de
potentia subiecti? Con:

Conclusio Prima.

Impossibile e formam substantiam recipi
in aliquo accidente sicut se, tamen in sibi
informans.

Hanc Contem docent multi discepti D. Th. Ca. 11.
Scho 2. Et per rae 10. Impossibile unio formae sub-
stantis cum sibi accidentali. qd et impossibile forma
substantiam recipi in aliquo accidente. quoniam
patet, qd inter forma et sibi est interiecta
aliqua unio, qd unio si fuerit impossibile, et aliter
in suis impossibile. aut per. illa unio nec est substantia,
hinc, nec accidentalis, non in, qd hoc patet extrema
substantia cum ex unione substanti debet fieri unio
eius per se, ut supra videtur, qd tu non fieret si
aliam esse est accidentis; denique qd unio seipsum
liberum membrum, quare si aliam est accidentis ne,
quod est unio substantis, qd patet in unione qd nihil
maam et forma spirituum, qd est matris; nec est
est unio accer: alia forma substantis in hanc
sibi, qd in hanc et unio accidentis, sed hoc
de sibi sibi nec, sicut in propriis modis accidentis
et in hanc, ita substantis est est se, hoc, non
in

in alio ligno in fto inhaerens, qd in potestis unio
inter forma substantiam, & accidens ligni fto in for,
mae.

Plur re Conto Inter forma substantiam et aly fto
ut qre utiqre ppositio alius et una forma pot
informare aliam et una ma pot recipere alia,
q sunt alimda. Sed nulla ppositio pot arguam
inter fto accidens et forma substantiam, qd neq
subiectari in illa. m. rald. pto m. non ppor.
hic requita inter fto et forma in adme ad qre,
lucum non ons p se, quid fuit forma aly dem
endit et linea. Sed talis ppositio non recipit
ter accidens et forma substantiam, qd forma sub,
stater non pot subiectari in alio quo accidens.

Hae Conto ut intelligi de accidente fto se, hoc e,
q manet in linea accidentis si n. in dnat rtem fto q questione,
ut fit in sperty sacramentalis, qd ex eis generantur p.
vermes, nam hunc quantitas querit in maer, et sic
forma substantiam vermes n. g. unio cum quantitate,
non ut quantitas p se accidens e, sed potest ut
guerra in maer q actionem agentis sup rebus, et hae
rae non repugnat forma substantiam recipi in aliis
quo accidens. Neg. arbitrio hunc Cont. illud
q dicit solit f: qualitas pot a Deo denari ut sup,
pleat vice forma substantiam, qd et quantitas vel
aliud accidens pot a Deo q fto fto forma substantiam,
hoc n.

na.
tem recip
fign in fto
ti D. Th. Ca. 11
nno forma p
in pto fto
deci. qre
ut m. rald.
in pto fto
rae qre fto
a hae pto
ut rald. fto
na fto p
e qe unio
qre accidens
ut in unio
e maer
substantiam
substantiam
modis accidens
e se, hae

haec enim non est de qualitate sed se ita y pme
 manent in rae acci dicitur nam q illa elementum in,
 dicit rae futuri, dicit non in in y pte q stant
 qm forma futuri. Deinde leviter non est mlti
 huius modo quam negemus accidens proprie rei,
 qm in forma futuri haec enim non est futuri,
 qm qm forma futuri pte in acci dicitur futuri se
 huius in pte recipi.

20. Inveniunt autem q. Scientia q. q. qual
 futuri se habet recipi: accidens q. in se recipit, sicut
 materia recipi: forma futuri, non tu cum omnia
 paritate; et ideo in pte dicitur: q. huius. An
 accidens educat de potentia futuri sicut forma
 futuri educat de potentia materiae; et modo non inq,
 rimus an futuri accidentium sit solo materia vel totum
 compositum, de hac in q. huius agimus de generat.

Scientia 20. Multiplicem esse forma accidentia,
 lem: naturae se: futuri, utraque formalis, et in leu,
 tam: forma naturae q. naturae in est futuri, ut ut,
 bedo pariter, calor regni. Super naturae non forma e,
 q. a deo. Autem futuri communi cum creaturis.
 quales sunt gra, caritas, et aliae virtutes in sup.

forma artificialis: 30. forma artificialis q. q. autem p. dicitur, ut forma dicitur.
 forma violenta: 40. forma violenta q. illa q. recipit in aliquo y ha
 p. p. in inclinationem, ut calor recipi: aquae. motu
 sursum

forma accidentalis
 talis multiplex.

forma Naturae - 10.

forma Superioris
 naturalis. 20.

forma Artificialis - 30.

forma Violenta - 40.

formam regni lapidis aut aliorum corporis gravis.

109

Rursus formae accidentales sunt in duplici
diffa. Nam quaedam sunt quae nec sunt nates, aut
voluntate sunt, nec sunt nisi per se ad se ipsam, quae

Formae accid.
sunt duplices.

in se sui ministeria substitutum non tribunt
denominatorem, et solent dici formae intentionales,
quales sunt species sensibiles productae ab otio in
aere, et et in sensibilibus, vel species insensibiles, quas calor
et lux in aere producat et et in oculis. Aliae
vero formae sunt quae mox sunt tribunt denominationem ut in alladine,

Formae intentionales.

et calore. Tandem formae accidentales subtrahuntur
duntaxat. Nam quaedam potest fieri in eodem instanc
ti in quo sit forma, quae dimanant ab essentia eius, et per se
cum illo coniunguntur, et tales formae sunt esse propriae,
sicut quae in logica dicimus, sunt accidentia intrinseca.
Aliae vero sunt quae producantur per distinctam actionem ita
quae non potest fieri in eodem instanti cum forma, et
tales formae sunt esse accidentia extrinseca quae sunt plane
extra essentiam formae, neque habent connexionem cum illa specie,
sicut ad 5. predicabilia. His quae probatis sunt.

Formae diu durat.

Conclusio Secunda.

Formae accidentales connatas suis formis, quae
ab eorum essentia dimanant, et sunt in eodem in,
et autem cum illis, nec sunt dicendum esse extrinseca
proprie de potentia formae, sed potius sunt coestructae.

Hae

Hoc certe ut intelligat, Atque Divinas opinionibus
de vitiis acci de vitiis connatibus fluentibus ab e pra
sti, quodam a probant illas p duci q distincta actio,
nem ab ea qua tota comparitur. n. g. vifi liliu
Iam vites p Iudicij p distincta actione ab ea
qua p ducit ho.

Alii a. dicunt illas non p duci p distincta actio,
nem sed p eandem, quia tota p ducit, ut vifi liliu
vitas nathur legit hunc fil, oke, pto p ducit ho.
quam p m u n. a ho p ducit, mea a vifi liliu, et
ad illam actionem p ducitur hanc resultat eis
pprietates nates q hnt naturam connexionem in
spira hanc; et hoc scilicet r a e melior et p hntil,
tam debet certe intelligi. Si n. t. u. l. u. s. f. o. r. m. a.
p ducit p distincta actionem bene pnt sic
p pnt adueta de p hnta p hnt. Sed pto certe.

Iustae formae non p pnt sunt, sed tunc sunt ex q etia
natio sequuntur. qo nec et p pnt adueta, sed tunc coadventum,
ans patet. pto q pnt. id p pnt p pnt de p hnta
quod fil per a et p pnt, sed tunc formae non p se sunt,
ut et p hntil n. g. p hnt, sed tunc quia resultat se hnt
ad p ducitur hnt comparitur qo nec p pnt adueta.
Cens: hoc r a d. Qui tal formae dnt q pnt ad illa,
Ie p adueta formae pnt p pnt p hnt p hnt a
qua

qua istae formae dimanant, et coadunat illas for-
mas seu proprietates. Haec Certe est de istis propieta-
tibus intelligi quam formae sunteductae de potentia materiae,
si n. forma non sinteductae, ut traximus, de anima rationali,
tunc nec proprietates quae in eis saltem formam
sunt hinceductae aut coadunatae. Unde visibilitas non
est coadunata, sed generata, quia forma à qua dimanat,
nec trahitur à potentia materiae hinceductae, creata.

Conclusio Tertio.

Formae accidentales ceterae, item formae
artificiales eductae de potentia spiritus.

Atque quod si aut formae multiplex ita et potentia
est multiplex esse. Unde alia potentia naturalis, aut
formae naturalis. Alia Obiectualis. Et haec duplex
est. Alia n. est praecise in ordine ad agens liberum
et artificiosum, non tamen supra naturam, qualis potentia
est in ligno, scilicet formae statuae. Alia est in ordi-
ne ad agens super naturale seu se. q. transcendens,
et naturae vires alijsque creatis formae super naturae
creaturis.

Pro Certe De formis accidentalibus communibus tales for-
mae dependunt in fieri et conservari in sebo naturaliter loquendo.
ergo eductae de potentia illius, quae patet. pro anima. nam
nulla accidentis naturaliter loquendo potest dari sine sebo. ergo anima nec
rum. Pro ergo de formis accidentalibus, nam tales
formae in fieri et conservari pendunt à sebo, nec quod n. forma

cathedrae

cathedra n.g. pot esse sine aliquo stō, nisi n. stō
g currat ad potiam obedientialem ad talem for,
nam non pot natter loqto p dñi, qō forma arte,
ficialis educit de potia saltem artificialis stō.

Pbr idem 20. si forma artificiales non educerent
de potia, sequerent q crearent; ha a. e. aliquidum,
qō et id ex quo seqt. qōna pbr. qō ut supponi mag
talis forma fierent cum nullo q supposito stō. qō
crearent, q. a. sit aliquidum pbr. nam alias creatu,
re artificis stō. posent vere creare q tu e. qōna cōm
doctorum opinio nem.

Conclusio Quarta

Formae acci dentales intuituales, supnates, et
violente et educunt de potia stō.

Pbr Certe que ad singulas partes, n. p. n. m. de per-
mis, seu sperty intuituality. Illu forma de
pendent in ope, et fieri a stō; qō educunt de
potia illig. qōna patet pbr. aus. tales formae nulle
parte ope pnt fieri stō pbr. curtu nō, cum
sūt acci dentia, nō et fieri cum aliqua transun,
sūt stō. qō aus. reru.

Pbr Certe que ad formas supnates; supnatis ex
H. Th. q. q. unica de virtutibz a. 10. huc ipse expresse
docet. Pbr 20. nō. nam qōna, charitas, aliq, hūilit

Supnates

Inq natus dependet in primis ab aia, vel s^{to} si pro
 spe, cum sint accidentia si inherencia, et q^d s^{to} de
 pendunt et ab illa in fieri, q^d fieri ad n^{at} ad spe.
 q^d tales forma dependunt ab aia, t^um a caa moti
 generante q^d sua potentia abstrahit. q^d p^o h^u forma
 s^upp^ondas educunt de potentia s^{to}; et non creantur sine
 generant. p^o s^{to} q^d s^{to}. q^d creat aut conservat non p^o
 q^d s^{to} s^upp^ondas, cum dependunt in fieri a s^{to}, ut patet;

Contra p^o et quo ad n^{at} latus formas, ut calor
 r^opi. aqua, et met^o s^upp^ondas r^opi: corpus grave, q^d
 cum talis met^o sit accidens, n^{at} non potuit esse
 n^{at} sine s^{to}, et q^d s^{to} nec sine illo fieri, deinde
 tales forma s^upp^ondas cum tran^o s^upp^ondas s^{to}, ut de se
 patet. q^d educunt de potentia s^{to}.

Obiciet q^d Contra dicta. q^d ex s^upp^ondas s^{to}
 generant vermes, aut ignis s^upp^ondas in cen^o, s^upp^ondas
 illa forma ignis vel vermis, d^o h^u aliy s^{to},
 s^upp^ondas multu aliy s^{to} p^o assignari q^d n^{at} q^d n^{at},
 s^upp^ondas, q^d illa sola remanet post generat^o. q^d
 q^d n^{at} s^upp^ondas q^d accidens p^o mediale recipi formam
 s^upp^ondas, q^d q^d s^{to} iam certum. **Confirmat.**
 A accidens p^o recipi in s^{to} s^upp^ondas vel in s^upp^ondas,
 ut patet. q^d et s^upp^ondas p^o recipi in accidente. aut
 patet q^d s^upp^ondas recte infer^o. ex paritate r^ois ./.

R.

R. Istas formas substantias non subsistunt in qua,
titule, sed a deo in ipso instructi generis pugnari
manu q sustinet formam substantiam, sine postea
ad fiat creandi generi manu, sine autem rep
duendo, sine tandem querendo quantitatem pre
in sanctorum in manu qua postea alia generis
tas dimittunt alij th: volunt. Ex hoc patet ad
argitur. Ad Conf: concepta ante, negabis generum,
a n. apta disparitas, accidens n. cum sitens in
alio, ex sua natura potest fieri, in in hoc, ad for
ma substantia cum sitens q se, negt in hoc th: ac
cidentalibus.

Ostendit qd q non potest esse actio in alio,
qua terminata ad se, sed plane q accidens vel
que continet, non ad unum de partibus th, vel manu. In
formas artificiales non possunt q aliquid actio,
non terminata ad se, sed tunc resultantes q non
ex motibus instrumentality, locality, ut u. g. ex
solae, nisi in poliphone, q sunt motus locales,
q quos movent instrumenta. ex motione vero in
strumentum et appropinquat manu, q accidens resultat
forma d'eny, aut cathedra; qo formas artificia
les non educunt de natura manu. f.

R. Supponendo stum non hoc potius natur ad
formas artificiales, sed tunc obediuntaleu nam
natis

natus petra stricta legitur, et q̄ respicit potram natam
 agentis, ut petra p̄cipua ligni in recipiendū
 calorem, tr̄ natus, q̄ respicit potram natam agen-
 tis, q̄ quem natus intrahit, et calor. Potra a.
 Obvoluta tr̄ illa q̄ respicit mixturam sine actio-
 nem non agentis natus, et aq̄ dem ordinis, sed a
 gentis quasi superioris et alterius ordinis, cui a,
 gentis felix est et in ordine quasi superioris for-
 mam et alterius linea, qualis petra n. g. ligni in
 ordine ad forma stabiles, aut cathedra, Petra et area
 ad formam sup̄nates, huc q̄ q̄ suggestio ad q̄
 P. Negitō m. quid ista forma nati aut q̄ actio,
 nem aliquā distinctā à motu locali in st̄m,
 et a p̄ximā m̄e m̄e, non licet actio artificiosa
 p̄ q̄m sunt, talis forma, potat illis motu locales
 hinc d̄p̄tes, quas non fecit, s̄ aut generatō sub-
 stans p̄bit ap̄ximā agentis ad p̄m, et alto-
 ram q̄ q̄m p̄m d̄p̄tes, in actio distincta
 et, q̄ fecit natus talis motu localis, q̄m nati me q̄m
 dam nati, et ides talis forma educit de petra
 st̄ non alio modo, q̄m accidit nati, cum de,
 p̄ndent in spe et st̄m à st̄m.

Thias 30. P̄tes intentionales p̄m nati ab q̄,
 ulla transmutatō st̄. q̄ non d̄m nati de petra illi.
 q̄ q̄m

ignea patet, quia eductio est ope actus transmutati,
 forma sibi saltem pre legit. autem non potest formae
 vitae in tantis oculis fuisse in in stantibus, et non potest
 propriam ab igne alterari. ergo per unum ab igne
 nulla transmutatur sibi. Conf. Pro forma abstracta
 de potentia materiae vel sibi, potest conservari in illa ablati
 causa per ductum sui, sed spes in tantis oculis neque
 vult generari in aere, aut alio sibi si aufferat
 obtem, vel eam sibi per ductum. ergo non eductio de potentia
 sibi in potest. nam ablati obtem, u. g. colore, statim
 tollit spes insubstantialis nisi bilis in aere. m. et potest
 in ductum. in alio formis eductis de potentia sibi
 vel materiae.

R. Ductio autem non fuit cum transmutati sine,
 illicitis dicitur si non a deserat corruptione sibi,
 quod autem non fuit cum transmutati sibi quod
 et meli apertis, nego autem, sed eductioem non ut
 sic, ^{non} quibus transmutati plus ea sibi ita sumpta,
 quod cum in potest corruptione sibi, sed sufficit tunc
 per quod multum sibi accidit ablati, per se in actu
 onem, quod et forma per illi per ductum, licet non sibi
 quod ad corruptione quod forma educta non potest
 quod non potest in potest in tantis oculis. Ad Conf.
 regalis ma. hec in non potest non a ad eductioem
 quod forma educta non dependeat in quod conservari
 in causa

à caa sui punitina, Inmatis ta deprendeat in gferi
naui à pto. Ad platum m. dices, id qdem cong fieri
tu huc non pedit ad aduclioneu q se, q ghranj au,
Dum plantat.!

Obiciis qo. Ut aliqd educat de petra pti, At
gtineri in illig petra, hngm in caa mati, ut dicit
a, sed forma sup aules et uioleuta non gtinerit
sto ut in caa mati, go nec potuerut abui de
petra illig. m. gstrat. pto m. nupri mis pto ad
formus pugnatis, nam q gtinet in aliquo hngm
in caa, At qre eig abm ordnis unu illoz, fulfer,
nec pugnatis non sunt ordnis ord mis unu
sto, nam stm a ordnis natis, formae uen ptes,
sunt ad hnea pugnatis. go non gtinebunt in
sto hngm in caa. Deinde caa dicit natum in,
chraam in suu gtm quem gtinet, sed stm non hnt
natum in clinaam in formus pugnatis, neq mis,
leutas. go non gtinent in sto hngm in caa mati,
pto m. et pteu aliter qno ad formus uioleutas,
qa stm in ordnis ad talis formus nullu hnt
conatu, sed potiy resistit aliter. go non educant de
petra illig, qa non gtinent in illos, sed petiy eig
oppoitu. Censur. Motu fursu nupri. corpus
g raris, non educit nuprius de petra ab dialis

illig

Alig, qd a eis dicitur admissis natis, et in ordinis ad
agens natis, neq; de potestate natis, qd istum non hnt
potestatem natis, resp: talis motus, sed potestatis, resp:
sententiam et in potestatem. qd.

¶. Noto in ad plures dies, nempe qd qd
aliquid gignit in aliquo tempore in eadem materia non potest
natis, qd tunc debeat esse eis dicitur admissis; saltem
a qd gignit in illo, nisi potestatis admissis, sed
non in ad admissis in eis potestatis qd in istis vel nisi
sed potestatis, sed sufficit aliqua potestatis, sine potestatis
sua sit natis, sine admissis. Ex hoc et Placit
q; dicitur qd istum non hnt potestatem inclinatam, nam
talis in eis natis tunc sicut potestatem natis, unde cum
potestatis istis in ordinis ad formam sicut natis, sit obse,
dientialis non sicut qd potestatis in ordinis natis, sed
talium, qd natis a potestatis. Ad istam potestatem regulis
aut. nam corpus qd rane hnt aliquid in natis, qd
sunt, non in istum corpus qd rane, sed qd esse in
istum corpus, unde ad confirmatam et Placit qd natis
sicut adveat de potestatis natis corpus qd rane, non
in istum corpus qd rane, qd sit a motu qd hnt eis
natis, sed in istum corpus, qd corpus, ut sit,
e indifferens ad motu sicut adveat, ut
natis in igne corpus qd, qd ex sua natura sicut
omnis, et hoc sufficit ad istum motu in confirmatam de potestatis istis
Placit

119

Obiicit 5° si forma supnata esse aufygo non
duemus de p^ota st. q^ono patet. p^o aut, ex ss.
litteris ubi dicitur gram et gloriam dedit D^{ns}. Dicit
cor mundū crea in me Deus; Quae verba certior
āstro dicit, q^o formā supnata creaf ā d^o; expli can^o.
R. N^o p^o aut. ad p^ota d^o in ss. lib^o vocari
gram creatam in genere meo, hoc ē, q^o gra
nobis conferatur nullis p^osuppositis meritis, non n.
D^o gra creata p^ota, quasi p^oreaf ab o^o p^o
in d^oreaf enter, hoc n. non voluit exp^o p^ones
ss^o litterarū.

Dubium Quartum.
Vtrum plures formae substes
possint informare simul ean-
dem numero materiam saltem
per diuinam potentiam. Et
an una forma possit infor-
mare plures materias?

Non

Non quinq; in p[re]senti an successivè plures forme
substantes p[oss]unt informare eundem materiam; q[ui]a exp[er]i-
entia quodam diana et gl[ori]osa rem mutat factis domum,
stat h[ec] spe p[oss]ibile et de facto fieri. ut a. q[ui]nq; q[ui]s,
an simul, h[ec] e[st], in eodem sp[eci]e, p[oss]unt se duas forme
substantes sp[eci]e dist[inct]as in eadem portione mater[ie] op[er]ati?
H[ic] q[ui]s et quinq; an h[ec] sit p[oss]ibile sp[eci]e eor[um] e[st] in n[ost]ra,
si n[on] potest q[ui] n[on] potest non p[oss]unt simul duas formas p[oss]uisse,
les existere in eadem mater[ie]. quod clare p[ro]bat cor-
ruptio p[re]sens forme, q[ui]s aliter n[on] potest in
ultimo instrum[en]to adest. Si n[on] vultur plures forme
spe[ci]e e[st] in p[oss]ibile, non est p[oss]ibile ut una exp[er]i-
entia aliam, et h[ec] lat[er]e in C[on]tra p[ro] p[ro]bat.
Quinq; q[ui]s in p[re]senti, an sup[er] n[on] potest, h[ec] e[st], p[ro] p[ro]bat
nam potest fieri p[oss]ibile, ut duas forme substantes in
formet eandem portione mater[ie]. deinde scientia
h[ic] n[on] n[on] leg[is] de v[er]bis formis subit alit[er] q[ui] t[ri]a h[ic]
bunt mater[ie] aliq[ui]e quodam eor[um], vel sp[eci]e substantis,
nam, ut existimavit Scot[us], q[ui] p[er]v[er]it in mater[ie] p[ro] forma
corporalis; neq[ue] et h[ic] leg[is] n[on] p[ro]bat, an in eodem corpo-
e[st] sit plures forme substantes, sp[eci]e pluralitatem
p[ro]p[ri]etatem existimari, n[on] q[ui] n[on] in h[ic] alia sit forma
substantis, q[ui] quodam sit h[ic]; alia p[ro] quodam sit e[st], et alia
q[ui] quodam sit corp[us], et eandem alia q[ui] quodam sit substantia.
h[ic] n[on] ad aliam locum spectat, et lat[er]e in lib[ro] de v[er]bis exam[en]t.

T[er]m[in]u[m]

Tantum ergo quoniam, an duas formas substantias, quod tribuit
maae esse specifi cum, utramque determinand ad certam
essentiam, u. g. utrum forma leonis et forma ligni possit
simul in formare eandem portioneem maae. In
haec diffinitio est

Conclusio Prima.

Naturaliter loquendo impossibile est quod
duas formas substantias repeniam in eadem nu-
mero maae.

Conte eas et iterum auctores, et pro breviter.

Quilibet forma tribuit maae esse completum
in determinata spe et inibi duo; sed esse simul
in duplici spe et inibi duo repugnans natura ergo
et natura repugnabit eandem portioneem maae
simul in formare duplici forma substantia. m. p.
sed in forma leonis & q maae tribuit certum et
completa ptem. m. pto. q a maae satis actuali q
unam forma. ergo sufflueret altera. Deinde

Diversae formae Diversas petunt dignitates et magnitudines
ex parte ympanis, nam alia dignitas petit forma
ignis; aliam forma leonis, aut ligni. Ita tales
dignitates contrarias non potest simul eadem maae gre-
cipere, quia se mutuo impediunt et expellunt a se, ut
quod, cum una alteri contraria. ergo nec potest una
numera maae duas distinctas formas substantias simul
recipere. pro ergo eadem m. quia maae determinavit

quoniamlibet

quomlibet potestatem mater ad gestandum unum
nisi in una determinata spe. qd. sicut
ordinem naturae, quod nabit eandem numerum unam
plures formas putatas simul recipere.

Conclusio Secunda

Impossibile est et supradictum quod una forma sub-
stantia in formetur simul eandem portionem naturae.
Hanc sententiam quodam aliquos modernos, et in D. Th.
1. p. 4. 76. a. 3. in corpore, ubi sic ait. Impossibile videtur
plures animas et in formam in uno corpore esse, et hoc
sicut dictum confirmat duplici ratione, quod quia in
deum non solum naturae, sed et supradictum hoc esse non
possibile. et quod sicut sicut mentem D. Th. implicat quod
divisionem. Et quoniam vis dictae rationis in alio sensu
precedere in deum, tamen quia non ^{ad} potest multum fieri
vult, ideo quam fallere et eis transcribere velimus
et sic se habet. Si in uno corpore essent plures animae, vel
formas substantiales, sequeretur quod non esset simpliciter
unum quod, cuius essent plures animae; nihil enim est
plures unum nisi per unam formam, quod quia res habet esse,
ab eodem non habet res quod sit eius et quod sit una, et ideo
ea quod de nomine nant a diversis formis, non sunt unum
simpliciter unum, sed sicut quod, sicut hoc aliter. si ergo hoc ab
alia forma haberet quod sit unum, scilicet ab anima vegetabili;
et ab alia, quod sit unum, scilicet ab anima sensibili; et tandem
ab

ab aliis q' in ho, sc: ab aliis ratio; sequentib' q' ho non
epet utru simpliciter sicut et hiles angh contra
Platonem 3. meta: phisica. 1.

Pro Caste ro rae. Si duo forma futiles pent simul
informare eandem numero matu' ut feret q' nige,
dial' expulsiu' alioru' forma sed huc non pt impedi
t' d' minima p'ra. go nec fieri pt q' duo forma futiles
simul informant eandem numero matu'. q' q'ua
patet. m. q' ad nul' certitudi' nihil n. aliud d'ital
finitate illam p'ra expulsiu' alioru' si n. una forma
non expulsiu' nro' altera non videt ulla nro' ob
qua' negat p'ra' d'ina q' n. ea' pt impedi. et
g'iter facere ut duo forma futiles sint simul in
eandem matu'. m. in qua' a' d'iffas, p'ra. Prop'ia n'itru'
te causabilis alioru' ca'ca' et h'is q' respicit ad actu'
in p'ra' item. acty' causalitate' d'ey non pt impes
dere offru', sed expulsiu' alioru' forma' a' offru' ca'ca'
finitu', go p'ra' n'itru' causalitate' illi' q' p'ra' i'p'ia
actitas. item p'ra' causalitate' q' a' actualis infer,
mao, non p'ra' n'itru' non f'ca' talis expulsiu', neg' d'ey,
no' p'ra' n'itru' impedi. m. a' apta. nam n' p'ra' a'
q' d'ey ca'ca' actualis finit' informans ut ca'ca' offru',
v'ca' actu' influens d' q' non d'ey offru', quoniam d'ey
pt n' p'ra' n'itru' offru', g'ite' f'ca' p'ra' n'itru' ca'ca' n'itru'
causabilis

causabilis

causabitis colorisq; reprobis ad illa, tu haec non
potest quod ponatur hoc causabitis. R. A. Cond.
Hanc nam tu q; non esse de effectu privationis non est
hinc non in quibus casibus deo nequeunt omni potest effectu
privatum potest tu secundum. cum ergo expulsi ab,
hinc formae potest effectu secundum hinc potest a deo non
dicit ut quod potest omni potest in quantitativa extensio,
nem in ordine ad locum, quia talis extensio trahit effectu
secundum quantitativa. Contra e. Nam hinc
hinc nem potest in aliquibusdam effectu secundum
privatis, falsum tu in privatis, quia ea in
sua causa finalis operantur, ut in cadaveris formae
partes, quod hinc potest secundum privationem vita
orientem ex inhiis illis non, ideoque a deo non,
potest non potest alias idem effectus in unum et privationem
vita quod plura inhiis. sed sic et sic hinc expulsi
ad formam partem actualiter in formam vitam ergo
neque a deo non potest. neque Contrarij in. dan,
tu differunt solum quia forma cadaveris et forma
vita hinc hinc operantur, et ita formae cadaveris
non inhiis a privationem formae in unum, non a ita
inhiis a expulsi alterius formae; Sed Contra.
Ideo sicut Contrarij expulsi formae in unum, sicut

indispensabiliter

117

nisi sensuabiliter forma carlaueris et non potest et solus,
hij diuina potestatem, quia si simul non sequuntur tunc
forma carlaueris non potest esse prima.
Sed si adueniente de nouo forma una potest,
non expellet aliam, tunc non potest dare uiam
suae potestati primarij. ergo expulsi alij formas
ita uti me quoniam unij. Sicut forma secundum
nunc forma in uentis forma carlaueris. M.
gestul. n. potest esse primarij formas potest et uisibilis
in hoc, quod ut alij primarij mater dicitur esse forma
potest, sed hoc non potest dare, nisi expellet aliam for-
ma. ergo. Ita item in potest. si non potest alia for-
ma, tunc forma adueniens non potest primarij alij cum
supponeret aliam. si ut si mater supponeret aliam
certe non habet formam primarij. ergo forma sup-
ponens aliam non habet et rationem primarij alij.
Consequenter. forma potest ut habet rationem
alij informantis potest gestulere unum quod se cum materia,
et ipse dare esse primarij sine simpliciter, sed nisi ex-
pellat aliam formam non potest habere due potest. ergo
nec si diuina potestatem potest duplicem formam unam
et eandem mater informans. cum potest sua potest
una forma potest expulsi si eandem alij diuina habet
rationem alij informantis. M. quo ad iam partem
gestul

quod forma n. factus anima materia non fuerunt
eius q. se cum illa. q. no ad rem partem p. m. man
recipiens aliqua forma factum est ope simpliciter
aliquo ulla ad d. o. recipiens. non forma accidens,
tunc est hinc tale vel tale ope, non a. simpliciter, q. a
hinc est d. o. n. l. s. forma accidens: et factum. q. o. forma
factus d. ad ope simpliciter. Simile forma factus e
simpliciter alio primo physico sita est p. h. o. q. o. d. ad
ipso primo ope. q. o. q. a. q. a. d. nam est ope a. ab
aliquo actu. q. o. a. primo actu simpliciter est q. o. p. h. o.
simpliciter. m. vero p. o. q. no ad q. m. id q. ad rem est
in actu completo non fuit rem q. se cum illo, sed
q. accidens, sed si non expellat q. c. d. e. n. s. forma, tunc
sequens ad rem est actu in actu completo vel p. h. o.
q. o. non fuerit rem q. se cum illo sed q. accidens,
p. o. m. q. no ad rem. nam q. p. o. c. e. n. s. forma q. m. a.
nec in materia hinc ipso ope p. o. d. simpliciter, vel
non hinc. non p. o. d. i. n. q. non hinc, q. a. de e. f. n. a. f. o. r.
non factus actualiter in forma materia e. h. i. n. e. n. s.
materia ope p. o. m. et sua p. o. d. vel rem q. h. o. t. e. q. o. ab
illa hinc ope simpliciter. q. o. non recipit illud a
forma de novo adveniente. et nisi q. o. expellat
q. c. d. e. n. s. forma non p. o. d. forma factus dare ope
simpliciter materia.
Ex his r. i. t. y. colliges q. hinc expellat p. o. d. i. n. t. e. n. s.
tione

lionem sequat offer primam fema pttis, in
 in exsecutione neco pcedit. in pttis n. in d. cany
 ppta nitro dui in meam forma pttis, et abbe,
 ram non expelli. Quod si qd dicit expulsi,
 non non spe necam ad pttitubone formam
 saltam sup nattu, non pot dreg una et eadem
 autone exare uno meam, cum duabz distit,
 tis femis simul ita informantibz hec n. non in,
 def repugnare, tunc vero nulla ipet expul,
 fro ut de se pttit. qd expulsi nit faul ad ppa,
 pttit. Contra e. Quod hec iun et sit impo,
 te q dei pttim q pttit ob robent non cento.
 Implicat q una d eadem autitas q se qd ofit in
 Dupliu hie, sed hoc fieret si duo fema pttis
 simul in forma aut eadem pttit inem meam
 qd et implicat aliter a qbus relati. q qua
 pttit. in e. clare. si n. eadem meam hie forma
 leonis d hie opet utiq; tam in pttit leonis qm
 hie qd a formo dant pttit. M. andeyna pttit,
 pttit inem it q at pttit in pttit e a no,
 bis pttit qm de pttit pttit pttit. si: ces pttit
 ita spe inter se comparatus ut semp se inem
 excedant in pttit ita ut nunquam pttit pttit
 les

les, aliis non opus est de istis dicitur, sed sicut una
 perfectio altera, et gratia et sic una ad se habet privationem
 alteri ut recte in firmamentis dicitur, nisi in gratia
 repit omnem privationem. hoc supposito. p. m.
 Si opus est duas formas subter in eadem portione
 materiae bene dicitur privata et non privata ali.
 qua perfectione hoc a. in p. l. cal. q. 10. p. et expli.
 cul. m. si eadem portio materiae habet formam leonis
 cum talis forma semper et quidem in triplice esse,
 vel privationem perfectionis respectu in forma habet, ut
 in privatis privata tali perfectione, et ut et non priv.
 recte cum habet formam habet et gratia perfectionem
 illi. q. 10 eadem numero materia dicitur pri.
 vata et non privata resp. eorum dem perfectionis
 q. in nullis portione q. ced. i. Cons. Ideo et p. m.
 Contraries absolute dogma non pot. in eodem p. m.
 simul stare error et sic q. a. unum ad se habet pri.
 vationem alteri, sed ut quibus eadem forma q.
 sem. an recte habet privationem alteri formae. q. 10
 neq. negat et simul existit.

Conclusio Tertia

Implet et quod una et eadem numero forma pot.
 tis informet simul duas portiones materiae.

Haec tertia gratia subter ad supra dicta,

fin.

119
Si n. māa creptae p. Inae formas p. uttas si-
mul sic et neq. eadem forma poterit simul
informare duplicem et distincta p. uttionem
māa, nam sicut māa dat se forma p. m. n.
in p. h. ita forma dat se māa p. m. d. v. a. t. g. q. o.
sicut requirit una māa sicut se simul d. n. a.
ly formis p. m. d. v. p. h. ita et eadem forma
eōre se dualy formis.

Plr Conte. Cā q. natter neq. p. h. u. e. u. l. i. s.
quem offm nisi illi aliqd ad d. a. s. non p. t. illud.
p. h. u. e. s. e. u. forma p. uttas natter neq. simul
duplicem māam in formare, et ni h. i. t. et p. t.
ip. i. a. d. d. i. q. y. r. e. d. d. a. s. p. r. o. t. e. n. s. u. d. p. h. u. i. d. u.
Ialem offm. q. o. et sup. natter o. i. t. h. o. c.
i. n. p. r. o. t. e. s. t. e. - M. p. a. t. e. t. Si n. ni. h. i. t. a. d. d. a. s.,
manet sicut antea, et sicut antea erat
n. i. p. o. t. e. n. s. et sic et p. r. e. t. e. a. e. i. t. m. p. t. r. q. u. e.
e. u. d. p. a. n. t. e. m. n. e. l. n. i. l. l. u. d. q. a. d. d. i. t. e. s. i. n. e. x. p. a. s. p. r. e. i.
et o. f. f. i. c. i. u. l. e. q. u. e. d. e. m. n. o. n. p. t. i. c. i. i. l. l. u. d. a. d. d. i. t. e. s. p. e. d. i. s.
n. e. s. s. a. s. p. e. i. et d. i. s. t. i. n. c. t. a. q. a. a. l. i. u. s. n. e. m. p. e. t. i. n. u. a. s. f. o. r. m. a.
a. l. t. e. r. a. n. i. n. i. e. i. n. f. o. r. m. a. t. u. s. y. p. t. i. f. o. r. m. a. i. n. f. o. r. m. a. t. m. a. n. u.
y. s. u. a. n. i. h. i. l. i. f. e. c. a. a. d. d. i. t. a. t. i. o. n. e. s. e. p. r. o. b. e. n. d. e. m. a. n. u. q. o. s. i.
a. l. i. q. u. i. d. a. d. d. a. s. d. i. s. t. i. n. c. t. a. s. p. e. i. et o. f. f. i. c. i. u. l. e. n. e. m. p. r. e. s. e.
f. a. l. i. t.

lib ad intrinsecā eig entitate cum sit qd distinctū ab ea
distinctū ab ea, ut supponit, et qdpter neg potest illam
invenire quo ad intrinsecā itaqz nra informatiō.
neg et em pt dicit, qd si nisty sup addita e aig,
deni spū, cum ja tunc sicut nisty qd existens
in forma non potest extēdi ad actuandas si,
nisi plures māas, ita neg rā nisty qd e aigdem
spū et māa. pto n. 20. vel n. ex illis sup additis sit
una forma, vel non, si non, qd iam enumerat for,
mas et non una, et dicit forma emul in dupli
pōtione māa, qd ut patet, multa sūt qd hanc pōt,
si vero sit una forma, tunc illud sup additū est
pars integralis forma. Sed ex hec tū colligit
qd potest maiorem pōtione māa informare, nō
a. duplicem et distinctū. Conf: forma infor,
mat māam qd sūta sua totam entitatem māa,
sed non potest simul et semel duobz distinctis māa
et eandem entitatem qd sūta, qd neg potest et
simul et semel plures māas informare. pto n.
nam si hec esset pōtē, tunc sequerē, qd aliqd dicit,
stinguerē realiter in sua propria entitate, hoc a.
e impossibile, alias esset idem et non esset idem,
sequēda pto. nam forma informans hanc pōtē
onem māa qd sūta distinctū realiter in distinctū
ab

120

ab altero q̄to informat aliam portionem materiae, sed
 in dicitur dicitur dicitur dicitur realiter ab altero adfect
 non tunc dicitur dicitur materia, sed et forma. Conf.
 20. Nam alias eadem forma constituit plures
 hinc et plures leones, et daret et alij unice fructu
 a parte rei, nempe aliquid eade plurius in dicitur dicitur
 q̄tu, ut loquor docent, et q̄ in parte fructuatur.
 Explicat q̄d dicitur dicitur. Nam una et eadem for,
 sua informat hanc portionem materiae constituit
 composita dicitur dicitur vel non. non potest habere q̄ non
 constituit, q̄ alias nihil faceret, neq̄ tunc suu
 offer fructum q̄ admitti non debet; id a. q̄c q̄stis
 hinc unum alij dicitur dicitur dicitur illij, neq̄ et
 dicitur potest q̄ faciat composita dicitur dicitur
 q̄a idem tunc dicitur dicitur realiter a se ipso, q̄
 non potest manifeste.

Obi res 20. Dnas formas simul informae
 eandem numeru materiae, non repugnat ex parte
 materiae, neq̄ ex parte ipsaru formarum. q̄o hec bene
 potest fieri q̄ Dei potentia. q̄ q̄na patet. p̄ter unu,
 quo ad partem. nam materia habens unam
 formam, adhuc retinet, et q̄dem naturam potentiam
 ad recipiendā alia forma. q̄o non repugnet ex
 parte materiae. p̄ter unu. potentia materiae et ipsa est
 ipsa,

forma, sed forma materiae se movet, recipit & recipitur,
 enim formam destruit, sed potius efficitur. ergo licet
 habeat unam formam, tu se retinet potentiam suam,
 tunc ad aliam formam. Quo ad eam partem
 adem pot. Duae qualitates ignis n.g. caliditas
 frigus et in primo gradu & absoluta Dei potentiam
 pot esse simul in eodem sub. ergo et duae formae
 substantiae pot esse simul in eadem materia.
 autem supponit ea deinde in fine in lib.
 de generatione et corruptione. quia vero pot. quae
 contrarietas quae inter duas qualitates maiore
 quae quae inter duas formas substantiae, quae illa
 et contrarietas stricta, haec vero tunc privativa.

R. Nego autem quo ad utramque partem ad
 glaciem si hinc quae autem. Retinet potentiam ad habendam
 formam aliam formam in sensu composito, nego autem
 in sensu diviso, quod autem, et tunc negatis
 quoniam. nam non eadem quae materia hinc tunc
 una forma retinet potentiam ad habendam aliam,
 non quod tunc et simul et unum est, sed quod alio
 modo et necessario recipiendum, ita ut, si prius
 existeret, non pot aliam recipere. nego, materia pot
 tunc ulla potentiam, nec naturam nec substantiam, ad
 recipiendum, duas formas simul, quae ut contrarietas,
 multiplicat

121
impleat duas formas in forma simul eandem
maam, et qlyter nulla pota pot estignari in ma
ad talem acti. Ad rari glaciem ante N. 70
iuxta pbalitem scitiam infra in tit. de genas
edduenda. duas qualitates gtranas in gradi,
ly intensis et q absoluta dei pntiam non posse
simul gntone in eodem pte, et sic neq d uoc
formas futtes pntent simul a semel informa
re eandem numero maam.

¶ 20. Transeat aut et nego q signum, nam
magna disparitas e, oas in factu supra non
pntent de formis ac identitate, sed tm futty.
qa forma acci dubale non pnt acti fin
pnter pnti, et qlyter non re pntent q pnt,
pntat aliu. neq; faciunt et unu q se futty,
sed tm q accidens, et q geyuus in hit refert, an
pnt habeat rari aliu acti, vel neu. Abandem
accidens non dant spe simplicitate, sed tm
pnt qd, nihil a. repugnat, q habeat ma a du
plex spe pnt qd, repugnat a. q habeat duplex
spe pnter.

¶ 21. Per pntiam dei pnt duas corpa
e/se

opis in eodem loco. qd et ex eadem materia, pot
duo formas subitas esse in eadem numero man,
ans gitalit infra lib: q. p. h. m., et p. r. ex illo q. t.
Chs n. h. a. n. t. x. i. a. n. n. u. s. l. a. n. f. a. s., et q. t. o. c. i. n. i. t. e. x.
u. t. e. r. o. V. i. r. g. i. n. i. s. a. b. e. l. y., u. l. l. a. m. i. g. n. i. s. a. t. i. s. l. a. s. p. i. o. n. e.,
u. t. d. o. c. e. n. t. t. h. e. d. y. l. g. s. p. e. r. u. p. t. e. r. a. p. a. r. i. t. a. t. e. r. a. n. s.,
f. i. e. n. t. n. i. n. u. n. o. l. o. c. o. r. e. m. a. n. d. e. r. a. p. a. c. i. t. u. s. u. t. r. e. c. i. p. i. e. n. d. u. m.
a. l. i. u. d. c. o. r. p. u. s., i. t. a. e. t. i. n. m. a. n. u. u. n. a., r. e. m. a. n. e. n. t.
n. e. l. p. e. t. i. a. a. d. r. e. i. p. i. e. n. d. u. m. a. l. i. o. f. o. r. m. a. q. d. e. t. e. i.
q. u. e. r. i. t. u. m. a. b. s. o. l. u. t. a. p. o. t. e. r. u. n. t. l. e. n. e. d. u. o. f. o. r. m. a. s.
s. u. b. i. t. a. s. i. n. f. o. r. m. a. e. e. a. n. d. e. m. n. u. m. e. r. u. m. m. a. n. e. n. t.

R. C. e. n. t. o. a. n. s. r. e. g. u. l. a. s. p. e. r. u. n. t., u. t. s. p. r. a. v. i. t. u. s. e. s. t.
n. o. m. i. n. e. p. l. u. r. e. d. u. o. c. o. r. p. u. s. p. o. t. e. s. t. e. i. u. s. p. e. t. i. u. m. e. s. s. e.
i. n. u. n. o. l. o. c. o., q. a. i. n. u. i. r. t. u. t. e. l. o. c. a. l. i. t. i. p. o. t. e. s. t. f. i. r. i.
u. n. u. m., e. t. i. d. e. m. q. u. e. r. i. t. u. m. s. i. e. t. s. i. e. n. t. i. b. a. t. i. u. e. m. a. n. e. n. t.
d. u. o., t. u. u. n. u. m. p. e. n. e. t. r. a. t. u. m. u. n. u. r. a. t. i. o., e. t. i. t. a. i. n. e. s. p. e. l. o.,
r. a. t. i. b. i. e. t. u. i. r. e. u. n. f. e. r. i. p. t. i. b. i. l. i., i. t. a. s. e. h. a. n. t., a. c. s. i. n. u. m.
c. o. r. p. u. s. e. s. s. e. n. t. s. a. l. d. u. o. f. o. r. m. a. s. s. u. b. i. t. a. s. n. e. g. h. e. i. s. e. l. e. y.
i. n. u. i. r. t. u. t. e. i. n. f. o. r. m. a. t. i. u. a. s. q. s. u. n. t. d. u. o., q. a. s. o. n. g.
i. n. f. o. r. m. a. n. t. u. t. i. n. s. t. r. u. c. t. u. s. i. n. s. p. e. e. t. i. d. e. m. s. q. s. a. n. t.
s. u. n. t. t. o. t. i. s. d. i. u. e. r. s. a. s. p. i. e. s., e. t. q. s. y. s. t. e. r. r. e. g. u. e. n. d. u. m. q.
d. i. u. i. n. a. p. e. t. i. u. m. e. s. s. e. f. i. r. u. n. t.

Alii..

Obi ues 30. forma e maioris uirtutis
 qua ma. 30. licet una ma. nequeat simul
 recipere plures formas, potest tamen una et eadem
 forma informare simul plures portiones ma.
 aut potest forma e. alij, ma. p. h. g. e. ma.
 nis uirtutis

Obi ues 31. Nemo quoniam. licet n. forma in suo gene
 re sit effectio nis uirtutis, ma. tamen neque dualy se
 ma. simul p. h. e. q. h. a. r. e. n. e. t.

Obi ues 32. Substantia forma h. t. p. p. h. o. r.
 nem cum qualibet ma. 30. pot. simul p. h. e. l. i.
 licet informare. aut potest p. h. e. q. h. a. r. e. n. e. t.
 la apparet r. e. n. e. t.

Obi ues 33. Ex dictis forma h. t. p. p. h. o. r. e. m. e. m.
 qualibet ma. sicut ma. h. t. cum qua libet
 forma. Et sicut ma. non pot. recipere simul plus
 res formas, sic neque una forma pot. simul info.
 mare plures ma. s. Ad q. u. e. m. n. e. g. a. l. i. s. a. u. t.
 q. p. h. a. n. i. j. a. l. i. d. e. n. o. n. p. o. t. u. i. t. n. i. s. i. s. o. l. u. e. n. d. o. a. n. g. t. a.
 q. p. h. a. o. n. a. l. d. e. e. r. i. g. n. a. e. j. n. o. n. c. i. u. i. t. a. s. i. n. t. e. r. d. i. c. t. a. e. p. e. l. a. d. u.

20. Nouemb:

Dub:

Dubium Quintum

An et quid sit Privatio.

An sit principium per se generationis naturalis distinctum à materia et forma?

Post considerationem materiae formaeque positivae principium eius
nate manentis post generationem in componentibus restat ut
aliquid de privatione 3° casus natus proprio ab eadem. q
cuius intelligitur sit

Conclusio Prima.

Necessario concedenda est in rebus naturalibus
Privatio tam formam substantivam quam accidentis.

Haec sententia est eorum videtur phisicis exceptis paucis antiquis

†

123
q dicit negabant contra Artem Jani in rem natura
Privatam; sed plane sine fundamento huc affert.
manus quare Contem. nram non hinc phiti et sed
S.S.P.P. amplectuntur. ut S. Aug. lib: de 10. Categ.
c. 18. Juyderg in lib: de sumis bonis. Anselm de Dio
abbi casu; Jmo SSA litteram eam apte nisi meant in
supra Genesis cap: 1. ubi dicit, q antequam lux lucem
faveret, tenebrae erant super faciem abyssi. non
tenebram privatam lucis intelligimus.

Sed pto Conto rae. Privata ut vel ex ipso natura
esset nihil aliud quam caecitas ab omni for-
ma connotanda aptitudinem sibi ad saltem for-
ma, sed in rem natura sicut multae tales caecitas.
Jo d'privatis repit necesse. M. e. cons. pto m.
nam natura pro seipso ead. caret hoc vel illa forma
qua tu potest recipere naturam. Denique repit et
formas nisi caecitas, quam appetamus caecitatem,
repit quoque caecitas se. funditas. Jo m. nera.
Nec hinc diffitem sibi restat explicare in quo gressat
etia privatis q ut facimus, sed,

Conclusio Secunda.

Privata nihil aliud quam negatio formae
in Subiecto apto; et non e primum nihil,
sed

De privatis.

sed est *se* ^{ut reale, et} ens, per se ^{motivum,} non positivum,
sed quod ^{non} concipitur a nostro intel-
lectu p[er] modum formae informantis vel inhaerentis & ens r[ati]o-
nale. Haec sententia e[st] D. Thomae quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult.
quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult. quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult.

P[ro] Contro[versia] quo ad singulas partes. Proprietas
dicitur d[icitur] p[er] se ^{ut reale, et} ens, per se ^{motivum,} non positivum,
sed quod ^{non} concipitur a nostro intel-
lectu p[er] modum formae informantis vel inhaerentis & ens r[ati]o-
nale. Haec sententia e[st] D. Thomae quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult.
quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult. quae dicitur in 1a. de malis a. 1. ad ult.

124
ni qtu ens. sed hanc acceptio pntia nimio lata et
multa qm fert incommoda, nam videtur alia sequenti
eos negans hie alig fundamentu, q tu certu non
ad mittend pnti. Alie etiam ut pntiam sufficere
aptitudinem in gre, hinc dicunt salpam esse et
pntiam nisi, non in qtu et salis pnti, sed in qtu
et ait. hanc acceptio licet proximis accedat ad nam
pntiam, stricta et pntia tu loqto non e dicenda pntia.
hinc non pntia et pntiam qtu negans ubi cuiq
formae in aliquo pto, q pntia pntia pntia et aptu
ad habendam talem formam quibus a pntiam usq
in hinc. Est go legitime pntia et pntia ut sic q sit
negans formae in pto aptu, qd alii q tradicant,
nam licet pntia et aptitudis non sint intrinseca pntiam
ordo ta ad talem pntia aptu et pntia intrinseca et e pntia.
Ut a. eorum partes certis imptent et simul pntentur,
Scientia e, aliquis dicere pntiam esse pntiam nihil.
alios esse ens rati, et alios esse ontidatem pntiam,
sed hanc oia sunt plogora. pntia in pntiam q pntiam
non sit pntiam nihil, q a pntiam et pntiam generatio nate,
et ex illa sunt certia nate, sed generatio nate, sine
ens nate non sit ex nihilo, salis et pntiam creat go
pntiam non e pntiam nihil. m. et om pntiam qntia
Inventu pntiam q pntiam pntiam vntis nate in fieri
m.

m. et p. d. r. in ha. m. diff. generat. et creat.
P. r. altem r. p. r. n. n. h. i. e. p. r. n. a. r. e. g. a. t. o. n. t. i. s. , s. u. l.
p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. r. e. g. a. t. o. n. t. i. s. . s. e. d. c. o. n. n. e. c. t. a. t. a. p. r. o. p. t. i. e.
h. u. i. n. e. r. e. s. p. e. c. i. e. p. l. a. t. u. s. e. , p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. o. n. e. s. t. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e.
n. u. m. n. i. h. i. l. . q. u. i. d. a. n. e. g. s. i. t. o. n. t. i. s. r. e. a. l. i. s. p. o. s. i. t. i. s. ,
n. a. p. t. r. . S. i. o. p. e. l. t. a. l. i. s. o. n. t. i. s. , s. u. a. e. n. e. l. e. p. e. l. f. o. r. m. a. n. e. l. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. , n. e. l. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. i. n. t. e. r.
m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. , s. e. d. n. i. h. i. l. h. e. r. e. p. o. s. i. t. i. s.
p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. p. o. s. i. t. i. a. . m. p. a. r. t. i. d. p. t. r. m. .
i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. e. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. , q. u. a. n. t. u. t. p. r. o. b. a. t. i. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. t. e. r. u. t. i. l. l. a. . N. e. g. a. t. i. o. n. e. f. o. r. m. a. e. u. m. i. l. l. i. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. o. p. p. o. n. e. n. t. i. a. t. a. g. r. a. v. i. t. i. s. . q. u. i. d. a. n. e. g. s. i. t. o. n. t. i. s. p. t. r. .
P. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. o. p. p. o. n. e. n. t. i. a. t. a. g. r. a. v. i. t. i. s. f. o. r. m. a. , o. n. t. i. s. n. e. r. e. n. a. s. s. e. d. p. e. t. i. t. i. o. n. e. n. e. e. s. t. a. d. f. o. r. m. a. h. i. p. o. t. e. n. t. i. a. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. e. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. . q. u. i. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. e. e. s. t. e. i. p. s. a. o. n. t. i. s. p. t. r. .
i. l. l. u. m. . i. n. d. e. n. i. e. n. t. e. f. o. r. m. a. d. e. s. t. r. u. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. , o. n. t. i. s. ,
h. u. i. n. e. r. e. s. m. a. n. d. a. t. a. n. e. g. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. f. o. r. m. a. ,
n. e. a. . q. u. i. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. n. e. e. s. t. o. n. t. i. s. p. t. r. . q. u. i. d. n. o. n. s. i. t. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. n. e. e. s. t. i. n. t. e. r. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. n. e. l. e. p. e. l. f. o. r. m. a. , p. t. r. . i. n. d. e. n. i. e. n. t. e. f. o. r. m. a. ,
n. e. d. e. f. i. n. i. t. e. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. , s. e. d. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. n. e. e. s. t. i. n. t. e. r. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. n. e. e. s. t. a. d. p. r. i. n. c. i. p. i. o. n. e. f. o. r. m. a. q. u. i. n. e. e. s. t. r. e. l. a. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. s. . m. p. a. r. t. i. d. p. t. r. m. . n. a. m. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. h. e. r. e. ,
h. e. r. e. f. o. r. m. a. t. t. e. n. t. i. o. n. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. r. e. a. l. i. t. e. r. u. t. i. l. l. a. ,
q. u. i. d.

go manet adhuc in materia velut distinctio si quis realem
 a forma et fonte. Quod vero privatio sit ens reale
 remotum p[ro]p[ter] distinctioe aut reale q[uod] dicitur ante om[ni]a
 in ty[po] g[en]eris, sed privatio dicitur ante n[on] actus. go
 aut ens reale. M. patet ex logica. m. p[ro]p[ter] ante om[ni]a
 in ty[po] g[en]eris dicitur generatio natis, go et illi dicitur
 p[ro]p[ter] sig[na], q[uod] p[ro]p[ter] dicitur ad illam. Erant v[er]o, sed
 inter p[ro]p[ter]a generatio natis dicitur requirit, n[on]ne,
 v[er]o q[uod] p[ro]p[ter]a, go dicitur a parte rei. non p[ro]p[ter]a
 p[ro]p[ter]a sicut materia et forma, sed remotive.
 hec, q[uod] a parte rei remota cogitatur dicitur in materia
 remota h[ab]ere et illi[us] forma. et h[ab]ere doctrina
 modo e[st] v[er]o si p[ro]p[ter]a d[icitur] th. Ex his p[ro]p[ter]a et v[er]o
 una parte dicitur. Quod privatio sit p[ro]p[ter]a q[uod] g[en]eris
 a n[on]o materia q[uod] materia forma in h[ab]ere vel informans,
 his sit ens reale, q[uod] p[ro]p[ter]a ut a n[on]o sicut g[en]eris
 h[ab]ere alig[is] p[ro]p[ter]a, sed ha[ec] in p[ro]p[ter]a non dicitur a
 parte rei, neq[ue] dicitur, q[uod] ha[ec] et requirit p[ro]p[ter]a,
 go privatio sit n[on]o materia g[en]eris aut ens
 reale.

Conclusio Tertia.

Privatio e[st] p[ro]p[ter]a intrinsecum, et p[ro]p[ter]a se g[en]eris
 natis, sicut ens natis in fieri, non tu
 in facto esse.

Hac

Hanc Causam ogra dicentes per naturam esse hanc
 causam non prohibita ad generationem naturam, et
 ystetia q' acci dicit se hanc ad illam. Sed contra hoc
 Pto Causa. Illudque p' se et intrinsece in propria ge-
 neratioe naturae q' intrinsece estem sig' d' opem, sed p' natura
 intrinsece estem d' opem generatioe q' p' natura p' se
 illig' et intrinsece. ma. p' natura q' nil. Sed si n' est
 p' natura n' est q' p' natura et n' intrinsece p' natura d'.
 illud n' p' natura in opem d' opem hanc. m. p' natura. opem
 d' opem generatioe a natura q' si: sit natura sine hanc,
 sicut p' natura a natura esse ad esse. p' natura non esse, nihil
 aliud intelligi q' p' natura p' natura natura in
 intrinsece hanc. q' p' natura in natura estem
 generatioe d' opem. et q' p' natura q' se et intrinsece
 ad illam. Conf. hanc n'c. Illud p' se p' natura
 ad aliqd, sine quo n'c' q' p' natura, sed sine p' natura
 non sit q' p' natura generatioe hanc n'c' q' p' natura p' se
 ad illam hanc p' natura sig' intrinsece. M. p' natura.
 p' natura. ex d' opem opem generatioe q' sine non esse,
 sine sine p' natura intelligi n'c'. q' n'c' ipse
 generatioe sine illa q' p' natura potest. Pto Causa ro.
 Res n'c' n'c' p' se, a natura esse, q' non esse
 sine p' natura, p' se p' natura ad esse n'c' in fieri
 q' p' natura.

gignat patet. ex illud a proprio qd ab uno a quo
 res nisi sit pte. aut pte. si res natis qd accidens
 nati pte a pte, tunc gignatur pte dicitur gignat
 gno illo. huc e. pte. go. gignat qd pte. pte m.
 si res nate finit et limitati pte huc esse absq;
 eo qd pte pte illud non esse, gignatur qd semper
 habuit pte esse. et gignatur a pte infinita et ab eo,
 nati qd tunc simpliciter. go ad hoc ut alioq; res nate
 finit nati pte esse. huc pte non esse, go
 pte qd se pte ad gignatur entis natis.
 Ex huc tunc non licet inferre qd pte pte pte qd se pte m.
 tunc sed tunc pte pte tunc pte pte a quo,
 Altera pars tunc si. qd pte non sit pte entis
 natis in facto esse pte. Illud pte entis natis
 in facto esse qd manet post gignatur, sed pte
 non manet post gignatur. go non est pte
 entis natis in facto esse.

Conclusio Quarta.

Pte e proprio distincta realiter a materia
 et forma, non distinctione reali positiva, sed
 negativa.

Hoc tunc pte qd sicut res nate in facta
 sui latitudo dicitur in pte et negativam
 seu remotionem, sit et distinctio realis ubi e
 pte, n. g. qd pte in facta Amundia et Hildulphu
 alia

aliam vero negationem quae versatur inter substantiam positivam,
nam et aliqua privationem suam negationem, ignavis
distinctio est inter ens et non ens, inter virtutem et
causitatem. huc Sappereito,

Petrus Cantus quae ad primum se: quae privatio distinguitur
realiter a materia. Illa distinguitur realiter quae sunt
entia realia et unum potest esse et conservari in rem non
aliquo altero, sed materia potest esse sine privatione, et conservari,
non sine illa, in rem non, quae haec duo distinguitur
realiter inter se. m. c. c. c. Petr. m. nam quae adventum
formae tollit privationem, materia vero manet, quae poterit
materia conservari sine privatione. Petr. idem id. Privatio
dicitur fructus remotionem formae, materia vero recipit
formam et suam opinionem substantiam. quae haec duo distinguitur
et realiter. f.

Petrus Cantus quae ad rationem partem se quae distinguitur et
realiter a forma. Oppositio realis vero versatur in
ter extrema realiter distincta, sed oppositio realis est
oppositio privativa quae membra eorum sunt realiter
distincta. m. quod nihil est potest fieri ipsi realiter
opponi. m. Petr. quae ante omnem mentem quae aem privationem
opponit formae quae oppositio privativa est realis. Deinde
Petrus eadem m. ex Arte, quae oppositum privationem
numeravit inter 7. genera oppositum realis.

Obiicies

Obi autem pro contra hoc. Primus nec est
 realis nec realis. ergo non potest nihil. quia patet
 pro eis quod ad id. Omne ens reale est tale et
 aliqua forma, sed privatio tollit eam formam. ergo
 non est ens reale. m. pro. quia si est et habet esse, habet illud
 et formam, quia privatio formam est, dicit esse. ergo et
 excludit eam formam, nullam habet esse, et igitur
 non est ens reale. Quod et non sit ens reale. pro.
 quia ut supra diximus privatio non habet esse ob
 iectum in natura, sed dicitur in re non nemine
 cogitante. ergo privatio, non est ens reale.

Conf. Augustinus ex libro huius. lib. 1. tom. 75. Vbi ait,
 privationem esse non ens simpliciter, sed quod non
 est ens simpliciter a privatione nihil. ergo privatio non
 est ens simpliciter nihil.

R. Negat autem quod ad idem pertinet. Ad hoc autem,
 dicitur quod m. de ente privatio realis, vera est
 non vero de ente reali, remotione, cum ergo privatio
 non sit ens reale negativum, non est tale et alia
 quia forma. Ad Conf. R. Quod Aristoteles loquitur
 ibi de non ente, potest dici negationem entis realis
 privationem, quod intelligitur cum dicitur esse non ens
 simpliciter, etc., esse non ens simpliciter ente et
 ente simpliciter, quod est ens privationem reale,
 et hoc

et hoc quidem verum est nihil minus stare potest et non ens
reale minus proprie sumptis esse reatum in unum versum,
hinc una quadam ratio. |.

Obiicies 20. Ad quod prius dicitur esse quod positum
num. Nam prius dicitur in Cantico triu. Puerum
inuitant ad laudes dicitur, cum de bonis et
lux et tenebra dicitur. 30. prius dicitur aliquid positi-
uum. autem est contra factum fidem quodammodo potest. quod
quod non est positum quod, non potest inuitari ad positum,
dum aliquid est positum, sed laudare deum
est esse positum; 30. et prius dicitur aliquid positum.
Confirmat arguitur. Artes hinc dicitur prius
machinari aliquid malum, 30. est aliquid positum.

R. Ad locum factum sui prius ex d. August. Jen,
sunt illi esse quod ex consequentia verum positi-
uum et prius dicitur, resultat spiritus quodam
pulchritudo quod deum mirabili quodammodo
et al. Ad Conf. R. Quod prius dicitur malum
dicitur malum, eo quod per ista mala appetunt alias
formas quod prius dicitur. et per hoc hinc ad ultimum
reprehendat presentem quod positi dicitur. |.

Obiicies 30. Prius dicitur ens ratio. 30. negl esse proprium
se et intrinsicam compositionem natis in fieri. per quod
ens nate sine in fieri, sine in facto esse dicitur enim ens nate
reale

reale. igitur omnia propria illius intrinseca erunt propria re,
 alia. igitur si primatum ens ratio negat esse proprium generis,
 ratio. igitur quod quodammodo. reale proprium dependet a suo pro,
 prio; sed nullum ens reale dependet ab ente ratio. igitur
 nec ens nate in fieri, cum sit verum ens in fieri de,
 pendet ab ente ratio, quale est primatum.

Hinc ergo respondere solent aliquid nullo modo, quod
 dupliciter potest aliquid esse proprium alterius. igitur in primo est
 pars intrinseca alicuius componens et constituens illud,
 et sic tunc materia et forma sunt propria entis nati.
 et tale proprium habet esse reale, sicut ipsum compositum est
 ens reale. igitur potest aliquid esse proprium alterius, non in primo
 componens illud, sed quia est illud in quo alicuius rei natura
 et essentia de sumitur vel in ordine ad quod dicitur aliquid
 ordo. intrinsecus in re, et tale proprium tunc potest esse
 ens ratio, quod dicitur potest igitur in creatura et dicitur intrinsecum
 ordinem ad id quod est, vel tempus ad terminum in quo.
 creatio vero et generatio entis ex nihilo patet idem in forma
 logica et aliter quod dicitur esse intrinsecum ordinem
 ad finem etiam in primo et secundo, et tunc ratio potest esse
 ratio in primo et tunc non est quod reale, sed aliquid ratio vel
 nati in logica. Nam ex hoc quod forma aliquid de deo
 et quod ipse finis potest esse non dependet ipse aliquid
 esse

reale, alias plane mutaretur in finem. et idem dicen-
dum de aliis rebus et entibus quae fructus hinc rationem finis
habent. Haec doctrina concedit ans et negat quodammodo.
Ad probationem concedit ans et distinguit quodammodo.
propria intrinsece constituta et hinc partes
componentes aliud sunt entia realia, quibus quod
propria in ordine ad quem sumitur non est
essentia alienius rei vel propria quae principiant
per medium termini in a quo, nego. Haec non ratio
ens ratio potest bene esse propria alienius entis realis.
Ad id vero quod dicebatur in aristotele sequi, quod
ens reale dependeret ab ente ratio et sequens,
ter perfectum ab imperfecto. Quod Eodem modo
sequeretur quod dependeret ab ente rationis
hinc parte componente, negant; quia hoc
esset inconveniens hinc a termino a quo,
concedo. haec non enim est inconveniens plerumque
quod perfectum bene potest dependere ab imperfecto
hinc a parte componente ut patet in toto
composito physico, quod ens perfectum in linea
physica

phyca et tñ dependit à maa hñm parte componen
te quæ tñ e ens imperfectissimū.

Respondet tñ 20. negato ens se: quid privatio sit ens
ratis et non reale negativum et frequenter bene pot esse
primum entis naturalis in fieri.

Quod si dicas. Ens reale positivum non potesse
dependere à negativo.

R: Hoc bene potesse fieri si dependeat à non ente

hñm à termino à quo; quale primum e privatio.

Et hæc 22. Novemb:
dum adfuerat P. N. Cellarig.

*

QVAESTIO QVINTA.
DE COMPOSITO
NATVRALI.

Dubium Primum

Vtrum Compositum na-
turale constituatur est
tam ex m̄a quam forma;
uel utrum sola forma sit tota
quidditas illig. Et utrum ex
m̄a et forma fiat unū ens p̄ se?

Post

Post considerationem propriam entis nativae, videtur apertum,
 quod de ipso principiis quod ex eis resultat scilicet de ipso
 composito nativae scilicet, de quo variis variis sententiis
 quidam non dicunt constitutionem esse compositi nativae de
 solam materiam. Alii dicunt solam formam spiritus,
 facturam et quodlibet illius. Alii autem apertum tantum
 materiam quae formam spiritus ad se ipsam erigitur ut
 nec sola materia nec sola forma sit totum compositum,
 prout nativae, sed quod utriusque. Et haec ultimum
 omnino tenenda est. Unde fit

Conclusio Prima.

Composita nativae spiritus constituitur ex materia et
 forma huius ex partibus spiritus, ita si una
 ex eis auferatur, statim tollatur et totum
 compositum.

Haec sententia contra Averroem 7. metaph. secundum
 idem. et Thomam 2. de anima. Qui autem dicit
 tantum sola forma quodlibet esse totum entis nativae,
 ac prout materia nullo modo spectare ad eius spiritum.

Docet hoc sententiam nostram apud S. Thomas 1. 2. q. 75.
 a. 4. in corpore. S. Augustinus lib. 19. de civitate dei c. 3.
 ubi ait. hoc nec est anima solum, nec solum corpus,
 sed ex utroque compositum. Libentius quae Boetius. Cael.

Ph

Pro a. rae d. S. quam adducit loco dicto. Per illa
gibitum est tota compressa nate, qd in linea p hyca
est tota definit. In compressa nate definit est tota p
materia et forma, et non solum forma. qd gti,
hinc est tota p materia et forma. m. gti ex logica
pro in dicto est tota physica n. hinc et ista. Homo
constat corpe et anima vel gtiat oia materia et forma
q si auferat altera pariter licenda hinc et gtiat
oia, non est tota est tota physica: sicut si hinc licent
hinc et ratio, non definit est tota est tota metaphysica,
et idem de aliis compressis nate, qd compressi,
in nate, est tota definit q materia et forma, et qd
materia spectat in hinc ad materia qd in re
nate et non hinc in hinc vel qd am gtiemur.
quos nate in gtiat d. Th. loco dicto. P. a
Cenbrano dicitur physica hinc, vel altera com,
posita nate, qd hinc p materia et forma, p for,
materia sedem hinc qd hinc gtiat, p materia hinc
q additamentum, si aut nate dicitur definit hinc
q gtiat, non hinc p materia gtiat, sed
hinc p additamentum, hinc et hinc qd hinc
hinc accidens, qd accidens et hinc in hinc, sicut
hinc hinc qd hinc hinc qd hinc: ex quo hinc hinc
cum gtiat. Tunc definit aliquid qd hinc hinc
per abt.

& addi samentu qd prout in dēpē aliqd qd e extra
 geny dōpini. Sed māa non e extra geny con,
 positi natis, sicut n. illud e futūta ita et māa,
 si et non ita pfecta. qd compositu orate, non dōpī,
 nīq & māam hūm & addi samentu. m. of qd qd
 pabent. pte m. rōtes n. accidētia tū dōpini nīq
 futūtam hūm & addi samentu qd futūta e extra
 geny dōpini, qd: accidētia. hanc n. e rō pfecte
 vīq dōpini nō. qd m. vera. **CONFIRMAT.**

In quō pōne compositū accidētia qd abis dōpī
 e nō qd qd futūta, sed dōpini nō qd futūta
 & addi samentu e pōne accidētia ut accidētia.
 qd hū non qd māa qd pte futūta.
 Bnt, falsa m. qd rōtes dōpini ut accidētia qd
 futūtam hūm & addi samentu, qd futūta e extra
 geny accidētia. cum qd māa sit extra geny
 compositū natis abis, dōpini of qd ita hūm & ad,
 ditamentu. Hanc Bepōne pōne pōne, dōpini
 qd eam qd anīta qd. māa e ole qd pōne compo,
 sibi natis qd solūta nūta. pte anī. Illud e de
 qd aliūq pōne qd nō qd nō qd pōne. sed
 qd māa nō qd nō qd pōne. ut aliūq
 compositū natis. qd māa e de qd illūq m.
 nūta. pte m. intellecta solo forma. nō qd rōtes
 non

non intelligit composita nata. go ut intelligit
est et intelligit quoniam, quia patet. pro aut. sola
forma non est composita, sed pars compositi, vel
partis pars componens. go intelligit sola forma,
non quod sit composita. pro idem 20. si
sola forma facultas mea go quod tota quodlibet
composita natus, sequens quod patet ipsa sola vere p[ro]p[ri]a,
cani de illo et in rebus ydoneis, haec a. et falsum. go et
id ex quo sequitur. sequens patet. quia sola forma fit
gravis, ad hoc totam sp[irit]ualem regem in p[ro]p[ri]a, con-
posito scilicet natus. go vere patet quod dicitur de illo. m.
pro. se: quod haec sit falsum. quia certum ab omni p[ro]p[ri]a
requiritur falsum quod dicitur sequens, haec a. mea,
haec a. forma, quia nihil ex his solitariis acceptis y[es]t,
vel tota quodlibet composita natus. pro idem 20.
si mea non est pars quod dicitur in composito
natus sequens quod quod plane in h[ab]it. quod sequens est
aliquid. go et aut. pro sequens. nam m. y[es]t
quod alio composito natus quod plane ex nihilo.
Ois entitas realis p[ro]p[ri]a deum, et in aliquo g[ra]t[ia]
aut p[ro]p[ri]a, sed si mea non est pars quod dicitur in
composito natus, non est in rebus g[ra]t[ia]. go omni ois in
h[ab]it. m. patet ex d[ic]te entis in re. p[ro]p[ri]a. pro m.

77

qd spiritus in aliquo spū, aut e gony aut e spū,
 aut pars spū, aut in hinc hinc, sed man pōante
 non e gony neq. spū, neq. in hinc hinc, neq. et pars
 spū. qd nihil erit. Pto Canto qd. Si fda forma
 e fda hinc hinc congruēti natus, sequit qd forma
 fit ens completa. hinc a. e. fda. qd et id ec: m.
 pto. qd fda qd dicitur congruēti natus e in se
 completa, ut fda spū hinc e in se completa
 illi, qd si fda forma e fda qui dicitur, erit ens
 completa. pto m. si qd est ens completa, non pot. fa,
 esse unū qd se unū man, hinc a. idem e fda.
 qd. pto sequit. qd qd qd ad unū ens completa
 facit unū qd acci deus in illi. qd ex man et
 forma non fuerit unū ens qd se. qd hinc qd barony
 in qd sequit. Pto Canto ultimo ex simbolo
 Athanagij in quo fda est, sicut ara natus et caro
 unū e hinc, ita deus et hinc e hinc unū. ex quibus
 apte colligitur sam manū quā formā spectare ad
 spū congruēti natus, hinc qd: sicut dicit natus
 et humanitas spectat opter ad congruēti qd
 e hinc.

Quare in hinc an man et forma nide sunt,
 ha spectant ad spū congruēti natus. P.
 Negative, sed spectant ad spū illi involuēti.

do

do unionem q̄a m̄a ut unita forma, constituit
est̄a composita, et r̄a huius q̄a composita no-
ti quoniam q̄dam proprietates n.g. corruptibilitas
et generalitas. q̄a saluari non potest si m̄a et
forma separantur nuda absq̄ aliqua unione. q̄
p̄t̄. Nam h̄o corruptibilis et generalis ut d̄o
se potest. non a. a corruptibilis r̄a m̄a p̄t̄
se acceptas. neq̄ et r̄a formae p̄t̄ se. q̄o r̄a
formae et m̄a in q̄ta sunt in se unita. q̄o
a. m̄a vel corruptibilis h̄o. tunc non corruptibilis
oia nec esset nil op̄, ut ubi latius p̄t̄.
neq̄ et corruptibilis m̄a illis in ip̄a p̄t̄ in cor-
ruptibilis p̄t̄ de h̄o r̄a m̄a q̄o in cor-
ruptibilis m̄a et forma.

CONCLUSIO SECUNDA.

Est m̄a et forma p̄t̄a s̄d̄ unū ens p̄ se
et non p̄ acc̄ dens.

Hanc sententiam videtur Arist. et p̄t̄o 2o.

Omnes p̄t̄a ordinantur ad actū. q̄o p̄t̄a p̄t̄a
q̄ se ordinantur ad actū p̄t̄um. tunc ultra.
q̄o m̄a a p̄t̄a p̄t̄a. q̄o p̄ se respiciat
actū p̄t̄um, forma se. p̄t̄um. tunc ultra
actū. q̄o respiciat ultra q̄ se h̄o p̄t̄a aig.

q̄o

go per se et illam recipit et per actualiter
 ad illam. sed talis receptio et actualis dicitur
 se unione. go per se unione, et per gregorius et
 tali unione resultat unum per se. propter unum
 manum sitas in completa, et forma alij in comple-
 ty. ex dudo a-entily in completis futurum est
 per se. go. **Conspir:** Prandando per duxer
 aliqd dicitur unum. go unum per se. et unum per acci,
 dicitur unum per se et illud qd hnt naturam unig et re,
 vel unig p dicitur, qd unica estem dextera oculi,
 caltem, vel ut dicitur si unum per se et per eam,
 prout ex rely p dicitur ad unum p dicitur. Unum
 enim per acci dicitur et qd non hnt naturam et formam, sed
 componit ex rely p dicitur ad unum per dicitur,
 ut hnt alij, hnt musty. **Conspir** nup go Canto
 et gorty qd certum p dicitur ad hnt ut aliqd dicitur
 unum ex per. Ja g dicitur ut extrema componenda
 vel partes p dicitur ad idem p dicitur, quibus
 partes sunt man et forma, qd p dicitur ad
 idem p dicitur p dicitur. **Secunda dicitur** qd extrema
 hnt sunt oigdem p dicitur unum et inter se qd unum.
 Unum alij dicitur, unde acceruy lupu etu, dicitur.
 non sunt omnia qd se p dicitur per acci dicitur qd non

unum

univertur per modum potentiae et actus.
3^a g^o g^o e. q. sunt entia incompleta, et unum
compleat alterum, unde petra intellectiva et g^o g^o
et g^o g^o intellectiva videntur fructus ad idem potestatem
et unum aut videri se per modum potentiae et actus, tu
non faciunt unum per se sed accidens, quia sunt
entia completa. q. d. velle fructus ad destructum
qualitatis. atq. velle 3. g^o g^o cognoscit in materia
et forma. q. d. ex illis fructus unum ens per se. m. p^o
quo ad singulas partes. in primis fructus
ad idem destructum potestatem q. d. velle unum unum in
ter se per modum potentiae et actus, et tandem sunt
entia incompleta, et formae completae materiae per
ex illis fructus unum ens per se. q. d. e. compositum unum

¶ Si dicitur q. d. Illud est aliquid g^o g^o h^o
quod est ab aliis rebus distinctum, sed sola forma distinctum
quod compositum unum ab aliis et non materia, u. g. h^o h^o
a leone. q. d. sola forma est tota distinctas compositum
natus. m. p^o ex arte 7. metaph. lex. 41. ubi dicitur
idem est constitutum et distinctum alicuius
rei. minor vero probatur. homo non distinctum
quod a leone per materiam, immo
immo per h^o

minus potius dicunt quod concurrat, cum illo,
 et materia quod modo se sub forma hanc succupolis pot
 esse sub forma leonis. 20. m. vera. Conf. argum
 ex ipso Arte q. lib: 2. huius epist. cap: 3. textu 20. necul
 forma subter ipsam gradus q. de rei, suis q. dicitur
 rei natus. 20. idem q. antea.

R. 20. nro mo. ad plures vias illam maximam
 hanc esse intelligenda de constitutione q. modo act
 non vero de illo q. constituit q. modo hanc aut
 potest, aut in comparato metaphysica q. dicitur q. dicitur
 comparat ex ipse et dicitur, et tamen genus non est il
 q. q. ab aliis dicitur q. dicitur. sed potest et il in quo
 cum aliis generat, q. dicitur q. dicitur hanc q. modo
 potest aut gradus effectus hanc. mo et hoc patet in
 dicitur nis, nam q. dicitur hanc et ipse q. dicitur
 generat hanc nam cum q. dicitur de illis q. dicitur,
 et tu q. dicitur non distinguit q. dicitur hanc q. dicitur
 relati faciunt distinctione in hanc nis q. dicitur illud
 axioma thel: in hanc nis nulla q. dicitur hanc q. dicitur
 hanc relati q. dicitur.

R. 20. Certe mo. dicitur mo. nam materia et
 generat ad distinctione hanc hanc in leone,

non

non sicut se, sed in qtu a forma hll unisalem
specificam penhiam et hec sufficit q dicitur in
hinc illig. Ad Conf. R. forma hll ab arte
q qd a rei, non q ipsa sola sicut tota q dicitur com,
positi sed qd a pars nobilitat illig, quare forma
nre merito hinc q quendam hinc nomina
nomen q dicitur, qd a ja radia et origo specificas
et actualitatis qd a in composito nati, et qd ha
R. et ad illud argtu q dicitur fieri sicut hoc mult.
forma dicit esse rei, qd ipsa sola erit q dicitur
illig. aut patet ex eis hinc pthm, qd qd a pth.
qd si man dicit esse composito et qd de qd a
illig, non distinguere a forma qd a factu e.
Ad hec R. Illud dicit pthm qd a in hinc com
q forma dicit specificam penhiam composito, et
et q dicit esse existit, qd forma dicit esse in qd a
factu qd a pthm dicit; pthm et dicit qd a man dicit
esse composito in qtu a factu existit, et ex hec
factu dicit patet forma non esse tota q dicitur,
sed composito nati.

O hinc erit qd. Ita se hll forma pthm a
nati ad eis nati sicut se hll forma existit,
et dicit ad composito artificiale, sed forma
arte

artificialis e tota & forma compositi artificialis.
 po d forma futuris e tota qd situs compositi
 natus. Conf: Epe e pp operari, sed sola forma
 dat temporis nati nrm operari. go et sola
 valid epe. mte cas pte m. illud dat nrm operari,
 si qe om actu, nam pnt aliqd agit nrm qtm e
 in actu. ita e alteri rto agentis in qtm e acty.
 Sed sola forma e acty, man a pura pntia, go
 sola forma tribuit nrm operari.

Q. go cum aliqby nrm ma. differentia e.
 qa n artificialis forma infert nrm rto, sicut a.
 tu n obliquo, cuius rto e, qa forma artificia
 alio qd completu et et ipse sicut, dyster arte,
 factum non pt aequaliter impertire formo
 sicut, et hinc non nrm q forma artificialis
 pnt ope sola gtra artificis, non vero forma
 futuris, qa cum pnt nrm completu pnt et man
 non pt ope sola gtra compositi nati et
 huc et patet in aliis subly p accidens, alle
 u. g. q solam albedinem impertat nrm rto,
 sicut vero n obliquo.

R. go. Nrm m. nam forma artificialis
 non e tota q situs artificis, sicut n. futuris

negreunt

negueat generi in ofra acci dentis huius generis
illig nihil tu debet que minus pot gneri in
ofra illig, qe composita ex acci dentis of facta
quale composita e artefactu. q et facile potest
ex eo, qto audimur nomen ali cuius artefacti
n. g. domus, hinc non magis q viximus formam
qua matrem, q certe figuram e, utrumq facta.
re ad ofram artefacti. Ad Conf: R. d. d. d. d.
m. ofra qe opus primu parte vel totale, qeul
mai: minus primu parte vel parte, quale e man
nego ma. ad tale n. ofra non potest, q rae illig
ofra composita sit opatiua. Sed ad primum ofra,
fuit q sil qo rae rae rae rae ali q. d. f.

Principio 30. Si materia ofra de ofra entis
natis in eia, sequeret q et ofra de ofra
entis ali cuius natis in parte vulari, n. g. petri.
ofra hae e facta. qo et il ex quo: pte sequetur
illud qe de ofra hae in eia, e ofra de ofra
illig in parte, n. pte. ma hae in parte vulari
q calorem natum dicitur, et alia aq n. q
nutritionem. Sed qe de ofra ali cuius non de,
p. d. q, n. g. de novo aq n. g. cum ofra hae ma
at eadem qo ma n. g. de ofra hae in
parte vulari n. g. petri. Conf: ar. 30.

ex

ex una sententia sequeret eandem manum pertinere
ad universam personam, huc a. a. almidu. Jo. p. tr.
sequela. q. to. mori h. o. manet eadem man. ut
supponimus. q. vero antea spectabat ad personam
has partes spectat ad personam eadem. q. o. a.
dem man. spectaret ad universam personam.

Cent. 20. Sequeret ex una doctrina q. in res
furrectione mortuorum non resurgunt idem
ho. ab h. h. a. q. tra. fidem, ut patet ex Job,
c. 19. quem visum sum ego ipse et non
alij. sequela p. tr. nam q. tr. q. d. no. h. o.
eandem habuerunt manum universis h. o. t. q.
patet in eis q. no. sunt carnis humanis. q. o.
non resurgunt idem in mess. h. o. nam cum
eadem numero man. non pot. q. cul. utriq.
sunt q. alia utriq. q. h. o. man. non h. o. t.
ut non sit idem numero resurrexerunt.

R. Cento. say: et rego m. ad quem dicitur.
gras m. man. h. o. in particulari dicitur q. o.
de novo aq. vif. fructus, nego ma. matter q. eod.
m. nam fructus manet eadem man. petri
plene in variis et h. o. illa man. q. o. aq. vif.
petri q. substitutione sit matter universa ab ea
q. o. antea h. o. t. h. o. t. fructus universa.

idem

utrum, qdō qd calorem naturam emittit ab igne
partem qd matē, qd respensio fundat in D. Th.
1a. parte q. 119. a. 1. ad ult. ubi sic text. unde si
tota matē simul amittat ignis, et alia
matē quiescat in ignem, erit alig ignis numerus,
si vero partē ad mē compūsto alio ligno, alio
substantiā al sic de incens, que usq; alia qd,
manet, semper remanet idem ignis numerus,
q; semper qd addit, transit in perisplus, et
sunt hinc te intelligendū in cogitib; in vent;
by magis ex rubrimento restaurat id qd cal,
rem naturam qd sumit, et qd veris clare collit,
q; pt, qd hinc in toto decursu vita petri amittit,
sed qd calorem naturam ab igne partē matē,
et dicitur alio de rene, manet hinc semper usq;
numeros hinc. et qd est eadem semper numerus
matē factus, sicut ignis qd alig qd applicatū
multum combustibilium ut usq; numerus,
ad partē Corp. P. Negotio m. non n. e. ab,
sunt eandem singularium matē cum ea
se sit eae sicut formam substantiam spectare
successive ad qd suam plurimū compositū,
non qd eum eandem positū, sed negativē
Ad rām

Ad eam Conf. H. regto sequere. ad p[ro]batam
 H. Eccl. s. August. lib. 22. de civi[ta]te Dei
 q[ui] si eadem man[us] fuerit in sin[is]tris heredit[aria]
 hunc in resurrectione metum reddet
 illi in quo prius cepit esse, nam ab illo nec
 lub[er] aliis, metum accipit t[er]ra a. fup[er]le.
 bit in altero vel aliunde, vel ex partib[us] illig
 P[er] nutritionem defluxerunt. Deinde, ut
 idem numero ho[mo] sicat[ur] resurgere, nec e[st] ne
 cept[ur] ut in q[ui] in eo man[us] fuit o[mn]es partes
 resurgat corp[us], sicut nunc resur[re]xit ut sicat[ur]
 idem numero secretis in n[ost]ra, q[ui] ex iisdem par
 tib[us] nulla nutrie[n]tia novit[ur] g[er]it, alias certe
 non esset idem numer[us] ho[mo] secretis p[er]ner et
 fovea, q[ui] tu null[us] g[er]it et.../.

Oblicies q[ui]o si man[us] est de sp[irit]u compositi
 natus sequere q[ui]libet pars man[us] est de sp[irit]u totius
 compositi. q[ui] sequens est salu[m] q[ui]o et a[n]s. p[ro]p[ter] sequela.
 nam man[us] singularis nihil aliud dicit q[ui]a suas par
 tes. m[an]u. pars man[us] q[ui]e in manu non e[st] de sp[irit]u ho[mo]
 in particulari, cum q[ui]sa manu leta sp[irit]u n[on]t salua
 g[er]it[ur]. q[ui]o m[an]u vera.

R[ati]o dist[inct]o sequere: est de sp[irit]u totius compositi loq[ui]to
 de toto sp[irit]u et integrali q[ui]do sequeta, est de sp[irit]u
 Corp[or]e

loqto de toto estu loqto tu, nego seyn: nam pars materiae
q̄e u.g. in pede vel manu licet spectet ad totu inte-
grale, non tu ad totu estu. Unde distinguenda ē in,
plex totum, aliud estu, aliud integrale. eodem modo
distinguitur duplex materia, alia estu, alia integralis. estu
ē sine qua neq̄ observari. materia integralis, q̄ tu spectat
ad integritatem compositi, ut materia manus, pedis.
Demde item q̄. Distinguitur seyn si materia singularis sit in eo
suas partes estu de estu compositi, sum q̄ licet pars
estu de estu illius, credo seyn, sed sic se non habet materia
singularis, ita q̄ eas partes repta in aliquo composito
sunt de estu illius, nam hoc apte ē factu. Dices hanc
responsionem petere potest, nam materia nihil ē aliud
qua suas partes. go si visa ē de estu compositi, et par-
tes erunt. q̄. factu ē se q̄ materia q̄ spectat ad estu
compositi nihil sit aliud qua partes illas integrales,
mmo ab illis ceteris distinguuntur cum pot ab eis separari
ut pedes in abscissione manus, ubi manet materia estu
hanc et tu tollit pars integralis.

Dubium Secundum.

An materia et forma uni-
antur

antur immediate per proprias
entitates; an uero per modum
unionis aliquem superadditum
ab eis realiter distinctum; et
an duplici unione uniantur
an una tantum?

Diximus in precedenti Dubio, Compositum nature
esse constitui ex materia et forma non per se acci-
ptis, sed quatenus inter se uniantur. nam com-
positum non potest ex illis constare nisi unitis,
et ut coniunctis. Restat ergo Dubium, an uni-
antur se ipsis absque unione superaddita, reali-
terque ab eis distincta, an uero indigeant ali-
quo nexu seu vinculo. In qua difficultate
sunt duae sententiae plane contrariae. Prima quae
materia et forma unire immediate absque aliquo modo
unicuius superaddito, et per hanc sententiam citari solet Caieta-
nus. 3. p. q. 2. c. 7. Et Alvarez.

Altera

Altera sententia affirmat. materiam et formam uniri
inter se in unum unione ab aliis realiter distincte,
quae sententia verior et probabilior videtur, unde fit

Conclusio Prima.

Materia et forma ununtur inter se ad
constituendum compositum non immediate
per suas proprias entitates, sed medio aliquo
modo unionis substantialis, seu aliquo nexu re,
aliter ab eis distincto.

Hoc Contro^o e^o modo tam inter Thomam, quam
Dolgiolum, et ideo non e^o voluntur. Aliques autem
auctores. Ob^o t^o rae.

1°. Nulla forma substantialis habet suam essentiam et
proprietatem entitatem quod sit actu unita; sed t^o q^o
sit uniri, q^o ut sit actu et fortiter unita debet aliquid
jugandi per quod fortiter sit et dicatur unita.
Ans^o patet. p^o. Nam quodlibet forma substantialis salu-
tem sup^o naturae potest separari a materia, et conservari
absq^{ue} actuali unione, sed tunc sic separata h^{ab}
essentiam et proprietatem et entitatem absq^{ue} actuali unio-
ne. q^o nulla forma substantialis h^{ab} suam essentiam
et

entitatem q̄ sit actu unita, alias semp̄ & p̄et unita
 cum semp̄ habeat suam essentiam et entitatem.
 quia p̄tr. Id enim essentia t̄m consistit in potentia ad
 actum non pot̄ esse in actu nisi aliquid ei addas.
 sed ut probatum & essentia cuiusvis forme t̄m dicit
 ad actualem unionem. q̄o. non pot̄ actu esse unita
 nisi aliquid addas. M. p̄tr. si n̄. nihil aliud addas,
 manet sicut prius, et sicut antea erat in potentia
 ad actum, ita et postea erit. Confirmatur.
 Mater et forma p̄tr. suas entitates licet p̄int, no
 t̄m actu causant absq̄ aliquo supradelicto. sed
 actualis causalitas mat̄e et forme consistit in
 actuali unionem uniḡ ad alterum. q̄o. talis unio
 nen̄ pura entitas sed aliquid ab eis distinctum.
 p̄tr. m. Nam per hoc quod forma unita mat̄e
 actu dat illi suum effectum fructum q̄: esse
 specifiuum. Et ò contra per hoc quod mat̄a sit
 unita forme, dat se p̄ medium p̄tr. M. p̄tr.
 Si entitas et essentia mat̄e et forme carerent actu
 p̄tr. se, sequeretur q̄ semp̄ actu causarent.

huc

falsum igitur est id. propter sequentia: nam cum entitas sit
essentia materiae u.g. Socratis maneat semper eadem
et actu causaret, ea non est ratio quare aliquis causet,
sed, aliquis non, cum ut contrarij fatentur, causet
per se ipsum. materia uero generat. Nam forma Socratis
ante multos annos actu causauerat; modo
uero non causat actu ut de se patet. igitur.

2a pars lentius propter, quod se: materia et forma
uniuntur, per aliquis distinctum realiter
ab illis. Illa quoniam una potest sine altero generari
distinguntur realiter, sed forma potest generari
sine actuati unione ad materiam ut patet in
omni ratio, et in aliis formis substantiis, et factum
ignatiter potest esse sine unione ad materiam,
quamuis unio cum sit unio modo nequeat
esse in rem materia sine partibus unitis. igitur
distinguentur modaliter realiter ab illis.

Conclusio Secunda.

Materia et forma non ununtur duplici
 unione realiter distincta quarum una
 se teneat ex parte materiae, et altera ex parte
 se forma; sed ununtur simplici uni-
 one quae realiter eadem est fructer tamen
 distincta.

Hoc tenet et contra aliquos modernos se tenet
 etiam inter discipulos d. Thoma. P. r. r. r. r. r.

Frustra sunt per plura quae potest fieri per pauciora
 etiam, sed per unicum modum unionis realiter
 potest materia uniri forma, et forma materiae, per
 se et complete; quod superfluum est ceteri modi
 partiales. m. constat. per m. Unio partium in
 genere est factio et vinculum et nexu plurimum quod
 ad uniendo duas partes sufficit unum nexu
 et

et vinculum. Explicatur hac Cento magis,
ex ipsa natura unionis. Unio ex propria natura
nexus et vinculum plurimum. Quod licet una
sit, attingit in suo extrema. Quod per duobus
extremis sufficit unica unio.

Conclusio tertia

Unio quae intercedit inter materiam et for-
mam est modus quidam substantialis
quo forma actu est in materia hinc in
subiecto informans, et materia habet actu
formam.

Hoc Cento hinc indiget explicare. Unde
sciendum sicut unio accidentalis cum
subiecto nihil est aliud quam modus quidam acci-
dentalis, quo accidens inhaeret actu
subiecto

Subiecto, et ut unio q̄e inter maam et for-
 mam quam modus q̄dam subiecto in hinc
 aliud quo actu forma e in maam hinc in
 hinc informatio. Dicitur unio in primis mo-
 dam q̄dam per quam partem conuenit
 cum existentia, subsistentia, et aliis modis
 accidentalibus. Dicitur vero et modus sub-
 stantialis, quia e q̄d completus maam et
 formam in linea subiecto, sicut subsistentia
 e q̄dam modus subiecto q̄a completus rem in
 linea subiecto. Per reliquas partes in eloge
 proprietas differt unio ab aliis modis. Quod
 autem unio sit modus. p̄ter breuiter. Modus
 e qui nec sup̄natur p̄t existere sine re
 modificata, nec sine illo cui e modus, sed
 non sup̄natur p̄t esse unio in rebus naa
 sine rebus unio. q̄o erit modus. M. constat
 ox

Certe magis
 ppria naa
 to lect una
 to q̄ duobus
 r̄tio
 am et for-
 subiecto
 hinc in
 hinc actu
 cat. Vnde
 talis cum
 q̄dam
 erit actu
 hinc

et communi Phisicorum consensu. p[ro]p[ter] m. Unire
res inter se se effectus unionis vel potius r[ati]o
fructus illig. q[uo]d non potest sup[er]n[ati]t[er] et esse
in rem n[atu]ra sine rebus unitis et sup[er]n[ati]t[er].
gregna patet. p[ro]p[ter] om[n]ia. si non est p[ro]p[ter] de es[sen]tia,
s[ed] actualiter unire, s[ed] accidens aliquod
sup[er]n[ati]t[er] sup[er]additum. Sed hoc s[er]v[ati]t[ur] negat.
sequela patet. p[ro]p[ter] m. in p[ri]mo sequere
quod unio s[er]v[ati]t[ur] se non est p[ro]p[ter] fructus r[ati]o in
linea unionis cum per aliq[ui]d aliud sibi
superadditum uniretur, sicut si actus per
aliquid aliud et non per se ipsa g[er]itur,
vel eam agentem actu influentem
non est p[ro]p[ter] r[ati]o fructus agentis. Demum illo
de sup[er]addit[ur] accidente quoniam an de ip[s]o
es[sen]tia sit actualiter unire, vel non, si dicas
primum, nos idem dicemus. de unione s[er]v[ati]t[ur]
se

Se cum non sit materia ratio unius quam alterius
 si vero licet sit, tunc sequitur illud acci,
 deus causas unius actu per aliud accidens,
 et sic in infinitum, quod tu non concedis
 ergo alterum concedi debet.

Obicitur pro si materia et forma actu unius
 per aliquem modum supradictum, sequeretur
 quod aliquod aliud proter materiam et formam
 constitueret essentia compositum. hoc a se extra
 dicta supradicta; nam dicta materia et forma
 constituere essentia compositum. Confirmatur
 arguitur. Materia et forma ablata et alio potest essentia
 inter se uniri, ergo sufficit modus supradictus
 congrua potest propter causam materiam in aliam
 ad formam, tamen potest in suum actum ergo abla-
 to omni alio poterant inter se essentia uniri.

Respondeo ad sequentem. sequeretur quod aliquod aliud
 constitueret essentia compositum tamen pars illius
 rege.

negō secundam. Inq̄m nexy partū. conuēto.
q̄a. supra diximꝰ māam et formā ḡstare
compositū, locuti sumꝰ de constitutione q̄
modum partū, licet q̄o unio constituat composi-
tū hoc tū non facit ut pars, sed ut nexy
partium. quōd non ē contra supra dicta.
Deinde q̄to statimꝰ supra māam et formā
constituere estet compositū, non sumptimꝰ
māam et formā separatiū, sed quatenꝰ inter
se uniuꝰ quōd satis indicat illa parōta con-
iunctura, et; sc: ex māa et forma. Ad Confir:
Rx. negō autē ad ḡtūem dices, transeat q̄ ha-
beat naturā inclinātam māa ad formam,
tū hoc inclināto quantumuis magna sit,
non efficit ut uniuꝰ inter se, actu, et p̄ter
absq̄ aliquo modo substantiati sup̄addito.
Alia arḡta contra hec dubium posita uide in
aliis libris et codicibꝰ, sed huc nunc q̄ hoc
p̄ntio sufficiunt, et huc dū fueram apud
S. Petrum in ipso festo S. Conradi Epi.

Dub:

Dubium Tertium.

Utrum totum compositū
distinguat̄ur realiter à
suis partibus simul
sumptis et unitis. *¶*

Triplex ē in hac re sententia. 1^a affirmat totum
distingui realiter à suis partibus et ut unitis,
ita Scotus sentit 3. met. q. 7. et in 3^{is} sententia ubi
ait totū esse tertiam quandā entitatem distinctam
tā ab entitatibus materiae et formae et ut unitis,
per haec sententia sunt Sententias Hebraeorum, et alij
ex Thomisticis. 2^a sententia dicit totū non dicere
aliquā entitatem realem distinctā à partibus
unitis, sed hūc per partes et unionem includere
aliquē modū distinctū realiter ab illis et ita
sententia hanc sententiam totū quidem non distinguit
realiter

Sententia triplex.

1^a

2^a

3a

realiter hinc res à se à suis partibus ut unitis
 ut videtur in sententia. sed tunc realiter modaliter.
 hanc sententiam refert Suarez. Thoma 2. met. dist. 36.
 3a. sententia statuit totum componi
 sicut nec aliqua entitatem realem absolutam,
 nec aliquam modum sicut addere suis partibus ut unitis,
 hoc est sicut nec realiter sicut, nec realiter mo-
 daliter dicitur quod ab illis ut unitis, sed sicut dicitur
 sicut ab eis ratione ratiocinata. hoc sententia est D. Th.
 2. q. 9. art. 1. cap. 8. et in p. q. 77. a. j. quia sicut
 omnes gratia Insuper, Philopon, Simplicius, Alen-
 andus, et in deo nolis generaliter quod unum intelligitur.

Totum duplex

Totum per se

Totum per accidens

Totum per se duplex

Totum Potentiale

Totum Actuale

Nullum nomen esse accepti ones et dicitur totum. nam
 aliud est totum per se, et aliud totum per accidens. Totum
 per se est illud quod resultat ex actu et potentia per se, ut
 hoc est materia et forma, sicut dicitur supra dictum.
 Totum per accidens autem est illud quod continet multa per acci-
 dens genus tantum ut hoc albus, item acerus lupinus,
 et hoc totum per aggregationem eorum continet multa capere
 concurrentia absque ulla tunc unione, totum per se item
 est duplex, aliud est potentiale, aliud actuale. Totum po-
 tentiale est illud quod continet multis partibus potestativis,
 quale totum est genus ratiocinata: forma et distinctio, quas ut
 in logica dicitur tunc in potentia continet. Totum actuale
 est

hoc illud quod est pars actus illud componit
 ut in g. lignum, lapis, & c. et sic ipse totus actus,
 ha. Totum actuale dividit rursus in phycum
 metaphycum et integrale. Totum actuale phycum
 est illud quod actu generatur ex partibus phycis scilicet ex materia
 et forma in g. ha. et totum actuale phycum in ista
 componitur ex corpore et anima. Totum actuale meta-
 phycum est illud quod componitur ex genere et differentia,
 ut ha. ex ratione et anima. aut ex vivente et sensu-
 bili. Totum integrale est quod est ex multis par-
 tibus integrantesque substantiam ut linea, ha.
 in ista est capite, manu, pede, & ceterae partes
 integrantes quae non spectant ad unum, sed tamen ad
 integritatem rei. Totum integrale rursus dividit
 in homogenium et heterogenium, Totum homoge-
 nium hoc illud cuius partes sunt eisdem rationis,
 ut aqua, ignis, & c. Totum vero heterogenium est quod est
 partibus diversae rationis, ut ha., leo, est autem capite, pes,
 de et alioque ut patet, sunt plane diversae rationis. his
 acceptis omnibus totum quod dicitur.

Totum actuale duplex.

Totum Act. Phycum.

To. Act. metaphycum.

Tot. Act. integrale.

Tot. Integ. duplex.

Totum Homogenium.

Tot. Heterogenium.

Conclusio Prima.

Totum potentiale et totum actuale meta-
 phycum, item totum per aggregationem non
 frangunt realiter stricte neque realiter modaliter.

à finis

à suis partibus sed tunc ratione nata.
In hac generalis est Arist. et quae vel dicitur
generis partes. Per Conto ex his quae dicitur in
logica de unitate, ubi per habemus gradus metaphisicos
non distinguuntur realiter inter se; alias non potest
verae de se in unum quod est unum. Ego autem totum pro,
tate non distinguuntur realiter à partibus vel diffinis.
quas in sua parte habuit. Item de toto actu
metaphisico est et certa, quae compositum metaphisicum
non fit per partes realiter distinctas, sed tunc sunt di-
versae conceptus obiectivas, ut tate perant logica habet
tatu de quae. De toto aggregatum per Conto.
Quia hoc totum non dicitur una aliqua naturam re,
fuit autem ex partibus, imo neg. aliquam unionem
ut patet in aceruo lapideum, sed totum si aut partes
simul generantur. Ego tale totum non habuit aliquam
entitatem realem per entitatem partium. et ego
non distinguuntur realiter ab illis. Hoc tunc notandum,
quod totum per aggregatum differt à toto per accidens
in hoc, quod totum per accidens in y. hoc alio dicitur ali-
qua unionem saltem accidentalem ut patet in
hoc alio. Totum vero per aggregatum non habuit
huiusmodi unionem et ratio dicitur totum per acci-
dens si forte à suis partibus ut unitis tunc ratione rati-
onata, realiter uno modaliter si partes sig

Sum aut

Summus sine unione, et hec dicta magis pa-
 luit infra. Restat ergo distingas de toto a tra-
 ti physico et integrali utrum distingas realiter a
 suis partibus quibus resolvitur sit

Conclusio Secunda.

Totum physicum distinguitur realiter a qua-
 libet parte seorsim, et simul se sumpta,
 uno et ab omni partibus simul sumptis, sine
 unione tra.

ja Contes pars pte rae jo. Si una pars reali-
 ter identificatur cum toto. ergo qualibet identi-
 ficatur realiter cum illo, ergo non eadem
 rae de una parte quam altera. ergo partes et
 identificantur realiter in se. hoc ultima
 propo pte. ex illo axioma quibus, sed ea-
 dem unione sunt eadem in se. ergo
 si est partes identificantur realiter cum toto, et
 identificantur realiter in se. hoc a. meum,
 facta factum e. ergo. Pro eo eadem pars. illa
 quoniam unum potest manere per se altero distin-
 guntur realiter, sed magis manet toto composita
 per se, uno et forma hanc manet per se hanc
 et hanc et saltem supponitur fieri potest in omni forma

eductis

etiam de parte materiae. ego composita distinguuntur
realiter a qualitate partes sunt de Jurgelino de,
sicut dicitur reuli nichil entis et nichil est quia pler
quantitas partem totam nichil est aliam partem,
tunc quia in cellula pars non includit.

2a Certis pars supponit quod omnes partes totius
sunt simul summi et tunc quod non sunt unitae, quod
certe bene fieri potest, quia certum est quod tres erant
entium rationem intra corpus, tunc autem in illo primo
entium et corpus sunt simul et tunc non sunt unitae,
nempe, alias generatio sequens nihil habet quod agat,
vel, haec supposito pro 2a pars certis.

Illud distinguuntur realiter ab altero quod in se,
dicit aliquam entitatem realem quia illud non
includit sed si totum includit aliquam entitatem
realem quia partes sunt simul acceptae non includit
ego distinguuntur realiter ab illis. m. 9. sed
pro m. totum compositum includit unitatem realem,
tunc sed hanc partes omnes simul non includit
vel quod ex facta supponit, ego m. vera. et haec est
a distinctio realis in chel entis et in chel.

Pro idem 2o. materia et forma sunt manere simul
distincte toto composito ego distinguuntur realiter,

for

For ab eis. qtr aut. Si Deq destrueret unione
inter animi et corpis et peneret hanc duo in eor
dem loco (q. q. scilicet ut) tunc he destrueret et
manere real partibz oig simul ubi de facto ma
nent post mortem animi. corrumptum et
pstatue supra qo totu phycum distinguet
realiter a partibz suis simul sumptis absq
unione tu.

Phy idem 30 ma et forma pducunt differe
ta actone ab ea qua pducit totu corpus tu.
qo totu distinguet realiter ab eis. si n. spec
idem realiter non pnt inuicem terminare
actiones pductivas alias naa ha locet absq
pgressu cum q. una pductio bene pnt una
entitas realis pducit et q. pnt pgressu
alia actio pductiva. et in hac sente que
niunt moderni autores.

Conclusio Tertia.

Totum phycum non distinguit realiter a suis
partibz simul sumptis et unis, sed tu rae
ratiocinata.

Hoc sententia e qtra multos antiquos Autores et Thom:
e tu eor niter modernos et in def expre su Di. Thomae

4. qtra

q. gra gentiles. De humanitate non e intelligenti
q. sit qdam forma gurgens ex giratione forma
ad maam quasi realiter sit alia ab utroq, q
verba factis n. firmant. Lentem nram q. et p. r.
Jo. Si totum distinguereq. realiter a suis partibz
simul sumptis huc max. e. p. r. q. a. adderet aliqd
reale supra r. r. r. ut unitas, sed nihil reale sup.
addit. Jo. non dist. g. r. r. realiter ab illis ut r. r.
his. M. p. r. e. l. ex fundamento g. r. r. r. r. r. r. r. r.
n. ad r.
t. r.
m. r.
tate sunt aliqd p. se n. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r.
Jo. p. r.
totum r.
p. r.
p. r.
p. r.
collechi illa max. et forma unita g. r. r. r. r. r. r. r.
p. r.
aliqd p. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r.
dixit quod h. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r.
p. r.
f. r.
Confir. mat. huc r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r.
tertia

tertia entitas qua totum dicitur supra partes
 unitas advenit enti in actu. go necesse facere
 non e a cum partibus unitis. go sola partes
 ut unitas erunt qd non per se; vel illa entitas
 supra dicta erit totum compositum q tu dici no
 pt, qa compositum includit partes. ja magna
 patet. qa q advenit enti in actu completo fa-
 cit unum q accidens hoc cum illo. ans pto.

illa entitas advenit forma et materia iam unitis.
 go ibi includit actus substantie, q compleat pro-
 priam materiam in certa pte constituat.

Pro Cento 20. Si totum esset tertia entitas
 distincta a partibus unitis, sequeretur non esse
 totum. magna e falsum go et ans. m. patet. pto. se-
 quela. qa ea q distinguuntur aliqua distinctione
 non includunt se pto istam, ut qd dicitur in illis
 q distinguuntur pto q se non includunt falsis-
 ter, go eaq distinguuntur realiter non pnt se re-
 aliter includere. Sume ultra, sed totum realiter di-
 stinguuntur unitis, ut notatur contrarij. go reali-
 ter illud non includit, et go sic distinctum non
 erit totum. pto ultima magna, qa totum per
 compositionem non pt esse sine partibus.

Confirmat hunc rati. Totum non distinguuntur
 realiter

realiter hinc res à re, nec modaliter à
partibus unitis ego non distinguere realiter ab
eis. patet contra. pro omni quo ad p. q. q. disti-
guere ab aliis realiter hinc res à re non in,
dicit illud realiter, sed totum in dicit realiter
partes, ego non distinguere realiter ab illis hinc
res à re. m. et contra patet. pro ma. in hoc n.
differt distinctio realis rei à re à distinctione
in dicitur et in clausi e. q. cum ista patet stare
in dicitur realis non vero cum altera ut ex
dicitur patet. q. q. Quid a. nec realiter
modaliter, hoc e. hinc modus à re distinguere
à suis partibus unitis, pro. modus est in parte,
hoc re modificata et dependet ab illa hinc
à suo p. q. q. sed totum non a. q. q. in parte, suis
partibus sed p. q. q. autem nec dependet ab
illis ut à p. q. q. ego non distinguere realiter mo-
daliter. m. et contra patet. pro m. in substantia
unione resp. compositi p. q. q. et et in facto.
abate resp. e. q. q.
Pro Corollario 30. Nulla entitas sine adhibito partibus
unitis, nec p. q. q. in partibus partibus et totum,
nec non. q. q. dicitur enim q. q. et adnexio q. q.
pro m.

pte in quo ad priorem, in priore non potest dici
 quod illa entitas supradicta sit se sit totum
 quia nisi ad finem partes non est totum. Deinde totum
 est ens completum subiecto, hanc a. 2^a entitas non
 est ens completum subiecto, sed forma accidentis
 talis ut patet ex S. Th. loco citato, quia cum per for-
 mam meam fiat hoc aliquid actu, illa for-
 ma forma quaeque non est subiecto, sed
 accidentalis, faceret, huius unum per acci-
 dens ut supra tetigimus. ex hoc a. 2^a si
 non sit totum quod faciat totum simul cum
 materia forma et unione, et ergo est pars totum
 hanc ultimam quaeque partes, quia de illa una
 cum alio facit totum, et pars totum, hinc ultra
 seipsum ergo totum adhuc nihil est quae partes
 ut unum, cum tale compositum non sit aliud
 situm contrarium quae materia, forma, unio et
 illa entitas quae supradicta huius pars totum.
 Confirmat hanc rationem non sunt multipli-
 candae entitates sine necessitate quod nulla
 est ratio multiplicandi vel addendi partem
 entitatem supra partes unum. ergo patet in
 quod distinctio ratio ratiocinatio sufficit ad veri-
 ficanda ea omnia quae ibi de toto, et non de parti-

bus

ly in semper fructu. go. Et ex his p[ro]p[ri]et[ati]bus 2a pars
C[on]tra se: q[ue] t[ame]n intercedat distinctio r[ati]o n[on]
h[ab]et in se cum ad sit alij fundamentu[m] in re
ad formandas plures q[ue]stio[n]es p[er] se explicita
et implicita. Distinctio a r[ati]o q[ue] intercedit
inter totu[m] et partes e[ss]e unitas non a simili
illi q[ue] versat[ur] inter aut et r[ati]o, quasi respondet,
aut distinctio q[ue]stio[n]is obiectivi, sed a simili illi
distinctio[n]i r[ati]o q[ue] inter se fructu[m] obiectivi,
n. g. inter h[om]inem et aut r[ati]o, q[ue]a in p[ri]mo q[ue]o
q[ue]o respondet p[ri]mo q[ue]stio[n]i respondet et p[er]
et t[ame]n d[omi]n[us] s[im]il[itu]d[in]e t[ame]n, p[er] se implicitam
et explicita et correspondentia t[ame]n q[ue]a et
partes ut unitas plures et quasi in ad[ver]sua,
his q[ue]stio[n]ibus concipiunt, eo q[ue] collectio partiu[m]
et unitatis p[er] se q[ue] p[er] modu[m] pluru[m], ip[s]e
sum vero totu[m] q[ue] modu[m] unij sicut q[ue]stio[n]is in
defini to et de se.

Obiicies 70. Totu[m] p[er] se vel distinguit
realiter a ma[n]u r[ati]o totij entitatis p[er] se, vel r[ati]o
alterij partis forme se: neutru[m] p[er] se. go.
p[ro]p[ri]et[ati]bus n. in p[ri]mo non p[er] se q[ue] distinguit ab illa
r[ati]o totij entitatis, q[ue]a totu[m] p[er] se in ad[ver]sua
identificat

identificat eam cum toto sicut non distinguit
 quod realiter ab illa. neque potest dici eam esse
 figuratam ab illa ratione partem. quia forma distinguitur
 a materia realiter huiusmodi ut a re, ergo totum phylicum
 non distinguitur a materia distinctione reali in
 cludens et includens. autem potest dici figuratam. distinctio
 realis rei a re distinctio est a distinctione reali
 includens et includens. ergo si per unam distinctionem
 totum a materia, non distinguitur ab illa per alteram per
 distinctionem. potest autem figuratam, alias idem est
 sicut habere per formas sicut distinctas. Consequenter
 materia identificat realiter cum toto sicut generum
 materiam, ergo non distinguitur realiter ab illa. potest
 figuratam. distinctio realis debet autem inter
 extrema realiter distincta, sed materia realiter
 identificat eam totum. ergo non distinguitur realiter
 ab illa.

R. Ergo totum phylicum denominari distinctum
 a materia distinctione reali includens et includens
 ratione totius entitatis, ad huiusmodi in puritate
 quod licet totum sicut sua entitatem in adsequa,
 se identificat eam materia, tamen adhuc distinguitur
 ab illa distinctione reali includens et includens

ga

ga hanc distinctionem hanc hinc sibi peculiaris quae
realis distinctionem dicitur identitati, idem n. de
distinctione realis in dicitur et in dicitur.

P. 20. Quod si recte velimus inspicere eam
ob quam distinguatur totum realiter a materia facta
legitur, tunc alterius partis in dicitur quae materia
non includit; unde ad huius in dicitur
quod licet altera pars sit forma distincta realiter
a materia tunc res a re, ex hoc tunc non sequitur quod
ipsum totum componitur hoc modo distinguitur
ab illa, quae componitur per dicitur quae solo forma.
Ita P. 20. quod dicitur ad se in tunc ad dicitur di-
stinctionis in dicitur et in dicitur tunc quae bene
potest admitti quod totum distinguatur a materia facta
totam entitatem, licet factis tunc distinctionis
non sit identitas, sed potest altera pars. Ad
Confirmationem P. Centis tunc, et dicitur quod sequitur.
quod non distinguitur ab illo in dicitur tunc
mendo totum, quod dicitur quod sequitur. ad dicitur
negotio quod sequitur; nam si aut materia identitatem
totum facta una partem materiam et dicitur in dicitur
quod tunc; ita et in dicitur non distinguitur ab
illo

illo et à gbra si aut non identifi-
 cat totu et adagnata sua exhibitum, ita neq. identifi-
 cat adagnate cum illo. -

Obiicies 20. Si totu distinguere realiter
 à partibz seorsim, vel et simul sumptis sine
 unione tu, quod ideo qd totum clauderet aliquam
 entitatem quæ partes sic accepta non clauderet,
 vel, atq. hæc factu. 20. M. patet. p. m.
 qd nulla apparet talis entitas in duca in toto;

R. Ex dictis totu præter partes seorsim ino
 et simul sumptas absq. unione tu dicere unio-
 nem realem, vel modu substantem, quæ tu par-
 tes ut sic, non dicunt; et rone huius entitatis
 totu distinguere realiter modaliter à suis par-
 tibz.

Obiicies 20. Ad p. totu distinguere realiter
 à partibz et unio. Vis eam distinguere rea-
 liter à suis est, sed partes ut unio causat
 totu compositu. 20. distinguere realiter ab illo
 et non rone ratiocinata. M. p. qd nihil pot
 se ipm realiter causare neq. à se ipso de-
 pendere, qd tu dependentia respiciendi est
 resp:

resp: suo casu . n. p. q. ut dicemus infra
unio e causalitas materiae et forma et nisi unio,
aut requirit causare compositum. qd ut unio
causatur totum. Conf: ex Arte q. 5. metu.
cap. 14. dicitur sex non sunt his tria, sed semel
sex. Et et alibi totum aliqd ppter partes. qd ex
mente Artis totum distitit gnt realiter a partibus
unio. Conf: 20. Unio partium ordinat ad
totum. qd et partes unioe ordinat tunc ad illud
qa partes unioe ad nihil aliud tenent quam
ut gnt totum compositum. qd totum distitit,
gnt realiter ab illis et unioe ppter qd
facit ad quod aliud ordinat realiter, distitit
gnt realiter ab eo qd ordinat. qd.

R. Conito m. et distitit m. partes et unioe
causatur totum compositum dicitur sicut accepto,
collective vel coquectum sumptu. nego m.
Pro hac solutio m. Nota tunc gnt
partes sunt dicitur sicut qd una sunt in
ordine ad altera, vel qd in recto altera in
obliquo sunt vel si dicas forma et unio
materia, vel a gnt, materia et unioe forma.

tunc

hunc vero summum collectivum vel conjunctivum
 quod non tunc accipitur sub unione, sed et
 sub una et eadem collectione ita quod utrumque,
 in recto nuncupatur, ut si dicas forma et materia
 unita, hec modo non distinguitur a toto realiter
 nec; causatur illud; causatur tamen illud in modo,
 hoc acceptum. Ad 7am Conf. Q. Artem lex de
 numeris fructus conjunctis ita quod sensus sit,
 numerum servare, non componi ex duobus lex,
 natio fructus conjunctis in ipso fructu fructus
 alterius fructus, sed tamen mater, ut dictum fuit.
 Et per hoc Q. et ad aliam locum dicitur, scilicet: Sensus illius
 esse quod totum non sit tamen partes simul acceptas
 et coarctatum, sed per eas includit et unione,
 Ad 8am Conf. Q. Eodem modo que ad artem
 supra. scilicet: quod partes ut unita, divisim acceptas
 ordinem ad totum, non vero collectivum conjunctum,
 fructus non fructus ipsa totum. Vel dices partes ut unita,
 las quasi in fine ordinari ad totum et causare
 illud, non vero in facto esse, et sic in fine dicitur.
 Distinguentur ab illo realiter non a. in facto
 esse.

Obicies

Obiicies q̄. Nulla p̄ta d̄t de toto q̄ non
dicunt de partib; et ut unitis. q̄o tota d̄t hinc
distinguit realiter ab illis et unitis. q̄m̄ p̄tel
p̄t̄ d̄t. in p̄mis de toto d̄t q̄ general, et non
de partib; unitis, q̄a partes non general;
item de toto affirmat q̄ ab illis p̄fluat p̄p̄os
nes sine p̄mitatis q̄ t̄a à partib; ut unitis p̄flu
ere nequeunt cum sint entia incompleta.
Conf: si tota p̄t̄ d̄t non d̄t hinc q̄m̄ d̄t
suis partib; nulla p̄tel d̄t hinc d̄t hinc et
solum q̄ aggregem, hinc a. factum spe p̄tel. q̄o.
R. Omnia illa p̄dicata realiter loq̄to gene
rale partib; ut unitis, licet non finit̄ p̄t̄
q̄cepta finit̄ explicite, nam generalis termi
nat̄ ad partes unitas realiter, cum tota real
t̄a alia d̄t real exhibitionem p̄tel partes et unitate.
si non finit̄ loq̄ real̄ my, tunc generalis no
terminat̄ ad partes unitas, q̄a partes unitas
sunt q̄ q̄m̄ p̄tel d̄t hinc p̄tel in aut̄ equalis
q̄ mod̄ plurim̄, non hinc mod̄ unit̄ entis
completi terminatis generalis, hoc t̄a

non

non potest distinctione realem sed tunc rati
 ocinata per dures in modum capiendi, qd di
 stinctione omnia et sufficit ut a toto de causis pe
 fluere rationes et non a partibus; licet haec
 et vera sint de partibus ut unitis realiter et in
 dentia legito. Ad Conf. P. n. q. m. q. a
 cum partes totius physici sint actus et totius partem
 partes, ideo eo ipso qd unum aut alter se respicit,
 sed et unum vns esse qd tunc non fit qd tota ag
 yron, n. p. m. q. a. nate ali qd tota et ali
 partes, deinde nate unio qd simpliciter talis
 fit sed qd qd e. in tota p. a. nate p. a. ali qd in
 brationis extrinseca, vel alterius similes: Et
 haec de 10 libro phisica dicta sufficiunt.
 Absoluta sunt haec die 4. Decemb: in festo s. Barbara. anno 1629.

LIBER